

Jeden świat, Jedno AA, Jeden Język Serca

Sprawozdanie końcowe

ANONIMOWI ALKOHOLICY

24. ŚWIATOWY MITYNG SŁUŻB

Rye Brook, New York | Październik 23-27, 2016

*Prawa autorskie © 2017 Alcoholics Anonymous World Services, Inc.
Adres pocztowy: Box 459, Grand Central Station, Nowy Jork, NY 10163
Wszelkie prawa zastrzeżone*

Spis treści

Jeden świat, Jedno AA, Jeden Język Serca	5
Powitanie	7
Przemówienie inauguracyjne	9
Prezentacje	11
Międzynarodowy Fundusz Literatury.....	11
Wpłaty na Międzynarodowy Fundusz Literatury.....	11
Tłumaczenie literatury AA i licencje.....	13
Sponsorowanie kraj krajowi	15
W krajach, gdzie istnieje ustalona struktura służb.....	15
W krajach, gdzie nie ma ustalonej struktury służb.....	17
AA bez granic - Wiele języków, Wiele kultur, Jedno wyjątkowe posłanie	20
W społeczeństwie wielojęzycznym.....	20
W społeczeństwie wielokulturowym.....	21
Ze zdrowienia bez ego i pychy pochodzi prawdziwe przywództwo	23
Dwanaście Kroków wskazuje drogę.....	23
Stosowanie Dwunastu Tradycji.....	25
Trzymanie się Dwunastu Koncepcji.....	27
Grupa macierzysta AA - Duchowa podstawa naszego zdrowienia	28
Czy grupa macierzysta jest potrzebna?.....	28
Duchowy rozwój w komforcie mojej grupy macierzystej.....	29
Dorastanie w mojej grupie macierzystej.....	31
Służba w AA i duchowość	33
Podstawy mojego zdrowienia.....	33
Służba: Nieodzowne narzędzie do uzyskania duchowości	34
Służba i duchowość: dwie strony tej samej monety.....	37
Wspólnota (Mityng po mityngu)	40
Utożsamienie.....	40
Nie jesteśmy towarzystwem ponuraków.....	41
Korzyści i problemy.....	42
Media społecznościowe w AA	42
Zalety.....	42
Wady.....	44

Nowe postępy w chronieniu anonimowości.....	46
Najważniejsze wydarzenia w krajach.....	48
Sprawozdania delegatów.....	48
Argentyna:.....	48
Australia:.....	49
Białoruś:.....	50
Brazylia:.....	50
Ameryka Środkowa Strefa Północna:.....	51
Ameryka Środkowa Strefa Południowa.....	51
Kostaryka:.....	52
Nikaragua:.....	52
Panama:.....	52
Kolumbia:.....	53
Republika Czeska:.....	53
Dania:.....	54
Republika Dominikany:.....	55
Ekwador:.....	55
Finlandia:.....	56
Europa francuskojęzyczna:.....	57
Europa niemieckojęzyczna (GSEAA):.....	58
Wielka Brytania:.....	59
Hongkong:.....	60
Islandia:.....	61
Indie:.....	62
Irlandia:.....	63
Włochy:.....	63
Japonia:.....	64
Łotwa:.....	65
Litwa:.....	66
Meksyk:.....	66
Holandia:.....	67
Nowa Zelandia:.....	68
Norwegia:.....	69

Paragwaj:.....	69
Peru:.....	70
Polska:.....	71
Portugalia:.....	72
Rumunia:.....	73
Rosja:.....	73
Słowacja:.....	74
Słowenia:.....	75
Republika Południowej Afryki:.....	76
Hiszpania:.....	77
Szwecja:.....	78
Trynidad i Tobago:.....	79
Ukraina:.....	79
USA/Kanada:.....	81
Sprawozdania Komisji	82
Organizacyjnej.....	82
Literatury/Wydawnictw.....	83
Polityki/Przyjęć/Finansów.....	85
Współpracy z Innymi.....	87
Wyboru miejsca.....	91
Sprawozdania z warsztatów	92
Urza: Co ona oznacza dla indywidualnego zdrowienia i dla przetrwania grupy?.....	92
Komunikacja między pokoleniami: Czy odnosimy sukcesy w niesieniu posłania AA?.....	93
Duchowość naszych datków finansowych.....	94
Sprawozdania z mityngów strefowych	96
11. Mityng Służb Azji i Oceanii.....	96
18. Europejski Mityng Służb.....	98
19. Mityng Ameryk (REDELA).....	99
7. Mityng Służb Afryki Subsaharyjskiej.....	102
Przemówienie końcowe	107
Podsumowanie:	109
Ankieta podsumowująca.....	109
Spis GSO i ośrodków dystrybucji literatury.....	111

Sprawozdanie Finansowe	115
KOMISJE ŚMS 2016.....	115
Dwanaście Koncepcji dla Służb Świątecznych	116

Jeden świat, Jedno AA, Jeden Język Serca

Od 23 do 27 października 2016 r. 60 delegatów reprezentujących 41 krajów lub stref, w których Anonimowi Alkoholicy mają krajową strukturę służb lub biura służb, zebrało się w hotelu Hilton Westchester w Rye Brook, w Nowym Jorku podczas 24. Światowego Mityngu Służb Anonimowych Alkoholików. Światowy Mityng Służb (ŚMS), którego cel jest taki sam, jak całej działalności AA – „nieść posłanie do alkoholika, który wciąż jeszcze cierpi, gdziekolwiek na świecie może się on czy ona znajdować...” został powołany w 1969 r. i od 1972 r. odbywa się co dwa lata, na przemian w Nowym Jorku i w jakimś mieście poza strukturą USA/Kanady, wybranym przez sam ŚMS.

Podczas gdy wiele krajów uczestniczy w ŚMS od szeregu lat, liczba uczestników jest płynna podczas każdego mityngu i po raz pierwszy w 2016 r. reprezentowane były Paragwaj i Słowacja. Na wszystkich spotkaniach plenarnych zapewnione było symultaniczne tłumaczenie z hiszpańskiego na angielski i z angielskiego na hiszpański, a wszystkie sprawozdania z komisji i sesji plenarnych były dostępne na miejscu w obydwu oficjalnych językach.

Prezentacje i warsztaty podczas Światowego Mityngu Służb koncentrowały się wokół tematu „Jeden świat, jedno AA, jeden język serca.” Pięciodniowe spotkanie było wypełnione ożywionymi i skłaniającymi do myślenia dyskusjami, które odnosiły się do różnorodnych aspektów Trzech Legatów AA: Zdrowienia, Jedności i Służby w doświadczeniach wielu krajów.

Podczas sesji inauguracyjnej, rzecznik Rady Powierników USA/Kanady ciepło powitał wszystkich delegatów i personel pomocniczy, wyrażając wdzięczność za poświęcenie, jakie każdy musiał ponieść, aby dostać się na miejsce. W odniesieniu do tematu Światowego Mityngu Służb, powiedział „Nasze spotkanie zostało opisane jako żywa i rosnąca wymiana doświadczeń, w odpowiedzi na potrzeby AA na całym świecie. Odzwierciedla wizję założycieli, że zawsze ma być jedno spójne posłanie – posłanie, że AA zawsze będzie dostępne dla chorych alkoholików, gdziekolwiek mogą się znajdować czy jakimkolwiek językiem mogą mówić. Nasze Światowe Mityngi Służb dowodzą, że ta Wspólnota będzie nadal kwitła i rozwijała się tam, gdzie istnieje potrzeba zdrowienia.”

Przemówienie inauguracyjne wygłosiła Jatta K. z Finlandii, która, jak zauważyła, „jest jednym z krajów z największą populacją AA w Europie. Prawdę powiedziawszy, dzielimy pierwsze miejsce pod względem gęstości AA z Irlandczykami. Wszystkie pozostałe kraje Europy mają mniej grup AA w przeliczeniu na liczbę ludności w porównaniu z naszymi dwoma krajami.” Dzieląc się swoim doświadczeniem, siłą i nadzieją, dodała „Sięgnęłam swojego dna 18 lat temu. Moja historia jest bardzo typową, smutną historią alkoholiczki. Na początku, naprawdę wierzyłam, że potrafię poradzić sobie z piciem. Siedem lat później, nie wiedziałam, czy chcę żyć, czy umrzeć. Ktoś zdecydował, że mam żyć, i odnalazłam swoją drogę do AA.”

W miarę jak rosła jej trzeźwość, zaczęła głębiej angażować się w AA, aż w końcu została wybrana na delegata na Światowy Mityng Służb z Finlandii. „Minione trzy lata były znakomite,” powiedziała, „Dużo nauczyłam się o AA; spotkałam cudownych ludzi, słyszałam świetne opowieści i czułam, że jesteśmy po tej samej stronie.”

Mówiąc o niemającym granic posłaniu AA, Jatta wspomniała jeden przykład tego, jak posłanie AA przekracza wszystkie granice: książkę *Język Serca*, która ostatnio została przetłumaczona na język fiński. „Ta książka składa się z opowieści, które zostały spisane w USA w latach 1950-ych i 1960-ych przez starsze osoby w języku angielskim. Teraz, różne osoby w Finlandii czytają te same opowieści po fińsku – i reakcja i wpływ są takie same, jak pierwotnie: te opowieści są o mnie, jednym świecie, jednym AA i jednym języku serca.”

Podczas sesji odbywających się w trakcie pięciu dni, jeden delegat z każdego kraju lub strefy przedstawił najważniejsze informacje ze swojego kraju. Obejmowały one krótką historię AA w tych krajach i informacje na temat obecnej struktury i działań. Ponadto, delegaci wysłuchali sprawozdań ze Strefowych Mityngów Służb, spotkań ogólnych struktur służb całych połaci globu odbywających się w roku, kiedy nie ma Światowego Mityngu Służb. Mityngi strefowe okazują się szczególnie pomocne dla krajów, które zaczynają angażować się w AA poza granicami własnego kraju, dlatego zachęca się kraje do uczestniczenia w mityngach strefowych przed wyrażeniem chęci uczestniczenia w Światowym Mityngu Służb.

Cztery stałe komisje Światowego Mityngu Służb (Organizacyjna, Literatury/Wydawnictw, ds. Polityki/Przyjęć/Finansów oraz Współpracy z Innymi) spotkały się w ciągu tygodnia i ich ustalenia były przekazywane całemu gremium, które zastanawiało się i głosowało nad ich rekomendacjami. Rekomendacje Światowego Mityngu Służb wyznaczają politykę dla samego ŚMS, i nie są wiążące dla żadnego z uczestniczących krajów.

Oprócz spotkań komisji i najważniejszych informacji z krajów, pięć dni spotkań było wypełnionych prezentacjami, w sumie 22, na cały zakres tematów poczynając od tego jak skuteczniej korzystać z nowych technologii komunikacyjnych i portali społecznościowych, aż do tego, jak nieść posłanie do wielojęzycznych i wielokulturowych społeczeństw. Głównym tematem, tak jak podczas wcześniejszych Światowych Mityngów Służb, było rozwijanie sponsorowania kraj krajowi i rola, jaką ono odgrywa w rozwoju i skuteczności AA na świecie.

Greg T., dyrektor generalny Biura Służb Ogólnych USA/Kanady, złożył sprawozdanie dotyczące Międzynarodowego Funduszu Literatury, który został powołany podczas 11. Światowego Mityngu Służb do zapewnienia pakietu startowego dla tych krajów, których nie stać na sfinansowanie własnych tłumaczeń i zakup. „Na całym świecie,” powiedział Greg, „obecnie dokonywanych jest 20 tłumaczeń lub ponownych tłumaczeń Wielkiej Księgi, i w ciągu minionego roku zakończyły się tłumaczenia Wielkiej Księgi na język Twi (Ghana) i Rarotongan (Wyspa Cooka). Dwa lata temu zakończono nowe tłumaczenie na język arabski.

Świeże tłumaczenia w dziale międzynarodowym GSO nadal postępują w stałym tempie. „W samej pierwszej połowie 2016 r.,” powiedział Greg, „liczba przejranych tłumaczeń sięgnęła 45 (w 38 językach). W minionych dwóch latach czuwaliśmy nad przeglądem projektów w następujących językach: afrykański, perski, rosyjski, turecki, czeski, hebrajski, szwedzki, polski, filipiński, portugalski, arabski i inne.

Uzupełniając dyskusję na temat wydawania międzynarodowej literatury, David R., dyrektor ds. wydawnictw AAWS, omówił proces i procedury tłumaczeń i udzielania licencji chronionych prawami autorskimi materiałów AAWS i na osobności spotkał się z zainteresowanymi delegatami, aby przyjrzeć się specyficznym okolicznościom i sytuacjom w różnych krajach. Oprócz dzielenia się doświadczeniem przy okazji prezentacji, delegaci spotykali się podczas trzech warsztatów. Omawiali temat uraz i tego, co one mogą oznaczać dla indywidualnego zdrowienia i dla przetrwania grupy; komunikację między pokoleniami i jak dalece skutecznie Wspólnota niesie posłanie do wszystkich alkoholików; oraz duchowość datków finansowych i znaczenie Tradycji Siódmej.

Pomiędzy sesjami można było zobaczyć delegatów zbitych w grupki wokół stołów w hotelu, z kawą lub herbatą na stołach, dzielących się wzajemnie ze sobą; delegaci powiedzieli, że takie nieformalne, indywidualne rozmowy jeden na jednego były równie konieczne dla ich doświadczenia ŚMS, jak sesje formalne.

Kiedy mityng zbliżał się do końca, delegaci swobodnie wypowiadali się podczas sesji ogólnych, wyrażając swoją wdzięczność za całe doświadczenie Światowego Mityngu Służb. Sven S. z Indii powiedział „Nigdy nie zdawaliśmy sobie sprawy z tego, że dostępne jest tak dużo pomocy.” A delegat pierwszego terminu z Japonii powiedział „AA jest znacznie większe niż sądziłem... To, że moja głowa to wiedziała, to jedna rzecz, ale zobaczyć to na własne oczy to coś innego.”

Wielu delegatów zwracało uwagę na to, jak ważna jest współpraca z innymi krajami w rozwijaniu struktur służb i praktyk, które działają, ale przy równoczesnej kontynuacji niesienia posłania we własnym kraju. Delegat pierwszej kadencji z Paragwaju, powiedział „W naszym kraju nadal są miejsca, gdzie biją się o butelkę rumu.”

Inny delegat, ze Słowacji (także po raz pierwszy uczestniczący w Światowym Mityngu Służb), powiedział, że musi pamiętać – zwłaszcza, kiedy dopada go niecierpliwość lub frustracja z powodu tempa rozwoju Wspólnoty w jego kraju – że AA istnieje na Słowacji zaledwie od 25 lat. „To działa,” powiedział, wypowiadając na głos myśli praktycznie każdego delegata.

Mityng zakończył się wyrecytowaniem przez delegatów Modlitwy o Pogodę Ducha w 28 językach używanych przez uczestniczące kraje – wzruszający pokaz tego, jak daleko sięga AA. Po zakończeniu oficjalnej części mityngu, delegaci wykorzystali okazję, aby odwiedzić Stepping Stones, dom Billa i Lois W., i ze smakiem zjedli ostatni obiad, podczas którego międzynarodowej rozrywki dostarczali piosenkarze ONZ.

Po nawiązaniu nowych przyjaźni i wzmocnieniu ogólnoświatowych więzi AA, delegaci wybrali się w podróż do swoich domów, aby rozpocząć proces dzielenia się całą gamą doświadczeń, jakie zebrali, aby wzbogacić AA w swoim kraju, i aby coraz dalej sięgała dłoń naszej ogólnoświatowej Wspólnoty.

Za dwa lata, delegaci znowu spotkają się podczas 25. Światowego Mityngu Służb, który ma się odbyć w Durban, w RPA w dniach 70-11 października, 2018 r., a którego tematem będzie „Dwanaście Tradycji: Przyszłość AA we współczesnym świecie.”

Powitanie

Dzień dobry i witam na 24. Światowym Mityngu Służb. Mam na imię Terry i jestem niealkoholikiem, powiernikiem i rzecznikiem Rady Powierników Stanów Zjednoczonych i Kanady. Pozwólcie, że wyrażę swoją wdzięczność za poświęcenie, jakie każdy z was poniósł, aby tu się znaleźć. To 24. spotkanie zaufanych służebnych będzie fascynujące, ciekawe i będzie dobrą zabawą – okazją, aby zobaczyć starych przyjaciół i nawiązać nowe przyjaźnie, gdzie wszystko ma na celu dobro tej Wspólnoty i koncentruje się na tym, jak lepiej nieść nasze posłanie nadziei do alkoholika, który wciąż jeszcze cierpi.

Tematem tego mityngu jest „Jeden świat, jedno AA, jeden język serca.” Nasze spotkanie zostało opisane jako żywa i rosnąca wymiana doświadczeń, w odpowiedzi na potrzeby AA na całym świecie. Odzwierciedla wizję założycieli, że zawsze ma być jedno spójne posłanie – posłanie, że AA zawsze będzie dostępne dla chorych alkoholików, gdziekolwiek mogą się znajdować, czy jakimkolwiek językiem mogą mówić. Nasze Światowe Mityngi Służb dowodzą, że ta Wspólnota będzie nadal kwitła i rozwijała się tam, gdzie istnieje potrzeba zdrowienia.”

Niedawno wydana książka cytuje kilka najważniejszych wydarzeń z historii świata. Zatytułowana *80 dni, które zmieniły świat*, jako jeden z tych dni wymienia poniedziałek, 10 czerwca 1935 r., który my wszyscy rozpoznajemy jako narodziny Anonimowych Alkoholików. Jednym ze skutków jest to, że dzisiaj, 81 lat później, Anonimowi Alkoholicy istnieją w ponad 180 krajach, a w 63 istnieją Biura Usług Ogólnych.

Pomimo wielkości i rozpiętości Wspólnoty, jej sedno pozostaje proste i osobiste. Każdego dnia, gdzieś na świecie, zdrowienie zaczyna się od tego, że jeden alkoholik rozmawia z innym alkoholikiem, dzieląc się doświadczeniem, siłą i nadzieją. Nasi założyciele nie mogli wyobrazić sobie, że w nieodległej przyszłości, na życie milionów alkoholików na całym świecie wpływ będzie miało to, że inny alkoholik będzie dzielił się posłaniem nadziei i zdrowienia AA. Nie mogli wyobrazić sobie, że Wielka Księga będzie dostępna w 70 językach, a w kolejce jest jeszcze wiele więcej. I nie mogli wyobrazić sobie, że inna literatura AA w 91 językach będzie docierać do alkoholików na siedmiu kontynentach.

Posłanie AA nadal przekracza granice rasy, kultury i religii. W Anonimowych Alkoholikach zróżnicowanie doświadczenia jest bogate i wyjątkowe. Jest ono otwarte dla wszystkich, którzy niepewnym krokiem przychodzą doprowadzeni desperacją alkoholizmu. Dla tysięcy alkoholików, którzy jeszcze mają przyjąć, AA naprawdę posiada odpowiedź. Jeżeli masz problem z pić, to twoja sprawa. Jeżeli chcesz przestać pić, to nasza sprawa. Ale istnieje jeden warunek – musimy zachować naszą podstawową jedność i musi ona pozostać niezłomnie bezpieczna. Bez trwałej jedności istnieje niewielka szansa na trwałą trzeźwość dla kogokolwiek. Ale mając jedno AA, i jeden język serca, możemy zachować spójne i jasne posłanie, dostępne dla każdego.

W AA dzieje się wiele cudów. Jest cud alkoholika, który znajduje kolejną szansę na życie poprzez program zdrowienia Wspólnoty. Jest cud grup AA, które funkcjonują ze względną autonomią, odpowiedzialne wobec sumienia grupy. No i jeszcze ten cud, że od ośmiu dziesięcioleci AA jest w stanie utrzymać spójne posłanie nadziei i zdrowienia w ogólnoświatowej Wspólnocie, która działa bez reguł i mandatów – a nawet bez kryteriów członkostwa, poza pragnieniem zaprzestania picia.

Kiedy członek AA służy swoim braciom, nie ma poczucia rezygnacji z czegośkolwiek, ponieważ wierzy w służbę, a nie w poświęcenie. Kiedy radość uchodzi z dawania, tracimy moc dzielenia się; to nie poświęcenie, ale służba dla innych jest kluczem do otwierania naszych serc. Aby być skutecznym w służbie, musimy się poddać: poddać się czemuś poza mną, aby zyskać moc w sobie. Aby być skutecznym w służbie, uznajemy, że indywidualne talenty są niewystarczające do zadań, jakie dał nam Bóg. Aby być skutecznym w służbie, mamy potrzebę ciągłej jedności, ponieważ alkoholicy muszą pracować razem, w przeciwnym razie ostatecznie zginą w samotności. Ponieważ w Anonimowych Alkoholikach odkryliśmy, że jednostki nie mogą same przetrwać, ale że musimy ze sobą współpracować, ażeby przetrwać.

Od ostatniego Światowego Mityngu Służb niektórzy mieli okazję świętować 80. Rocznicę AA na Międzynarodowej Konwencji w Atlancie. Było to potężne doświadczenie, aby podzielić się duchem AA z 56.000 innych osób na stadionie – jednakże, nie mniej znaczące, niż dzielenie się ze sobą na małym mityngu w piwnicy kościoła w jakimś odległym kraju.

Przywództwo w AA polega na służbie – służbie Wspólnocie, tak, aby mogła skuteczniej docierać do alkoholika, który wciąż jeszcze cierpi. Kilka lat temu nasza Rada Powierników przeprowadziła obszerną inwenturę rady. Na podstawie tej dogłębnej inwentury przyjęto pewien zestaw inicjatyw, włącznie z potrzebą opracowania planu przyszłej służby dla Wspólnoty. Po niekończących się spotkaniach podkomisji, nasza rada przyjrzała się różnym wyzwaniom i możliwościom stojących przed Wspólnotą i ustaliła strategię, jak zająć się tymi wyzwaniami. Jednakże, nasza inwentura trwa nadal i badamy różne modele funkcjonowania trzymając się duchowych zasad Anonimowych Alkoholików.

Współzałożyciel Dr Bob podsumował wszystko to, co robimy jako miłość i służbę. Miłość i służba. Ponieważ, jeżeli nie wsadzamy miłości do alkoholika, który wciąż jeszcze cierpi we wszystko, co robimy, wówczas nasze Kroki, Tradycje i Koncepcje to po prostu hobby – a nie zasady Wspólnoty Anonimowych Alkoholików.

Jeszcze raz, witam na naszym Światowym Mityngu Służb. Dziękuję wam za dar talentu, świeże podejście i spojrzenie, które wkładacie w to ogólnoświatowe spotkanie.

Terrance B., rzecznik Rady Powierników USA/Kanady

Przemówienie inauguracyjne

Moi drodzy, jestem Jatta, i jestem alkoholiczką.

Kiedy pisałam swoje przemówienie, moja sytuacja osobista była bardzo trudna: mój mąż był poważnie chory, a ja się bałam. Mój mąż był bardzo spokojny; wydawało się, że akceptuje sytuację. Dla mnie, był to niekończący się koszmar. Bez AA, jego pocieszenia i wsparcia, nigdy bym nie przetrwała. Modlitwa o Pogodę Ducha mówi podstawową rzecz: „abym godził się z tym, czego nie mogę zmienić.” Jest to jedna z najbardziej wartościowych lekcji, jakich uczy mnie AA.

Pochodzę z Finlandii, która jest jednym z krajów z największą populacją AA w Europie. Prawdę powiedziawszy, dzielimy pierwsze miejsce pod względem gęstości AA z Irlandczykami. Wszystkie pozostałe kraje Europy mają mniej grup AA w przeliczeniu na liczbę ludności w porównaniu z naszymi dwoma krajami.

Chociaż to nie oznacza automatycznie, że Finowie piją więcej niż pozostali, może to mieć coś wspólnego z faktem, że Finowie piją do upadłego. Powszechne jest, że w rodzinach są alkoholicy od wielu pokoleń.

Przykro to powiedzieć, jestem typową Finką. Mój ojciec zmarł z powodu alkoholizmu, wielu z moich zmarłych krewnych cierpiało na różne choroby psychiczne, które leczyli alkoholem lub tabletkami. Z jakiegoś tam powodu, to ja jestem szczęściarzem w rodzinie: jedyną, która znalazła AA i stworzyła sensowne życie.

Sięgnęłam swojego dna 18 lat temu. Moja historia jest bardzo typową, smutną historią alkoholiczki. Na początku, naprawdę wierzyłam, że potrafię poradzić sobie z pić. Siedem lat później, nie wiedziałam, czy chcę żyć, czy umrzeć. Ktoś zdecydował, że mam żyć, i odnalazłam swoją drogę do AA.

Mój pierwszy mityng AA był katastrofą. Pozwólcie, że powiem dlaczego.

Finlandia ma swoją strukturę AA od początku lat 1960-ych i nie mamy konferencji ani rady, ale mamy coroczne spotkanie wszystkich grup AA. Co jakiś czas, ktoś chce zmieniać stan rzeczy i zaczyna namawiać na nową strukturę fińskiego AA.

Kiedy postanowiłam zaprzestać picia w AA po raz pierwszy, jeden z takich okresów – poważna bitwa pomiędzy zwolennikami dwóch struktur – właśnie trwał. Kiedy poszłam na mityng i usłyszałam Krok Pierwszy (tak jak mi mówiono, że się stanie), znalazłam się w środku zagorzałego sporu. Zamiast Kroku Pierwszego była niekończąca się litania argumentów za i przeciw ... czemuś. Naturalnie, nie rozumiałam ani słowa.

Tak więc, wróciłam do komfortu picia. Oczywiście, nie z powodu tamtego mityngu, ale dlatego, że nadal chciałam pić. Jednakże, teraz sądzę, że nie w ten sposób powinien odbywać się czyjś pierwszy mityng: kiedy przychodzisz do AA po raz pierwszy, ty jesteś gwiazdą – nie struktura. I tak dzieje się wszędzie: Tradycja Pierwsza i Dwunasty Krok oznaczają, że zawsze niesiemy posłanie i że nasze wspólne dobro powinno być najważniejsze.

Ale teraz jestem tutaj i to oznacza, że wróciłam do AA. Drugi raz był początkiem mojej obecnej trzeźwości. Mam nadzieję, że tak będzie przez resztę mojego życia, przez kolejne 24 godziny.

W pierwszym roku mojej trzeźwości głównie płakałam na mityngach. Niewiele rozumiałam z programu, ale przychodziłam. Być może za bardzo się bałam ponownego przechodzenia przez piekło, nie wiem. W każdym bądź razie, duch zachęty i altruistyczne wsparcie i pomoc były czymś zupełnie nowym; nigdy wcześniej nie zaznałam takiej miłości, i z całą pewnością nie rozumiałam, dlaczego ci ludzie nadal pomagali mi nie oczekując niczego w zamian! Później, zrozumiałam, dlaczego ci ludzie byli tacy mili: musieli tak robić, aby zachować trzeźwość.

Po jakimś czasie zaczęłam pełnić służbę. Otwierałam drzwi i parzyłam kawę. Jednakże, było coś,

co mnie zaskakiwało: tak jak wiele alkoholiczek, jestem działaczką. Lubię pędzić i lubię zajmować się swoimi – a także często innych – sprawami. Z jakiegoś dziwnego powodu, nie rozpoczęłam natychmiast pełnić służbę z pełną szybkością, tak, jak normalnie robię wszystko. Robiłam dziecięce kroczyki, co okazało się dobrą rzeczą. Zaczynanie rozumienia różnicy między 'tylko niepicie' i 'zdrowieniem na programie AA' wymagało czasu ... i nadal jestem w drodze.

Trzeźwość dała mi nowe życie. Nie straciłam swojej rodziny, pracy czy zdrowia, i nauczyłam się cenić rzeczy w całkowicie inny sposób. Zrozumiałam, że jeżeli chcę zachować życie, to będę musiała regularnie przychodzić na mityngi AA przez resztę mojego życia.

Pewnego dnia kilka lat temu, pewien mężczyzna w mojej grupie macierzystej zapytał, czy chcę służyć jako delegat narodowy Finlandii przez kolejne cztery lata. Moją pierwszą reakcją było, „Bardzo dziękuję, że pytasz, ale nie jestem twoją dziewczyną; nie jestem w stanie wykonać tak wymagającej pracy.”

Mój przyjaciel z AA nie poddał się, jednakże, i w końcu powiedziałam 'Tak'. No i jestem tutaj.

Później, zaczęłam się zastanawiać, dlaczego moją pierwszą reakcją było 'Nie potrafię tego zrobić'. Czego się bałam? Tego, że nie wiem wystarczająco dużo o AA? Że będziecie się śmiać z mojego angielskiego? Czy też bałam się, że inni alkoholicy w Finlandii dadzą mi negatywną reakcję zwrotną i będą porównywać moją pracę z pracą wcześniejszych delegatów?

Myślę, że w moim wahaniu zapomniałam o dwóch rzeczach, które są podstawą w AA: niedostatecznie ufałam i nie byłam do końca uczciwa. Nie wierzyłam – po kilku trzeźwych latach – że z waszą pomocą mogę wykonać swoją pracę. Z drugiej strony, myślę, że po prostu chciałam usłyszeć kilka przekonujących i miłych słów – bardzo często moje samolubne potrzeby pojawiają się w przebraniu.

Minione trzy lata były znakomite. Dużo nauczyłam się o AA; spotkałam cudownych ludzi, słyszałam świetne opowieści i czułam, że jesteśmy po tej samej stronie. Bardzo ważne było zdanie sobie sprawy, że ludzie zawsze dążą do tego, żeby mnie zrozumieć i wesprzeć. W moim poprzednim pijanym życiu moimi głównymi wartościami było szukanie błędów, mówienie kłamstw i szerzenie plotek i nigdy mi nie przemknęło przez głowę, że inni ludzie będą odmienni.

Dlatego, prawie że ma sens stwierdzenie, że miałam szczęście zostać alkoholiczką, a nie tylko pijaczką. Gdybym nie sięgnęła swojego dna, nie znalazłabym was i ten wspaniałej społeczności, która jest taka sama na całym świecie; która jest duchowa nie będąc religijna i rozumie mnie, mimo że nie zawsze sama siebie rozumiem!

Jednym przykładem tego, jak posłanie AA przekracza wszystkie granice jest wspaniała książka *Język Serca*, która w końcu została przetłumaczona na język fiński. Ta książka składa się z opowieści, które zostały spisane w USA w latach 1950-ych i 1960-ych przez starsze osoby w języku angielskim. Teraz, różne osoby w Finlandii czytają te same opowieści po fińsku – i reakcja i wpływ są takie same, jak pierwotnie: te opowieści są o mnie, jednym świecie, jednym AA i jednym języku serca.

Wracając do mojego pierwszego doświadczenia z AA. Nikt nie powinien słyszeć o strukturze służb AA na swoim pierwszym mityngu w AA. Prawdę powiedziawszy, to nie powinno się w ogóle pojawiać na mityngach. Jeżeli wybrana struktura działa – to po co ją zmieniać? Nawet Bill W. mówił, że AA nie polega na strukturze – że wszystko sprowadza się do miłości, nadziei i zdrowienia. Przeprowadza cię przez złe czasy i wzmacnia cię. Dostajesz to, co obiecuje AA: „Zniknie przykre uczucie beużyteczności i ciągle rozczulanie się nad sobą.”

Dwa tygodnie po tym, jak wysłałam swoje przemówienie do GSO, mój mąż zmarł. Od tego czasu jestem zagubiona i nie wiem, jak będę sobie radziła. Jednakże, dzięki jednemu językowi serca, nawet podczas najgorszych chwil, picie nie było dla mnie alternatywą.

Dziękuję wam! Wiem, że razem spędzimy cudowny tydzień!

Jatta K. – Finlandia.

Prezentacje

Międzynarodowy Fundusz Literatury

Podczas tego Światowego Mityngu Służb (ŚMS) mija 26 lat odkąd 11. Światowy Mityng Służb zalecił, by sekretarz ŚMS „...wystąpił z pismem do wszystkich uczestniczących państw zwracając się o współpracę w zbieraniu funduszy na zabezpieczenie początkowej literatury dla tych państw, które są finansowo niezdolne do wykonania własnych tłumaczeń i zakupów.” Od tamtej pory, odzew ze strony naszego światowego AA był i jest pozytywny, budujący i satysfakcjonujący.

W 1992 r. Komisja Literatury i Wydawnictw Światowego Mityngu Służb oznajmiła, że jej zdaniem Międzynarodowy Fundusz Literatury powinien znaleźć się pod zarządem Komisji Literatury i Wydawnictw Światowego Mityngu Służb. Komisja zasugerowała także, aby „AAWS wykorzystał wpływy na Międzynarodowy Fundusz Literatury do zrównoważenia swoich wydatków na literaturę dla zagranicy, jak również na pokrycie wydatków poniesionych przez zagraniczne biura lub rady AA na podobne cele.”

Wpłaty na Międzynarodowy Fundusz Literatury

INTERNATIONAL LITERATURE FUND RECEIPTS									As of 10/01/2016
	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Australia	\$5,750	\$3,664		\$6,132			\$6,384		\$3,390
Belgium							\$266	\$212	\$1,498
Brazil		\$4,000	\$2,000	\$2,000	\$1,965	\$2,000	\$2,000	\$2,000	
Central America Northern Zone	\$300		\$300			\$269			
Colombia	\$506		\$312		\$1,405		\$1,018		\$862
Czech Republic	\$1,874		\$1,696	\$550				\$1,000	
Denmark					\$7,119	\$1,832	\$27,759	\$7,169	\$12,937
Ecuador								\$100	
Finland	\$1,562	\$1,420		\$1,302					
Flemish-speaking Belgium		\$2,800	\$2,672	\$2,797	\$3,998	\$2,464		\$2,800	
French-speaking Europe							\$324	\$1,060	\$559
German-speaking Europe				\$8,479		\$7,828	\$7,468	\$6,615	\$6,654
Great Britain						\$7,579	\$8,124	\$7,547	\$6,869
Guatemala									
Honduras					\$300		\$300		
Iceland		\$1,000		\$980		\$1,010		\$1,010	
Ireland	\$102,688	\$111,350	\$102,785	\$27,913					
Italy	\$2,699		\$2,543			\$2,583	\$1,220		\$2,108
Japan	\$1,414	\$1,708	\$1,763	\$1,908	\$2,936	\$2,380	\$826	\$389	
Latvia						\$100			\$165
Lithuania	\$300	\$300	\$300		\$100	\$778	\$388	\$876	
Mexico				\$1,000	\$1,000	\$282	\$1,332	\$215	\$1,000
Netherlands	\$4,500								\$712
New Zealand					\$367	\$777	\$649		\$1,557
Norway	\$5,684	\$6,343	\$6,105	\$6,879	\$6,841				
Peru			\$100						
Poland	\$500	\$500	\$500	\$1,500	\$750		\$1,000	\$2,014	
Romania		\$630	\$405			\$300			\$200
Russia					\$84	\$150		\$20	
Spain	\$4,552		\$7,737	\$2,160		\$2,027	\$4,262		
Sweden	\$2,957			\$10,989		\$3,676	\$3,740	\$2,847	
Switzerland					\$7,601		\$4,117	\$7,941	
Turkey	\$75								
Ukraine			\$100		\$200		\$200		
Uruguay	\$200		\$200		\$200	\$100	\$100	\$100	
OTHER—	\$2,020						100	\$894	\$242
ANNUAL TOTAL	\$137,580	\$133,716	\$129,518	\$74,588	\$34,665	\$36,129	\$71,578	\$44,808	\$38,754
TOTAL SINCE INCEPTION	\$1,056,757	\$1,190,473	\$1,319,991	\$1,394,579	\$1,429,244	\$1,465,373	\$1,537,251	\$1,582,059	\$1,620,813

Ponadto, stwierdziła, że „AAWS powinien posiadać swobodę określania priorytetów wykorzystania tych pieniędzy w oparciu o potrzeby wyrażone przez poszczególne GSO i delegatów Służby Światowej.” Komisja poprosiła także, aby „AAWS sporządził i przedstawił zestawienie wpływów i wykorzystania tych pieniędzy każdemu Światowemu Mityngowi Służb.” Chciałabym teraz przedstawić wam to zestawienie.

Tabela pokazuje wpłaty na Międzynarodowy Fundusz Literatury do 30 września 2016 r. Od ostatniego Światowego Mityngu Służb, o czym z przyjemnością informuję, łącznie 25 krajów dokonywało wpłat. W ciągu minionych kilku lat, wykazaliśmy znaczące oszczędności wydatków, które konsekwentnie utrzymywały się na poziomie do \$50,000 rocznie. Można to porównać z kwotą \$94,000 rocznie przedstawioną w sprawozdaniu w 2012 r. Wydaje się, że zdrowie naszego funduszu dotrzymuje kroku powolnej poprawie globalnej gospodarki. Jednakże, niektórzy z was nadal stoją w obliczu trudnych codziennych wyborów i nasza Wspólnota w USA i Kanadzie z pewnością nie jest wolna od niepewności dzisiejszej ekonomii. W obliczu tego, muszę wam powiedzieć, że Międzynarodowy Fundusz Literatury jest jednym z wielu aspektów odpowiedzialności AAWS wobec ogólnoswiatowej społeczności AA, zarządzanie którym w rzeczywistości sprawia nam przyjemność. Jest tak, ponieważ jest to miejsce, w którym widzimy miłość AA w działaniu. Każda wpłata na fundusz pomaga pokryć koszt tłumaczeń i wspierania literatury.

Od 1991 r., wydatki Funduszu Wspierania Międzynarodowej Literatury AAWS w powstających krajach w Europie, Afryce, Azji, na Bliskim Wschodzie, w Oceanii i Amerykach wyniosły ponad 2,7 milionów dolarów. W minionych dwóch latach dostarczono uzupełniające egzemplarze Wielkiej Księgi i innej literatury do członków AA w takich miejscach jak Albania, Boliwia, Macedonia, Mongolia, Nikaragua, Sri Lanka, Trynidad, Uganda i Urugwaj.

Na całym świecie, obecnie dokonywanych jest 20 tłumaczeń lub ponownych tłumaczeń Wielkiej Księgi, i w ciągu minionego roku zakończyły się tłumaczenia Wielkiej Księgi na język Twi (Ghana) i Rarotongan (Wyspa Cooka). Dwa lata temu zakończono nowe tłumaczenie na język arabski. Szczególnie cieszy arabski, ponieważ nowo wydana Wielka Księga zawiera miejscowe historie, powstałe z udziałem członków Bliskowschodniej Regionalnej Komisji na rzecz Anonimowych Alkoholików (MERCAA). Teraz, kiedy poszedł już impuls, i z pomocą członków MERCAA, tworzone są dodatkowe projekty dla arabskojęzycznych społeczności, włącznie z nowym tłumaczeniem *Dwunastu Kroków i Dwunastu Tradycji* oraz *Życia w trzeźwości*. Próbkę każdej z nich uzyskały pozytywne recenzje i prace posuwają się do przodu.

Od naszego ostatniego spotkania, wydane zostały książki i broszury AA w całej gamie języków, włącznie z tajskim, arabskim, polskim, Twi, Rarotongan i ukraińskim.

Świeże tłumaczenia w dziale międzynarodowym GSO nadal postępują w stałym tempie. W samej pierwszej połowie tego roku (2016) liczba przejranych tłumaczeń sięgnęła 45 (w 38 językach). W minionych dwóch latach czuwaliśmy nad przeglądem projektów w następujących językach: afrykanerski, perski, rosyjski, turecki, czeski, hebrajski, szwedzki, polski, filipiński, portugalski, arabski i inne.

Nasz współzałożyciel, Bill W., w 1968r. pisał o znaczeniu przygotowania standardowej literatury, poczynając od Wielkiej Księgi. „Ta książka” powiedział „plus inne książki i wiele broszur od czasu ich napisania, uczyniły AA dostępnym na całym świecie. Dzięki temu, nie można było przekreślić postanienia AA. W ten sposób podjęliśmy pierwsze wysiłki, aby scementować jedność i skuteczność działania AA.” Z wdzięcznymi sercami, dyrektorzy Zarządu AAWS i powiernicy Rady Powierników USA i Kanady, wyrażają zbiorowe uznanie za wasze ‘liczne poświęcenia w kapeluszu’, które pomagają nieść postanienie nadziei AA na całym świecie, wzmacniając jedność AA i zabezpieczając naszą przyszłość.

Dzisiaj, świętujemy obecność AA w ponad 180 krajach tłumaczeniami Wielkiej Księgi obecnie w 70 językach (włącznie z oryginalnym językiem angielskim). Nic z tego nie byłoby możliwe bez waszego ciągłego wsparcia – zarówno finansowego, jak i duchowego.

Moja najgłębsza wdzięczność za waszą służbę dla AA.

Greg T. — Dyrektor Generalny GSO USA/Kanady

Tłumaczenie literatury AA i licencje

Mam na imię David i jestem alkoholikiem. Spędziłem swoje dotychczasowe życie uwielbiając słowa; podobnie spędziłem swoje dotychczasowe życie zawodowe pracując w sferze słów. Jestem wdzięczny – czego nie oddadzą słowa – że znalazłem trzeźwość i duchowy plan życia w programie Anonimowych Alkoholików.

Dłoń AA wyciągnęła się do mnie, kiedy byłem chory, cierpiący i żyłem na ulicy. Przybrała formę mężczyzny, który zaoferował mi pomoc, kiedy, dzięki łasce Boga, zajrzałem na mityng AA, który odbywał się w kościele przy tej samej ulicy, gdzie mieszkam w stanie New Jersey. I w tej dłoni – dosłownie w dłoni AA – którą wyciągał do mnie członek AA oferujący mi pomoc, w tej dłoni znajdowała się książka: *Anonimowi Alkoholicy*, w miękkiej oprawie.

Wielka Księga, *Anonimowi Alkoholicy*, obecnie czwarte wydanie w języku angielskim, która została sprzedana w ponad 35 milionach egzemplarzy w języku angielskim, w ten sposób wpadła w moje ręce.

Jestem tutaj dzisiaj jako beneficjent cudownego duchowego programu, jaki ta ratująca życie książka i Wspólnota AA oferuje – tej rzeczywistej linii życia, mostu wiodącego z powrotem do życia – wyjścia z niewoli ego i cierpienia, ścieżki, którą wszyscy podążamy w kierunku lepszego życia.

Jestem dyrektorem ds. Wydawnictw AAWS, Inc. od 5 lipca tego roku, a w okresie od marca 2014 do 5 lipca wielu z was mogło mnie znać z mojej poprzedniej działalności w biurze jako Kierownika ds. licencji. Moją szczególną troską jest dbanie o międzynarodowe tłumaczenia literatury AA w koniecznych procesach tłumaczenia, przeglądania, udzielania licencji i chronienia prawami autorskimi.

Procedura

Każda pozycja literatury może powstać jako 'zgłoszone zapotrzebowanie', prośba przekazana do naszego biura – która może pochodzić od miejscowego członka lub grupy AA, lub od Komisji Literatury, lub od centrum służb, czy od Biura Usług Ogólnych. Od tych skromnych początków aż do ostatecznego efektu końcowego w postaci przetłumaczonej książki, broszury, poradnika, ulotki, czy filmu wideo rozprowadzanych przez dłoń AA do Wspólnoty w danym kraju, te projekty mogą zajmować całe miesiące, a czasami, zwłaszcza w przypadku Wielkiej Księgi, lata wspólnej pracy, ażeby je ukończyć.

Następujący urywek dotyczący Procesu Licencjonowania i Tłumaczenia AAWS Inc., pochodzi z regulaminu naszej obecnej polityki i procedur, w oparciu o regulamin AAWS i całkiem niedawno powtórzony i zatwierdzony przez radę powierników:

„Nasz proces jest bardzo ważny. Konieczne jest, abyśmy trzymali się od dawna ustalonej, kompleksowej procedury licencjonowania i tłumaczenia, która obejmuje otrzymanie przez nas niezależnych przeglądów każdego tłumaczenia, aby zapewnić dokładność wszystkich tłumaczeń. Jest to rzeczą najwyższej wagi, ponieważ Służby Światowe Anonimowych Alkoholików, Inc. (AAWS) posiadają prawa autorskie do naszej literatury, którymi zarządzają na rzecz ogólnościowej Wspólnoty AA.

„Zachęcamy do i stoimy na straży zasad Sumienia Grupy i Jedności, kiedy rozpoczynamy nasze wysiłki związane z tłumaczeniem i licencjonowaniem.

„AAWS ponosi prawną, moralną i duchową odpowiedzialność za zachowanie integralności posłania AA we wszystkich tłumaczeniach literatury AA.

“Nasz zbiorowy wysiłek związany z dokładnym tłumaczeniem materiału AAWS daje nam wszystkim okazję do wspólnej pracy w jedności, aby chronić i dzielić się duchowym jądrem posłania AA, kiedy realizujemy nasz główny cel.”

Opis procesu i polityki jest zamieszczony na aa.org pod nagłówkiem 'Polityka korzystania z zawartości' i został przetłumaczony na języki hiszpański i francuski.

Mam dzisiaj ze sobą egzemplarze do zabrania przez delegatów i z przyjemnością informuję, że będę dostępny jutro, aby spotkać się z przedstawicielami poszczególnych krajów, aby indywidualnie omówić, jak możemy przyspieszyć projekty tłumaczeń waszych krajów i w waszych językach.

Na wszystko potrzeba czasu, jak nauczyło mnie wiele osób, którzy wcześniej trafili do naszej Wspólnoty. Tłumaczenie literatury AA także wymaga czasu.

Tutaj, zatem, jest podsumowanie procesu Tłumaczenia i Licencjonowania AWS. Nasz proces obejmuje te konieczne etapy tłumaczenia i udzielania licencji:

- PROŚBA O ZGODĘ NA CHRONIONY PRAWEM AUTORSKIM MATERIAŁ AAWS
- LICENCJA DLA RADY POWIERNIKÓW [danego kraju] NA TŁUMACZENIE CHRONIONEGO PRAWEM AUTORSKIM MATERIAŁU
 - » Cesja prawa autorskiego — Rada Powierników
 - » Cesja prawa autorskiego — Tłumacz(e)
- PRZEJRZENIE TŁUMACZENIA
 - » Kiedy nasz dział otrzyma sprawozdanie od naszych niezależnych służb ds. tłumaczeń i ewaluacji, profesjonalna ocena proponowanego tłumaczenia zostanie zwrócona osobie reprezentującej lokalną komisję literatury/tłumaczeń, wraz ze wszelkimi sugestiami co do poprawek.
- LICENCJA NA WYDANIE I ROZPROWADZENIE PRZETŁUMACZONEGO CHRONIONEGO PRAWEM AUTORSKIM MATERIAŁU AAWS
 - » Dla krajów bez RP: Umowa 'Pozwolenia na druk' zostanie wystawiona na wskazaną drukarnię na jednorazowy druk określonej liczby kopii.
- LICENCJA NA UMIESZCZENIE PRZETŁUMACZONEGO CHRONIONEGO PRAWEM AUTORSKIM MATERIAŁU NA POJEDYNCZEJ STRONIE INTERNETOWEJ
 - » Końcowy etap: Kopie ostatecznych plików cyfrowych matryc wydawanych pozycji literatury AA muszą zostać przesłane do biura AAWS Inc., celem złożenia w archiwach Działu Wydawnictw, Archiwach AA i w celu zarejestrowania amerykańskiego prawa autorskiego.

Poczynając od następujących języków: afrykanerski, arabski i asamski po bengalski, birmański kareński, czeski, niemiecki i węgierski, po włoski, Inuktitut (eskimoski), mówiony nawaho, polski, portugalski, używany w Quebec francuski język migowy, po rosyjski, syngaleski, ukraiński, serbski, telugu i tajski – dziesiątki projektów są obecnie w toku i posuwają się do przodu na całym świecie.

Literatura AA w liczbach

- 69 tłumaczeń Wielkiej Księgi, Anonimowych Alkoholików
- 15 nowych tłumaczeń w toku, włącznie z pierwszą Wielką Księgą mówionego języka nawaho Rdzennych Mieszkańców Ameryki i wiele ponownych tłumaczeń
- Najbardziej niedawno wydane i będące obecnie w obiegu Wielkie Księgi są w językach arabskim, Twi (Ghana) i Rarotongan (Wyspa Cooka)
- AAWS wydaje Wielką Księgę w 33 językach, w dalszych 37 jest wydawana przez miejscowe struktury służb
- AAWS wydał literaturę obejmującą 298 wydawnictw łącznie w 90 językach.

Jeden świat, jedna wizja tłumaczeń AA

Ukochany współzałożyciel AA, Bill W., w odniesieniu do wpływu literatury AA używał określenia 'nieoceniony'.

Od 1939 r. i wydania *Anonimowych Alkoholików*, nasza literatura faktycznie odgrywa nieocenioną rolę w szerzeniu posłania AA na całym świecie. Jej wpływ opiera się uproszczeniu do samych liczb.

Tłumaczenia oryginalnego tekstu w języku angielskim były i są kluczowe w ogólnoświatowym, globalnym docieraniu.

Niedawne wznowienie przez nas małej broszury „Krótka historia Wielkiej Księgi,” obecnie w nowym trzyjęzycznym wydaniu – angielski, francuski i hiszpański – opisuje, jak dobitnie Bill W. podchodził do tłumaczeń, skoro specjalnie odniósł się do tego tematu w *Anonimowi Alkoholicy wkraczają w dojrzałość* (która została wydana w 1957 r.).

Bill W. pisze w zwięzłym oświadczeniu: „Dobre przekłady literatury AA na inne języki stały się palącą potrzebą. Jednak ci zdolni udzielić tej pomocy zgłaszali się zawsze, gdy ich potrzebowaliśmy (*Anonimowi Alkoholicy wkraczają w dojrzałość*, str. 260-261).

Kiedy razem pracujemy, my dzisiejsi ‘zdolni pomocnicy’... ze wszystkimi naszymi ekipami, naszymi komisjami, naszą Wspólnotą zdolnych pomocników! – łączymy się w duchu miłości i służby, aby chronić integralność posłania AA w druku. Pracujemy razem, aby chronić jedność naszej ukochanej Wspólnoty. Łączymy się, aby dzielić się przemożnym posłaniem nadziei, jakie Anonimowi Alkoholicy niosą chorym i cierpiącym wszędzie na tym wspaniałym świecie.

Razem, dążymy w jedności do tego, aby sprawnie pomagać sobie nawzajem i rozciągać dłoń AA poprzez naszą literaturę do kolejnego chorego i cierpiącego alkoholika.

Razem, więc, świętujemy nasze święte partnerstwo w globalnym programie wydawniczym.

David R. — Dyrektor ds. wydawnictw, AAWS, Inc.

Sponsorowanie kraj krajowi

W krajach, gdzie istnieje ustalona struktura służb

Pozdrowienia, bracia, od Rady Powierników Meksyku. Dziękuję Bogu, jakkolwiek Go rozumiem, za tę możliwość podzielenia się następującym ‘punktem widzenia’ z przedstawicielami wielu krajów świata, które tworzą część pięciu ogólnych stref służb AA na świecie.

Wszystko zaczęło się od dwóch wydarzeń, których konsekwencje miały wpływ na początki i rozwój naszej Wspólnoty.

Pierwszym było duchowe przebudzenie naszego współzałożyciela Billa W., który mówi nam: „Kiedy leżałem w szpitalu przyszło mi do głowy, że tysiące bezimiennych alkoholików przyjęłoby z wdzięcznością to, co i mnie zostało ofiarowane. Być może mógłbym pomóc niektórym z nich. Oni z kolei mogliby pomóc innym.” Drugie miało miejsce jesienią 1937 r., podczas spotkania w Akron między Billem i dr. Bobem. Bill mówi, „On i ja dokonaliśmy razem podsumowania ponad dwuletniej pracy. Po raz pierwszy stwierdziliśmy, że możliwe jest całkowite wyzdrowienie alkoholików. Mieliśmy wtedy dwie małe ale solidne grupy w Akron i Nowym Jorku, oraz nieco członków rozsianych w innych miejscach. Jak tych niewielu ozdrowieńców miałoby przekazać wielką nowinę milionom alkoholików na całym świecie? Oto było pytanie.”

Dzięki łasce Boga, jakkolwiek Go rozumiem, wizja Billa i jego pytanie od długiego czasu mają odpowiedź: Wielka Księga AA jest rozprowadzana w ponad 170 krajach uznawanych przez Organizację Narodów Zjednoczonych i dzisiaj jest ponad dwa miliony członków AA.

Stopniowo zbliżamy się do myśli lub tematu, jaki Bill W. pozostawił potomności podczas pierwszego ŚMS: „Anonimowi Alkoholicy: Jeden świat.”

Ten rozwój miał i ma podstawę w dzieleniu się doświadczeniem, siłą i nadzieją z innym alkoholikiem, który poszukuje rozwiązania i jest gotowy, aby zrobić wszystko, aby ten cel osiągnąć. W ten sposób, sponsorowanie w sposób naturalny rozwija się między członkami, grupami, intergrupami, regionami i krajami. Bill W. wierzył, że z pewnością nadejdzie czas, kiedy zamorska populacja AA

przewyższy liczbę członków w USA i Kanadzie, i że „Biuro Służb Ogólnych w Nowym Jorku powinno pewnego dnia stać się ‘nadrzędnym ośrodkiem służb’ dla wielu krajowych i strefowych biur na całym świecie.” (*Język Serca*, str. 341). A dla nas jest to dzisiejsza rzeczywistość.

Doświadczenie meksykańskie miało swój początek i rozwijało się dzięki sponsorowaniu przez USA i Kanadę, które trwa do dnia dzisiejszego i za które wyrażamy naszą nieustanną wdzięczność. W 1993 r. otrzymaliśmy okazję sponsorowania innemu krajowi, Kubie, a w następnych latach objęło ono także Kolumbię, Chile, Dominikanę i Wenezuelę.

Obecnie, kontynuujemy osobiste i faktyczne sponsorowanie Chile, Dominikany i Wenezueli. Sponsorowanie Kolumbii dobiegło końca w tym roku i przerwaliśmy osobiste sponsorowanie Kuby, ponieważ obecnie mają dojrzałą strukturę. Ale kontynuujemy faktyczne sponsorowanie i finansowe wspieranie, aby Kuba mogła uczestniczyć w ŚMS, REDELA i otrzymać różne pozycje naszej literatury i pisma *Plentitud AA*.

Te lata sponsorowania Kuby w grupie i innych krajów, które mają już istniejącą strukturę służb, przekonały nas podczas naszej 47. Konferencji, która odbyła się w 2013 r., o potrzebie zebrania tych doświadczeń w *‘Poradniku sponsorowania krajów,’* co ułatwiło nam zajmowanie się w przyszłości prośbami o sponsorowanie.

Główne działania sugerowane w poradniku sponsorowania jakiegoś kraju zmierzające do dostosowania ich przyszłego rozwoju do naszego to: 1) Adaptacja *Poradnika Służb*, 2) Powołanie intergrup, 3) Regionalizacja, 4) Stworzenie struktur Rady Powierników i Konferencji, 5) Wprowadzenie i praca komisji wspierających i pomocniczych, i 6) Działania i polityka w stosunku do społeczeństwa.

Efekt: dwa kraje osiągnęły strukturalną dojrzałość, Kuba i Kolumbia. Pozostałe są w trakcie strukturalnej konsolidacji. Chcemy, aby było jasne, że odpowiedzialnymi osobami za urzeczywistnienie Trzech Legatów byli i są oddani członkowie komisji każdego kraju.

Nastąpił także wzrost liczby członków, grup i intergrup; odpowiednie Konferencje i Rady Powierników mają lepszą strukturę i skuteczność. Wspólnota AA podejmuje stałe wysiłki skierowane na zewnątrz, których adresatem jest społeczeństwo, w zakresie informacji publicznej; polepszony kontakt z profesjonalistami; więcej uwagi na środki masowego przekazu; i zwiększona praca z prywatnymi i rządowymi instytucjami.

Jedną z najbardziej rzucających się w oczy słabości we wszystkich tych krajach jest stosowanie Tradycji Siódmej w grupach, które znajdują się w miejscach należących do kościoła. Dzieje się tak również z niektórymi biurami służb AA, które spotykają się w miejscach oferowanych im bezpłatnie przez instytucje rządowe. Być może nie zdają sobie sprawy z tego, że taka sytuacja wpływa na poczucie odpowiedzialności, jaką powinien mieć każdy członek w stosunku do swojej grupy i w stosunku do Wspólnoty. Warto także wspomnieć, że niektórzy urażeni alkoholicy, którzy odrzucają duchowy aspekt, nigdy nie zbliżą się do grupy, która spotyka się na terenie kościelnym, co skazuje ich na pewną śmierć.

Jak wiemy, siła Konferencji Służb Ogólnych opiera się na komisjach regionalnych, a za rozwój Wspólnoty pod względem liczby członków i grup odpowiedzialność ponoszą grupy. Z tego powodu, dostrzegamy strukturalną słabość w niektórych krajach, w których jest bardzo mało a w innych krajach więcej regionów niż intergrup. Taka sytuacja owocuje powolnym rozwojem, a w konsekwencji wielu alkoholików nie ma możliwości dowiedzieć się o metodzie zdrowienia oferowanej przez Anonimowych Alkoholików, ponieważ to intergrupa, ze swoimi pomocniczymi wspierającymi komisjami wdraża w życie Tradycję Piątą.

I wreszcie, zauważamy, że niektórzy weterani w kilku krajach stwarzali trudności w dalszym rozwoju swoich krajów – ich przywództwo utrudnia ustanowienie struktury i przeniesienie posłania do środków masowego przekazu, i w konsekwencji osłabia pozycję AA w społeczeństwie. Ten brak wizji można przypisać temu, że domagają się, aby postęp następował tak, jak w dawnych czasach, kiedy nie było datków finansowych; nie było żadnej informacji publicznej przekazywanej za pośrednictwem radia, prasy i TV; a wizyty w zakładach karnych i szpitalach były rzadkie. Widać, że przestali rozwijać się wraz ze Wspólnotą, która pomogła im uzyskać trzeźwość.

Z tej mównicy proszę was o zastosowanie w praktyce działania, które będzie miało duże reperkusje w szerzeniu posłania AA: wspierajcie finansowo Międzynarodowy Fundusz Literatury. To

chyba tu rozpoczyna się sponsorowanie: kiedy Wielka Księga AA dociera do miejsc, gdzie nie istnieje AA. Zaledwie 23 z obecnie istniejących GSO wspiera MFL. Kiedy wyjaśni się im powód wsparcia, członkowie AA są hojni i przekazują datki tak konieczne dla trwałego rozwoju. Zastanawiam się, co się dzieje z 40 strukturami, które nie przekazują datków na MFL? Nie mają pieniędzy? Zapominają o zachęcaniu delegatów ŚMS? A może nie przemawiają 'językiem serca' do swoich członków? Musimy wzmocnić ten prosty mechanizm, aby posłanie AA nadal mogło przynosić błogosławieństwo większej liczbie alkoholików i ich rodzinom, gdziekolwiek mogą znajdować się na świecie.

Niech Bóg, jakkolwiek Go rozumiem, nadal błogosławi wam wraz z waszymi całym rodzinami i przyjaciółmi. Ruszajmy!

Pedro B. — Meksyk

W krajach, gdzie nie ma ustalonej struktury służb

Mam na imię Alunia, jestem alkoholiczką z Polski. Na samym początku mojej drogi we Wspólnocie, gdy jeszcze nie odróżniałam grupy terapeutycznej od mityngu AA usłyszałam od bardziej doświadczonego kolegi: „oddaj to co dostałaś, bo pęknieś”. Przekazał mi on w ten sposób treść 12 Kroku i 5 Tradycji. Potrzebowałam wielu lat, by docenić wartość i wagę tego przesłania.

Jedną z form oddawania to właśnie przekazywanie programu AA bezpośrednio drugiemu alkoholikowi lub grupie alkoholików. To jest sponsorowanie drugiemu alkoholikowi, sponsorowanie grupie grupie, sponsorowanie kraj krajowi. Anonimowi Alkoholicy w Polsce pełnią tę służbę od wielu lat. Starają się oddać nadal cierpiącym alkoholikom w innych krajach Europy Wschodniej to, co otrzymali kiedyś od bardziej doświadczonych przyjaciół.

Po II Wojnie Światowej Europa była tak skutecznie podzielona, że Wspólnota Anonimowych Alkoholików dotarła do Polski dopiero 20 lat później niż do innych krajów na zachodzie kontynentu. Gdy w 1974 r. powstała pierwsza grupa AA, przybyli do nas także pojedynczy Anonimowi Alkoholicy zza żelaznej kurtyny. Przekroczyli chronione przez wojska granice, w bagażach osobistych dostarczyli literaturę AA. To przyjaciele z Niemiec przywieźli książki, przeschmuglowali przez 2 kontrole celne papier potrzebny do druku literatury AA-owskiej, opowiadali godzinami o programie, Tradycjach, scenariuszu mityngu AA. Finowie dali pierwsze pieniądze na druk broszur, pokazali alkoholikom w Polsce, jak można tworzyć grupy

Anonimowych Alkoholików w więzieniach. Potrzebowaliśmy jeszcze około dziesięciu lat jako Wspólnota, by zacząć tworzyć służby intergrup, regionów i kraju.

Nasi delegaci dotarli dopiero w 1983 roku na II Europejski Mityng Służb, we Frankfurcie nad Menem. Rok później na naszym pierwszym zjeździe Anonimowych Alkoholików w Polsce gościliśmy przyjaciół z Niemiec i Finlandii.

Nie mieliśmy jeszcze swojego biura obsługi służb AA w Polsce (istnieje dopiero od 1993 r.), dopiero tworzyły się zręby naszych struktur a już członkowie Wspólnoty w Polsce sami zaczęli przekazywać program Anonimowych Alkoholików do innych krajów. Zaczęło się od pojedynczych kontaktów. Dla przykładu, w 1989 roku zaproszono do Polski grupę Anonimowych Alkoholików z Moskwy, goszczono ich w domach i w grupach AA, obdarowano literaturą AA. Rok później duża grupa Polaków pojechała do Moskwy z okazji 3. rocznicy powstania AA w ówczesnym ZSRR, a w 1991 r. kilkudziesięciu Anonimowych Alkoholików z różnych ówczesnych republik radzieckich uczestniczyło, jako zaproszeni goście, w IV Krajowym Kongresie AA w Gdańsku. W roku 2002 r. Warszawa była gospodarzem Wschodnioeuropejskiego Mityngu Służb AA, w którym uczestniczyli Anonimowi Alkoholicy z 14 krajów z Europy Środkowo-Wschodniej w tym z Rosji, Ukrainy, Białorusi, Republiki Czech, Słowacji, Węgier, Rumunii, Mołdawii, Kirgizji, Łotwy, Litwy.

W większości tych krajów nie istniały w tych latach rozwinięte struktury służb AA. Rezultaty tego spotkania w Warszawie były oszałamiające dlatego już od 2004 roku Wspólnota Anonimowych Alkoholików w Polsce zaprasza corocznie delegatów z krajów Europy Wschodniej jako obserwatorów na naszą krajową konferencję służb AA. Celem tego działania jest zdopingowanie członków Wspólnoty z tych krajów do rozwijania struktur AA, do tworzenia oficjalnych przedstawicielstw AA w tych krajach i przygotowanie swoich przedstawicieli do udziału w Europejskim i Światowym Mityngu Służb.

W czasie trwania konferencji w Polsce goście biorą udział w tzw. panelu międzynarodowym, w czasie którego mogą między sobą wymienić się doświadczeniami w służbie AA. Pracują w Komisji Literatury, Informacji Publicznej, Finansowej, Organizacyjnej. Mogą obserwować pracę Rady Powierników AA. Poznają nasze problemy, zbierają doświadczenia. Wielu członków Wspólnoty Anonimowych Alkoholików w naszym kraju mówi lepiej lub gorzej w j. rosyjskim. Bez kłopotu nawiązują się więc w czasie konferencji bezpośrednie kontakty z tymi z gości, którzy mówią po rosyjsku. Przyjaciołom mówiącym w j. angielskim pomagają przydzieleni im tłumacze.

Jako delegat narodowy Wspólnoty Anonimowych Alkoholików w Polsce cztery razy uczestniczyłam w Krajowej Konferencji Służb. Na własne oczy widziałam jak dzięki tym spotkaniom zacieśniają się kontakty z przyjaciółmi z sąsiednich krajów, jak następuje wymiana doświadczeń, jak rośnie liczba grup AA w krajach, których delegaci nas odwiedzają. Wiele krajów przysyła do nas swoich przedstawicieli co rok. Możemy to robić także dzięki wsparciu wspólnoty AA w Wielkiej Brytanii, która pokrywa 50% kosztów związanych z pobytem u nas gości z krajów Europy Wschodniej.

Od paru lat Anonimowi Alkoholicy w Polsce zapraszają także naszych przyjaciół z zagranicy na ogólnopolskie warsztaty dotyczące niesienia posłania do zakładów karnych. Strona polska pokrywa koszt pobytu gości zagranicznych także na tych warsztatach. Nasi przyjaciele przyjeżdżają na nie ostatnio nawet z profesjonalistami, którzy mają możliwość wymiany doświadczeń w zakresie współpracy służb więziennych z Anonimowymi Alkoholikami.

Sponsorowanie to przede wszystkim kontakt alkoholika z alkoholikiem. Osobiste kontakty członków AA w Polsce z AA-owcami w krajach, gdzie Wspólnota się dopiero rozwija są podstawą niesienia posłania. Sukces zależy od zapału i wytrwałości obu stron. Oczywiście można wiele podróżować po Europie. Można odwiedzać różne kraje, brać udział w wielu Złotach Radości organizowanych przez członków AA w wielu krajach, cóż z tego jeżeli z tej podróży nic nie wynika dla Wspólnoty AA. Najważniejsze jest, by potem podtrzymywać kontakty.

Od pewnego czasu w sponsorowanie kraj krajowi zaangażowały się także Regiony AA w Polsce. Jest to ważne szczególnie gdy Region sponsoruje Wspólnocie, gdzie nie ma rozwiniętych struktur AA. Tak Region Katowice w Polsce, współpracuje z Regionem Kijów na Ukrainie. Od roku Region Warszawa rozpoczął niesienie posłania grupom AA w Mołdawii. Pierwsza grupa AA powstała tam 25 lat temu. Jeszcze rok temu istniały tam tylko 2 grupy AA. Niedawno powstała 3 grupa.

Dwóch przedstawicieli AA z Mołdawii w zeszłym roku brało udział w pracach naszej Konferencji Krajowej Służb. Następnie zaprosiliśmy ich także na Ogólnopolskie Warsztaty Zakładów Karnych.

W kwietniu br. na Mołdawię pojechała pierwsza zorganizowana grupa 5 osób, które przeprowadziły w Kiszyniowie warsztaty sponsorowania. W ślad za tą pierwszą grupą w drugiej połowie sierpnia br. na 25-lecie AA na Mołdawii do Kiszyniowa przyjechało już 25 anonimowych alkoholików z Polski.

Miałam szczęście uczestniczyć w tej wyprawie. Byli wśród nas alkoholicy gotowi sponsorować Mołdawianom w j. rosyjskim, osoby niosące od lat, w regionie Warszawa posłanie do zakładów karnych, przeprowadzające mityngi informacyjne, współpracujące z profesjonalistami.

W czasie trwania Zlotu przeprowadziliśmy warsztaty dotyczące struktur AA w Polsce, poinformowaliśmy o znaczeniu 7 Tradycji Anonimowych Alkoholików, o współpracy międzynarodowej w AA. Szczególnie podkreślaliśmy wagę jedności wśród Anonimowych Alkoholików, co jest szczególnie ważne w kraju, gdzie spotkania grup AA odbywają się w dwóch różnych językach; rosyjskim i

mołdawskim. Trzy osoby z Polski skorzystały z okazji i odwiedziły dom dla osób bezdomnych w okolicach Kiszyniowa, by tam spotkać się z osobami uzależnionymi. Wieczorne mityngi AA dla wszystkich uczestników Złotu trwały do późnej nocy.

Delegaci z Mołdawii przyjadą do Polski na tegoroczną Konferencję służb. Region Warszawa już szykuje następną grupę chętnych, którzy pojedą na Mołdawię by przeprowadzić warsztaty 12 Tradycji. Wyprawa do Mołdawii trwała 4 dni. Jechaliśmy autokarem. Była to męcząca podróż, bo trwała 20 godzin w jedną stronę. Staliśmy na granicach po 3 godziny na każdej. Najwspanialsze jednak było, że na miejscu spotkaliśmy także grupy alkoholików z innych krajów. Silną grupą przyjechali przyjaciele z Rumunii. Po długiej podróży dotarli przedstawiciele wspólnoty z Estonii, po krótszej Ukraińcy z Odessy. Przeleciał nawet jeden Szkot.

Pierwsza Tradycja Wspólnoty Anonimowych Alkoholików działa. Jesteśmy jednością. Na tym mityngu światowym kończę swoją służbę jako delegat Polski na Mityng Światowy i Europejski Służb AA. Jestem wzruszona tym, że mogę się pożegnać ze służbą opowiadając delegatom z całego świata, o niesieniu posłania, służbie, jedności w AA a przede wszystkim o akceptacji i miłości, którą dostałam także ja we Wspólnocie Anonimowych Alkoholików.

Alicja D.-K. — Poland

AA bez granic – Wiele języków, Wiele kultur, Jedno wyjątkowe posłanie

W społeczeństwie wielojęzycznym

Witajcie przyjaciele. Mam na imię Shrikanth. Jestem alkoholikiem i delegatem drugiej kadencji z Indii. Zostałem poproszony o przedstawienie prezentacji na temat „AA bez granic: Wiele języków, wiele kultur, jedno wyjątkowe posłanie.” Dziękuję za to.

Już sam temat, język serca, ma potężne przesłanie.

Konieczne jest małe przyjrzenie się samym Indiom, aby uzyskać lepsze zrozumienie AA tutaj.

Złożoność i zróżnicowanie Indii wprawia w osłupienie. Największa na świecie demokracja ma ponad miliard ludności. W 35 stanach mówi się w 20 oficjalnych językach, a liczne kultury, rasy, religie, narodowości i nawyki żywieniowe występują niezależnie od siebie w kategoriach swego wewnętrznego funkcjonowania i zwyczajów.

AA trafiło do Indii za pośrednictwem Kanadyjczyka, Charlie’ego M., który znalazł się na placówce w Ambasadzie Kanady w New Delhi. Charlie regularnie zamieszczał ogłoszenia o AA we wiodącej gazecie. Jedna odpowiedź nadeszła od nauczyciela z Bombaju (obecnie Mumbai), Harry’ego M., który spotkał się z Charlie’em, wytrzeźwiał i rozpoczął szerzenie posłania. Data uzyskania trzeźwości przez Henry’ego – 5 maja 1957 r. – oznacza początek Wspólnoty w Indiach. Pierwsza grupa AA zaczęła działać w listopadzie tamtego roku.

W głównych miastach i małych miasteczkach odbywa się ponad 1.650 mityngów. Szacuje się, że liczba członków sięga około 30.000. Co ciekawe, zaledwie 10 lat temu istniało 400 grup i 8.000 członków. Byliśmy świadkami fascynującego okresu rozwoju – wzrostu, który był możliwy jedynie dzięki temu, że byliśmy w stanie trzymać się naszego głównego celu i nieść jedno posłanie.

Członkowie AA pochodzą ze wszystkich warstw społeczeństwa i są wśród nich ludzie wykształceni, analfabeci, są profesjonalści z kręgów medycyny, prawa, administracji, szkolnictwa, itd., i przy braku jednolitej literatury łatwo wypaczyć posłanie. AAWS, za pośrednictwem swego działu wydawnictw, ogromnie nas wspomógł wydając literaturę w 15 regionalnych językach w Indiach, co pozwala na niesienie jednego posłania w całym kraju. Literatura AA jest dostępna w takich językach jak tamilski, telugu, kannada, malajalam, marathi, gudżarati, pendżabski, bengalski, orija, urdu, khasi, asamski, konkani i nepalski. Ponadto, książka *Anonimowi Alkoholicy* została zatwierdzona w języku mizo i nanoszone są ostatnie poprawki. Także, wiele ośrodków odwykowych zaczęło wykorzystywać literaturę AA dla alkoholików i zaczęło kierować alkoholików na mityngi AA po wypisaniu.

Trzydzieści pięć stanów ma odmienne kultury, tradycje a także prawa w odniesieniu do alkoholu. W niektórych społecznościach spożywanie alkoholu jest uważane za coś zwyczajnego i jest czymś normalnym. Przy tak wielu różnych podejściach, co takiego jednoczy AA?

Alkoholizm jest powszechną bolączką każdego członka Wspólnoty. Każdy z nas stoi w obliczu identycznych wyzwań, po tym jak doznał fizycznego, umysłowego i emocjonalnego cierpienia. Identyczna jest także strata pracy, rodziny i przyjaciół. Choroba alkoholowa i jej wpływ nie dyskryminuje na podstawie religii, języka, granic, płci czy kultury.

Mimo to, w istniejącym stanie rzeczy w AA, mityngi i dzielenie się utrzymuje alkoholików razem, gdzie każdy z nas dąży nie tylko do zdrowienia, ale także do jedności i służby. Wyłącznie celu gwarantuje to, że nie ma żadnych zakłóceń.

Praca nad Dwunastoma Krokami, trzymając się Dwunastu Tradycji i Dwunastu Koncepcji, kształtuje alkoholika. Duchowa zawartość AA, jeżeli jest naprawdę przestrzegana, powoduje

poddanie się Sile Wyższej, podczas gdy przestrzeganie anonimowości niszczy ego i uczy alkoholika pokory.

Tak więc, lekarstwo i rozwiązanie dla każdego alkoholika nie może być odmienne. Odpowiedzi leżą w trzymaniu się Kroków, Tradycji i Koncepcji – które nie mają być realizowane pobieżnie, ale przyswojone w literze i duchu.

Zasady AA powinny zostać przyjęte jako sposób życia.

Shrikanth S. — Indie

W społeczeństwie wielokulturowym

Często mówimy o wojnie bez granic i o lekarzach bez granic i rozumiemy ich znaczenie. Jednakże, kiedy mówimy „AA bez granic” to co takiego mamy na myśli i o czym mówimy? Pochodząc z RPA, wiem z pierwszej ręki, poprzez doświadczenia życiowe, co oznacza AA bez granic.

W czasach, kiedy przemoc, separacja i nierówność były powszechne, bardzo mało prawdopodobne było to, że powstawały grupy na jakiegokolwiek innej podstawie niż polityka; jednakże, niewielki płomyk nadziei, którego stworzył Arthur S. w 1946 r. trwał i zaczął płonąć jaśniej w tamtych niebezpiecznych czasach. AA było ucieczką nie tylko przed niesprawiedliwymi prawami tego kraju, ale także przed życiem w ubóstwie i alkoholizmem, który trawił członków w tamtych latach. Rasa nie miała znaczenia; nie była to granica, która mogła powstrzymać członków AA przed uczestnictwem w mityngach, i z tej jednej grupy, która powstała w 1946 r. w Johannesburgu, AA niesamowicie się rozrosło – siedem grup powstało w sześciu miastach na terenie całego RPA w 1949 r., 80 grup w 1957 r., i do 1980 r. 180 grup w całym kraju, mających co najmniej 4.000 członków.

Przez cały ten czas, kiedy AA rozwijało się w RPA, tak samo wzrastała kontrola apartheidu. Jednakże, to właśnie w AA wiele osób różnych ras i kultur odnajdywało wspólny grunt. AA oferowało powszechne rozwiązanie – sposób wyjścia, na który możemy się całkowicie zgodzić i do którego dołączamy się w braterskim i harmonijnym działaniu. W 1964 r., w otwartym sprzeciwie wobec rządowych władz bezpieczeństwa odbywały się mityngi mieszane. To na tych mityngach siły bezpieczeństwa podawały się za ‘alkoholików’, aby uczestniczyć w mityngach, ale wykazywały niezwykle postanowienie tolerancji w czasie swojego pobytu i pozostawały bierne i zaabsorbowane.

Aby w pełni zrozumieć cuda, jakie czyniło AA w RPA w tamtych ciężkich czasach, trzeba zrozumieć historię kraju i apartheidu. Apartheid była to społeczna koncepcja filozoficzna, która narzucała segregację rasową, społeczną i ekonomiczną na ludzi RPA. Apartheid panował w okresie od 1948 r. do 1994 r., kiedy Afryka Południowa stała się demokratycznym krajem i skończyły się wszystkie prawa rasowe. Prawa apartheidu dzieliły ludzi RPA według kryteriów rasowych i surowo stosowały uwłaczające człowieczeństwu kary wobec tych, którzy ośmielili się naruszać te prawa. Ustawa o segregacji rasowej (Group Areas Act) ograniczała komunikowanie się między grupami różnych ras, tłamsząc dzielenie się doświadczeniem, wartościami, umiejętnościami i wiedzą.

Rozprzestrzenianie się AA w RPA było powolnym i bolesnym procesem. Aby w pełni zrozumieć to stwierdzenie, trzeba zrozumieć, że większość ‘czarnoskórych’ mieszkańców RPA była analfabetami i była nieświadoma istnienia AA. Ci, którzy byli jego świadomymi, nie byli w stanie uzyskać dostępu do mityngów AA z powodu ustawy o segregacji rasowej i innych restrykcyjnych praw, które były częścią rządów apartheidu. Plaga nędzy, upokorzenia, upodlenia i odmowy nie pozostawiała miejsca na program, który został założony przez dwóch białych mężczyzn, którzy byli symbolem ciemności w ich

własnym kraju. Ponadto, nie było żadnego widocznego dowodu jakiegokolwiek zewnętrznej nagrody w AA, która mogłaby poprawić warunki ich życia.

Jak wiele krajów, RPA jest krajem składającym się z wielu języków, kultur i grup. Historia RPA jest historią smutnej i politycznej przemocy, ale dzięki kilku kluczowym przywódcom politycznym i po latach segregacji, RPA stała się wielokulturowym społeczeństwem. RPA ma 11 oficjalnych języków i wiele grup rasowych, które tworzą nasz naród. Anonimowi Alkoholicy są językiem serca, nie tylko w RPA, ale na całym świecie, ponieważ przemawia on do alkoholika, który szuka zdrowienia, jak i do alkoholika, który ma za sobą lata trzeźwienia. Posłanie AA może być przekazywane w różnych językach, ale jego sedno jest powszechne, nieważne gdzie jesteś czy jakim językiem mówisz.

Tak jak jest to stwierdzone w Preambule AA, Wspólnota AA nie jest związana z żadną sekta, wyznaniem, działalnością polityczną, organizacją lub instytucją, nie angażuje się w żadne publiczne polemiki, nie popiera ani nie zwalcza żadnych poglądów. Naszym podstawowym celem jest trwać w trzeźwości i pomagać innym alkoholikom w jej osiągnięciu. W AA, Tradycja Trzecia mówi, że jedynym warunkiem przynależności do AA jest pragnienie zaprzestania picia. Ta Tradycja mówi alkoholikom, że nieważne kim są czy skąd pochodzą, jeżeli sami określą siebie jako alkoholika i szukają pomocy, nikt nie może trzymać ich poza AA. Ta Tradycja wyraźnie pokazuje, że AA nie ma żadnych granic.

Anonimowi Alkoholicy to program duchowy raczej niż religijny. AA podziela pogląd, że akceptacja swoich przyrodzonych ograniczeń jest nieważna do znalezienia swego właściwego miejsca. Nie ma żadnych opłat czy składek za członkostwo w AA; nie ma w AA żadnych szefów, jedynie zaufani służebni, którzy powierzają swoje życie sile większej niż oni sami. Program AA jest samowystarczalny i nie łączy się z żadną organizacją, polityką czy grupą, opierając się na dobrowolnych datkach od członków dla pokrycia wydatków. Program AA realizuje się jeden dzień na raz i członkowie stają się lepsi poprzez opowiadanie nieznajomym o najgorszych momentach w ich życiu.

Tradycja Pierwsza głosi, że nasze wspólne dobro powinno być najważniejsze; wyzdrowienie każdego z nas zależy od jedności AA. Droga do trzeźwości to prosta podróż dla zagubionych osób ze skomplikowaną chorobą. Ponieważ uzależnienie nie zna żadnych granic klasowych, członkowie w danej grupie reprezentują wszelkie zawody i całe społeczeństwo, włącznie z bogatymi i biednymi. W rzeczywistości, grupy AA mogą być najbardziej demokratycznymi instytucjami na całym świecie i to jest właśnie to, czym, w swojej istocie, jest AA bez granic.

Tradycja Dwunasta przypomina nam, aby stawiać zasady przed osobistymi ambicjami. Jeżeli opracujemy styl życia wykluczający przyklejanie ludziom etykietek w postaci rasy, koloru, języka, wówczas widzimy taką osobę jako istotę ludzką, która może przyjąć wyjątkowy program Dwunastu Kroków. Jeżeli koncentrujemy się na zasadach raczej niż na osobistych ambicjach, usuwamy bariery społeczne, ekonomiczne, religijne i polityczne, które mogą okazać się zawadą w naszym zdrowieniu. Dlatego, mamy AA bez granic. Możemy usunąć powierzchowność (rasa, kolor) i wpoić duchowość, żeby kierowała nas w dziesięciolecia ciągłej trzeźwości.

Radość dobrego życia jest tematem Dwunastego Kroku AA, w którym niesiemy posłanie do alkoholików i stosujemy te zasady we wszystkich naszych poczynaniach. Musimy przekazać innym to, co tak szczerze zostało nam przekazane, nie oczekując i nie żądając nic w zamian.

Codziennie Refleksje (28 maja) mówią o równych prawach. Mówią o tym, że AA ma być obejmujące wszystkich, a nigdy wykluczające. Zdrowiejący alkoholik może zawsze poszukiwać pocieszenia na mityngu AA lub wsparcia danego przez członkostwo AA. My alkoholicy rozumiemy, co znaczy szukać pomocy i otrzymać ofertę pomocy w naszych najbardziej rozpaczliwych czasach od zupełnie obcych osób, których jedynym celem jest zobaczyć nas jako alkoholików i patrzeć, jak uzyskujemy trzeźwość, jeden dzień na raz. Winston Churchill kiedyś powiedział „Utrzymujemy się z tego, co otrzymujemy, tworzymy życie z tego, co dajemy.” AA jako całość jest programem tego, co mamy robić, a nie tego, czego nie mamy robić, dlatego AA na poziomie międzynarodowym, tuż poniżej poziomu grupy, nie ma żadnych granic.

Jedyną rzeczą, która może zatrzymać i zniszczyć zdrowienie jest pierwszy kieliszek. Jesteśmy odpowiedzialni, i gdy ktokolwiek, gdziekolwiek potrzebuje pomocy chcę, aby napotkał wyciągniętą ku

niemu pomocną dłoń AA. I za to jestem odpowiedzialny. Podsumowując, jedyne prawdziwe granice leżą pomiędzy dniem i nocą, pomiędzy życiem i śmiercią, i pomiędzy nadzieją i zagubieniem. Nieuniknione jest to, że w życiu czekają nas wyzwania, natomiast doznawanie porażek jest tylko opcjonalne. To brak wiary sprawia, że ludzie boją się wyzwań, a ja wierzyłem w siebie.

Shun N. — RPA

Ze zdrowienia bez ego i pychy pochodzi prawdziwe przywództwo

Dwanaście Kroków wskazuje drogę

Mieszkaliśmy w domu dziadków ze strony matki, i w urodziny babci odbywała się impreza z tańcami do dźwięków jedynej trzech płyt do gramofonu, jakie mieliśmy. Byli goście, jedzenie i picie, i kiedy miałem 10 czy 11 lat, zdałem sobie sprawę, że na tych spotkaniach rodzinnych tolerowano pijanych krewniaków. „Niech sobie odpoczną” mawiano tak, czy coś w stylu „Nie zwracaj uwagi, on jest pijany.” Podczas jednej z takich imprez po raz pierwszy się upiłem i później wstydzilem się swojego zachowania. Czułem, że tak bardzo do mnie należy najładniejsza dziewczyna na przyjęciu, że atakowałem każdego, kto się do niej zbliżył – typowe zachowanie w świecie macho, w jakim się wychowywałem.

Po tym, upiłem się ponownie dopiero po długim czasie, i to jedynie sporadycznie, być może dlatego, że trzymałem się fartucha matki i ona bez przerwy powtarzała mi, że kradzież, upijanie się i chodzenie z prostytutkami było złe dla każdego chłopca. Uzyskałem średnie wykształcenie w szkole wieczorowej ponieważ musiałem przeprowadzić się ze wsi do miasta, aby dołożyć się do utrzymania naszego domu, i kiedy zmarł mój ojciec zostałem głową rodziny, mimo że moja siostra była dwa lata starsza ode mnie. Potraktowałem tę rolę tak poważnie, że jeszcze w dziecięcym wieku, zmieniłem się w starego zrędliwego mężczyznę. Kiedy indziej, w towarzystwie osób w moim wieku, czułem się taki mały, że aby pokonać to uczucie i pomimo moich lęków wyzywałem do walki największego fanfaronu w mojej szkole.

Trzeci etap edukacyjny także rozpocząłem od lekcji wieczorowych w stolicy prowincji. Do tego czasu byłem już małomiasteczkowym pijakiem, który pracował w dużym mieście i wracał do domu, aby wydawać pieniądze. Spędzając czas z przyjaciółmi na uniwersytecie i słuchając, jak się przechwalają tym, kto jest najbardziej doświadczony, kiedy opowiadali historie o rzeczach, o których nie miałem żadnego pojęcia, czułem się jak całkowity dziwak. Mimo to, prawie zawsze starałem się wyglądać na prawdziwego eksperta we wszystkim, o czym dyskutowaliśmy. Nadszedł dzień, kiedy przyszła na mnie kolej, aby iść na imprezę z moimi nowymi przyjaciółmi mając w kieszeni pieniądze na rozrywkę, mimo innych potrzeb. Poszliśmy do nocnego klubu, zamówiliśmy drinki i nim ktokolwiek mógł coś powiedzieć, ja powiedziałem „Pozwólcie, że ja za to zapłacę...” Jak za dotknięciem czarodziejskiej różdżki, dwie dziewczyny, które siedziały przy barze czekając na klientów, podeszły i usiadły obok mnie, i to właśnie tam i wtedy rozpoczęła się moja kariera alkoholowa, którą podążałem przez kolejne 17 lat aż do dnia, kiedy nawet o to nie prosząc, zostałem skierowany do Anonimowych Alkoholików. Całkowicie zdezorientowany, pusty, samotny, zagubiony, podejrzewałem, że mogę być gotowy na szpital psychiatryczny. Ale alkoholik? Kto, ja? Niemożliwe. Być może wariat, ale nie alkoholik. Jak miałbym pozbyć się jedynej rozrywki, jaka mi jeszcze pozostała?

Ludzie, którzy powitali mnie tamtego dnia w AA wydawali się być tacy naturalni, pełni szacunku wobec mojego stanu, że czułem się swobodnie. Nie czułem, żebym był obserwowany czy wyróżniany. Była to olbrzymia ulga. Mimo to, moje ego było takie, że na początku nie mogłem uczciwie przyznać, że jestem alkoholikiem. Musiałem posuwać się powoli, po troszeczkę. Codziennie chodziłem na mityngi, początkowo ze skrywanym zamiarem dokonania kradzieży wzoru od tych niczego nie spodziewających się osób, i później, z tym samym zamiarem wziąłem trochę literatury. Czytałem także po to, aby sprawiać wrażenie, tak aby inni mówili, że naprawdę zrozumiałem temat w pytaniu, ale wszystko przyniosło odwrotny skutek. Kiedy uniosła się mgła alkoholu, ze szczęściem mogłem powiedzieć „Mam na imię Arturo i jestem alkoholikiem.” W końcu przestałem wypowiadać te słowa przez zaciśnięte zęby.

Próbowałem robić wszystko szybko; po przejrzaniu kilku stron podstawowych tekstów i po tym jak usłyszałem o korzyściach płynących z Czwartego i Piątego Kroku, postanowiłem rozpocząć od Kroku Czwartego; spierałem się także sam ze sobą odnośnie urazy, która miała być najgorszym winowajcą. Wykształcona osoba, taka jak ja, lepszy pijak niż cała reszta, jak miałyby w ogóle być możliwe to, że kiedykolwiek czułbym urazę do kogokolwiek. Jednakże postanowiłem spisać kilka zdarzeń z mojego dzieciństwa, które mogły spowodować swego rodzaju urazę, nawet jeżeli wydawały się nieistotne. Bez specjalnego wysiłku do głowy przyszły mi czasy, kiedy matka kąpała mnie na dworze w drewnianej wannie i jedna z moich ciotek przychodziła i dawała mi klapsa w tyłek mówiąc „Jaki słodki mały chłopczyk, chciałabym go zjeść,” moja matka także się śmiała i ten śmiech bardzo mnie ranił, ponieważ miałem nadzieję, że mnie ochroni, i ten śmiech ciągle mnie ranił, ponieważ nikt nigdy wcześniej nie powiedział mi, żeby rozmawiać o moich urazach.

Teraz, po kawałku, zacząłem przypominać sobie inne, i było ich tak wiele, że przeraziło mnie odkrycie, że czuję urazę praktycznie do każdego. Kiedy starałem się spisywać swój Krok Czwarty, odkryłem, że nie będzie możliwa kontynuacja, jeżeli nie zacznę od Kroku Pierwszego i musiałem zaakceptować to, że jestem bezsilny wobec alkoholu i że przestałem kierować własnym życiem.

Mniej więcej w tym czasie usłyszałem o służbie w AA. Wybrano mnie, abym parzył kawę i sprzątał. Ta służba była dla mnie cudowna. Kiedy czułem złość, szedłem szybciej na miejsce, gdzie odbywał się mityng, żeby wyładować całą energię – sprząając podłogę i doprowadzając do połysku wyposażenie łazienki. Kiedy zaczynał się mityng, miałem energię, żeby zająć się kawą. Później, wybierano mnie do pełnienia innych służb w grupie, takich jak sekretarz, skarbnik, rzecznik i do dzisiaj byłem i jestem członkiem innych rad i komisji służb AA w grupie i w służbach ogólnych.

Także, na początku Modlitwa o Pogodę Ducha była dla mnie najlepszym lekarstwem na bezsenność. Powtarzałem ją, w kółko, nawet nie rozumiejąc słów, bez przerwy, tyle razy ile było trzeba, aż w końcu zasypiałem. We wczesnych dniach, slogany – Żyj i daj żyć; Najpierw rzeczy najważniejsze; Myśl, myśl, myśl – także miały dla mnie pierwszorzędne znaczenie i nadal mają, kiedy stosuję je w praktyce w swoim codziennym życiu.

Jeżeli chodzi o mój zdrowy rozsądek, to w moim przypadku było oczywiste, że go straciłem i byłem gotowy zgodzić się na przyjęcie do szpitala psychiatrycznego, ale jeżeli chodzi o Siłę Wyższą, która może przywrócić mi zdrowie i o powierzenie mojej woli i mego życia tej Sile Wyższej, jakkolwiek ją rozumiem, nie było to dla mnie łatwe. Jeżeli ktokolwiek pytał mnie, czy wierzę w Boga, zawsze odpowiadałem, że tak, że wierzę; ale gdzieś tam w głębie zawsze miałem swoje zastrzeżenia. Aby poczynić postępy w tym względzie, musiałem oduczyć się wielu rzeczy, których się uczyłem, takich jak pomysł, że Bóg jest swego rodzaju Carem Wszechświata, lub też małym staruszkim z kosturem i brodą, który wydaje rozkazy, lub też kimś pokroju agenta CIA w amerykańskich filmach, kto nas obserwuje i notuje wszystko, co my, obywatele tego świata robimy. Wszystko to sprawiało, że całość była zbyt skomplikowana, abym mógł zrozumieć; bardziej pomogło mi to, co inny członek AA mi powiedział, że Bóg jest niczym ocean a ja jestem kroplą w tym oceanie.

Tak jak dzisiaj to interpretuję, od czasu mojego pojawienia się na ziemi, moje ego kształtowało się w taki sposób, aby celowo ukryć moją prawdziwą istotę, i większość czynów podczas mojego pijanego życia powodowana była przez moje ego, a nie przez moje prawdziwe ja, ponieważ moje sumienie nigdy nie godziło się ze mną

w wielu podejmowanych po pijaku działaniach. Widzę, że Anonimowi Alkoholicy dostarczają mi lekarstwa na moją chorobę – małą łyżeczką, ponieważ tylko w ten sposób jestem w stanie je przełknąć.

Wyrobiłem sobie pewne pojęcie tego, czym jest Krok Trzeci, kiedy niedawno zmierzałem ku Krokiem Dziewiątemu i Dziesiątemu, gdzie wszystko, czego się do tej pory nauczyłem jest stosowane w praktyce – dzisiaj, tu i teraz – co sprawia, że każdy dzień jest lepszy dzięki stosowaniu Kroku Jedenastego, aż do chwili, kiedy w końcu, moje sumienie, które wcześniej splątałem wszelkiego rodzaju więzami i uwarunkowaniami, które wykraczały poza czyste zaspokojenie moich podstawowych naturalnych instynktów, unosi się swobodnie do powierzchni i do światła. Zgadza się z tym, że skutkiem stosowania tych Kroków doświadczamy przebudzenia duchowego, że życie przestaje być ślepą uliczką i że radość życia leży w niesieniu posłania do wszystkich, którzy mogą go potrzebować i w stosowaniu tych zasad we wszystkich naszych poczynaniach.

Arturo Z. — Ekwador

Stosowanie Dwunastu Tradycji

Drodzy bracia i przyjaciele. Mam na imię Brit. Jestem alkoholiczką i delegatką drugiego terminu z Norwegii. Jestem powiernikiem służb ogólnych i przywożę ciepłe pozdrowienia od wszystkich członków w Norwegii.

Zostałam poproszona o przedstawienie wam prezentacji na temat: „Stosowanie Dwunastu Tradycji.”

Dowiedziałam się i doświadczyłam tego, że Dwanaście Kroków pomaga mi w tym, żeby nie odebrać swojego życia, a Dwanaście Tradycji pomaga mi w tym, aby nie odebrać życia innym.

Przytoczę teraz bezpośrednio cytaty z książki *Anonimowi Alkoholicy wkraczają w dojrzałość* (strona 124), gdzie jest napisane: „Dwanaście Tradycji ma tę samą wagę i znaczenie dla grupowego przetrwania i harmonii, co Dwanaście Kroków dla trzeźwości i spokoju ducha każdego indywidualnego członka.

„Jednakże Dwanaście Tradycji wskazuje również na wiele naszych wad indywidualnych. Pośrednio więc Tradycje apelują do każdego z nas o pozbycie się pychy i uraz, apelują o zarówno osobiste jak i grupowe poświęcenie. Apelują do nas także, abyśmy nie wykorzystywali imienia AA w naszej pogoni za osobistą władzą, wyróżnieniem, czy pieniędzmi. Tradycje gwarantują równość wszystkich członków i niezależność wszystkich grup. Wskazują, jak pozostawać w możliwie najlepszych stosunkach z innymi członkami wspólnoty oraz ze światem zewnętrznym. Uczą nas, jak możemy najlepiej funkcjonować w harmonii jako jedna wielka wspólnota. Dla dobra całego naszego towarzystwa Tradycje wymagają, by każda jednostka, każda grupa i każdy region AA poniechały wszelkich pragnień, ambicji i niefortunnych akcji, które mogłyby wywołać istotne podziały między nami lub też zachwiać zaufaniem świata do nas.

„Dwanaście Tradycji Anonimowych Alkoholików symbolizuje więc ofiarny charakter naszego życia razem i stanowi największą siłę działającą na rzecz jedności, jaką znamy.”

Nie będę wam czytała wszystkich Dwunastu Tradycji, ale Tradycje od Pierwszej do Piątej dotyczą grupy i jej zasad, jak również przywództwa w AA jako całości. Tradycje Szósta i Siódma dotyczą pieniędzy i finansowej niezależności. Tradycje Ósma, Dziewiąta i Dziesiąta mówią o tym, jaką formę powinna przyjąć organizacja, a Tradycje Jedenasta i Dwunasta dotyczą ochrony naszej Wspólnoty.

Jak więc mogę stosować te Tradycje we własnym codziennym AA-owskim życiu?

Po pierwsze, Tradycje nauczyły mnie, jak mogę dobrze funkcjonować zarówno w naszej Wspólnocie, jak i w społeczeństwie, jako całości. Moje ego zostało zmodyfikowane do właściwego rozmiaru! Nie siłą czy ograniczeniami, ale w łagodny i pełen miłości sposób. Pokazują mi, jak być człowiekiem i doświadczać prawdziwej pokory i stylu życia, jakiego zawsze chciałam.

Kiedy dołączyłam do AA, miałam olbrzymie szczęście. Moją pierwszą sponsorką była ówczesna powierniczka Rady Powierników i delegat służb światowych, która wyrażała pełną odpowiedzialność, radość i szczęście, jak również osobisty rozwój i korzyści płynące z pełnienia służby. Miałam za sobą ledwie 18 miesięcy trzeźwości, kiedy pełniłam służbę sekretarza grupy, bez przerwy wspierana przez moją sponsorkę i innych członków. Wiem, że sama z pewnością bym zginęła – pijana – ale mając zdrową i zjednoczoną grupę macierzystą czuję się silna. Razem jesteśmy silni!

Jestem odpowiedzialna za witanie nowicjuszy w taki sam sposób, jak mnie przyjęto, z miłością, nadzieją i siłą, i za to, aby przejść „o milę dalej”, jeżeli trzeba poprowadzić nowicjusza do trzeźwego stylu życia. I za to jestem odpowiedzialna!

Jeżeli chcesz zaprzestać pić i chcesz dołączyć do Wspólnoty, powitamy cię. Bez pytań. Prawdziwa tolerancja wobec siebie i nasza wspólna odpowiedzialność to lekcje, które trzeba odrobić traktując każdego z miłością i szacunkiem.

Każda grupa ma swobodę w wyborze formy grupy. Ta swoboda obejmuje także wielką odpowiedzialność, aby na skutek tego procesu AA jako całość nie poniosło uszczerbku. Nie mogę robić wszystkiego na co tylko mam ochotę, muszę pomyśleć dwa razy – moje sumienie musi być czyste i zdrowe, aby mój Bóg, jakkolwiek Go pojmuję, mógł do mnie przemawiać. To samo dotyczy mojej grupy macierzystej. Jak głosi Tradycja Piąta: „Każda grupa ma jeden główny cel: nieść posłanie alkoholikowi, który wciąż jeszcze cierpi.” To wyłączność celu AA i wszystkie Tradycje są zasadami, które pomagają nam nieść posłanie tak skutecznie, jak to tylko możliwe.

Wszystkie służby w AA są pełnione na zasadzie rotacji. Wszyscy jesteśmy równi. Nikt nie ma więcej władzy, niż ktoś inny; nikt nie jest ważniejszy niż pozostali. Od czasu do czasu niektórzy myślą, że są, ale nasze wyłączne przywództwo wywodzi się z sumienia grupy i naszej Siły Wyższej. Jakimi szczęściarzami jesteśmy skoro jesteśmy pobłogosławieni najlepszym przywództwem, na jakie moglibyśmy kiedykolwiek liczyć.

Porozmawiajmy o pieniądzach! Jestem taka dumna, że jestem członkiem Wspólnoty, która jest samowystarczalna i niezależna, dzięki wspaniałemu udziałowi naszych przyjaciół niealkoholików, którzy dostrzegli, że pieniądze mogą być dla nas zgubne. Pieniądze mogą być niebezpieczne. Mogą tworzyć władzę, nadużycie władzy, niekończące się dyskusje na temat tego, jak je wydać, i dzielić naszych członków. Pieniądze, których potrzebujemy można przekazać ‘w kapeluszu,’ nasza Tradycja Siódma, gdzie wyrażana jest nasza wdzięczność za nowe życie.

Aby AA działało tak bezboleśnie, jak to możliwe, potrzebujemy osób do pracy w naszym Biurze Służb Ogólnych. Trzeba zająć się sprawami praktycznymi. Za tę pracę trzeba oczywiście zapłacić pieniędzmi, jak byłoby w każdym innym biurze. Nasi pracownicy sprawiają, że Dwunasty Krok i służba są możliwe. Ale działalność w ramach Dwunastego Kroku nigdy nie jest opłacana w AA.

Mogę przyjść i wyjść, tak jak mi się podoba w AA. Nikt nie może mnie zmusić. Chodzę na mityngi z własnej nieprzymuszonej woli. Chodzę, abym mogła zachować trzeźwość. Jestem odpowiedzialna za własne zdrowienie i inni członkowie pomagają mi zachować i żyć w trzeźwości. Chodzę na mityngi, aby powitać nowicjuszy i dopilnować, że AA zawsze będzie dostępne dla alkoholika, który wciąż jeszcze cierpi. Nie jestem profesjonalistką; moja praca w ramach Dwunastego Kroku wywodzi się z wdzięczności, szczęścia, miłości i pragnienia służenia Wspólnocie, która uratowała mi życie.

Tradycje Ósma, Dziewiąta i Dziesiąta zachęcają mnie do przystosowania się w łagodny i pełen miłości sposób, tak, by główny cel AA mógł przebiegać tak gładko, jak to możliwe. Jako prywatna osoba mogę zajmować się kwestiami dotyczącymi spraw spoza Wspólnoty, ale AA jako całość nigdy nie wda się w żadne dyskusje dotyczące alkoholu, nauki, polityki, czy jakiegokolwiek innej sprawy. Najważniejsze, abym trzymała język za zębami i pamiętała, co stało się z **Towarzystwem Waszyngtońskim** – zginęli!

Jak więc mogę najlepiej chronić AA?

AA nie jest tajną organizacją. Musimy nieść posłanie. W swoim środowisku domowym, do ludzi, których znam, lekarza i szpitala, opowiem im o cudzie, jaki mi się przydarzył, kiedy skontaktowałam się z AA, programem i Wspólnotą. Opowiem każdemu, kto zapyta. Bez trudu widać różnicę między dzisiejszą Brit i osobą, jaką byłam, kiedy piłam. Ale jeżeli chodzi o działania w ramach IP, zostawię to moim przyjacielom niealkoholikom z Rady Powierników, naszemu Biuru Służb Ogólnych lub naszym komisjom IP. Nie zbieram laurów za moje zdrowienie z alkoholizmu. W AA mówimy o nas, a nie o mnie, my a nie ja.

Zasady anonimowości są pomyślane tak, aby chronić mnie przed własną megalomanią, by chronić innych członków i naszą Wspólnotę. Gotowość do poświęcenia, pokora w działaniu są bardzo ważne kiedy chodzi o anonimowość.

Muszę zawsze stawiać zasady AA przed własnym celem, nigdy nie zapominając o zdawaniu się na Siłę Wyższą, zarówno jako pojedynczy człowiek, jak i dla Wspólnoty jako całości.

Dwanaście Tradycji AA to żadne przepisy, nakazy czy prawa. Stosujemy się do nich, ponieważ powinniśmy, ale także dlatego, że chcemy.

Być może sekretu ich siły należy szukać w niosącym życie posłaniu, jakie niosą, które pochodzi z żywego doświadczenia i ma swoje korzenie w miłości.

Nigdy nie jestem w stanie oddać Bogu, jakkolwiek Go pojmuję, tego, co On dał mi. Ale mogę to przekazać!

Brit A. — Norwegia

Trzymanie się Dwunastu Koncepcji

Mam na imię Seamus. Jestem alkoholikiem i delegatem drugiego terminu z Irlandii. Jest to dla mnie olbrzymi zaszczyt, że jestem tu z wami wszystkimi na 24. ŚMS.

Zdrowienie bez ego i dumy byłoby dla mnie trudne do zrozumienia w moim wcześniejszym życiu, ale dzisiaj szczerze wierzę, że to moja Siła Wyższa, Bóg, jakkolwiek Go pojmuję, dała mi zdrowienie i nadal daje mi zdrowienie każdego dnia. Poprzez moją poranną modlitwę Bóg uwolni mnie od niewoli własnego ego i da mi pogodę ducha na mój dzień. Nasze Dwanaście Koncepcji, tak jak nasze Dwanaście Tradycji, są 'przepisami' (z braku lepszego słowa), poprzez które utrzymujemy naszą Wspólnotę na prostej i wąskiej ścieżce, bez stosowania żadnych środków karnych, aby zachować to, co dali nam nasi założyciele; a naszym obowiązkiem jest chronienie ich wszystkich w nienaruszonym stanie dla przyszłych pokoleń.

Nasze Dwanaście Koncepcji są „stałą kartą dla Konferencji Służb Ogólnych,” gwarantującą w Koncepcji Piątej nasze tradycyjne 'Prawo do apelacji.' Jest to bardzo ważna część naszej struktury, ponieważ zapewnia to, że żadna główna zmiana nie będzie mogła zostać dokonana zanim nie zostanie właściwie przedyskutowana – i zazwyczaj bardzo szczegółowo.

Na wszystkich poziomach służb w całej Wspólnocie bardzo ważne jest to, aby przedyskutować każdy aspekt, kiedy trzeba podjąć decyzje i abyśmy starali się osiągnąć konkluzje jednomyślnie, raczej niż przegłosować zwykłą większością głosów. To właśnie tutaj polityka nie może odgrywać żadnej roli w naszej Wspólnocie. To Koncepcja domaga się mechanizmów gwarantujących zachowanie równowagi, aby żadna osoba czy grupa nie miały nieuzasadnionej władzy nad innymi.

Koncepcje starają się zaprojektować strukturę, w której wszyscy mogą pracować z dobrym skutkiem, z minimalnym tarcie. Każdy, kto pełni służbę na dowolnym poziomie AA, jest zaufanym sługą i Koncepcje wspierają go lub ją dając:

- Prawo do decyzji
- Prawo do uczestnictwa

- Prawo do apelacji

Jak napisano w Dwunastu Koncepcjach dla Służb Światowych, autorstwa Billa W., Koncepcje szczegółowo nakreślają ważne tradycje, zwyczaje, relacje i ustalenia prawne, dzięki którym Zarząd Służb Ogólnych harmonijnie współpracuje z komitetami głównymi i z korporacyjnymi częściami czynnej służby: spółkami A.A. World Services, Inc. oraz A.A. Grapevine, Inc. Jest to podstawa platformy strukturalnej, która decyduje o wewnętrznej sytuacji roboczej w Światowej Centrali AA

Przywódtwo jest tym co mamy poprzez fakt bycia tutaj w dniu dzisiejszym. Dopełnimy naszą kadencję i przełożymy służbę kolejnej osobie, która będzie ją kontynuować. I będąc tutaj, będziemy uczestniczyć, uczyć się od innych członków, i mieć coś dobrego do zabrania do Wspólnoty w naszych własnych krajach.

Pełnienie każdej służby w AA jest wielkim zaszczytem. Wszystkie te działania ogromnie wzmocniły moją trzeźwość i dzisiaj najlepszą i najbardziej konstruktywną służbą, jaką mogę pełnić jest służba sekretarza i regularne otwieranie pomieszczeń dla mojej grupy. Wyjątkową satysfakcję daje widok nowego członka, który przychodzi i zaczyna czuć się dobrze i trzeźwieć.

Oto dlaczego struktura jest taka ważna, ponieważ spotkanie grupy jest nadal – i zawsze będzie – kwintesencją AA. To właśnie tu rozpocząłem swoje nowe życie, i z Bożą pomocą tu mam nadzieję pozostać.

Znaczna część tej wypowiedzi ma osobisty charakter; jest tak, dlatego że usunięcie ego i dumy jest osobiste.

Chcę po pierwsze podziękować mojej grupie, strukturze służb w Irlandii, i wam wszystkim członkom AA za to, że jesteście tutaj na tym SMS.

Jestem odpowiedzialny za to, aby pomagać w chronieniu struktury służb, jaką mam w AA i aby zawsze być gotowym 'przekazać dalej.'

Seamus B. — Irlandia

Grupa macierzysta AA – Duchowa podstawa naszego zdrowienia

Czy grupa macierzysta jest potrzebna?

W 1986 r., delegat z Zachodniego Missouri powiedział: „Słyszałem określenie grupy macierzystej jako żywej arterii AA i tak jest w istocie. Czuję, że w takim samym stopniu jak potrzebujemy własnego bicia serca, każdy z nas potrzebuje grupy macierzystej.” (Grupa macierzysta: Serce AA)

Większość z nas będzie pamiętać pójście na swój pierwszy mityng. Dla mnie, było to coś niezapomnianego i po tych wszystkich latach wciąż mogę przypomnieć sobie, co czułam tamtego wieczora, kiedy po raz pierwszy weszłam do podpiwniczenia kościoła i uczestniczyłam w swoim pierwszym mityngu AA.

Nie miałam wrażenia, że znalazłam dom, ale raczej, że dotarłam do portu po niekończącym się pływaniu po morzu alkoholu. Niedługo potem, poczułam także to uczucie przynależności do czegoś, uczucia nawet silniejszego, niż w odniesieniu do mojej rodziny, którą, nawiasem mówiąc, odrzuciłam dużo wcześniej. Zdanie sobie sprawy i akceptacja tego, że odnalazłam swoich rówieśników, moich braci i siostry – przez mnie, dziką, samotną osobę – było po prostu nie do uwierzenia.

Na koniec mityngu podszedł do mnie jakiś dżentelmen i powiedział: „Moja żona jest bardzo wspierająca i rozumie moją chorobę, ale jeżeli chodzi o alkohol, jestem bliższy ciebie niż jej.” Było to jak cios pięścią – delikatny cios – w żołądek i tych kilka słów sprawiło, że zaparło mi dech. Wtedy też odkryłam, że nie jestem sama i, przede wszystkim, że nie jestem wstrętną, słabą osobą, ale że po prostu jestem chora.

Uczucie, że znalazłam to, czego szukałam przez całe swoje życie było tak silne, że ‘cud AA’ przydarzył mi się dokładnie w ten sam wieczór i obsesja picia minęła.

To miejsce jest wygrawerowane moim sercem, moją duszą, nieważne w ilu mityngach uczestniczyłam od tamtej pory, w moim mieście i za granicą, i nawet jeżeli, na tamten czas, byłam daleka od wyzdrowienia duchowo.

Trochę czasu minęło zanim zaczęłam rozumieć duchowy aspekt programu, ponieważ na początku mojej trzeźwości byłam bardzo zajęta zrozumieniem i stosowaniem programu w moim codziennym życiu, odbudowując i lecząc siebie.

Ale duchowe przebudzenie nadeszło pewnego poranka, kiedy szłam na przystanek autobusowy i nagle, niespodziewanie, doświadczyłam uczucia wdzięczności za wszystko, za przekształcenie mojego życia, za mój dobrobyt i za to nowe uczucie wolności.

Dosyć często słyszałam, że jesteśmy ‘wybrańcami’ i dzisiaj wierzę, że moja Siła Wyższa zaprowadziła mnie na mój pierwszy mityng, przy czym nie zdawałam sobie tak naprawdę sprawy z tego, co się dzieje.

Obecnie, jestem przekonana, że bez duchowości – tego, co nazywam duchowością wynikającą z wiary w moją Siłę Wyższą – nie byłabym w stanie żyć i stosować nasz program.

Chociaż teraz mam inną grupę macierzystą, ta pierwsza pozostaje miejscem, gdzie wkroczyłam w nowe życie, gdzie się na nowo narodziłam, gdzie nauczyłam się koncentrować na innych zamiast narzekać na mój kiepski stan. To tam nauczyłam się stawiać potrzeby innych, zwłaszcza potrzeby grupy i jedności Wspólnoty, ponad swoje pragnienia. To tam zrozumiałam, że muszę oddać to, co otrzymałam, gdzie zobaczyłam ludzi troszczących się o siebie nawzajem w prawdziwej jedności.

A, dla mnie, nie jest to nic innego niż duchowość.

Nawet jeżeli czuję się u siebie w każdej grupie na całym świecie, grupa macierzysta to miejsce, w którym czuję się najbardziej związana ze Wspólnotą.

Kończąc, chciałabym wspomnieć, że kiedy przedstawiałam swoją kandydaturę na delegata służb światowych mojemu GSO, zadano mi kilka pytań. Jednym z nich było to, czy mam grupę macierzystą, co pokazuje, że dla moich rówieśników, ważne było to, czy taką posiadam.

Chantal D. — Europa francuskojęzyczna

Duchowy rozwój w komforcie mojej grupy macierzystej

Grupa macierzysta AA, gdzie wszystko się zaczyna.

Nowa rodzina oczekuje i kiedy jesteśmy gotowi otworzyć drzwi, rozpoczyna się nowe życie. Nie trzeba dodawać, że pierwsze podejście może być trudne, ale szczerze uczucie, jakiego doznajemy, kiedy po raz pierwszy wchodzimy do grupy, jest na tyle przekonywujące, że sprawia, że ‘ciągle wracamy.’

Pamiętam słowa, które Mary powiedziała w ubiegłym roku podczas Europejskiego Mityngu Służb: „Proste sugestie AA, Dwanaście Kroków. Proste? Tak, ale nie łatwe.” Ta fraza przebiegała mi przez głowę przez tak długi czas, że nie zdawałam sobie sprawy z tego, jak głęboko ten program może dla nas działać, o ile na to pozwolimy.

Grupa macierzysta ma specjalne miejsce w moim sercu, ponieważ to tam znalazłam swoją nową tożsamość; to tam znalazłam dość odwagi, aby otworzyć drzwi swego serca i zacząć odkrywać, gdzie mój charakter musi zostać poprawiony i ulepszony.

Zacznijmy od początku: absolutna pewność, jaką czułam, że nikt nie może mi pomóc skoro nie byłam w stanie samodzielnie przestać pić – co takiego mogła dla mnie zrobić grupa, czego wcześniej nie byłam w stanie zrobić dla siebie?

Niemożliwe było zrozumieć, jak bardzo potrzebuję nauczyć się słuchać, dzielić się i pozwalać innym rozmawiać ze mną. Potrzeba było całkiem sporo czasu, aby zrozumieć, co jest napisane w Dwunastu Krokach dla zdrowienia, ale powiedziano mi, żeby się nie spieszyć. Działanie to magiczne słowo, jednak rzeczy należy robić powoli, ale systematycznie. Nigdy wcześniej nie wiedziałam swojego życia zgodnie z taką filozofią. Moja pierwsza reakcja? Jej, ci ludzie wiedzą więcej o mnie, niż ja wiem o sobie... O dziwo, czułam się jak u siebie w domu wśród tych nowopoznanych przyjaciół, którzy byli gotowi i chętni udzielić mi swojej pomocy, a także opowiedzieć mi, co wcześniej wycierpieli, zanim zdałam sobie sprawę z tego, że to jedynie nasza Siła Wyższa mogła dokonać cudu i zebrać nas razem, aby dzielić się doświadczeniem życia.

Jedno z pierwszych wrażeń, które przebiegły przez moją duszę było to, że już nie jestem sama; ci ludzie wcześniej przeżyli tę samą samotność i rozpacz, co ja.

Podstawa duchowa naszego zdrowienia leży w grupie macierzystej, ponieważ tam jesteśmy zachęcani do rozpoczęcia odkrywania siebie samego, akceptowania siebie, i przyznania się do swoich trudności z komunikacją. Byłam zaskoczona, kiedy zaczęłam zauważać, że za każdym razem, kiedy miałam wątpliwość, w grupie macierzystej zawsze był ktoś gotowy zasugerować odpowiedź i nauczyć mnie, jak walczyć z alkoholem i uczyć się poprawiania mojego charakteru. Jak mało wiedziałam, jak dużo musiałam się nauczyć...

Lubię definiować swoją podróż w AA jako metamorfozę mojej duszy; fizycznie szybko wyzdrowiałam, a liczne sugestie dawane mi w początkowym okresie były pomocne dla mojego umysłu, ale jeszcze nie rozumiałam w pełni, że jestem chora duchowo. Aby uzdrowić swoją duszę i odkryć duchową stronę życia, musiałam zajrzeć w głąb siebie i zacząć być uczciwa – nawet, jeżeli nie podobało mi się to, co widziałam.

Ludzie w mojej grupie macierzystej byli dla mnie w równym stopniu moją pociechą jak i nauczycielami. Cierpliwie, nadal udzielali mi sugestii koniecznych do pracy nad niewidzialnymi częściami mojej choroby. Była pilna potrzeba zwalczenia mojej złości, mojego egotyzmu, mojej urazy, mojego egocentryzmu, ale strach przed dokonaniem tego uniemożliwiłby to bez moralnego wsparcia mojej grupy macierzystej. Jedynie w takim otoczeniu mogłam znaleźć dość odwagi, aby zrzucić maskę i otworzyć swoje serce, ponieważ przeszkody były moim wrogiem. Odkryłam, że jeżeli zachowywałam swoje sekrety dla siebie, nikt nie mógł mi pomóc.

'Pokora' i 'Szczerość' to dwa magiczne słowa, które opisują to, czego potrzeba, aby rozwijać się duchowo. W naszych grupach macierzystych w towarzystwie pokonujemy ciemny tunel, dopóki nie zaczniemy dostrzegać światełka. Najlepsza nauka pochodzi z przykładów, jakie znajdujemy w grupie macierzystej, gdzie uczymy się mieć wiarę, wierzyć komuś, kto z kolei obdarza nas swoim zaufaniem.

Praca nad naszymi wadami wymaga czasu i wysiłku, a rozmowa o nich z kimś innym jest jeszcze trudniejsza. Stawanie się dorosłym i odkrywanie, jak wybaczać to niezupełnie łatwa praca, ale przy utrzymującej się cierpliwości i dobrej woli naszych członków, możemy próbować.

Wszystkie te powracające Kroki, powtarzane raz za razem w grupie macierzystej, dają nam odwagę, aby wejść do dowolnej grupy trzymając głowę uniesioną i gotową, aby dzielić się z nowymi osobami, które spotykamy po drodze.

Kiedy docieramy do szczytu naszej trzeźwości w Kroku Dwunastym, to tam poddajemy się testowi i zdajemy sobie sprawę, że naszym jedynym dziedzictwem w AA jest to, aby 'przekazywać dalej.' Drzwi naszych grup macierzystych są otwarte, jeżeli utrzymujemy je otwarte i jeżeli witamy nowicjusza ze zrozumieniem i znajomością tego, co jest konieczne, aby widzieć tę osobę ponownie. Nasze Tradycje utrzymują nas zjednoczonych jako jedność, a w naszych grupach macierzystych uczymy się, jak przewycięzać nasze lęki.

W mojej grupie macierzystej odnalazłam rodzinę, a podstawa, jaką udało mi się uzyskać w tamtej grupie pozwoliła mi zbudować nowe życie. Ta konstrukcja została wybudowana wieloma rękami,

wieloma rozmowami i sugestiami; musiałam dostać wiele nauczek poprzez nauki, jakie szczerze i ciągle dawali.

Bez tej całej pomocy nie byłoby mnie tutaj przed wami, a nawet więcej, nie zrozumiałabym definicji wdzięczności, duchowości, czy wiary. Tych rzeczy nauczyłam się, kiedy przyszedłam do AA, w mojej grupie macierzystej.

Rita M. — Włochy

Dorastanie w mojej grupie macierzystej

Co takiego jest w AA? 26 października 1996 r. to pierwszy dzień mojej trzeźwości w AA, w mieście Roosendaal w Holandii. Teraz jest dokładnie 20 lat później! 26 października 2016 r. Przypadek? Nie. Po 20 latach trzeźwości pojęcie przypadku zostało zastąpione wiarą w Siłę Wyższą!

Dwadzieścia lat temu nie pozostała mi już żadna wiara, ani w ludzkość, ani w jakąś Siłę Wyższą. Tak więc, ironia losu sprawiła, że kiedy zaczynałem pisać swoją prezentację, zaproszenie, aby do was przemówić na temat „Dorastanie w mojej grupie macierzystej”, które z wdzięcznością przyjąłem, dokładnie pokryło się z moją datą trzeźwości. Jeszcze raz moja Siła Wyższa przygotowała dla mnie specjalną niespodziankę! Kolejny zastrzyk dla mojej pokory i wdzięczności dla AA.

Tak więc, co takiego zadziało się w ciągu tych 20 szczęśliwych lat, i co takiego sprowadziło mnie do AA? Zacznę od tej drugiej, mniej przyjemnej części.

Kiedy zacząłem pić alkohol w wieku 15 lat, myślałem, że znalazłem środek, który zmieni mnie z nieśmiałego i wrażliwego młodego człowieka w wesołego, wyluzowanego (i dlatego bardziej atrakcyjnego) faceta. Była to droga wybrukowana sporadycznymi sukcesami, ale częściej poważnymi zajściami, takimi jak wypadki drogowe, utrata pracy, rozwody, i na koniec, ale co nie mniej istotne, zerwanymi relacjami z rodziną i dziećmi. ‘Punktem kulminacyjnym’ było zniknięcie z planety Ziemia na cztery kolejne dni, pobyt w motelu gdzieś w Belgii, kiedy byłem niewykrywalny dla rodziny, dziewczyny i dzieci – piłem przez cały dzień dopóki nie skończyły się fundusze. Dziewczyna i rodzina nawet zadzwoniły do Interpolu z prośbą o pomoc w odszukaniu mnie. Nie wiedząc, co mam zrobić, skontaktowałem się z holenderskim kierowcą ciężarówki na parkingu przy motelu i ten zgodził się przewieźć mnie z powrotem na granicę holendersko/belgijską, gdzie po tym jak zadzwoniłem mój brat odebrał mnie i zawiózł do ośrodka odwykowego, gdzie pozostałem przez kolejne cztery miesiące.

Czy czegoś nie to nauczyło? Absolutnie nie. Na kolejne pół roku popadłem w mocne picie, dopóki mój najstarszy syn (który wówczas miał 15 lat) nie odwiedził mnie i błagał, abym poszukał pomocy. Byłem niczym huragan niszczący jego życie i życie innych ludzi (strona 71 Wielkiej Księgi). W owym czasie nie wiedziałem zbyt dużo o AA, ale byłem tak zdesperowany, że nawet tego bym spróbował. Tak więc, 26 października 1996 r. po raz pierwszy przyszedłem do grupy AA, wyglądając trochę na zżółkniętego i ważąc niewiele ponad 60 kg.

Od pierwszego dnia czułem się bardziej niż mile widziany w miejscu, które później miało zostać moją grupą macierzystą. Czułem się tak, jakby owinięto mnie w ciepły koc. Grupa w Roosendaal miała w tamtych czasach pięć mityngów tygodniowo i przychodziłem na wszystkie. Mój pierwszy rok to była duża walka, ale z pomocą innych członków udało mi się. Podczas świętowania mojego pierwszego roku trzeźwości był tam mój brat – który w czasach, kiedy piłem oświadczył, że jedyną rzeczą, jaką może dla mnie zrobić jest złożenie sześciu desek (na trumnę) – i pełen emocji powiedział, że jest taki szczęśliwy, że AA oddało mu jego brata.

Niedługo po upływie roku trzeźwości zacząłem pełnić służbę (choć naturalnie już wcześniej zacząłem parzyć kawę, ustawiać stoły, itd.), obejmując służbę sekretarza grupy. Nadal niewiele wiedziałem o strukturze AA w Holandii, a jeszcze mniej o Dwunastu Tradycjach czy służbach światowych.

Grupa w Roosendaal pracowała na tak zwanej Czerwonej Księdze, wydawanej przez GSO, która pojawiła się po tym, jak dr Henk K. powrócił z USA w 1948 r., gdzie rozmawiał z Billem W. i później założył AA w Holandii. Czerwona Księga nadal istnieje i wiele grup AA w Holandii nadal się nią

posługuje. Podaje ona bardzo krótkie streszczenie Dwunastu Kroków i jeszcze krótsze streszczenie Dwunastu Tradycji.

Książka *Dwanaście Kroków i Dwanaście Tradycji* została przetłumaczona i wprowadzona dopiero w (o, co za zbieg okoliczności) ... 1996 r. Wprowadzenie Dwunastu Kroków i Tradycji wywołało gwałtowne dyskusje w mojej grupie macierzystej i po burzliwych spotkaniach rady i niepokojach (alkoholicy są emocjonalnymi osobami) wśród członków, postanowiono powrócić do małej Czerwonej Księgi. Argumentem niektórych starszych członków było to, że oni wytrzeźwieli na Czerwonej Księdze i że ta w pełni wyraża nasz główny cel: trwać w trzeźwości i pomagać innym alkoholikom w jej osiągnięciu.

W mojej grupie przyjmowałem kolejne służby, takie jak rzecznik i skarbnik na dłuższe okresy. Także, kiedy miałem pięć lat trzeźwości zacząłem uczęszczać na spotkania komisji regionalnej i poproszono mnie, aby zostać członkiem rady regionu i, rok później, rzecznikiem rady regionu. Oczekuje się, że będąc rzecznikiem rady regionu zostaje się członkiem Rady Powierników Holandii, który przedstawia sprawozdania z własnego regionu. Podczas spotkań Rady Powierników po raz pierwszy dowiedziałem się o możliwości zgłoszenia swojej kandydatury na Europejski Mityng Służb, który wówczas odbywał się jeszcze we Frankfurcie (Niemcy). Wydawało się to tak odległe od chwili, kiedy po raz pierwszy wszedłem do grupy AA w Roosendaal w 1996 r. Także, nigdy nie był to mój cel, ale cały proces oświecił mnie na temat służby AA. Rzeczy stawały się już dla mnie jaśniejsze. Zacząłem więcej dowiadywać się o literaturze AA, Tradycjach i Koncepcjach.

Oczywiście, starałem się przekazywać to mojej grupie macierzystej. Ale nie było łatwo. Uważali, że to pokaz z dala od ich własnego ogródka. Jednak nie poddawałem się, próbując zainteresować ludzi pełnieniem służby, najpierw we własnej grupie, później w regionie i następnie na szczeblu krajowym. Ale większość osób wolała nie angażować się, będąc zadowolona z trzeźwości, jaką uzyskali, nie wykazując chęci inwestowania w to, co jest po przecinku w Tradycji Czwartej: „Każda grupa powinna być niezależna we wszystkich sprawach, z wyjątkiem tych, które dotyczą innych grup lub AA jako całości.”

Duchowo, bardzo się rozwinałem, przechodząc od wyjątkowo krótkiej interpretacji Kroku Jedenastego do czytania, słuchania i starania się nieść postanie.

Doprowadziło to do założenia nowej grupy, gdzie korzystamy z Dwunastu Kroków i Tradycji w bardziej dogłębny sposób, niż było to robione w mojej pierwotnej grupie macierzystej. Dało to nam znacznie lepsze spojrzenie na znaczenie AA i olbrzymi rozwój duchowy; spotykamy się dwa razy w tygodniu, wypełniając wszystko to, na co grupa AA powinna odpowiadać.

Na koniec, jako konsekwencja, dołączyłem do naszej Krajowej Komisji Literatury, zaangażowałem się w tłumaczenie najbardziej inspirującej książki, *Język serca*, ważnych broszur, takich jak „Samowystarczalność: gdzie pieniądze i duchowość łączą się,” i wreszcie, ale co nie mniej ważne, opowieści z Box 4-5-9, takich jak „Ludzie z Jeziora Zasadowego,” która bardzo mocno przemówiła do mnie i która niedługo pojawi się w języku holenderskim w P.O. Box 2633 (nasze pismo w wersji cyfrowej)

Jest nadal wiele do zrobienia i do otrzymania w Holandii i poza nią. Nie możemy po prostu trwać. W jedności, komunikując się ze sobą językiem serca, jestem pewny, że osiągniemy cele, do których sami się zobowiązaliśmy, włącznie z tymi, które pojawiają się po przecinku.

Ad S. — Holandia

Służba w AA i duchowość

Podstawy mojego zdrowienia

Witajcie, mam na imię Lubomir i jestem alkoholikiem. Zaszczycem jest to, że mogę podzielić się z wami historią mojego zdrowienia poprzez służbę i duchowość.

Wykonałem kawał świetnej roboty unikając pełnienia jakiegokolwiek służby w początkowych latach chodzenia na mityngi. Byłem naprawdę dumny z siebie, że nie muszę wykonywać tej całej dodatkowej pracy. Latałem sobie solo – żadnego sponsora, żadnej służby. Jestem facetem typu 'zrób to sam.' Po prawie trzech latach od pierwszego mityngu AA, najdłuższy okres ciągłej trzeźwości wyniósł jeden rok. Jak widzicie, matematyka się nie zgadza. Duchowe oświecenie unikało mnie, tak samo jak trzeźwość. Intrygowało mnie to, ponieważ czytałem Wielką Księgę, „Dwanaście i Dwanaście,” i chodziłem na mityngi. Stałem się sfrustrowany i prawie straciłem nadzieję. Ale w dalszym ciągu wracałem.

Pewnego dnia moje myśli przerwał weteran. Na sali pełnej ludzi, gdzie mógł usiąść w dowolnym miejscu, postanowił usiąść obok mnie. Powiedział, że tak sprawiła jego Siła Wyższa. W porządku, pomyślałem. Po kilku minutach rozmowy zapytał, czy mam sponsora. Powiedziałem, że nie. Wyciągnął telefon, wybrał numer i powiedział osobie po drugiej stronie „Mam dla ciebie podopiecznego.” Zanim dano mi szansę uciec, przede mną stanął mój nowy sponsor. Myślę, że byłem w szoku, ponieważ powiedziałem mu tak. Byłem znużony tym, że jestem znużony.

Wiedziałem, że spróbowałem swojego sposobu i nie zadziałał. W końcu byłem skłonny przyjąć pomoc. Prawdę powiedziawszy, była to najlepsza rzecz, jaka kiedykolwiek mi się przydarzyła. Pojawiło się wspaniałe uczucie nadziei i chętnie podałem się temu obcemu człowiekowi. Powiedział mi coś rewolucyjnego – spróbuj wszystkiego, co ten program oferuje i zobacz, czy zadziała w twoim przypadku. Zaczęliśmy pracę nad Krokami i byłem skłonny zrobić wszystko. Czuję się wspaniale; byłem nie do zatrzymania.

Pewnego dnia nie było nikogo do poprowadzenia mityngu, więc jakiś weteran zapytał, czy zechcę pomóc poprzez poprowadzenie go. Powiedziałem, oczywiście. Widziałem, że na sali nie ma nikogo innego bardziej nadającego się do poprowadzenia mityngu. Jego prośba wyglądała bardzo sensownie.

Teraz każdy zobaczy, jaki jestem wspaniały, pomyślałem. Mogę robić rzeczy po swojemu. Grupa nie zgodziła się. Niezbyt dużo mówiłem. Byłem facetem siedzącym na krześle naprzeciwko sali. Wtedy, nic nie wiedziałem o swoim ego, czy byciu samolubnym, czy egoistycznym. Właśnie zaczynałem pracę nad swoim Krokiem Czwartym.

Kilka tygodni później inny weteran zapytał, czy mogę pomóc innemu członkowi przez pójście z nim do szpitala i opowiedzenie swojej historii. Oczywiście, wszystko, aby udowodnić jaki jestem wspaniały.

Proszono mnie o pomoc i z przyjemnością godziłem się. Myślałem, że jest tak, ponieważ jestem taki wspaniały. Potrzebowałem trochę czasu, aby dotarło do mnie, że ci podstępni weterani wrobili mnie w służbę, wykorzystując moje własne ego przeciwko mnie. Bardzo sprytnie.

Powoli, ale zdecydowanie, powierzano mi więcej odpowiedzialności. Zostałem zaproszony jako obserwator na swoją pierwszą Konferencję Służb Ogólnych. Powiedziano mi, że będzie świetne jedzenie. Nie ma co mówić; zapisano mnie. Świetnie się bawiłem i okazałem mnóstwo entuzjazmu. Faktycznie, zasugerowano, abym został członkiem Komisji Literatury. Całkowicie nie po mojej myśli.

Do tego czasu zacząłem polegać na Bogu i Wspólnocie. Już samo to, że byłem trzeźwy i szczęśliwy – coś, czego nie miałem od dawna. Byłem otwarty i chętny. Zacząłem sponsorować innym. Na początku bałem się, że mogę nie być dostatecznie dobry i że doprowadzę te biedne duszyczki z powrotem do picia. Wtedy przypomniano mi, że jestem jedynie służebnym i nie ode mnie zależy, czy moi podopieczni wyzdrowieją czy nie. Jestem tutaj po to, aby przekazać posłanie zdrowienia innemu alkoholikowi najlepiej jak potrafię i zostawić w spokoju efekty.

Zrobiłem wszystko, co zasugerowały mi osoby, które miały to, co ja chciałem. Czy to mi się podobało? Czy miałem ochotę to robić? Nie. Odrywało to mnie od mojej rodziny, moich przyjaciół i mojej pracy. Ale zawsze przypominałem sobie, że nie miałbym żadnej z tych rzeczy bez mojej Wspólnoty, a służba stała się jej ogromną częścią. Nie wiedziałem tego wówczas, ale służba dawała mi znakomitą okazję do stosowania Kroków. Praca z ludźmi nie zawsze jest łatwa, zwłaszcza, jeżeli są tak chorzy, jak ja. Samolubny, egoistyczny, nieuczciwy i pełen obaw – to składało się w olbrzymiej części na ówczesnego ja.

Wydawało się, że każdy ma zdanie na każdy temat i że jest ono odmienne od mojego. Odpuszczanie sobie w praktyce jest znacznie trudniejsze, niż mówienie o tym na mityngu. Potrzeba było rozważnej praktyki, abym zmienił sposób, w jaki reagowałem na rzeczy i ludzi. Świadomie dokonywałem wyborów, aby być kochający, cierpliwy, tolerancyjny i bez obaw. Nie zawsze się to sprawdzało. Ale to już był postęp. Bycie w służbach dawało mi okazję do ćwiczenia tego po to, aby w sytuacji, gdy prawdziwe życie rzuci mi podkreconą piłkę, być gotowy. Nie wyobrażam sobie dokonania którejkolwiek z tych rzeczy bez swojego sponsora, Kroków, czy polegania na mojej Sił Wyższej. Codziennym rytuałem stała się dla mnie modlitwa. Co jakiś czas na drodze stawało moje ego – w umyśle pojawiała się obawa, że nie jestem dostatecznie dobry i że zawiodę ludzi. Ale, dzięki Bogu, nauczyłem się odpuszczać i zdawać się na coś innego, niż ja sam. Kiedy w moim życiu pojawiały się trudności, zacieśniałem swoją więź z moją Siłą Wyższą.

Nie miałem wyboru, jak tylko wierzyć, że w końcu wszystko będzie w porządku. Wiele razy chciałem ponownie przejąć kontrolę, ale służba i praca z innym alkoholikiem utrzymywały mnie zajęтым. Nie miałem okazji narobić bigosu, ponieważ bez przerwy byłem zajęty robieniem czegoś w AA. Aby przetrwać niepewne chwile musiałem pozbyć się strachu i złości. Dla mnie, jedynym sposobem było poleganie na mojej Sił Wyższej, wierząc, że nie wszystko jest już skończone. Jedynie poprzez wdrożenie tego programu w życie poprzez służbę, moje wybory, aby być kochający, cierpliwy i tolerancyjny stały się podświadome. Z mojej strony nie potrzeba już wysiłku. Wyglądało to prawie tak, jakby wszyscy wokół mnie zmienili się. Ludzie w AA, rodzina, przyjaciele, współpracownicy. Wszyscy zmienili się na lepsze, jak sobie myślałem.

Dopiero po tym, jak ludzie zaczęli powtarzać mi, jak bardzo się zmieniłem, zdałem sobie sprawę, że coś się ze mną stało. Narodziła się nowa osoba – i na pewno nie było to moje dzieło. Po prostu służyłem; bez przerwy się pojawiałem i robiłem to, co kazaliście mi robić. Cud mojej przemiany był w rękach Boga pod warunkiem, że wierzyłem, że to jest możliwe.

Nie wyobrażałem sobie, że nawet za sto lat będę delegatem uczestniczącym w ŚMS AA.

Jestem zadowolonym dożywotnim klientem i przekażę to posłanie każdemu potrzebującemu, kto jest chętny i gotowy.

Lubomir B. — Słowacja

Służba: Nieodzowne narzędzie do uzyskania duchowości ..

Mam na imię Mario i jestem alkoholikiem. Dziękuję za tę wspaniałą okazję, aby służyć. Jest to dla mnie duży zaszczyt.

Osobiście, wierzę, że służba zmienia ludzi. Służba uszlachetnia, oczyszcza, daje wyraźniejszą perspektywę, i motywuje nas do działania w wyjątkowy sposób. Przez te wszystkie lata wielu moich podopiecznych pytało mnie „Jak mogę stać się bardziej uduchowiony?” Zawsze miałem tą samą odpowiedź: „Powinieneś więcej służyć.”

Służba sprawia, że patrzymy na to, co jest wokół nas, raczej niż zaglądamy w siebie. Służba popycha nas do rozważenia potrzeb innych ludzi przed swoimi. Służba jest dokładnie wyrażeniem prawdziwej miłości bliźniego, tak jak Siła Wyższa mi ją objawia.

Jak, zatem, służba może poszerzyć naszą duchowość? Oto kilka aspektów odpowiedzi:

- Służba pomaga nam ustalić prawdziwe wartości i priorytety poprzez dokonanie rozróżnienia między wartościami materialnymi, które są krótkotrwałe, i tymi, które przetrwają. Poprzez usuwanie się na bok i staranie się znaleźć kogoś, kto potrzebuje naszej służby, odkrywamy sekret szczęśliwego i spełnionego życia.
- Służba pomaga nam pokonać ego i zanurzenie się w sobie, co jest u korzeni naszych problemów. Przede wszystkim, my alkoholicy musimy wyzwolić się z egoizmu. Musimy, bo inaczej nas zabije! Tylko Bóg to umożliwia.
- Z drugiej strony, służba jest bezinteresowna i stanowi pozytywną moc.
- Służba pomaga nam zrekompensować nasze wady, ale całkowita skrucha powinna iść ramię w ramię z aktem zadośćuczynienia, takim, jaki tylko służba może stworzyć.
- Służba pomaga nam przyciągnąć miłość i wdzięczność. Poznajemy ludzi, kiedy im służymy. Zapoznajemy się z ich sytuacją, wyzwaniem, nadziejami i aspiracjami.
- Służba jest głównym sposobem wyrażenia wdzięczności do Boga. Powinniśmy być wypełnieni wdzięcznością za Jego bardzo specjalną miłość. Kiedy stajemy się pełni wdzięczności, zmienia się to w pragnienie służby, i kiedy świadczymy ją najmniejszemu z Jego braci, to tak jak byśmy Jemu służyli.
- Służba ukierunkowuje nasze pragnienia i energię i przekształca je w znaczne i twórcze działanie.
- Służba pozwala nam oczyszczać się, ponieważ jeżeli pracujemy nie oczekując niczego w zamian, wypełniamy Jego wolę.
- Charytatywna służba pomaga nam zrobić dla innych to, co zrobiono dla nas.
- Poprzez zatracenie się w służbie na rzecz innych ludzi, odnajdujemy się duchowo i, w rzeczywistości, odnajdujemy Boga.

Na wszystkie te sposoby, prawa służba przybliży nas do Boga, poszerza naszą duchowość, i pomaga innym robić to samo.

Najpiękniejszą rzeczą odnośnie służby jest to, że nie ma końca. Tak więc, służmy sobie nawzajem z braterską miłością, nie męcząc się nią, będąc cierpliwi, wytrwali i szczodry.

Nasz program jest duchowy i ta duchowość staje się konkretna i widoczna, kiedy służymy – duchowość jako poświęcenie, odpowiedzialność i przede wszystkim świadomość przynależności do Wspólnoty z głównym celem: „nieść posłanie do alkoholika, który wciąż jeszcze cierpi.”

Tak więc, jak dochodzimy do tej świadomości? Przez opuszczenie grupy, ponieważ cel jest ważniejszy niż grupa. Nie mówię, że to jest niemożliwe, ponieważ widziałem kilka bardzo znaczących przemian, jednak myślę, że bardzo trudno rozwinąć duchowość programu poprzez samo pozostanie w grupie. Czy to znaczy, że grupa nie pracuje? Oczywiście, że pracuje; to tu wszystko się zaczyna. Ale nie pozwala mi rozwinąć się emocjonalnie i duchowo. Moje zainteresowania ulegają rozproszeniu, koncentrując się na innych rzeczach: pieniądze, sława, seksualność, rodzina i tak dalej.

Tak więc, jak wydostać się z tego kręgu? Robimy to poprzez rozpoznanie naszego egoizmu i egocentryzmu. I wtedy, biorąc modlitwę Świętego Franciszka z Asyżu jako przewodnik, możemy odkryć, jak duchowość programu zmienia nasze życie. Zostałem pocieszony, zrozumiany, pokochany i zostało mi wybaczone. Kiedy moje ego umarło, narodziłem się do życia i wszystko szczerze otrzymałem.

. . . Światło tam, gdzie panuje mrok

Oznacza to posiadanie poglądu na 'kreowanie' lub 'dawanie,' wpojonego z czułością i współczuciem, które jest w stanie rzucić inne światło na otwarte rany. Oznacza bycie dowodem życia tego, który dużo wycierpiał i którego cierpienie nie było na próżno, ponieważ ta osoba wzrosła i odkryła nową ścieżkę w kierunku życia.

Służba prosi nas, poprzez naśladowanie Nauczyciela, aby bezinteresownie zapomnieć o nas samych, poprawić się i kochać bez ograniczeń, stawiając na pierwszym miejscu nie 'ja', lecz raczej drugiego człowieka; nie poszukiwanie osobistej satysfakcji, lecz raczej zadawanie drugiego człowieka; nie nasze zbawienie, lecz raczej zadawanie tego, kto wciąż jeszcze cierpi.

. . . *Spraw, abym zamiast szukać pociechy, pociechą wspierał*

Służba wymaga od nas odwagi, aby wyjść z własnego żalu i poszukać kogoś, kto jest w większej potrzebie pociechy. Zaprasza nas do wyjścia poza własną bezradność i zwrócenia uwagi na nieszczęście kogoś, kto cierpi, płacze i szlocha obok nas. „Abym zamiast szukać pociechy, pociechą wspierał” ujawnia wielkość istoty ludzkiej.

. . . *Zamiast szukać zrozumienia, zrozumienie okazywał*

Jest to osiągnięte tylko przez kogoś, kto kocha drugiego człowieka w pełni i kto, przez wzgląd na drugiego człowieka, rusza i czyni mając drugiego człowieka na uwadze, a nie siebie. W obliczu nieporozumienia, dąży do utrzymania dialogu, starając się zrozumieć, objąć i pomóc bliźniemu i dąży do akceptacji i wsparcia tej osoby, nawet jeżeli on czy ona błędzi lub popełnia błąd.

. . . *Zamiast szukać miłości, miłość ofiarowywał*

Jest to zaproszenie, aby wyskoczyć poza siebie, aby dać miłość drugiej osobie i innym. Kiedy oferujemy miłość drugiemu człowiekowi, chcemy, aby ta osoba miała doświadczenie bycia całkowicie spełnionym, bycia kochanym. Dlatego przedstawia moc wyjścia poza siebie i bycie częścią drugiego człowieka, mając go lub ją na uwadze, ceniąc tę drugą osobę i poświęcając tej osobie uwagę, czułość i ciepło.

. . . *Albowiem dając - otrzymujemy*

Ekonomia dóbr duchowych kieruje się przeciwną logiką: im więcej dajemy, tym więcej otrzymujemy; im więcej oddajemy, tym więcej mamy. Im więcej miłości dajemy, tym więcej solidarności okazujemy, im więcej uczucia dzielimy i im więcej wybaczymy, tym więcej zyskujemy jako ludzie i otrzymujemy tym więcej szacunku. Dobra duchowe są jak miłość: dzielone, mnożą się. Są jak pożar: kiedy się rozprzestrzenia, wtedy się rozrasta.

Dając, otrzymujemy. I niezliczoną liczbę razy otrzymujemy więcej, niż daliśmy. Kroczyć obok nich, dzielić ich walkę o życie, oferować naszą służbę, dawać swój czas, dawać część naszej zdolności do rozumienia i kochać: wszystko to ma duchowy skutek sprawiania, że czujemy się bogatsi i głębiej ludzcy.

Ważne jest, aby dawać, dawać i nie przestawać dawać. Jest to jedyny sposób, aby otrzymywać, bez przerwy i zawsze, dobroć, miłość, Łaskę Bożą i życie w obfitości.

Co mogę zrobić z tymi wszystkimi nowymi uczuciami, wartościami, zasadami i podejściami, które zostały wszczepione w mojego Ducha? Muszę je przekazać, podzielić się nimi z 'alkoholikiem, który wciąż jeszcze cierpi.' 'Nagły przymus' wypicia pierwszego kieliszka został zmieniony w 'nagły przymus' pomocy, razem z innymi, w niesieniu posłania, i niewątpliwie, oddaniu się 'do dyspozycji' Wspólnocie AA, aby wypełnić służbę, jaką mamy do zaoferowania społeczeństwu.

Wychodzimy poza siebie i zwracamy się ku alkoholikom, którzy nadal cierpią. Mamy doświadczenie dawania bez oczekiwania na cokolwiek w zamian. Kiedy docenia się wszystkie implikacje Kroku Dwunastego, rozumiemy, że faktycznie mówi on nam o takim rodzaju miłości, którego nie można wycenić. Mówi nam także, że poprzez stosowanie wszystkich Kroków, każdy z nas doświadczył czegoś zwanego duchowym przebudzeniem.

Dla mężczyzny lub kobiety, którzy doświadczyli przebudzenia duchowego, jego najważniejszym znaczeniem jest to, że teraz on lub ona może robić, czuć i wierzyć, co było niemożliwe wcześniej wyłącznie na własną rękę i bez pomocy.

Naprawdę się zmieniliście, ponieważ przyłgnęliście do źródła siły, którego wcześniej byliście pozbawieni, w ten czy inny sposób. Zdajecie sobie sprawę, że zyskaliście taki stopień integralności, tolerancji, szczodrości, duchowego spokoju i miłości, jaki wcześniej wydawał się nieosiągalny.

Nasze rozwiązanie polega na coraz większym rozwijaniu duchowości. Jedynie w ten sposób powiększymy nasze szanse na to, aby wieść prawdziwie szczęśliwe i pożyteczne życie.

Kiedy jesteśmy skłonni postawić rozwój duchowy ponad wszystko, wtedy i tylko wtedy mamy realną możliwość życia dobrze.

Bill opisuje „trwałe i zasłużone radości uczciwego życia” w swoim eseju na temat Kroku Dwunastego: „Pogodne poświęcenie dla innych, skrupulatnie wykonywane obowiązki, umiejętność pogodzenia się z kłopotami lub radzenia sobie z nimi z Bożą pomocą ... dowody na to, że dawana bez zastrzeżeń miłość zawsze zostaje w pełni odwzajemniona, pewność, że przestaliśmy być odizolowani i samotni ... bo przecież mamy swoje własne miejsce w Boskim porządku rzeczy ... „prawdziwa ambicja,” pisze Bill „jest czym innym niż sądziliśmy. Prawdziwą ambicją jest szczerze pragnienie pożytecznego życia i pokornej wędrówki w promieniach łaski bożej.” Jesteśmy ludźmi z problemem, którzy znaleźli sposób wyjścia i rozwiązanie i którzy chcą dzielić się nimi z tymi wszystkimi, którzy ich poszukują.

Mario B. — Argentyna

Służba i duchowość: dwie strony tej samej monety

Kiedy im się mówi, że program jest duchowy, nowi i potencjalni członkowie w szczególności uważają, że ‘duchowy’ oznacza ‘religijny’ i dlatego trzymają się z dala od mityngów, ponieważ chcą uniknąć tego, co im wydaje się być nowym i przerażającym systemem przekonań. Biorąc pod uwagę odniesienie do Boga i do ‘Siły Wyższej’ w Dwunastu Krokach AA i w jego całej literaturze, nic dziwnego, że pierwsze wrażenie ludzi jest takie, że program AA jest religijny.

Wrażenie to jest wzmacniane przez częstą praktykę w grupach AA odmawiania modlitwy na początku i na końcu swoich spotkań. Mimo to, od samego początku, pionierzy AA zdawali sobie sprawę, że ich jedynym celem jest pomaganie alkoholikom w uzyskaniu i utrzymaniu trzeźwości, a nie nawrócenie ich na jakąś religię. I robili wszystko, co możliwe, aby zapewnić to, że wszyscy cierpiący alkoholicy będą mogli liczyć na pomoc AA, niezależnie od swojej rasy, religii i ekonomicznych czy politycznych uwarunkowań.

Jak głosi krótka definicja AA wzięta z Preambuły, która jest często odczytywana na początku mityngów, „Jedynym warunkiem uczestnictwa we wspólnocie jest chęć zaprzestania picia.” Także, dwa ostatnie zdania Preambuły pokazują jednoznacznie, że AA nie jest związane z żadną religią: „Wspólnota AA nie jest związana z żadną sektą, wyznaniem, działalnością polityczną, organizacją lub instytucją, nie angażuje się w żadne publiczne polemiki, nie popiera ani nie zwalcza żadnych poglądów. Naszym podstawowym celem jest trwać w trzeźwości i pomagać innym alkoholikom w jej osiągnięciu.”

Służba i duchowość: Dwie strony tej samej monety

Członkowie wielu religii przyjęło Anonimowych Alkoholików i, jak wyraźnie pokazały lata, podążali oni wieloma ścieżkami w wysiłkach, aby uzyskać trzeźwość i duchowe przebudzenie opisane w Dwunastym Kroku Wspólnoty. Kiedy przychodzi chwila, aby porozmawiać o Bogu lub Sił Wyższej, większość członków unika potencjalnej pułapki i po prostu informuje nowicjuszy, że mają absolutną swobodę znalezienia lub dokonania własnego wyboru. Nie jest konieczne posiadanie jakiegoś konkretnego przekonania co do Boga i, jak powiedział Bill W., „Nie mamy zamiaru przekonywać nikogo, że istnieje tylko jeden sposób znalezienia wiary... My wszyscy, niezależnie od wiary, koloru skóry i wyznania, jesteśmy dziećmi realnie istniejącego Stwórcy, z którym zawsze możemy nawiązać kontakt w prosty i zrozumiały sposób, jeśli tylko jesteśmy wystarczająco uczciwi i bardzo pragniemy spróbować ... Nie interesuje nas to, jakie są wierzenia naszych członków. Są to sprawy całkowicie prywatne. Każdy decyduje o nich sam, kierując się tradycją lub wolnym wyborem.” (*Anonimowi Alkoholicy*, str. 23)

Książeczka *Uwierzyliśmy* została wydana w 1973 r., aby podkreślić zakres duchowych poszukiwań i doświadczeń członków AA. Jest to zbiór różnorodnych doświadczeń duchowych szerokiego spektrum członków, od wyznawców różnych tradycji religijnych do ateistów i agnostyków i wszystkich pomiędzy, z których wszyscy osiągnęli trwałą trzeźwość w AA.

Utrzymywanie otwartych drzwi: Kolejna służba AA

Pionierom AA nie trzeba było dużo czasu, aby zdać sobie sprawę, że religia jest czynnikiem, który może nas rozerwać, i – uznając dług, jaki wielu z nich miało w stosunku do światowych religii – nie chcieli przedstawiać programu w kategoriach religijnych. Choć w tamtych czasach wielu z pionierów AA należało do klasy średniej, było białych i wyznawało jakąś religię, wielu z nich było ateistami lub agnostykami i to ich opozycja w stosunku do religii przyczyniła się do ukierunkowania zbiorowego sumienia rodzącej się Wspólnoty w kierunku włączania i, skutkiem tego, unikania jakiegokolwiek perspektywy religijnej.

W *Jak to widzi Bill* czytamy: „Kiedy planowano Wielką Księgę, niektórzy uważali, że powinna ona mieć wymowę chrześcijańską w sensie teologicznym. Inni nie mieli zastrzeżeń co do użycia słowa „Bóg”, ale chcieli uniknąć kwestii doktrynalnych. Duchowość – tak, religia – nie. Jeszcze inni pragnęli książki psychologicznej, która zwabiłaby alkoholika do wspólnoty. Już w niej będąc, mógłby przyjąć koncepcję Boga albo obejść się bez niej. Dla reszty z nas było to szokujące, ale z radością słuchaliśmy. Odwołaliśmy się do sumienia grupy, aby powstała książka była jak najskuteczniejsza i jak najbardziej do przyjęcia. Każdy głos odgrywał wyznaczoną dla siebie rolę. Nasi ateści i agnostycy szerzej otworzyli bramę do wspólnoty, tak że mogli przez nią przejść wszyscy cierpiący niezależnie od tego w co i czy w ogóle wierzyli.”

Służba AA i Duchowość

„Od czasu zrobienia pierwszego kroku w program,” pisze członek AA z Muscatine w stanie Iowa, w kwietniowym numerze AA Grapevine z 1997 r., pisma dotowanego przez Wspólnotę, „przeszedłem daleką drogę odnośnie poznania i wiary w Siłę Wyższą. Kiedy zostałem członkiem AA, byłem taki, jak każdy inny ateista czy agnostyk, który wcześniej miał do czynienia z religią i nie chciał mieć nic wspólnego z Bogiem pochodzenia rodzinnego. Jak to możliwe, że istnieje Bóg, skoro na świecie jest tyle nienawiści i zniszczenia? Nosiłem te wątpliwości gdzieś z tyłu głowy. Przez piętnaście lat sprzeciwiałem się całej moralności i wartościom, które wcześniej poznałem. Religia, kościół i Bóg w ogóle nie były żadną częścią mojego życia. Duchowość była zniszczona, mówiąc delikatnie. Och, były czasy, kiedy opanowywał mnie wstyd i wina i żałowałem za grzechy, mając nadzieję na ‘zbawienie’ po to tylko, aby ponownie się stoczyć. Kiedy wstąpiłem do AA nie wierzyłem już w żadną religię czy duchowy aspekt Boga i myślałem, że nic nie odmieni mojego umysłu. A jednak nastąpiła zmiana, kiedy poznałem różnicę między religią i duchowością.

„Zdałem sobie sprawę, że bycie religijnym oznacza oddanie się praktykowaniu wiary, podczas gdy bycie duchowym oznacza czynne przeżywanie życia za pośrednictwem siły dającej życie – Boga. Cóż za koncepcja! Ale kim jest Bóg? Wierzę, że jest to każda siła większa niż ja sam, którą poznałem jako moją własną, zgodnie z moim własnym rozumieniem, tak jak jest to napisane w Krokach Trzecim i Jedenastym. Mogłem nazwać tę siłę jak tylko sobie wybiorę — czy to będzie Bóg, Allah, Siła Wyższa, Inteligencja Twórcza, czy siła dobra. Mogłem wybrać sobie wszystko za tę Siłę Wyższą – grupę macierzystą, elektryczność, ocean – pod warunkiem, że ja tak to rozumiem, osobistą dającą życie siłę, która pomaga mi przeżywać życie na warunkach dyktowanych przez życie, jeden dzień na raz. Nie ma żadnej dobrej czy złej drogi do duchowości. To wybór każdej osoby.

„Tak wiele się dowiedziałem o posiadaniu duchowości w moim życiu. Nauczyłem się akceptować ludzi, ufać innym, przyjmować odpowiedzialność za moje poglądy i zachowania, żyć dniem dzisiejszym, i przede wszystkim wierzyć i wiedzieć, że każda osoba zasługuje na miłość Bożą (i moją). Nie mam jakiegokolwiek konkretnej wiary religijnej, którą praktykuję, ani kościoła, do którego bym chodził. Prawdę powiedziawszy, nie byłem w żadnej świątyni od dosyć dawna. Ale staram się podążać za i stosować zasady programu AA, co prowadzi do duchowości. Poprzez to, wierzę, że moja Siła Wyższa mieszka we mnie i poprzez moją osobę i to jest moja świątynia.”

'Bóg jakkolwiek Go pojmujemy'

„Wyrażenie 'Bóg jakkolwiek Go pojmujemy' jest by może najważniejszym wyrażeniem, jakie znajduje się w całym słownictwie AA. W tych czterech ważnych słowach może być zawarty każdy rodzaj i stopień wiary, wraz z pozytywnym zapewnieniem, że każdy z nas może wybrać sobie własną. Na pewno nie mniej cenne są dla nas dodatkowe wyrażenia – 'siła wyższa' i 'siła większa od nas samych.' Dla wszystkich, którzy zaprzeczają lub poważnie wątpią w bóstwo, stanowią one otwarte drzwi, przez próg których niewierzący może z łatwością postawić pierwszy krok w rzeczywistość do tej pory mu nieznaną – królestwo wiary.” (*Język serca*, str. 251)

Ludzie innych tradycji także czynią uwagi odnośnie tego punktu widzenia. „Anonimowi Alkoholicy nie są religią, ani też nie mogą zająć miejsca religii,” pisze rabin Abraham J. Twerski w „Duchowość, Modlitwa, Dwanaście Kroków, i Judaizm.” Reszta eseju przedstawia nauki judaizmu, które zgadzają się z każdym z Dwunastu Kroków. Dr Samuel Shoemaker, który był innowacyjnym i energetycznym pastorem kościoła Calvary Church w Nowym Jorku, powiedział „Dwanaście Kroków jest jednym ze wspaniałych podsumowań i organicznych kolekcji duchowej prawdy znanych w historii. Mają prawie że uniwersalne znaczenie.” (*Grapevine*, styczeń 1964 r.)

Na poparcie tego pomysłu, w *Anonimowi Alkoholicy wkraczają w dojrzałość* (strony 104 i 105) Bill W. opowiada historię pewnego listu przysłanego do Biura Usług Ogólnych AA: „... nadszedł list od pewnego duchownego prezbiteriańskiego z innego odcinka frontu AA. Nadawca pisał: 'Od dłuższego czasu usiłowałem zorganizować grupę tu w Tajlandii. Niedawno poznałem bardzo wykształconego Tajlandczyka znającego biegle angielski. Był on bardzo ciężkim przypadkiem alkoholizmu i z wielką desperacją próbował wydobrżeć. Obecnie ma już za sobą obiecujący okres trzeźwości i gotów jest przetłumaczyć na syjamski całą literaturę AA. Zaczął już ze mną pracować nad zakładaniem grup. Czy możecie nam pomóc?' Duchowny pisał dalej: 'Zabraliśmy Dwanaście Kroków AA do największego buddyjskiego klasztoru w tej prowincji. Pokazaliśmy je tam naczelnemu kapłanowi. Po przeczytaniu ich ów mnich nam powiedział: 'Tu jest wszystko w porządku. Ponieważ my buddyści nie pojmujemy Boga w taki sam sposób jak wy, więc z naszego punktu widzenia byłoby nieco bardziej właściwe, gdybyście w waszych Krokach zastąpili słowo 'Bóg' słowem 'dobry'. Niemniej, mówicie przecież w tych Krokach, że chodzi o Boga *jakkolwiek Go pojmujemy*. To rozstrzyga sprawę. Tak, Dwanaście Kroków AA na pewno będzie akceptowane przez buddystów w tych stronach.'”

Nasi przyjaciele polecają nas

Przez te wszystkie lata, AA miało wielu przyjaciół na polu religii, jak również medycyny, psychiatrii i biznesu. Dr Harry Emerson Fosdick, pastor w Riverside Church w Nowym Jorku, którego zdjęcie pojawiło się na okładce pisma *Time* w październiku 1930 r., był jednym z nich. W *Anonimowi Alkoholicy wkraczają w dojrzałość* (str. 422), dr Fosdick mówi następujące słowa o AA:

„Mityngi Wspólnoty Anonimowych Alkoholików są jedynym miejscem, o którym mi wiadomo, gdzie katolicy, żydzi, wszelkiego rodzaju protestanci, a nawet agnostycy spotykają się w pełnej harmonii ... Nie rozmawiają tam o teologii. Wielu z nich powiedziałoby, że nic na ten temat nie wie. Wiedzą natomiast, że będąc w stanie kompletnej bezsilności poznali Siłę Większą niż oni sami, w kontakcie z którą znaleźli silne oparcie pozwalające im na odniesienie zwycięstwa, które wydawało się niemożliwe. Słuchałem w życiu wielu uczonych wywodów na temat Boga, ale gdy chodzi o uczucie aż do bólu, oparte na osobistym doświadczeniu dowody istnienia Boga, osobistego posługiwania się Jego siłą oraz pewności Jego realności, to nie znam nic lepszego niż dobry mityng AA!”

Pablo S. — Południowa Strefa Ameryki Środkowej

Wspólnota (Mityng po mityngu)

Utożsamienie

Braterskie pozdrowienia dla wszystkich i życzenia 24 godzin trzeźwości.

Jest to dla mnie olbrzymia przyjemność, że mogę podzielić się moimi doświadczeniami we Wspólnocie Anonimowych Alkoholików od dnia przyścia do dnia dzisiejszego. Chociaż minęło 20 lat pamiętam, jakby to było wczoraj – wspaniałe przyjęcie, jakie otrzymałem od członków mojej ukochanej Grupy Północnej w mieście Barranquilla; niektórych z nich już znałem, z innymi rozmawiałem po raz pierwszy. Dopiero z biegiem lat mogło do mnie dotrzeć, jak ważne dla nich było przybycie nowego członka grupy.

Pamiętam, że kiedy mityng się skończył, siedzieliśmy do późnej nocy, rozmawiając na zewnątrz miejsca, w którym odbywały się mityngi grupy, albo kiedy indziej w lodziarni czy w restauracji z fast foodem, a później odprowadzali mnie pod drzwi mojego domu i dopiero, kiedy byli pewni, że jestem bezpieczny w domu, odchodzili i wracali do swoich domów.

W tych wspaniałych rozmowach otrzymywałem dużo Miłości, Zrozumienia i dużo, bardzo dużo Tolerancji od innych członków. Spędzaliśmy czas dzieląc się doświadczeniami, a w trakcie tego oni wspomagali mnie informując o tym, jak najlepiej stosować mój program; był śmiech, głośny śmiech, i był płacz; ale przede wszystkim dużo Miłości, Zrozumienia i Oddania.

To cudowne doświadczenie zasadziło we mnie ziarenko, które rozkwitło w stosowaniu duchowych zasad i mocnym postanowieniu, aby oddać to, co otrzymałem. To dlatego ta cudowna grupa ludzi stała się główną osią mojego życia; moi współtowarzysze zmieniali się w moich przyjaciół i dzisiaj mogę bez wahania powiedzieć, że są moją rodziną. Ich dzieci są przyjaciółmi moich dzieci; razem spędzamy weekendy, razem bierzemy urlopy; dzielimy wiele radości, ale także trudne momenty, kiedy potrzebujemy siły i dobrego towarzystwa.

Ziarno dalej się we mnie rozwijało i doświadczenia tych 20 lat we Wspólnocie umożliwiły przekazywanie dalej nowicjuszom w grupie i obudziły we mnie ducha służby, który doprowadził mnie tutaj do tego nadzwyczajnego spotkania, ŚMS.

Zaledwie w ubiegłym tygodniu, we wtorek wieczorem przed świąteczną środą, poszliśmy na kolację z grupą nowicjuszy a później razem świętowaliśmy na plaży – doświadczenie dające nie tylko ciepłe powitanie nowo przybyłym, ale także znakomita okazja, aby dzielić się różnymi doświadczeniami, na trzeźwo, porozmawiać o różnych rzeczach i o nowym sposobie życia w AA. Muszę się śmiać, kiedy inni członkowie mojej rodziny (moja żona i dzieci i rodziny moich braci) mówią „Ale wy wszyscy nie mówicie o niczym innym jak AA,” a dla mnie jest tak, ponieważ co innego mogłoby być ważniejsze? Dużo satysfakcji daje mi dzielenie się doświadczeniem i siłą z tymi, którzy dopiero zaczynają nowy sposób życia w AA. Sprawia to, że czuję się przydatny. Sprawia, że czuję się szczęśliwy.

Wspaniale jest znać to uczucie wdzięczności za prosty fakt robienia tego, co trzeba zrobić, aby wzrastać i, po drodze, przekształcać życie innych rodzin. Jak jest napisane w deklaracji z Toronto: „Jestem odpowiedzialny. Gdy ktokolwiek, gdziekolwiek potrzebuje pomocy chcę, aby napotkał wyciągniętą ku niemu pomocną dłoń AA. I za to jestem odpowiedzialny.”

Hernando S. — Kolumbia

Nie jesteśmy towarzystwem ponuraków

Kiedy przyszedłam do AA,, miałam tylko 29 lat. Teraz wiem, jak młoda byłam. Straciłam syna, straciłam dobry dom, straciłam zęby, straciłam wagę. Prawda mnie załamywała. Trudno powiedzieć, jak bardzo samotna się czułam. I mimo że nie miałam pieniędzy, żeby wrzucić do kapelusza Siódmej Tradycji, służba rozpoczęła się dla mnie pierwszego dnia.

Umyłam niejedną szklanke, zamiatałam podłogę po mityngach. Przychodziłam głodna, burczało mi w brzuchu. Wstydziłam się, ale naprawdę chciałam przestać pić. Od pierwszego dnia czułam pokój, bezpieczeństwo – mityng po mityngu.

Może życie też się poprawiło. Znalazłam pracę. Utrzymałam trzeźwość. I nigdy nie przestałam chodzić na mityngi czy pełnić służbę. Po co miałabym? Wspólnota jest częścią mojego życia.

Bardzo szybko zaczęłam prowadzić mityngi, poświęcając prawie cały wolny czas działaniom AA. Byłam rzecznikiem grupy, a później sekretarzem regionu AA Kaunas. Kilku członków wpadło na pomysł założenia grupy w więzieniu, i założyliśmy grupę w więzieniu 'Pravieniškės.' Do dzisiaj istnieje i jest mocna. Dzięki Bogu.

Kiedy miałam za sobą siedem lat trzeźwości, przeprowadziłam się do Anglii. Cóż, teraz, pomyślałam, nastąpi 'przerwa' w służbie, więcej czasu, aby skoncentrować się na mojej rodzinie, i tak dalej. Wola Boża była inna, jednakże, i zaangażowałam się w założenie nowej grupy. Ponownie służba, mityngi ... Okazuje się, że AA jest tym, co lubię robić ... jest moim jedynym pragnieniem.

W Anglii zostałam wybrana na przedstawiciela grup litewskojęzycznych. Nie sprzeciwiałam się.

Kiedy skończyła się czteroletnia kadencja, naprawdę sądziłam, że czas na 'dobrze zasłużony odpoczynek.' Jednakże, pojawiło się więcej okazji w życiu służb w postaci EMS. Bałam się i czułam zmieszanie odnośnie ponownego angażowania się, ale niezbyt długo. W końcu, wiem, że wszystko co robię dla AA zawsze kończy się dobrze. To nie do zniszczenia postanowienie towarzyszyło mi przez cały czas mojej trzeźwości.

Tak więc, pojechałam na konferencję. Uczestniczyłam bez obaw. Nie mam zbyt dużego słownictwa w języku angielskim, ale Bóg czyni cuda. Zostałam wybrana na delegata na EMS.

Cud trwa nadal ...

Byłam całkowicie sfrustrowaną osobą: umysłowo, fizycznie, duchowo. Wspólnota przywróciła mnie do życia. Naprawdę chcę wam wszystkim podziękować za trzeźwość, wsparcie, zaufanie, a przede wszystkim za możliwość bycia przydatnym.

Ponad 19 lat temu, byłam niczym dla siebie i dla innych. Teraz, czuję jak to jest, kiedy się służy. Jest to niedające się opisać uczucie, którego nie można kupić. Jestem częścią Wspólnoty.

Dziękuję za przywrócenie do życia! I dziękuję za to, że jesteście tym, kim jesteście!

Loreta B. — Litwa

Korzyści i problemy

Mam na imię Gunnar i jestem alkoholikiem ze Szwecji, i będę troszkę mówił na temat: 'Wspólnota (Mityng po mityngu): korzyści i problemy.'

W Szwecji mamy wyrażenie 'Mityng przed mityngiem.' Dobrym pomysłem jest przyjechać 15-20 minut przed rozpoczęciem mityngu, żeby zobaczyć, czy są w grupie jacyś nowicjusze, czy też osoby przychodzące zupełnie po raz pierwszy do AA, którzy stoją samotnie i nie mają nikogo, żeby z nim porozmawiać; żeby się przywitać i zamienić kilka słów, żeby powitać ich w grupie i jeżeli mają jakieś pytania, spróbować na nie odpowiedzieć.

Podczas 'mityngu po mityngu' można kontynuować rozmowę z nowicjuszami i odpowiadać na ich pytania i jeżeli chcesz, podać im swój numer telefonu. Dobrze jest także pójść na kawę z nowicjuszem i spróbować wyjaśnić korzyści płynące z pełnienia służby. Mityngi po mityngach to także dobre miejsce, aby znaleźć sponsora, z którym łatwo ci się rozmawia i z którym możesz porozmawiać o rzeczach, o których nie chcesz mówić podczas mityngów.

W mojej grupie macierzystej większość z nas wychodzi w każdy piątek, po mityngu, do taniej, ale dobrej restauracji. W restauracji siadamy przy długim stole zwanym 'Stół wodny' przez personel restauracji. Podczas tych 'mityngów' możemy dyskutować z innymi osobami na tematy znajdujące się w programie i w Wielkiej Księdze, jak również rozmawiać o pomysłach i pytaniach, jakie masz w związku z tym. Ale różne osoby mają różne odpowiedzi, musisz więc sam myśleć. Błąd, jaki łatwo popełnić to słuchanie tylko takich osób, które mają takie same pomysły co ty, co sprawi, że twoje zdrowienie będzie zbyt łatwe. Dla swego zdrowienia musisz znaleźć faktyczną prawdę o sobie, a nie to, co chciałbyś, aby było prawdą.

Jest jeden rodzaj osób, którego słuchania powinieneś unikać. W Szwecji nazywamy ich 'fanatycy AA.' Nie mają żadnych własnych pomysłów i bez przerwy w kieszeni noszą ze sobą Wielką Księgę. Jeżeli kogoś z nich zapytasz o coś, 'przyłożą ci książkę w głowę' i powiedzą 'na stronie tej i tej napisane jest to i to.' Później wyciągną z kieszeni książkę i otworzą ją na właściwej stronie (mają całą książkę w pamięci). Tekst jest zawsze podkreślony grubymi czarnymi liniami i mówią 'Musisz zrobić dokładnie, jak tu jest napisane.' Ale nie usłyszysz żadnych nowych pomysłów czy aspektów tematu.

Inne pytanie to płęć przeciwna. Co robić, jeżeli zakochasz się w AA? Jeżeli jesteś mężczyzną, nie staraj się nawiązać związku z dziewczyną z AA zanim oboje nie będziecie mieć co najmniej rok nieprzerwanej trzeźwości. Jeżeli nie stosujesz się do tej płynącej z doświadczenia zasady, wówczas robisz to, co w Szwecji nazywamy trzynastym krokiem. Tak więc, nie ekscytuj się.

Gunnar M. — Szwecja

Media społecznościowe w AA

Zalety

Mam na imię Sune. Jestem alkoholikiem i delegatem pierwszego terminu z Danii. Z przyjemnością przedstawię korzyści związane z tematem mediów społecznościowych w AA. Moim zdaniem ważne jest, abyśmy byli widoczni i aby nasza Wspólnota była na bieżąco w obecnym wieku technologii. AA może komunikować się za pośrednictwem mediów społecznościowych i odnosić z tego korzyści. Nieodzwonne jest to, aby robić to we właściwy sposób, ponieważ jest tak wiele sposobów korzystania z mediów społecznościowych. Musimy dokonać wyboru, z których mediów korzystać i w jakim stopniu chcemy ich używać. Także informacje muszą być mądrze wybrane.

Co to są media społecznościowe i jak możemy je wykorzystywać?

Może być trudno poprawnie zdefiniować media społecznościowe, ponieważ istnieją w tak wielu odmianach. Postanowiłem wykorzystać definicję znaną w Wikipedii (która sama w sobie jest formą mediów społecznościowych): „Media wykorzystywane do interakcji społecznych, z wykorzystaniem wysoce przystępnych i możliwych do wyskalowania technik komunikacyjnych. Media społecznościowe to wykorzystanie internetowych i mobilnych technologii do zmiany komunikacji w interaktywny dialog.”

W mediach społecznościowych chodzi o interakcje pomiędzy ludźmi ponad kulturami, granicami i różnymi platformami korzystającymi z różnorodnych technologii.

Niektóre z najczęściej używanych na świecie mediów społecznościowych:

- Facebook — Ponad miliard aktywnych użytkowników w skali miesiąca. Facebook to najczęściej odwiedzana strona internetowa na świecie. Facebook to strona internetowa, która oferuje dostęp do ludzi z całego świata, z bezpłatną rejestracją. Można tworzyć grupy, więc można komunikować się z osobami, które dzielą te same zainteresowania. Te grupy mogą być publiczne lub prywatne.
- YouTube — Około miliard aktywnych użytkowników w skali miesiąca. Jest to strona zawierająca nagrania wideo, które można śledzić bezpośrednio bez rejestracji; zamieszczanie nagrań jest bezpłatne.
- Twitter — Ponad 300 milionów aktywnych użytkowników w skali miesiąca. Za pośrednictwem Twittera można wysłać 'tweets,' które są krótkimi wiadomościami (maksymalnie 140 znaków) do osób obserwujących dany profil. Można wybrać, których użytkowników Twittera chce się obserwować.
- LinkedIn — Ponad 250 milionów aktywnych użytkowników w skali miesiąca. LinkedIn jest stroną dla nawiązywania kontaktów profesjonalnych. Można porównać swój profil LinkedIn z CV, które także pokazuje twoje kontakty.
- Tumblr — 110 milionów aktywnych użytkowników w skali miesiąca. Na Tumblr można tworzyć mikroblogi, które podobnie myślące osoby mogą odczytać i, jeżeli są zainteresowane, mogą obserwować użytkownika.
- Instagram — 100 milionów aktywnych użytkowników w skali miesiąca. Instagram jest aplikacją, która polega na robieniu zdjęć i udostępnianiu ich osobom obserwującym. Właścicielem Instagramu jest Facebook, dlatego można je oba połączyć.

Zalety mediów społecznościowych

- Łączą ludzi na całym świecie.
 - » Dzięki mediom społecznościowym można połączyć się z ludźmi na całym świecie.
- Ludzie o podobnych zainteresowaniach.
 - » Media społecznościowe mogą pomóc w zbudowaniu sieci z ludźmi, którzy mają takie same zainteresowania, wyzwania lub problemy co ty.
- Rozmowa/dyskusja w realnym czasie.
 - » W niektórych mediach społecznościowych istnieje funkcja czatu, która umożliwia bezpośrednią rozmowę lub dyskusję z pojedynczą osobą lub całą grupą.
- Ukierunkowane ogłoszenie.
 - » Często możliwe jest dokładne określenie odbiorcy i wtedy twoje komunikaty docierają do właściwej grupy docelowej.
- Wykorzystanie dla wiadomości .
 - » Media społecznościowe częściej niż kiedykolwiek są używane jako źródło wiadomości. Wiele nowinek pojawia się na mediach społecznościowych.
- Szybkość połączenia.

» W mediach społecznościowych można rozpowszechnić informacje w niewiarygodnym tempie.

W jaki sposób media społecznościowe mogą być przydatne dla organizacji?

Myślę, że większość rodzajów mediów społecznościowych jest oparta na i zaprojektowana dla pojedynczych osób. Ale pomimo tego, myślę, że AA może odnieść korzyści z wielu aspektów mediów społecznościowych. Widziałem film „Alkohol i ja” na YouTube. Jest to przykład tego, jak AA może wykorzystać media społecznościowe. Nasi przyjaciele niealkoholicy będący w Radzie Powierników mogą wykorzystywać Facebook i Instagram, jako sposób przekazywania informacji o AA osobom obserwującym. AA też mogłoby zadawać pytania i określać, co ogół społeczeństwa wie o AA. Moglibyśmy opracować naszą informację i bardziej precyzyjnie ją ukierunkować. Moglibyśmy nawet udostępnić całą naszą literaturę poprzez Instagram i korzystać z mediów jak z publicznego okna.

Moim życzeniem jest, abyśmy tu w tym tygodniu mogli pomóc urzeczywistnić „Jeden świat, jedno AA, jeden język serca.”

Sune H.-S. — Denmark

Wady

Co to są media społecznościowe?

Poniżej wymienione są przykłady:

Facebook: Jest to popularna bezpłatna strona serwisu społecznościowego, która pozwala zarejestrowanym użytkownikom tworzyć profile, zamieszczać zdjęcia i filmy. Ludzie mogą wysyłać i otrzymywać wiadomości między sobą i w specjalnych grupach, do jakich dołączają. Jest to bardzo popularna strona i dowody pokazują, że wiele osób wykorzystuje ją jako główne źródło kontaktu w porównaniu do innych stron.

Twitter: Jest to także bezpłatna usługa, która pozwala członkom wysyłać krótkie wiadomości do siebie, jak i do wielu innych zarejestrowanych użytkowników. Tak jak Facebook, jest to obecnie ważne źródło komunikacji.

Google+: Jest to nowsza metoda mediów społecznościowych. Jest to projekt Google dotyczący metod komunikacji. Według Wikipedii, slogan projektu to ‘Dzielenie się tak, jak w prawdziwym życiu. Przemyślane pod kątem Internetu.’

LinkedIn: Jest to strona przeznaczona raczej dla świata biznesu, więc prawdopodobnie wykracza poza zakres naszej dyskusji. Wymieniam ją tutaj jako narzędzie komunikacji mediów społecznościowych.

Reddit: Jest to strona z wiadomościami społecznościowymi i forum, która może być używana do rozprowadzania informacji promowanych przez jej członków. Na tej stronie jest wiele pod-społeczności, które noszą nazwę ‘subreddity’. Każdy z tych subredditów ma bardziej specyficzne tematy, takie jak technologia, polityka, lub inne według wyboru użytkownika. AA także może być tematem na tej stronie.

Pinterest: Jest to strona używana do dzielenia się i katalogowania obrazów, które są dostępne w sieci. Te obrazy wymagają małego opisu, ale koncentracja jest głównie na materiale wizualnym. Osoba może kliknąć na obraz, który przenosi ją na stronę, która ma dalsze informacje na temat produktu/usługi.

Wszystko to prowadzi do faktu, że dzisiaj media społecznościowe są używane jako główne narzędzie komunikacji między ludźmi, użytkownikami różnych stron, i grupami o specjalnych zainteresowaniach.

Tradycja Jedenasta: Nasze oddziaływanie na zewnątrz opiera się na przyciąganiu, a nie na reklamowaniu, musimy zawsze zachowywać osobistą anonimowość wobec prasy, radia i filmu.”

Anonimowość: Istnieje na dwóch poziomach: A) osobistym i ochrony AA; B) Przyciąganie, a nie reklamowanie.

Jak to się wiąże z Internetem? Istnieją opracowane Wskazówki dotyczące tego aspektu przekazywania postania zdrowienia do alkoholika. Te Wskazówki są sporządzone na podstawie długiego okresu i są wynikiem poinformowanego sumienia grupy.

Niebezpieczeństwa związane z korzystaniem z mediów społecznościowych są liczne i powinny być bardzo ostrożnie stosowane. Ludzie mogą wysyłać wiadomości/zdjęcia, wysyłać do siebie SMS-y i wykorzystywać blogi i strony na Twitterze.

Strony internetowe AA są środkiem publicznym i wymagają pewnych zabezpieczeń. Bill W. napisał, „Na tym szczeblu [publicznym], anonimowość, i to stuprocentowa anonimowość, była jedynym dopuszczalnym rozwiązaniem. Tu właśnie zasady AA miały mieć pierwszeństwo przed osobistymi ambicjami i to bez żadnych wyjątków.”

Dlatego, kiedy korzystamy z mediów elektronicznych jesteśmy odpowiedzialni za naszą anonimowość i musimy chronić anonimowość innych.

Facebook jest bardzo publiczny w swojej naturze. Wymaga, aby każdy, kto do niego dołącza podał swoje pełne imię i nazwisko, datę urodzenia, adres, itd. Pozostanie anonimowym jest wbrew regułom Facebooka. Dane zebrane od członków są przez firmę przechowywane na zawsze; osoba traci kontrolę nad wszelkimi danymi, jakie są zamieszczone na jej stronie.

Ludzie mogą zakładać sekretne grupy i uważają, że tak jest w porządku. Jednakże, jeżeli osoba widzi post od przyjaciela, samo ‘polubienie’ może pozwolić innym osobom, które są niekoniecznie w tej grupie, zobaczyć szczegóły dotyczące tej drugiej osoby. Może to później doprowadzić do niezamierzonego złamania anonimowości, zwłaszcza w przypadku polubienia jakiegoś spotkania AA.

Google + ma więcej kontroli. Osoba może dołączyć do grupy tylko dla członków Anonimowych Alkoholików, która będzie niewidoczna dla rodziny, przyjaciół czy kolegów z pracy. Jednakże, nawet jeżeli inne osoby nie widzą, co zostało zamieszczone, są w stanie zobaczyć kogo ta osoba ma jako członka innych grup.

Członek rodziny byłby w stanie zobaczyć to i mógłby zastanawiać się: kim są te wszystkie osoby dołączone do tej grupy? Może to doprowadzić do ujawnienia wątku w konwersacji, który mógłby ujawnić członkostwo we Wspólnocie.

LinkedIn i Pinterest. Nie ma sposobu, aby pozostać anonimowym na tych stronach. Wszystkie informacje na tych stronach są ogólnie dostępne; tak więc, po prostu nie wspominaj niczego o AA czy o swoim członkostwie.

Email jest prawdopodobnie najłatwiejszą metodą komunikowania się między członkami. Jest bardzo poręczny, ale nadal nie zastępuje mityngów twarzą w twarz. Jeżeli członkowie chcą komunikować się z dużą liczbą członków w grupie, byłoby lepiej korzystać z funkcji ‘bcc.’ Sprawia ona, że komunikacja staje się znacznie bardziej prywatna.

Twitter — Ludzie są w stanie korzystać z awatarów, aby ukryć swoje dane personalne.

Reddit — Ma także subreddity, ale to że firma korzysta z reklamowania naprawdę nie prowadzi do prywatności. Nie wydaje się, aby to była dobra strona, żeby pozostać anonimowym.

Sposób, w jaki komunikujemy się dzisiaj, szczególnie w Internecie, jest bardzo płynny i firmy mogą i stosują zmianę trybu swojego działania. Panującą tendencją przy dołączaniu do różnych grup jest rejestrowanie się wykorzystując nazwy użytkownika i hasła albo z Facebooka albo Google +. Może to być pełne niebezpieczeństwa, ponieważ – kiedy to robisz – wszystkie twoje informacje z tych stron są umieszczane w twojej nowej grupie. Znacznie lepiej jest rejestrować się na tych stronach osobno.

Nie jest rzeczą mediów i różnych organizacji mediów społecznościowych trzymać się naszych Tradycji; jest to nasz obowiązek. Zapominamy o tym na własne ryzyko.

Kolejny niepożądany skutek, jaki daje Internet jest rosnąca tendencja, że członkowie, którzy mają osobiste ukryte cele wykorzystują te środki jako platformę, na której dają upust negatywnym komentarzom, często odnośnie osób, które są zaangażowane w służbę w i dla Wspólnoty. Te najczęściej

niepoinformowane opinie mogą i wywołują niepożądany skutek wobec zaufanych służebnych, jeżeli chodzi o ich decyzje i sposób wykonywania ich pracy.

Decyzje naszego zbiorowego sumienia nie są już tak chronione, jak nasza duchowa podstawa. Jest to wielka szkoda, ponieważ sprawia, że trudniej przyciągnąć ludzi do angażowania się w służbę, w której mogą lepiej nieść postanie do cierpiącego alkoholika, kimkolwiek on czy ona może być.

Patrick V. — Australia

Nowe postępy w chronieniu anonimowości

Mam na imię Michal i jestem alkoholikiem. Zaszczycem jest być tutaj, dziękuję za to, że zostałem poproszony, aby zabrać głos na ten temat, i dziękuję mojemu krajowi ojczystemu za obdarzenie mnie zaufaniem, żebym był jednym z delegatów czeskiego AA.

„Anonimowość jest ważna, to połowa naszej nazwy.” Podoba mi się ta fraza, którą przeczytałem w Grapevine. Łatwo i naturalnie jest myśleć i być świadomym części alkoholowej w nazwie Anonimowi Alkoholicy, ale mocno wierzę, że to z powodu pierwszej części nasza Wspólnota tak bardzo się rozrosła i nadal realizuje swój główny cel nawet współcześnie. Jak wiemy, były podobne towarzystwa, na przykład Waszyngtońskie, ale oni nie przetrwali. Najbardziej oczywista różnica powiedziałbym jest w tym, że mamy nasze Tradycje.

W swoich badaniach dotyczących nowych postępów w chronieniu anonimowości nie znalazłem wielu przydatnych sugestii, ale raczej liczne dylematy i polemiki dotyczące tego tematu i niepokojąco o znaczeniu samej anonimowości. Wiele osób lekceważy ją, ponieważ jest ‘przestarzałą’ zasadą. Mówią: „Dzisiaj jest inaczej. Jest duża społeczna świadomość alkoholizmu jako choroby i nie jest on postrzegany jako słabość i moralna porażka. Nie musimy się więcej wstydzić.” Czy sądzicie, że nasi założyciele wstydzili się i dlatego wymyślili Tradycje i Anonimowość?

Czasy mogły się zmienić – są nowe technologie; jest to nowoczesny wiek – ale to, co staram się sobie przypominać to: czy ludzka natura także się zmieniła? Myślę, że nie. I, moim zdaniem, Tradycje nie zostały napisane z powodu obojętnie jakiej technologii czy tego, w jakim stuleciu zdarza nam się żyć, ale z powodu ludzi – z powodu alkoholików i ich ego, ponieważ nie jestem ideałem.

Nie kwestionowałbym żadnych korzyści mediów społecznościowych w AA. Korzystałem z mityngów przez Skype i email, zdobywałem informacje o imprezach AA ze stron społecznościowych i aplikacji. Utrzymałem kilka sponsorowań dzięki Internetowi; pomagałem i uzyskiwałem pomoc dzięki niemu. Ale po prostu nie jestem fanem tego wszystkiego; nie mam konta na Facebooku czy innym portalu społecznościowym. Taka więc byłaby moja pierwsza sugestia odnośnie chronienia anonimowości w mediach społecznościowych – nie bądźcie tam.

Oto, czego jeszcze się dowiedziałem i poznałem:

- miej osobne konto od konta osobistego;
- używaj anonimowego pseudonimu;
- uczestnicz tylko w chronionych i prywatnych grupach;
- w korespondencji mailowej z innymi członkami korzystaj z ‘bcc’ (ukryte do wiadomości) przy adresach innych osób;
- nie oznaczaj innych osób na zdjęciach, itd.

Są to tylko sugestie, jednakże; żadnych gwarancji. Na pewno są jakieś nowe sposoby i technologie dla bezpieczniejszego korzystania z mediów społecznościowych, ale moim zdaniem to ja ponoszę główną odpowiedzialność i nie mogę jedynie polegać na jakimś technicznym wsparciu.

To, co naprawdę chciałbym podkreślić to podstawy, to co najważniejsze, po prostu, aby szanować całą zasadę anonimowości, ponieważ ona zawsze musi zaczynać się ode mnie. Tak więc, czy pamiętam o mojej anonimowości i anonimowości innych? Także, lubię przypomnieć sobie to, co jest

napisane w „Dwanaście i Dwanaście”: „Złośliwe plotki, będące bezkrwawym odpowiednikiem zadawania ciosu nożem w plecy...” Czy naprawdę muszę robić inwenturę innych osób i gadać o nich? Pozornie niezwiązane z tematem, a mimo to jest to dla mnie więcej niż pomocne, żeby nad tym popracować i od tego zacząć.

W 2015 r. miałem szczęście być w Atlancie na Międzynarodowej Konwencji AA. Jak większość uczestników spacerowałem po mieście z moim identyfikatorem, uśmiechając się i pozdrawiając innych, angażując się w rozmowy z kelnerkami w bistrach i policjantami na ulicach. Wszyscy wiedzieli, że jestem alkoholikiem, było to dosłownie wypisane na mnie całym. A mimo to ciągle uważam, że to była anonimowość, dopóki bym, na przykład, nie zaczął zamieszczać zdjęć w mediach społecznościowych. Znowu, to ode mnie zależy i fajnie było, że będąc tam, pasujące motto, przypominało: „Anonimowość jest taka krucha, można ją złamać małym palcem.”

Zbiegiem okoliczności, podczas Konwencji poproszono mnie o udzielenie wywiadu w pokoju prasowym dla jakiegoś pisma o AA w moim kraju. Przed nim, jeden z wolontariuszy, który pełnił tam służbę, zrobił krótkie wprowadzenie i przypomniał nam o naszych Tradycjach. Tak samo postąpiono z reporterem, wszyscy więc mieliśmy jasność w tej kwestii.

Jak dotąd, głównie oświecałem was bardziej własnymi opiniami niż solidnymi faktami i przydatnymi sugestiami, zapewniającymi to, że wasza anonimowość w mediach społecznościowych będzie chroniona, jeżeli zrobicie to czy tamto. Ale po prostu nie widzę, jak mogłoby to być zrobione. Ten temat jest gorący od jakiegoś czasu i jestem pewny, że nadal tak będzie w nadchodzących latach. I czuję, że zawsze będzie to kwestia pewnych kontrowersji i dyskusji. Zachęcałbym do czegoś takiego. Rozmawiajmy o tym, i wysłuchajmy tak wielu osób jak to możliwe, ponieważ sumienie grupy jest ścieżką, którą powinniśmy podążać. Ponadto, oczekuje się, że zbiorowe sumienie będzie poinformowane, dlatego musimy o tym rozmawiać.

I dlatego chciałbym zacząć i równocześnie zakończyć cytatem z artykułu Billa w Grapevine z listopada 1960 r. („Wolność pod Bogiem: Wybór jest nasz”): „Ogromna sieć komunikacji pokrywa teraz ziemię, nawet w najodleglejszych miejscach. Udzielając wszystkim swoich publicznych korzyści, to nieograniczone forum światowe jest mimo to polem łowieckim dla tych wszystkich, którzy szukaliby pieniędzy, poklasku i władzy kosztem ogółu społeczeństwa...”

„Dlatego nic nie może mieć większego znaczenia dla przyszłego dobra AA niż sposób, w jaki korzystamy z tego kolosa komunikacji. Użyty bezinteresownie i dobrze, może dać rezultaty, które przekroczą naszą obecną wyobraźnię. Jeżeli źle posłużymy się tym wspaniałym instrumentem, zostaniemy zniszczeni przez żądania ego naszych własnych ludzi – często mających jak najlepsze intencje. Przeciwno temu wszystkiemu, ofiarny duch anonimowości AA na poziomie publicznym jest dosłownie naszą tarczą i naszym puklerzem. Tu znowu musimy być pewni, że miłość AA i Boga, zawsze zwyciężą.”

Dziękuję wszystkim za uwagę i służbę, jaką pełnicie dla naszej Wspólnoty i dla alkoholików, którzy wciąż jeszcze cierpią. Być może w przyszłości będziemy musieli robić to bardziej poprzez aplikacje i na stronach mediów społecznościowych, ale do tego czasu mam nadzieję dalej służyć wam na regularnych mityngach, w pracy IP, i w innych działaniach wykonywanych twarzą w twarz, jakie wciąż musimy utrzymywać.

Michal S. — Republika Czeska

Najważniejsze wydarzenia w krajach

Sprawozdania delegatów

Argentyna:

Argentyna jest położona w południowo/południowowschodnim rogu Ameryki Południowej. Ma demokratyczną, republikańską i reprezentatywną formę rządów. Kraj obejmuje 23 prowincje i autonomiczne miasto Buenos Aires. Powierzchnia obejmuje 2.780.400 kilometrów kwadratowych a ludność wynosi ponad 43 miliony osób z bardzo nierównomiernym rozkładem gęstości zaludnienia.

Nasza struktura AA składa się z Konferencji Służb Ogólnych, Rady Powierników i Biura Usług Ogólnych, jak również regionów, intergrup i oczywiście grup. Anonimowi Alkoholicy w Argentynie są podzieleni na obszary, z których jeden nie ma ogólnej struktury służb, a raczej odizolowane grupy, a inny jest powoli włączany do struktury. Przedstawiciele tych dwóch 'obszarów' byli zapraszani jako obserwatorzy na nasze dwie ostatnie Konferencje. W pozostałych czterech obszarach istnieje 16 regionów, z których każdy wybiera delegata na Konferencję Służb Ogólnych na dwuletnie kadencje. Niezależnie od tego, kiedy zostali wybrani, około połowa delegatów służy przez pierwszy rok jako delegaci pierwszej kadencji, podczas gdy druga połowa służy w swoim drugim roku. Delegaci są wybierani podczas konferencji regionalnych tworzonych przez mandatariuszy z wszystkich grup w regionie, członków komisji intergrup obejmujących każdy region i służebnych regionu, wybranych przez członków komisji intergrup.

W najnowszym spisie, mamy około 900 grup, włącznie z pięcioma grupami w zakładach karnych lub ośrodkach odwykowych i 31, które są intergrupami.

Sumienie grupy naszej Wspólnoty jest wyrażane w naszej Konferencji Służb Ogólnych, która odbywa się co roku na początku zimy w czerwcu. Tematem naszej ostatniej 53 Konferencji Służb Ogólnych była „Gotowość służenia innym.” W Konferencji uczestniczą powiernicy RP, delegaci i zmiennicy z 16 regionów oraz personel Biura Usług Ogólnych. Podczas konferencji regiony mają 66,6% głosów a personel GSO i RP razem mają 33,3% głosów. GSO organizuje Konferencję razem z koordynatorem i zmiennikiem, którzy służą jako sekretarze Komisji Organizacyjnej i zespołu powierniczego ds. Konferencji, i którym pomaga sekretarz RP.

Po naszej 50. KSU, która odbyła się w 2013 r., i intensywnym wysiłku, w którym uczestniczyły wszystkie regiony, Konferencja zakończyła dzieło przystosowania i zatwierdzenia całości Poradnika dla Służb USA/Kanady. Teraz jest na etapie druku.

Jednym z naszych priorytetów jest Informacja Publiczna i konsekwentnie pracujemy na dwóch frontach kierowanych przez radę i GSO:

Wewnątrz Wspólnoty – poprzez fora i regionalne imprezy w całym kraju, których celem jest szkolenie służebnych i pomoc w zakładaniu grup tam, gdzie żadne nie istnieją. Czynimy wysiłki, aby współpracować z sąsiadującymi krajami, z którymi – piąty rok z rzędu – organizujemy dające satysfakcję doświadczenie w postaci Spotkania Trzech Granic (razem z Brazylią i Paragwajem). To spotkanie potwierdza, że ani alkoholizm, ani Anonimowi Alkoholicy nie mają granic. W tym roku odbyło się w Misiones w Argentynie. Odbywamy podobne spotkania z naszymi braćmi z Urugwaju.

Na zewnątrz Wspólnoty – GSO i regiony wspólnie działają poprzez komisje Informacji Publicznej, Współpracy ze Społecznością Profesjonalistów, ds. Lecznictwa i Zakładów Karnych, aby dostarczać informacji o alkoholizmie jako chorobie, o tym co AA robi, a czego nie robi. W tym momencie, powinniśmy uznać bezcenny wkład naszych powierników Klasy A, na których zawsze możemy liczyć.

Po ponad dekadzie nieuczestniczenia w międzynarodowych spotkaniach, w ostatnich latach uczestniczyliśmy w spotkaniach 18. i 19. REDELA i 23 Światowym Mityngu Służb. Nasza Wspólnota stała się bardziej świadoma znaczenia tych dialogów i zaczynamy dostrzegać owoce uczestnictwa.

Nasza strona internetowa została ostatnio przebudowywana i stała się bardziej dynamiczna i w pełni do zarządzania. Okresowo dokonywane są uaktualnienia i zawartość można ściągnąć na telefony komórkowe. Strona zawiera krajowy spis czynnych grup, wraz z wykazem adresów i godzin.

Będziemy kontynuować nasze wpłaty na Międzynarodowy Fundusz Literatry ŚMS na tyle na ile pozwala nasza sytuacja finansowa.

Mario B.

Australia:

Na wyspie Fidzi w Wielkanoc odbyła się Inauguracyjna Australazjatycka Konwencja AA, z udziałem AI-Anon, która okazała się wielkim sukcesem. Program rozpoczął się od Dnia Informacji Publicznej, który trwał od 9.00 do 16.30 i przyciągnął 170 miejscowych gości, z których wielu było członkami środowiska profesjonalistów Fidzi. Wśród nich był Minister Zdrowia, przedstawiciel Fidżyjskiego Towarzystwa Lekarzy, Minister Edukacji i lekarz ze Światowej Organizacji Zdrowia, jak również przedstawiciele służb penitencjarnych i innych agencji samorządowych.

Wielu z uczestniczących profesjonalistów wcześniej albo nie wiedziało nic, albo niewiele o Anonimowych Alkoholikach i było pod wrażeniem informacji, jakie zostały im przekazane. Równoległe z formalnymi prezentacjami, program dnia dawał mnóstwo czasu członkom AA na nawiązywanie kontaktów z profesjonalistami i przedstawicielami społeczeństwa, którzy przyszli. Był lunch na siedząco i poranek z posiłkiem i popołudniowe przerwy na herbatę, gdzie wszyscy dzielili jedzenie i towarzystwo. Wielu miejscowych, którzy się pojawili, mogło tak zrobić dzięki kampanii zbierania funduszy, która miała miejsce w miesiącach poprzedzających imprezę. 'Sponsoruj Fidżyjczyka' było hojnie wspierane przez członków AA i grupy w Australii i zebrano fundusze potrzebne na opłacenie kosztów podróży dla Fidżyjczyków z oddalonych wsi i wysp, aby uczestniczyli w Dniu Informacji Publicznej.

Sukces Dnia Informacji Publicznej potwierdził się tym, że wielu z uczestniczących powróciło na kolejne sesje Konwencji i wykonano dużo pracy Dwunastego Kroku przy kawie lub w pokojach hotelowych. Posłanie AI-Anon zostało także dobrze przyjęte i grupa mieszkańców Fidzi zobowiązała się do uruchomienia programu na miejscu. Dla członków AA i AI-Anon reszta Konwencji minęła na spotkaniach i w towarzystwie, które umiała wiedza, że spełniliśmy nasz podstawowy obowiązek niesienia posłania do 'kogokolwiek, gdziekolwiek, gdy ktoś woła o pomoc!' Duchowy dar, jaki uczestniczący w imprezie otrzymali z udziału, został podsumowany przez rzecznika rady w jego końcowym przemówieniu, kiedy powiedział: „Przybyliśmy, aby dawać i to zrobiliśmy!” Nie ma większego zaszczytu w AA.

David E.

Białoruś:

Pierwsza Konferencja Służb Ogólnych odbyła się w Mińsku w 2003 r., chociaż AA pierwotnie pojawiło się w Mińsku w kwietniu 1990 r. Od tamtej pory konferencje odbywają się co roku w październiku. Obecnie, AA na Białorusi liczy 92 grupy, dwie Intergrupy (jedna w Mińsku a druga w Grodnie – dwóch głównych miastach Białorusi) oraz jedną Konferencję Regionalną „Zapad” (Zachód).

W 2006 r. Białoruskie Biuro Służb AA zostało zarejestrowane w Ministerstwie Sprawiedliwości Republiki Białorusi jako organizacja pożytku publicznego. Od tamtej pory biuro zatrudnia dyrektora i księgowego. W minionych trzech latach, z powodu rosnących cen czynszu, musieliśmy trzy razy przenosić biuro. Datki od grup z ledwością pokrywają połowę wydatków biura. Wolontariusze odbierają telefony z linii pomocy i odpowiadają na maile całodobowo.

W tym roku AA na Białorusi świętowało swoje 26. urodziny i 14 lat od powstania struktury służb AA. Chcę w tym miejscu podkreślić dwie rzeczy:

Od 2006 do 2014 r. współpracowaliśmy z Biurem AA w Rosji w zakresie wydawania literatury AA. W ubiegłym roku AA na Białorusi uzyskało od AAWS Inc. licencję na wydawanie i rozprowadzanie literatury AA w języku rosyjskim na terenie Republiki Białorusi i w tym roku wydaliśmy nasze pierwsze 1.000 egzemplarzy *Anonimowych Alkoholików* w miękkiej oprawie i *Dwanaście Kroków i Dwanaście Tradycji* w języku rosyjskim. Jest to dla nas duży postęp.

Ostatnio, zanotowaliśmy olbrzymi wzrost stawek czynszu i 20% spadek osobistych datków. Same datki od grup nie wystarczają na opłacenie czynszu biura. Obecnie, około 20% naszych wydatków pokrywane jest z datków od grup, a 80% z zysków ze sprzedaży literatury. *Andrei R.*

Brazylia:

Wolą 39. i 40. Konferencji Służb Ogólnych (w 2015 i 2016 r.), powstały dwa nowe regiony służb. Obecnie mamy 40 regionów, z których każdy jest reprezentowany na Konferencji przez jednego delegata, który pełni służbę przez dwa lata.

Została zatwierdzona niedawna korekta *Poradnika dla Służb*, włączając statut rady i procedury dla GSO i Konferencji. Po raz pierwszy w naszej strukturze *Poradnik dla Służb* został wydany razem z *Dwunastoma Koncepcjami dla Służb Światowych*, co daje prawdziwy *Poradnik Trzeciego Legatu*.

W sierpniu 2015 r. nasze GSO zostało przeniesione do bardziej odpowiedniego miejsca w mieście Sao Paulo/SP. Budynek ma cztery pietra i więcej miejsca dla GSO i jego Komisji. Spotkania rady, JUNAAB (zespoły powiernicze), Zarządu i dyrektora odbywają się w nowym miejscu.

Łącznie wydaliśmy 16 książek i 46 broszur. Nasze pismo, z 30-letnią historią, nosi nazwę *Vivência*, co po portugalsku oznacza ‘doświadczenie życiowe.’ Ukazuje się co dwa miesiące w nakładzie 8.000 egzemplarzy i jest rozsyłany pocztą do prenumeratorów. Mamy także dwa kwartalniki, które są rozprowadzane do wszystkich grup przez biura służb.

Naszych dwóch powierników narodowych uczestniczyło w ostatnim REDELA w mieście Mexico City, w którym uczestniczyło 18 struktur i 23 delegatów służb światowych z krajów Ameryki Łacińskiej. Tematem było: „Jednoczenie Ameryk.” Następny REDELA odbędzie się w Kostaryce w 2017 r. i Brazylię będzie reprezentował nasz delegat na Światowy Mityng Służb.

W 2015 r., Zespół Międzynarodowy JUNAAB uczestniczył w Konferencji Służb Ogólnych Peru i Paragwaju a w 2016 r. w Konferencji w Argentynie.

W związku z niedawnymi kosztami przeniesienia GSO i kryzysu ekonomicznego kraju, nasza krajowa struktura jest w stanie finansowej czujności; nastąpił spadek naszego funduszu rezerwowego i jest konieczność zwiększenia datków od grup. Jednakże, pracujemy nad poprawieniem sytuacji w przyszłości.

Regularnie dokonujemy wpłat na Międzynarodowy Fundusz Literatury, rocznie co najmniej \$ 2.000 (USD).

Jesteśmy wdzięczni z możliwość uczestniczenia w 24. Światowym Mityngu Służb i dzielenia się naszym doświadczeniem, siłą i nadzieją z naszymi wszystkimi bratnimi członkami.

Marcio dos S. M.

Ameryka Środkowa Strefa Północna:

Poczyniono postęp odnośnie kształtu strony internetowej dla krajów, które tworzą Strefę Północną (Gwatemala, Salwador i Honduras), oferując łatwiejszy dostęp do służb i uaktualnionych informacji.

Mamy bliskie więzi komunikacyjne z kilkoma Radami Powierników Ameryki Środkowej, zwłaszcza z tymi, które tworzą Strefę Północną: Salwador, Gwatemala, Honduras i Belize. Uczestniczymy jako obserwatorzy w corocznych spotkaniach Konferencji tych krajów.

Trzy kraje Strefy Północnej sponsorują strukturę Republiki Belize i czynimy znaczne postępy, ponieważ struktura Belize już posiada swoją Radę Powierników. Struktura czeka na to, aby rząd Belize zaakceptował jej statut i status prawny. Już dwa razy świętowaliśmy ich coroczną Konferencję.

Bezprecedensowe wydarzenie jest zaplanowane na maj 2017 r.: Strefa Północna zgodziła się, aby gospodarzem następnego spotkania strefowego było Belize, co ma zaangażować tę strukturę służb jako uczestników tego wydarzenia.

Innym ważnym wydarzeniem jest to, że Strefa Północna bada możliwość wyboru drugiego delegata na ŚMS. Dzięki temu, strefa zawsze miałaby delegata pierwszej i drugiej kadencji.

Francisco R.

Ameryka Środkowa Strefa Południowa.

Strefa Południowa Ameryki Środkowej obejmuje struktury służb Kostaryki, Nikaragui i Panamy. Obecnie kolej na Nikaraguę, żeby wysłać delegata drugiej kadencji na ŚMS, które to stanowisko delegata podlega rotacji co cztery lata zgodnie z zaleceniami sumienia grupy Strefy Południowej.

Kostaryka:

Obecnie, jest 675 grup i około 8.000 uczestników, z których 150 to kobiety. Kraj ma dziesięć Intergrup i trzy regiony. Rada Powierników składa się z trzech powierników Klasy A i dziesięciu powierników Klasy B, z których trzech to powiernicy regionalni, czterech to powiernicy służb ogólnych i trzech to powiernicy o przedłużonej kadencji. Konferencja odbywa się co roku.

Działania Informacji Publicznej są prowadzone za pośrednictwem prasy, radia i telewizji. Zespół ds. Instytucji koordynuje prowadzenia działań informacyjnych w instytucjach rehabilitacji społecznej (więzieniach), szpitalach, klinikach i ośrodkach odwykowych dla alkoholików. Zgodnie postanowiono włączyć tematy dotyczące kobiet do programu wszystkich imprez. Nasz Zespół ds. Służb Światowych jest nadal aktywny i uczestniczyliśmy w ostatnich mityngach, włącznie z 15, 16 i 17 REDELA. Planujemy zgłoszenie swojej kandydatury do goszczenia jednego z następnych Mityngów Ameryk. Rozpoczęła się praca nad Drugim Spisem Krajowym. W lipcu 2011r. w Cartago odbyła się nasza Siódma Konwencja Krajowa.

Mamy stałą komisję do przeglądania naszego poradnika służb i rozpoczęła się praca nad drugim wydaniem naszego Poradnika dla Służb. Nowy poradnik powinien być spójny z Poradnikiem dla Służb struktury służb USA/Kanady.

Nikaragua:

Obecnie, mamy 566 grup, mające około 16.000 uczestników, z czego około 400 to kobiety. Nasza struktura służb składa się z 17 Intergrup w 6 regionach; Rada Powierników składa się z czterech powierników Klasy A i 11 Klasy B, z których sześciu to powiernicy regionalni, a pięciu to powiernicy służb ogólnych. Wydajemy krajowe pismo, *Nuestra Voz* (nasz głos), które ukazuje się co dwa miesiące. Drukujemy własną literaturę za zgodą AAWS, Inc. W marcu 2016 r., świętowaliśmy naszą 38. coroczną Konferencję, podczas której zatwierdzono następujące pozycje: zabezpieczyć linię kredytową na literaturę z Nowego Jorku na kwotę do \$10.000 na okres 10 lat; uczestniczyć w następnym mityngu REDELA w 2017 r.; wdrożyć Zmianę Karty i Statutu Fundacji naszej Wspólnoty; powołać obszary i Domy

Dwunastego Kroku; uczestniczyć w Pierwszym Spotkaniu Obszarów i Domu Dwunastego Kroku, które odbędzie się we wrześniu 2017 r.; otworzyć rachunek bankowy w dolarach równy kwocie, jaka pojawia się w rocznym budżecie finansowym, podwyższonej o \$1.500, aby pokryć koszty uczestnictwa w spotkaniach SMS i REDELA i w ten sposób umożliwiając komunikację i uczestnictwo na poziomie międzynarodowym.

Podczas spotkania Rad Ameryki Środkowej, które odbyło się w Panamie w 2016 r., uzgodniono: po następnej Konwencji Ameryki Środkowej, która ma się odbyć w 2018 r., wpłata każdego kraju na Konwencji Ameryki Środkowej będzie wynosiła \$400; tematy lokalnych służb zostaną dodane do programu Konwencji Ameryki Środkowej; i tylko kraj będący gospodarzem będzie mógł produkować pamiątki z Konwencji.

Panama:

Dzisiaj, mamy 60 grup i 800 uczestników aktywnych w czterech Strefach. Obecnie, Rada Powierników Anonimowych Alkoholików w Panamie składa się z pięciu powierników Klasy A i siedmiu powierników Klasy B, z których czterej to przewodniczący stałych zespołów i trzej ze stref służb. Od 1997 r. spotkanie Konferencji odbywa się co roku w kwietniu i odbyło się 16

Konferencji odkąd staliśmy się formalną strukturą. Panama uczestniczyła w 22. ŚMS, który odbył się w Nowym Jorku w 2012 r., jako przedstawiciel Strefy Południowej Ameryki Środkowej, jak również w 18. REDELA jako kraj uczestniczący. Panama była gospodarzem 37. Konwencji Ameryki Środkowej w marcu 2016 r.

Pablo S.

Kolumbia:

Kontynuujemy prace nad wdrożeniem i zrealizowaniem Planu Wzmocnienia Struktury Służb, który koncentruje się na grupie macierzystej z wykorzystaniem poradnika dla grupy, broszury nt. grupy i wszechstronnych warsztatów poświęconych przywództwu. Ponadto, jest poparcie dla tworzenia szkół dla zaufanych sług we wszystkich częściach kraju, i uaktualniliśmy naszą stronę internetową o nowy link, który ułatwia komunikację między naszymi członkami lokalnie i grupami na szczeblu krajowym.

Odnosnie *El Mensaje* (nasze pismo AA, 'Posłanie'), promujemy stanowisko REM (Reprezentant *El Mensaje*) wyznaczając REM-ów w całej strukturze służb, włącznie z regionami, intergrupami i grupami. Format subskrypcji pisma też został zmodyfikowany; nowy nacisk został położony na jego rozprowadzanie w regionach i wysyłkę nie mniej niż pięciu egzemplarzy, aby zminimalizować koszty wysyłki.

Na froncie Informacji Publicznej, wspieramy modyfikacje w kodeksie cywilnym odnośnie mediów telewizyjnych, co pozwoli nam pojawiać się we wszystkich kanałach telewizyjnych (lokalnych, regionalnych i krajowych) w kraju. Toczą się także działania, takie jak spotkania IP z prasą, radiem i mediami telewizyjnymi oraz spotkania kontaktowe (śniadania i lunche) dla środowiska profesjonalistów, i co dzień coraz więcej regionów bierze udział w tej pracy służb.

Pracujemy nad zwiększeniem datków Siódmej Tradycji poprzez Miesięczny Plan Dobrowolnych Datków Członków. Zaowocowało to już tym, że datki od członków dla Wspólnoty (55%) przewyższyły dochód ze sprzedaży literatury (45%).

Finansowo, dostosowujemy nasze praktyki księgowo tak, aby były zgodne z nowymi wydanymi przez państwo standardami prawnymi, i na przykład oddzieliliśmy finanse *El Mensaje* od innych służb ustanawiając dział kosztów dla samego pisma.

I, aby usprawnić komunikację, kierownictwo GSO ma nową politykę odwiedzania wszystkich regionów kraju, aby zapoznać się, motywować, wspierać i dodawać im energii w odniesieniu do wdrożenia polityki rady.

Hernando S.

Republika Czeska:

W Republice Czeskiej mamy obecnie 67 czynnych grup AA w 40 miastach. Członkostwo liczy około 600 uczestników.

Nasza Konferencja Służb Ogólnych odbywa się co roku, zazwyczaj w styczniu i trwa dwa dni. Wszyscy nasi zaufani służebni na każdym polu służb AA są członkami AA. Mieliśmy powiernika Klasy A, jednakże zrzekła się prawa do głosowania i służyła bardziej jako konsultant.

W 2015 r. założyliśmy nowe Biuro Usług Ogólnych w Hradec Kralove, gdzie opłacamy czynsz i korzystamy z dodatkowej powierzchni magazynowej na naszą literaturę.

Nadal nie mamy Poradnika dla Służb, a komisja powołana do opracowania takiej pozycji nie czyni postępów.

Nasz budżet wygląda następująco: 40% naszego dochodu pochodzi z datków Siódmej Tradycji a reszta ze sprzedaży literatury AA.

W tym roku wydaliśmy nowe wydanie *Anonimowych Alkoholików* z 15 czeskimi historiami osobistymi i całkowicie poprawionym tłumaczeniem, z licencją i zgodą GSO w Nowym Jorku, i po raz pierwszy pokryliśmy wszystkie związane z tym koszty.

AA staje się lepiej znane i akceptowane wśród profesjonalistów, co pokazane jest w poziomie współpracy, jaką widzimy z ośrodkami odwykowymi i lekarzami. Największym krokiem wydaje się być nasza regularna bytność na różnych konferencjach poświęconych uzależnieniom, aby przedstawić naszą Wspólnotę, opisać program a nawet pokazać klasyczne otwarte mityngi AA.

Mamy dwie grupy YP (młodych), z których jedna ma dwa mityngi tygodniowo w Pradze a druga jeden mityng w Brnie. W naszej strukturze służb zachęcamy młodych członków do uczestnictwa i faktycznie mamy ich kilku w komisjach i innych stanowiskach służb.

Naprawdę doceniamy ciągle wsparcie przez AA w Wielkiej Brytanii w zapewnieniu naszej obecności na ich Konferencji Służb Ogólnych i uczestnictwo w EMS i ŚMS.

Jiri H.

Dania:

Struktura służb AA w Danii jest aktualizowana od kilku lat. Ważne jest, aby poprawić demokratyczny proces z grup do Konferencji. Rada Powierników we wrześniu zorganizowała warsztat, aby omówić i opracować strukturę dla AA w Danii, i w tym roku w końcu udało nam się pozyskać Powiernika Klasy A (niealkoholika), a może nawet dwóch.

Obecnie, RP składa się z 17 członków i mamy dyrektora biura zamiast skarbnika. Konferencja Służb Ogólnych odbywa się co roku na wyspie Funen w centralnej Danii. Konferencja w 2016 r. miała 88 uczestników, z czego 62 to byli delegaci mający prawo głosu.

Komisja ds. Telefonu i poczty elektronicznej zasugerowała, aby RP spróbowała uruchomić funkcję czatu na próbny sześciomiesięczny okres, aby wdrożyć ogólnokrajową służbę telefoniczną, która jest częściowo obsługiwana z GSO, a częściowo z domów przez członków.

Komisja Literatury pracuje nad uaktualnionym tłumaczeniem Wielkiej Księgi i nowym tłumaczeniem esejów poświęconych Dwunastu Koncepcjom. Nie możemy doczekać się zakończenia pracy i spodziewamy się, że zajmie to kilka lat.

Nasza strona internetowa, która powstała kilka lat temu, jest ciągle ulepszana. Na stronie dostępna jest prezentacja informacji publicznej w PowerPoint dla szkół i mamy księgarnię z książkami, broszurami i audiobookami, które można zakupić elektronicznie. Jesteśmy na samym początku używania kodów kreskowych (kodów QR) na różne sposoby.

Sześć regionów w Danii ma własne komisje informacji publicznej, które koordynują dostarczanie informacji do szkół, szpitali, prywatnych lekarzy, więzień, itd. Aby pomóc w wysiłkach informacji publicznej, otrzymaliśmy pozwolenie na przetłumaczenie i wykorzystanie brytyjskiego filmu animowanego „Alkohol i ja” z duńskimi napisami.

Sune H.-S.

Republika Dominikany:

W dużej mierze dzięki sponsorowaniu kraj krajowi realizowanemu przez Central Mexicana de Servicios Generales, obecnie w całej strukturze Republiki Dominikany odczuwane są pozytywne efekty.

Zaczynamy wprowadzać w życie ich rekomendacje dotyczące szkolenia powierników i delegatów. Podjęliśmy decyzję o osiągnięciu stałego wzrostu i w związku z tym pracujemy, aby wśród grup zbudować świadomość potrzeby zdrowej struktury, aby zyskać siłę. Jako część wysiłków związanych z regionalizacją, pracujemy nad zwiększeniem liczby grup i intergrup, zawsze kierując się naszymi tradycyjnymi zasadami jako ścieżką do stabilności i trwałości a więc do zrealizowania naszego podstawowego celu.

Jako część naszego sześcioletniego planu (216-2022) zasugerowanego przez naszych sponsorów w Central Mexicana: opracowaliśmy plan datków celem wzmocnienia GSO, co umożliwi nam zatrudnienie personelu, jakiego potrzebujemy i wynajęcie nowego miejsca na GSO; nawiązaliśmy kontakty w celu podpisania umów o współpracy z agencjami dominikańskiego rządu, Ministerstwem Zdrowia, Ministerstwem Edukacji i biurem Prokuratora Generalnego Republiki.

Wśród innych toczących się spraw jest: prośba o zgodę AAWS Inc., na wydrukowanie i dystrybucję książki *Alcohólicos Anónimos*, i Poradnika dla Służb, adaptowanego z wersji dla USA/Kanady.

Inne ważne uznane przez nas sprawy: zatwierdzenie karty naszej struktury służb, aby wprowadzić w życie stałe komisje Konferencji i rady. Zatwierdziliśmy i zarejestrowaliśmy logo naszej Wspólnoty, aby zachować wyjątkową tożsamość AA i uaktualniliśmy naszą rejestrację prawną jako Junta de Servicios Generales para Alcohólicos Anónimos de la República Dominicana, Inc. (Rada Powierników Anonimowych Alkoholików Republiki Dominikany, Inc.).

Pewnymi krokami zmierzamy w kierunku wzrostu jako struktura i zostało rozbudzone zainteresowanie kontynuacją dążenia do rozwijania zorganizowanych służb, jedyne sposoby, aby umożliwić wzrost AA w Republice Dominikany. W tym celu nasza Rada Powierników była chętnie reprezentowana przez delegata na 19. REDELA, który odbywał się w zeszłym roku w Meksyku i na 24. ŚMS, regionalnych i światowych spotkaniach od których byliśmy – z małymi przerwami – odizolowani przez lata.

Jesteśmy tutaj po to, aby dowiedzieć się o doświadczeniach siostrzanych struktur, silniejszych od naszej, co pozwoli nam pokonać nasze słabości, słabości, które możemy przekształcić w szansę dla wzrostu.

Miguel G.

Ekwador:

Na poziomie międzynarodowym, ostatnio uczestniczyliśmy w 23. Światowym Mityngu Służb w Warszawie w Polsce. Ponadto, uczestniczyliśmy w REDELA (Mityng Ameryk), reprezentowani przez naszych delegatów pierwszego i drugiego terminu.

Zgodnie z naszym Planem Sponsorowania, na zaproszenie Rady Kolumbii, wysłaliśmy naszego delegata na Konferencję Służb Ogólnych Kolumbii.

Od 2014 r., w styczniu organizujemy Mityng Krajowy poświęcony badaniu, analizie i stosowaniu Dwunastu Kroków, co przyniosło wspaniałe rezultaty wśród członków i w październiku 2015 r. włączyliśmy do programu Krajowy Mityng Służebnych, który wykorzystujemy do szkolenia służebnych ze wszystkich obszarów służby. Tak jak zaplanowano, w 2015 r. odbyły się Fora Regionalne, które zostały zarówno dobrze przyjęte, jak i obsadzone przez członków AA.

Zgodnie z rekomendacją naszej Konferencji Służb Ogólnych aby Konwencje Krajowe odbywały się co pięć lat, konwencja odbyła się w mieście Loja w czerwcu tego roku. Frekwencja była dobra i byliśmy szczęśliwi mogąc powitać członków z Meksyku, Kolumbii, Wenezueli, Peru i Salvadora. Ponadto, aby zrealizować rekomendację Konferencji, aby w roku, kiedy odbywa się Konwencja Krajowa odbyło się także Krajowe Forum Służb, takie forum odbędzie się w mieście Ibarra, w Prowincji Imbabura, w październiku.

Nadal co roku odbywa się nasza Konferencja Służb Ogólnych, z uczestniczącymi delegatami z naszych 12 czynnych regionów, i po raz pierwszy w historii mamy dwie kobiety profesjonalistki, służące w radzie jako powiernicy Klasy A. Jesteśmy ogromnie wdzięczni za ich służbę i ich wkład we Wspólnotę.

I już na koniec, mając licencję udzieloną przez AA Grapevine, Inc., wydaliśmy książkę *Język Serca*, której egzemplarze są dołączone do pakietu rejestracyjnego na naszą Konwencję Krajową.

Arturo Z.

Finlandia:

AA jest w Finlandii od 1948 r. i w 2018 r. będziemy świętować wspaniałą 70. rocznicę. Główna impreza odbędzie się w Helsinkach, w dniach 13-15 kwietnia 2018 r. Przygotowania idą już na dobre i z przyjemnością zapraszamy członków AA z całego świata, aby wzięli udział w wydarzeniach rocznicowych!

Mamy około 660 grup AA z prawie 10.000 członków, co wskazuje, że dla kraju z około pięcioma milionami osób mamy bardzo aktywną i dużą społeczność AA. Na przykład, na obszarze stołecznych Helsinek mamy około 200 grup i ponad 250 mityngów tygodniowo od 7.00 do 22.30. Prawie każde miasto czy wioska od Bieguna Północnego do najbardziej wysuniętych na południe części kraju ma własną grupę AA.

Pod kilkoma względami, nasza struktura różni się od innych krajów mających Radę Powierników czy Konferencję, ponieważ najwyższym decyzyjnym ciałem w fińskiej Wspólnocie AA jest Coroczny Wielki Mityng grup fińskiego AA. Co roku, między 900 i 1.500 członków zbiera się na tych spotkaniach, gdzie główny cel pozostaje ten sam: „Każda grupa ma jeden główny cel: nieść posłanie alkoholikowi, który wciąż jeszcze cierpi.”

Jedną kwestią, w obliczu której stoi AA w Finlandii, tak jak i inne kraje, to wyzwanie starzenia się. Bardzo ważne jest to, aby uczynić AA atrakcyjną alternatywą dla młodych ludzi, i w ciągu minionych dwóch lat powołaliśmy niezależne ciało, Komisję ds. Młodych, która ma ten specjalny cel. Jest organizowana i prowadzona przez młodych ludzi z AA. Młodzi lub młodzieńczo myślący członkowie fińskiego AA byli bardzo aktywni w imprezach organizowanych przez Młodzi Europejczycy w AA (EURYPAA) i Młodych AA z Krajów Skandynawskich (SCANCYPAA), na konwencjach we Włoszech, Szwecji, Norwegii i Wielkiej Brytanii. Takie wydarzenia przynosiły sukcesy, z ciepłym, kochającym i radosnym duchem, który jest dla nich charakterystyczny, przyciągając młodych z różnych krajów świata, i ostatnio złożono ofertę goszczenia następnej Konwencji EURYPAA w Helsinkach w 2017 r.

AA potrzebuje nowicjuszy i dlatego odnowiliśmy nasze ulotki ze szczególnym naciskiem na nowicjuszy i młodych. Ulotkę „To jest AA” można ściągnąć z naszej strony internetowej AA, która jest uaktualniona i łatwa w obsłudze. Znakomita rada dr. Boba – nie komplikuj – jest zawsze mile widziana. Musimy utrzymywać próg wystarczająco nisko dla każdego, kto poszukuje pomocy i tworzyć nowe kanały do Wspólnoty o zróżnicowanych potrzebach. W Finlandii, w Internecie toczy się ekscytująca i ciągła dyskusja o mediach społecznościowych i AA. Na przykład, co w tym nowym środowisku oznacza anonimowość, przyciąganie a nie reklamowanie, samowystarczalność, niełączenie się, nie popieranie?

Nie można zapominać, że w Finlandii powiększyły się problemy z piciem wśród osób, które świeżo przeszły na emeryturę, i nowicjuszem może być i często jest osoba powyżej 65 roku życia. Konsekwentnie, nowa ulotka, jaką opracowaliśmy nosi tytuł „Nigdy nie jest za późno.”

Naturalnie, najważniejsza praca jest wykonywana w grupach AA. Grupy fińskiego AA corocznie organizują cztery otwarte konwencje krajowe. Członkowie organizują także kilka mniejszych imprez

lokalnie/regionalnie w różnych miejscach. Grupy aktywnie realizują Dwunasty Krok i ściśle współpracują z AI-Anon. Ponadto, jest bliski związek z NA i według akademickiego badania 75% członków fińskiego NA regularnie uczestniczy w mityngach AA.

Linia pomocy AA, wspierana przez grupy, obejmuje cały kraj i co roku otrzymuje tysiące zgłoszeń. Pięć lat temu uruchomiliśmy comiesięczny program radiowy AA – jednogodzinna transmisja na żywo – i wszystkie programy od chwili powstania do chwili obecnej są dostępne za pośrednictwem naszej strony internetowej.

Wspólnota AA w Finlandii wydaje dwa pisma: *Ratkaisu* (typu Grapevine), które zawiera artykuły i historie dotyczące alkoholizmu, pisane zarówno przez alkoholików, jak i przez inne zainteresowane osoby oraz *Tiedotuksia* (Informacje), wewnętrzny biuletyn informacyjny. *Ratkaisu* ukazuje się 10 razy w roku, natomiast *Tiedotuksia* wydawane jest co miesiąc. Wśród piszących do *Ratkaisu* pojawili się, między innymi, Prezydent Republiki Finlandii i Arcybiskup Ewangelicko- Luterskiego Kościoła Finlandii.

Po raz pierwszy, latem tego roku Wspólnota AA w Finlandii wydała *Język Serca* w języku fińskim. Utrzymując koncentrację na zdrowieniu, tematem na 2016 r. w Finlandii jest „AA – most z powrotem do życia.”

Marko A.

Europa francuskojęzyczna:

W tym regionie znajduje się wiele grup: francusko- i niemieckojęzyczna Belgia (CSGAA — Rada Usług Ogólnych Anonimowych Alkoholików): 205 grup; Francja (UAAF — Wspólnota Anonimowych Alkoholików we Francji): 579 grup; Szwajcaria (AASRI — Anonimowi Alkoholicy francusko- i włoskojęzycznej Szwajcarii): 60 grup.

Mówiąc o Radzie Powierników, powiernicy Klasy A: żadnego w Belgii, dwóch we Francji, dwóch w Szwajcarii; powiernicy Klasy B: ośmiu w Belgii, ośmiu we Francji, ośmiu w Szwajcarii.

Finanse są zdrowe w trzech krajach.

Literatura: w 2017 r. ukaże się specjalne wydanie *Partage* na 40 rocznicę, zawierające artykuły wzięte z każdego numeru od 1977 r.

Wydania literatury AA w języku francuskim (Europa) pozwoliły na sprzedaż literatury po znacznie niższej cenie, niż kupując ją w USA, ponieważ znacznie zostały zmniejszone opłaty związane z transportem i cłem.

Nadal w toku jest kilka próśb o prawa autorskie na wydanie ‘klasyki’ naszej literatury, zwłaszcza wydawanej przez Grapevine. Cena jest wyraźnie przeszkodą w kupowaniu i rozprowadzaniu ‘klasyki’, która jest bardzo pomocna dla członków, którzy chcą zgłębiać program.

Odbyło się kilka ważnych obchodów upamiętniających AA we francuskojęzycznej Europie w minionych dwóch latach: 55 lat we Francji, 60 lat w Szwajcarii i Belgii.

Na naszym terytorium nie mamy konferencji terytorialnych, takich jak w Skandynawii, Ameryce Łacińskiej czy Australii, ale mamy ciało zwane CEFÉ (Francuskojęzyczne Europejskie Forum Wymiany), które jest forum dla dyskusji na kilka wybranych tematów i dzielenia się naszym doświadczeniem w tej kwestii. To forum jest w pełni osadzone w naszych trzech konferencjach. Poniżej przedstawione są tematy, którymi zajmowano się w ciągu ubiegłych dwóch lat.

W 2015 r.: *Jaki rodzaj relacji mamy z innymi wspólnotami dwunastokrokowymi, pamiętając o naszych Tradycjach?* We Francji, od 2008 r., odbywa się nieformalne spotkanie z innymi wspólnotami celem wymiany informacji wyłącznie na poziomie służby. Strona zawiera linki do tych wspólnot, ale w stosunku do każdej jest informacja o niepopieraniu. W Szwajcarii, zapraszamy NA i oczywiście AI-Anon

na nasze konwencje. W Belgii, często są to lekarze organizujący spotkania informacyjne dla różnych wspólnot.

Internetowa sprzedaż literatury: Techniczną i finansową możliwość trzeba zbadać w Belgijskim Wydawnictwie AA (ASBL). Uaktualnić katalog wszystkich publikacji w języku francuskim. Ten katalog w formie elektronicznej będzie dostępny dla trzech krajów.

W 2016 r.: *Sponsorowanie krajów, doświadczenie i koordynacja:* Aby uniknąć sytuacji, że prośba o sponsorowanie (często finansowe) trafia do kilku krajów równocześnie w Europie francuskojęzycznej, postanowiono wzajemnie się informować, aby tylko jeden kraj zajął się sprawą i kontynuował. Informacje o prośbach pochodzące od grup powinny być przekazywane odpowiednim GSO. Zgodnie postanowiono, że sponsorowanie zostanie ograniczone do wysłania literatury. Nie będzie świadczona pomoc finansowa.

Niesienie posłania do więzień: Trzy kraje stoją w obliczu tych samych problemów: znalezienie służebnych z wystarczająco długą trzeźwością to jeden problem; dostęp do zakładów karnych to kolejny. W Belgii, na przykład, upoważnienie zależy od ministerstwa, podczas gdy w Szwajcarii każdy dystrykt ma prawo decydować. We Francji, od naczelnika więzienia zależy, czy pozwoli AA wejść na teren czy nie. Jeżeli naczelnik jest łaskawy dla Wspólnoty to dobrze, ale jeżeli nie, wówczas nie wejdziemy.

Ponadto, jeżeli chodzi o Francję, smutne wydarzenie z ubiegłej jesieni w Paryżu doprowadziło do pojawienia się silniejszego sekularyzmu, stąd nasza literatura i slogany nie są zbyt mile widziane w więzieniach.

Belgia sporadycznie organizowała 'śniadania' w holu jednego sądu, gdzie można przyciągnąć uwagę osób zajmujących się sprawiedliwością na wszystkich poziomach.

Z powodu braku kandydata na delegata na ŚMS, w porozumieniu z trzema konferencjami krajowymi, poddano pod głosowanie i zatwierdzono, że faktyczna konfiguracja reprezentacji Delegata Służb Światowych, tj. jeden z Francji i przemienne jeden Szwajcar i jeden Belg, zostanie zarzucona, i będzie oparta na zdrowym rozsądku, powiększając szanse na wysłanie dwóch delegatów na Światowy Mityng Służb.

Kończąc, główną kwestią, z którą się stykamy w Europie francuskojęzycznej jest trudność w znalezieniu zaufanych służebnych do obsadzenia służb.

Chantal D.

Europa niemieckojęzyczna (GSEAA):

W ciągu minionych dwóch lat od 23. ŚMS, nasz struktura służb nie zmieniła się w głównych częściach. Ale nastąpiła ważna zmiana w wewnętrznej organizacji: 35. Konferencja Służb Ogólnych zatwierdziła nową Kartę Konferencji GSEAA, bez jakich istotnych zmian. Obecnie mamy kartę dla GSEAA która jest odpowiednikiem Karty USA/Kanady, różniąc się jedynie kilkoma aspektami regionalnymi.

Ta sama Konferencja zatwierdziła także to, że nowy poradnik dla służb, *Diennen in AA*, który istnieje od dwóch lat, pozostanie w takim kształcie jak był od 33. KSO, zaledwie z kilkoma zmianami wynikającymi z uwag otrzymanych od Wspólnoty, która pracowała na tym nowym poradniku w codziennym życiu naszych grup.

W minionych dwóch latach ciągnęła się długa i chwilami trudna dyskusja nad tym, jak znaleźć odpowiednie miejsce w strukturze służb, gdzie mogłyby zostać umieszczone mityngi internetowe czy grupy internetowe. Dotychczas nie znaleźliśmy jeszcze dobrego rozwiązania dla tego pytania, ponieważ we Wspólnocie nie ma wystarczająco dużo dostępnego doświadczenia, aby podać zadawalającą odpowiedź. Dlatego, informacja, którą można znaleźć we Wskazówkach USA/Kanady dotyczących AA w Internecie, została przyjęta i umieszczona w nowym poradniku.

W minionych dwóch latach, liczba grup i mityngów znowu trochę się zmniejszyła. Nie ma jakiegoś oczywistego powodu dla tego zjawiska, ale jesteśmy w trakcie poszukiwania odpowiedzi. Analogicznie,

datki w 2015 r. stanowiły zaledwie 88% datków w 2014 r. Także roczne przychody ze sprzedaży literatury i naszego pisma, *AA-Dach*, zmniejszają się od kilku lat. Mimo to, nasze rezerwy są na tyle wysokie, by pokryć to zjawisko na tą chwilę. Idąc do przodu, będziemy uważnie omawiać tę sytuację, jak również jaki powód może się za nią kryć.

W 2015 r., odbyły się tylko trzy spotkania naszej GDA (Rady Powierników), aby były mniejsze koszty podróży. W tej kwestii odnieśliśmy sukces. Ale skutek był taki, że program każdego spotkania był tak obszerny, że nie mogliśmy pracować i skutecznie rozważać różne tematy i znajdować dobre rozwiązania, a niektórymi tematami nie można było się w ogóle zająć. Tak więc, postanowiliśmy wrócić do ckwartalnych spotkań w roku 2017 i dalej. Aby mieć dobrze pracujące GSO, planujemy nowy bank danych dla GSO. Oprócz tego, powołaliśmy komisję, która oceni sytuację i techniczne specyfikacje przyszłej konfiguracji IT naszego GSO, aby mogło skutecznie pracować przez następne kilka lat.

Nasza następna konwencja była zaplanowana na 2017 r. w Lubece. Ale, ze względu na nieprzewidziane okoliczności w wynajmowanym budynku, umowa najmu została odwołana. Dlatego też konwencja nie może się odbyć.

Dodam jeszcze, że w GSEAA cieszymy się, że mamy możliwość przekazywania posłania i utrzymania trzeźwości poprzez dzielenie się naszym doświadczeniem na jednym z wielu mityngów odbywających się każdego dnia gdzieś w naszej Wspólnocie.

Jürgen R.

Wielka Brytania:

Struktura Służb Wielkiej Brytanii ma około 4.956 grup w 16 regionach. Jeden powiernik z każdego regionu reprezentuje Radę Powierników podczas spotkań regionalnych, i każdy region wysyła sześciu delegatów na Konferencję krajową Wielkiej Brytanii. RP ma obecnie dwóch powierników niealkoholików, którzy reprezentują AA na szczeblu publicznym, i Wspólnota jest wspierana przez Biuro Usług Ogólnych w Yorku, jak również satelitarne biura w Glasgow i Londynie, przy czym to ostatnie przeniosło się w 2015 r.

AA Wielkiej Brytanii gości Europejskie Centrum Służb i przeprowadziło zakończony sukcesem Europejski Mityng Służb w 2015 r.

Mając politykę finansową zgodną z Konsepcją Dwunastą/Gwarancja Drugą i dzięki hojności grup w Wielkiej Brytanii, jesteśmy teraz w korzystnej sytuacji finansowej i mamy zasoby powyżej naszego funduszu rezerwowego. Stworzyło to różne wyzwania dla RP odnośnie dalszego niesienia posłania zdrowienia AA w skali krajowej i międzynarodowej.

W 2015 r. Wielka Brytania przeprowadziła wewnętrzny spis członkostwa, dokonywany co pięć lat. Głównym celem było sprawdzenie, czy zasoby Wspólnoty są wykorzystywane jak najlepiej dla niesienia posłania do alkoholika, który wciąż jeszcze cierpi. Wyniki zostały rozproszdzone wśród grup.

Nasza strona nadal się rozwija zgodnie z potrzebami Wielkiej Brytanii, przyciągając coraz większą liczbę użytkowników poszukujących mityngów, informacji lub chcących kupić literaturę w sklepie internetowym. Wielu nowicjuszy kontaktuje się z AA poprzez naszą stronę internetową, a ci, którzy mają dalsze pytania korzystają z mailowej linii pomocy, gdzie nasza ekipa internetowa odpowie na ich zapytania.

W Informacji Publicznej najbardziej skoncentrowano się na krajowej kampanii w gazetach. Zamieszczane ogłoszenie składało się z plakatu AA wspieranego przez artykuł napisany przez naszego powiernika niealkoholika, plus dwa krótkie teksty członków AA. Zamieszczane były także komunikaty prasowe dotyczące 80. rocznicy AA i zmiany numeru

naszej krajowej linii pomocy na numer bezpłatny. Nadal wspieramy dwie imprezy prezentacji AA w parlamencie, w Holyrood w Szkocji i Westminster w Anglii, i AA zajmowało stanowisko podczas 18 krajowych konferencji i wystaw. obecnie uwaga IP skupia się na wykorzystaniu potencjału naszej strony internetowej, która teraz zamieszcza animowany film stworzony przez najnowszy zespół RP: Młodzi Ludzie.

W związku z rządowymi zmianami odnośnie organizacji odpowiedzialnych za leczenie uzależnień, nasi powiernicy zajmujący się Zdrowiem pracowali bardzo ciężko nad ustanowieniem AA jako agencji współpracującej w ramach nowej krajowej strategii 'Wzajemnej Pomocy', która jest obecnie realizowana przez samorządy w Anglii i Walii.

Kontynuujemy tworzenie naszej literatury opracowując nowe broszury, a drugie wydanie naszych ostatnio stworzonych Poradników poświęconych Służbie i Strukturze ma się pojawić w 2016 r. Dwa comiesięczne pisma, *Share* (Anglia i Walia) i *Roundabout* (Szkocja) służą jako 'mityng pomiędzy mityngami,' a nasze *Informacje służb AA*, rozprawdane do wszystkich grup, dają członkom okazje do podzielenia się doświadczeniem z zakresu służby.

Powiernicy niezmiernie pracowali w ciągu minionych dwóch lat w imieniu grup w strukturze służb Wielkiej Brytanii nad zapewnieniem tego, że posłanie zdrowienia będzie dostępne i że Anonimowi Alkoholicy będą nadal „anonimowi, ale nie niewidoczni.”

Joseph H.

Hongkong:

Jako międzynarodowe miasto, Hongkong ma zróżnicowane kulturowo społeczeństwo, co jest odzwierciedlone w członkostwie wspólnoty AA. W minionych dwóch latach struktura grup Hongkongu niezbyt wzrosła, ale uległa zróżnicowaniu i na mityngach widać więcej nowych członków. Trzydzieści grup prowadzi 39-plus mityngów tygodniowo we wszystkich częściach terytorium. Wśród grup znajdują się dwie autonomiczne grupy dla kobiet. Trzy mityngi tygodniowo odbywają się w języku kantońskim. Jedna grupa sponsoruje kolejny mityng dla kobiet i mityng LGBT. Oryginalne mityngi w języku chińskim pozostają częścią dużej grupy anglojęzycznej, wspierane finansowo i literaturą; jednakże, powstała teraz druga autonomiczna dwujęzyczna grupa – kantońsko-angielska – i uczestniczy w intergrupie.

Komisje nabierają większego znaczenia jako część struktury intergrupy. Wśród nich są Komisje Informacji Publicznej, ds. Konwencji, Strony Internetowej, Literatury i Służb Międzynarodowych. Wszystkie tworzone są przez członków AA z różnych grup w Hongkongu.

Hongkong jest reprezentowany na AOSM. Wysłaliśmy dwóch delegatów do Dubaju w 2015 r. Doświadczenie AOSM w dalszym ciągu wzmacnia związek Hongkongu w regionie i podnosi naszą wiedzę na temat struktury służb w rozwijających się krajach wokół nas. Hongkong ma problemy z pozyskaniem delegatów służb, ale Komisja ds. Służb Międzynarodowych utworzona w 2014 r. podnosi świadomość dotyczącą służb międzynarodowych poprzez różnorodne akcje zbierania funduszy.

Międzynarodowa służba dla Hongkongu była kontynuowana w 2015 r. w postaci pomocy dla Mongolii i warsztatów na temat Dwunastu Kroków/Dwunastu Tradycji dla 200 członków w Ulan Bator. Członkowie z Hongkongu, Singapuru, Indonezji, Malezji i Australii rozmawiali z mongolskim GSO o bieżących projektach, włącznie ze strukturą służb w Mongolii, wydawaniu i tłumaczeniach. W 2016 r. prowadziliśmy warsztaty na temat Dwunastu Kroków/Dwunastu Tradycji we Wschodniej Syberii – Władywostok, Irkuck w Rosji – i na samej północy Mongolii. Mamy nadzieję, że w tym roku pojedziemy z tymi warsztatami do Chin. Stałym wyzwaniem jest zdobywanie zaangażowanych członków.

Komisja IP i ds. Szpitali i Instytucji zaczęła sięgać z pomocą do społeczności Poszukujących Azylu w Hongkongu i mamy pozwolenie na umieszczanie Wielkiej Księgi we wszystkich publicznych

bibliotekach na całym terytorium. Znaczącym krokiem do przodu było nawiązanie kontaktu z władzami penitencjarnymi i regularne wizyty w zakładzie karnym dla mężczyzn.

Ostatnio założyliśmy Komisję Literatury podległą intergrupie, która przejrzy ceny, procedury zamawiania i dystrybucję z magazynu. W planach jest internetowy sklep sprzedający literaturę. Mamy nadzieję, że nasza literatura znajdzie się bardziej w centrum uwagi podczas naszej corocznej konwencji, a powstały dochód zostanie przeznaczony na działania związane z Tradycją Piątą. Nasza strona notuje znaczący wzrost wizyt i odpowiadający wzrost kontaktów z naszą telefoniczną linią pomocy.

Coroczna Konwencja Hongkongu, która przyciąga zagranicznych gości i mówców, pozostaje znaczącym źródłem finansów dla intergrup, a tematem w tym roku będzie „Poddać się, aby zwyciężyć.”

Nasze relacje z Chinami kontynentalnymi nadal się zacieśniają i działamy jako centrum dystrybucji literatury dla grup w południowych Chinach. W tym roku po raz pierwszy będziemy mieć symultaniczne tłumaczenie na język chiński i mityngi w języku chińskim podczas naszej Konwencji.

Megan I.-D.

Islandia:

Odniosę się tutaj do trzech tematów: Temat pierwszy to fakt, że AA na Islandii złożyło propozycję goszczenia Światowego Mityngu Służb w 2018 r. Goszczenie ŚMS byłoby wspaniałą możliwością dla AA na Islandii, aby dostarczyć wiedzy naszym członkom na temat organizacyjnej struktury AA. Ponadto, ponieważ Islandia jest wyspą, międzynarodowe spotkanie dałoby naszym członkom poczucie przynależności do globalnej społeczności.

Po drugie, AA na Islandii ma ograniczone doświadczenie w korzystaniu z Dwunastu Koncepcji i patrzymy na ŚMS jako świetną możliwość wzbogacenia naszego rozumienia, jak z nich korzystać. Faktycznie, zauważyliśmy, że uczestniczenie w procesie składania oferty na ŚMS w 2018 r. przyczyniło się do większej świadomości dotyczącej Koncepcji. Zachęciło to nas do szerszego korzystania z Dwunastu Koncepcji w Biurze Służby Krajowej na Islandii.

Trzeci temat to prośba do BSK na Islandii od grupy noszącej nazwę ‘Freethinkers’ (wolnomyśliciele), aby umieścić ją w spisie jako grupę AA. Zwróciliśmy się do GSO USA/Kanady w Nowym Jorku, które podzieliło się z nami swoim doświadczeniem dotyczącym umieszczania grup w spisie, ale na chwilę pisania tego sprawozdania nie ma jedności wśród członków BSK. Niektórzy skłaniają się ku umieszczeniu grupy w spisie. Ci, którzy są przeciwni jej umieszczeniu, wskazują na Tradycje Czwartą i Szóstą w odniesieniu do łączenia się i popierania zewnętrznych ośrodków i grup i czytują broszurę „Grupa AA – gdzie wszystko się zaczyna (str. 21-22) odnośnie nadawania nazwy grup od zewnętrznych instytucji: „Nadawanie nazwy grupie AA. Niezależnie od tego, jak szlachetna mogłaby być to działalność czy instytucja, doświadczenie nauczyło grupy AA, aby unikać łączenia się z jakimkolwiek przedsięwzięciem spoza AA lub ich popierania. Tradycja Szóstą: *Grupa AA nigdy nie powinna popierać, finansować ani używać nazwy AA żadnym pokrewnym ośrodkom ani jakimkolwiek przedsięwzięciom, ażeby problemy finansowe, majątkowe lub sprawy ambicjonalne nie odrywały nas od głównego celu. Należy unikać nawet pozorów łączenia się z jakąkolwiek organizacją, klubem, instytucją polityczną lub religijną.*” Jest wiele sposobów spojrzenia na tę kwestię i jak dotąd nie znaleźliśmy jednomyślności. Informacje o Ruchu Wolnomyślicieli można znaleźć w Internecie i mamy świadomość tego, że kwestia Wolnomyślicieli nie jest ograniczona tylko do Islandii, tym samym podnosząc pytanie, czy tą sprawą powinno się zająć na międzynarodowym poziomie AA.

Dziękuję bardzo za poświęcenie czasu i uwagi. Mam nadzieję zobaczyć się z wami na Islandii w 2018 r.

Grímur G.

Indie:

W ostatnich 59 latach, AA w Indiach widziało niespójny wzrost liczby grup i liczby członków. Najbardziej znaczący wzrost nastąpił dopiero po roku 2000, kiedy we Wspólnocie w sposób właściwy wprowadzono strukturę służb. Od tego czasu, nie ma oglądania się wstecz.

Obecnie, w Indiach jest około 30.000 członków i około 1.650 grup. Te liczby mogą wyglądać na znaczne, ale w kraju z 1.4 miliarda ludzi, 35 stanami, 35 językami i sześcioma zjednoczonymi terytoriami, rozkład grup nie jest optymalny. Ta część Indii, gdzie mieszka 65% ludności ma tylko 10% grup AA. W niektórych stanach nasza obecność jest nieistotna, a w innych AA w ogóle nie jest obecne. Tak więc, pomimo wielkich wysiłków jakie uczyniliśmy w tym roku, w Indiach jest jeszcze dużo do zrobienia dla cierpiącego alkoholika.

Nieproporcjonalny rozkład Anonimowych Alkoholików można przypisać brakowi optymalnej struktury służb i brakowi zrozumienia Tradycji Siódmej. W zachodnich i południowych częściach Indii widzimy najwięcej uczestników AA, podczas gdy w pozostałych widać ich znacznie mniej. Mimo to, w tym roku nastąpił przełom we wdrażaniu struktury służb. Udało nam się założyć komisje regionalne i komisje w intergrupach w niektórych stanach i regionach, co spowodowało wzrost liczby uczestników na mityngach w tych regionach.

Rosną dobrowolne datki, i tak jak się to utrzymuje od wiele lat, sprzedaż literatury stanowiła większość dochodów Wspólnoty. Mamy literaturę przetłumaczoną, wydaną i dostępną w 13 językach regionalnych. Było to możliwe dzięki nadzwyczajnemu wsparciu przez AAWS. Wielka Księga w języku Mizo została zatwierdzona i czeka na dokonanie poprawek, ale nadal musimy ją udostępnić w wielu językach regionalnych. Mając ograniczony personel, GSO Indii bez wytchnienia pracuje nad tym, aby literatura była dostępna dla wszystkich członków Wspólnoty, którzy jej potrzebują. Naszym priorytetem jest to, aby siedem podstawowych broszur było dostępnych we wszystkich językach regionalnych.

Rada Powierników obecnie ma ośmiu powierników Klasy A z różnych dziedzin życia i 16 powierników Klasy B. mamy 75 intergrup, co w dużym stopniu pomogło usprawnić działania służb AA w Indiach. Nasze GSO znajduje się w Mumbaju i zatrudnia na pełen etat pięciu pracowników, z których dwóch koordynuje różne działania na szczeblu krajowym. Nasza konwencja krajowa odbyła się w Bhopalu w dniach 23-25 września 2016 r.

Nadal odczuwamy efekty wysiłków informacji publicznej rozpoczętych w 2012 r., kiedy jeden z popularnego programu telewizyjnego *Satyamev Jayte* poruszył temat alkoholizmu; nadal odbieramy zgłoszenia w telefonicznej linii pomocy założonej, aby odpowiadać na pytania wywołane tym programem.

Sześć Komisji Konferencji i odpowiadające im zespoły powiernicze, wraz z podzespołami powołanymi przez radę, przedkładają rekomendacje dotyczące kwestii zgłoszonych przez Wspólnotę pod rozwagę.

Wraz z pojawieniem się mediów społecznościowych pojawiło się mnóstwo przypadków łamania anonimowości, zwłaszcza na WhatsApp i Facebooku. GSO przypominało Wspólnocie o anonimowości i nagła seria przypadków łamania anonimowości, chociaż nie została wyeliminowana, w dużym stopniu zmniejszyła się.

W tym roku rada musiała także zająć się kwestią wynikającą z Tradycji a związaną z 'Warsztatami Dwunastego Kroku' prowadzonymi przez pojedyncze osoby z wykorzystaniem nazwy AA i polecanymi z mównic AA.

Naszą główną troską jest dotarcie do młodych ludzi i alkoholiczek w Indiach. Zaledwie 0.3% alkoholiczek szuka pomocy w AA. Stoją przed nami wyzwania związane z docieraniem tam, gdzie AA jeszcze nie dotarło, zapewnianiem literatury w regionalnych językach, docieraniem do kobiet i młodszych alkoholików, tworzeniem świadomości struktury służb i tak dalej.

Mamy nadzieję, że doświadczenie innych krajów i struktur da nam siłę, odwagę i mądrość, aby się rozwijać.

Sven S.

Irlandia:

AA w Irlandii ma 70 lat. Świętujemy zaczynając od otwartego krajowego mitingu informacji publicznej 18 listopada w hotelu Green Isle w Dublinie. Wykorzystujemy także miesiąc listopad, aby świętować imprezy AA. W listopadzie ukaże się pamiątkowe wydanie pisma Road Back. Jest prośba do członków, aby wykorzystać tę okazję do niesienia posłania.

Podczas Konferencji w 2015 r. wybrano dwóch powierników niealkoholików. Jeden z naszych odchodzących powierników miał za sobą trzy dekady poświęconego czasu i cennego doświadczenia danych Wspólnocie. Po niedawnym zamieszanu z naszą konferencją, jedna z naszych grup złożyła wniosek, aby nie można było zawiesić, przełożyć czy jeszcze w jakiś inny sposób odwołać Konferencji po zebraniu się kworum. Wniosek został przyjęty.

Nasze GSO znajduje się w Dublinie, gdzie posiadamy magazyn z zatwierdzoną przez Konferencję literaturą. Nasz film DVD 'The Road Back' (droga z powrotem), teraz z napisami w języku angielskim i w irlandzkim języku migowym, jest szeroko wykorzystywany przez komisje Informacji Publicznej. Ogólnie, rada przyjmuje odpowiedzialność za krajową IP, i podczas Konferencji powołana została podkomisja, aby pomagać w tej pracy. Ta komisja znalazła fajne pomysły i ich praca toczy się dalej.

Mamy w Irlandii około 900 grup, 15.000 członków i ponad 100.000 mitingów rocznie. Mamy zdrową równowagę męskich i żeńskich członków i żeńska część członkostwa wykazuje silny wzrost. Każda grupa wybiera dwóch mandatariuszy do komisji intergrupy, każda intergrupa wybiera czterech delegatów do regionu, każdy region wybiera czterech delegatów na Konferencję i czterech sekretarzy regionów. Konferencja składa się z szesnastu delegatów KSO, czterech sekretarzy regionów, siedmiu powierników –czterech alkoholików, trzech niealkoholików, dwóch delegatów Służby Światowej i sekretarza Konferencji.

AA w Irlandii znajduje się w zdrowej sytuacji finansowej i posiada fundusz rezerwowy. Jesteśmy w 85% samowystarczalni z datków do kapelusza, pozostała część pochodzi ze sprzedaży literatury. Jednakże, nasze datki do kapelusza trochę spadły i ostatnio rada rekomendowała podniesienie cen naszej literatury.

Pojawiła się aplikacja na smartfony, która nosi nazwę AA Finder (poszukiwacz AA), która pozwala znaleźć czas i miejsce mitingu w każdym miejscu Irlandii. Wspiera ją Google Maps.

Z przyjemnością informuję, że Anonimowi Alkoholicy w Irlandii nadal się rozwijają i dążymy do jedności i do tego, aby jak najlepiej nieść posłanie do alkoholika, który wciąż jeszcze cierpi.

Seamus B.

Włochy:

Nasza 33. Konferencja odbędzie się w marcu 2017 r. a tematem będzie: "Praca nad Czwartym Krokiem: Przejście od mówienia do zaangażowania się w działanie," co będzie kontynuacją minionych trzech lat.

Mamy nowego powiernika Klasy A, który jest gotowy kontynuować wysiłki, jakie dla nas przez sześć lat podejmował powiernik Klasy A, który ustępuje ze względu na rotację. Wybraliśmy także nowego sekretarza krajowego, który będzie miał całkiem dużo do zrobienia, ale cała RP jest gotowa pomóc mu w tym dziele.

Wzrost grup we Włoszech od kilku lat jest symboliczny, co jest niepokojące. Południowe Włochy nie mają postępu koniecznego do właściwego niesienia posłania na całym swoim terenie,, dlatego odległości pomiędzy grupami są olbrzymie i niewiele osób jest zaangażowanych w służbę. Co roku prowadzimy na południu seminaria i staramy się wspierać nowe grupy, zapraszając lekarzy i media, aby posłuchali i zrozumieli nasze posłanie. Zazwyczaj, nasz powiernik Klasy A mam za zadanie pomóc w zorganizowaniu tych spotkań.

W wysiłku, aby koordynować i zarejestrować wszystkie grupy, po tym, jak w 2015 r. została zatwierdzona Karta naszej Konferencji, RP poprosiła każdą grupę, aby potwierdziła, że ma mandatariusza; jednakże, spowodowało to zamieszanie i sprzeczność zdań w całej Wspólnocie we Włoszech. Celem było to, aby być pewnym istnienia wszystkich grup, ponieważ zbyt często jest tak, że grupa jest w spisie, a nie działa. Statystyki pokazują, że datki spadły, podobnie jak sprzedaż literatury, i jednym wytłumaczeniem jest kryzys, przez jaki przechodzimy w związku z rejestracją grup i złym nastrojem, jaki ta kwestia wywołała. Ta sytuacja powoduje trudności w finansowaniu trwających projektów.

ITALYPAA odbyło swoją pierwszą konwencję w kwietniu 2016 r., która zakończyła się sukcesem. W Radzie panują jednak pewne obawy, ale mają nadzieję, że ożywienie, jakie młodzi wykazują w związku ze swoją Konwencją może zostać przeniesione na większą włoską strukturę służb jako całości. Entuzjazm, jaki wykazują dla AA i dla swojej trzeźwości jest niesamowity i zaangażowanie młodych w AA rośnie w całym świecie, mimo to mówią, że czują się wyłączeni z ogólnych służb. Jest to przepaść, którą staramy się wypełnić. Ale pozytywne jest to, że nadal przesyłają datki, jak sugeruje to Tradycja Siódma. Mamy nadzieję, że niektórzy z was mogą powiedzieć, jak wasze kraje radzą sobie i jak zaakceptowały YPAA. Z tego, co słyszałem, szanują nasze Kroki, Tradycje i Koncepcje i uczestniczą w naszych grupach. Czy my nie jesteśmy gotowi, aby zaakceptować ich jako część AA we Włoszech?

Jednym z najważniejszych projektów, w jakie w tym roku zaangażowana jest Komisja Literatury jest modyfikacja „Dwunastu Koncepcji dla Służb Światowych.” Ponieważ w naszej strukturze nie mamy osobnych spółek służb, co sprawia, że Koncepcje są trochę niejasne, celem tego projektu jest uproszczenie i adaptacja zrozumienia do naszego kraju. Obecnie czekamy na zgodę AAWS na dokonanie tego.

Insieme in A.A jest naszym krajowym pismem, i wiedząc, że w wielu waszych grupach są alkoholicy Włosi, mamy nadzieję, że chcieliby założyć subskrypcję. Oczywiście, będziemy bardziej niż szczęśliwi wysyłając nasze pismo na cały świat.

Mam także nadzieję, na wymianę literatury pomiędzy krajami, ponieważ staramy się zapełnić nasze Biuro Usług Ogólnych literaturą w innych językach. Już otrzymaliśmy niektóre i jesteśmy wam ogromnie wdzięczni za ten dar.

Rita M.

Japonia:

Warte zauważenia są trzy główne działania AA w Japonii w minionych dwóch latach. Przede wszystkim, 40. Rocznicowa Konwencja Japonii odbyła się w Jokohamie, w Prefekturze Kanagawa w lutym 2015 r. Spotkanie było finansowane przez datki od grup i nie było żadnej opłaty rejestracyjnej; budżet wynosił pięć milionów jenów (około \$50.000). tematem było „Do naszych współczłonków AA, których dopiero mamy spotkać.” W spotkaniu uczestniczyło ponad 1.800 członków AA i 250 przyjaciół AA, wraz z 20 dziennikarzami. Dzięki notatce w prasie, przybyli przedstawiciele trzech środków masowego przekazu i przeprowadzali wywiady, i dzień przed spotkaniem w ogólnokrajowej prasie pojawił się artykuł. Nasza 45. Rocznicowa Konwencja odbędzie się na terenie Kansai (Osaka lub pobliskie miasto) w 2020 r.

Po drugie, Japonia uczestniczyła w Mityngu Służb Azji i Oceanii w Dubaju w Zjednoczonych Emiratach Arabskich w 2015 r., gdzie reprezentował nas nasz delegat na ŚMS i tłumacz.

Po trzecie, podczas Konferencji Służb Ogólnych, powiernicy i delegaci szczegółowo dyskutowali na temat działań fundacji założonej do prowadzenia japońskiego GSO. Dyskusje zapoczątkowały

rządowe zmiany, które wydawało się, że stawiają biuro w sprzeczności z Tradycjami, ponieważ GSO stało się pomocniczą organizacją nowej rządowej inicjatywy zajmującej się alkoholizmem. Delegaci regionalni zaczęli podnosić głosy w sprzeciwie i sprawa przeszła przez całą Wspólnotę do Konferencji Służb Ogólnych, wywołując wiele dyskusji.

Skutkiem dyskusji, japońskie GSO wycofało się z rządowej inicjatywy, chociaż sprawa nie została w pełni zakończona wewnętrznie, i wielu sądzi, że nadszedł czas, aby jeszcze raz przejrzeć działania japońskiej spółki GSO NPO (fundacji) pod kątem Dwunastu Koncepcji.

Yasuhiko M.

Łotwa:

AA na Łotwie tej jesieni będzie świętować swoje 28. urodziny. Posuwamy się do przodu kro za krokiem, czasami wolniej, ale czasami szybciej – zwłaszcza w ostatnich czterech, pięciu latach. Dlaczego tak?

Jeden z powodów to rozwój AA w systemie penitencjarnym, postęp uzyskany stopniowo i z trudnościami. W ubiegłym roku w łotewskich więzieniach powstały cztery grupy AA. Są cztery inne więzienia, gdzie nie ma naszej obecności, ale administracja więzień zna nas i nawiązaliśmy dobrą współpracę. Jeżeli chodzi o zakłady karne, Łotwa otrzymuje olbrzymią pomoc od AA w Polsce. Członkowie AA z Łotwy uczestniczyli w seminariach w więzieniach w Polsce, i podobnie, w seminarium na Łotwie uczestniczyli członkowie AA z Łotwy i Polski, jak również łotewski i polski personel więzień.

Nasza Komisja Informacji Publicznej pracowała bardzo aktywnie, w ścisłej współpracy z profesjonalistami, kontaktując się z wydziałami społecznymi na terenie całej Łotwy. Ta praca jest wykonywana w ramach Komisji i przez same grupy, szerząc posłanie gdzie tylko to możliwe. W tym względzie, szczególnie ważny jest jeden region – Latgale.

Idąc za inicjatywą grup, założyliśmy pierwszą regionalną intergrupę (około 10 grup) w Kurzeme. Skutkiem tego procesu uaktywniło się szerzenie posłania w regionie, zwiększyło się wsparcie dla małych grup i powstały sprzyjające warunki do powstawania nowych grup. Pomału, także w innych regionach zaczynają się dyskusje. Nasza rada służb zdecydowała, żeby pozwolić procesowi rozwijać się w sposób naturalny, w nadziei, że w przyszłości w łotewskiej Konferencji Służb będą uczestniczyć delegacje ze wszystkich grup AA na Łotwie.

To był drugi rok, kiedy zaprosiliśmy obserwatorów na naszą Konferencję Służb. W ubiegłym roku uczestniczyli obserwatorzy z Litwy a w tym roku przyjechali z Polski. Ich doświadczenie jest dla nas kluczowe, a my także uczestniczyliśmy w ich konferencjach, na Litwie raz i regularnie w Polsce.

Piętnaście lat temu sponsorowanie było nieznanym pojęciem na Łotwie, ale teraz stopniowo zajmuje należne mu miejsce w procesie zdrowienia.

Mamy obecnie pięć książek i 16 broszur w języku łotewskim. Kontynuowana jest aktywna praca nad tłumaczeniem literatury, i ostatnio przetłumaczyliśmy broszury 'Młodzi i AA,' 'Przesłanie do więźnia, który może być alkoholikiem,' i skończyliśmy pracę nad *Dr Bob i dobrzy weterani*. Ponadto, dokonaliśmy pełnego ponownego tłumaczenia *Dwunastu Kroków i Dwunastu Tradycji*, ponieważ poprzednie tłumaczenie, które było zrobione w początkowych dniach łotewskiego AA, przestało zadawałać naszą Wspólnotę.

W ciągu minionych czterech lat przetłumaczyliśmy i wydaliśmy 'AA dla kobiet,' 'Czy AA jest dla Ciebie?' i 'Oto AA – wstęp do programu zdrowienia AA.' W tym roku wydaliśmy także 'Poradnik dla sekretarza,' pierwszą pozycję literatury zatwierdzoną przez łotewską Konferencję Służb AA.

Postęp wspomniany powyżej można także przedstawić w liczbach. Na przykład, w 2005 r. na Łotwie było 45 grup AA. Siedem lat później – w 2012 r. – 50 grup. W 2013 r. nadal 50. Ale w 2016 r. jest już prawie 70 grup AA na Łotwie! Wśród nich są także pierwsze łotewskie grupy młodych i jedna grupa działająca poprzez Skype.

Ten rozwój był od dawna oczekiwany i mamy nadzieję, że wkrótce będziemy w stanie sami wydawać literaturę.

Arvids A.

Litwa:

Litwa jest podzielona na siedem regionów. Obecnie, łącznie są 123 grupy AA na Litwie oraz 14 grup litewskojęzycznych w Anglii, Irlandii, Szwecji i Stanach Zjednoczonych.

Nasza Rada Powierników składa się z 7 powierników, po jednym z każdego regionu, rzecznika RP i dyrektora naszego biura. Nasza Konferencja odbywa się raz w roku i składa się z naszej Rady Powierników, 5 delegatów z każdego regionu oraz naszych delegatów na EMS i ŚMS. Rada Powierników, oprócz Konferencji, raz w roku organizuje seminarium dla służb.

Utrzymujemy Biuro Usług Ogólnych mające jednego zatrudnionego pracownika, dyrektora naszego biura, i mamy numer telefoniczny, który jest obsługiwany przez członków 14 godzin na dobę. Prowadzimy także krajową stronę internetową AA.

Mamy osiem książek i 12 broszur, które zostały przetłumaczone na język litewski. Niektóre z naszych wczesnych tłumaczeń zostały zrobione na nowo lub przerezegowane, aby poprawić ich jakość. Książka *Anonimowi Alkoholicy* jest także dostępna na CD dla osób słabowidzących, i co kwartał wydajemy pismo AA *Penktas kampas*.

Loreta B.

Meksyk:

Anonimowi Alkoholicy w Meksyku mają około 200.000 członków, 15.112 zarejestrowanych grup, 600 członków w zakładach karnych i 201 grup w klinikach i szpitalach; mamy 1.344 intergrupy, 83 regiony, sześć obszarów, dwa terytoria i dwie spółki służb, Biuro Usług Ogólnych i Biuro pisma *Plenitud AA*.

Samowystarczalność jest osiągnięta poprzez sprzedaż literatury (74%) oraz datki od członków i grup (26%). W następstwie naszej 50. Konferencji AA, dążymy do lepszej równowagi źródeł przychodu i za cel mamy, że 60% ma pochodzić z literatury, a 40% z datków od członków i grup. W tym celu, Konferencja zatwierdziła rekomendację zalecającą, aby regiony zmniejszyły datki pochodzące z 10 najpoczytniejszych tytułów i tym samym zwiększyły datki od członków. Nasz fundusz rezerwy jest zdrowy, sięgając \$29.671.860 w 2015 r.

Obecnie, nasza Konferencja wzrasta ściśle zgodnie z Konferencją USA/Kanady. Zrobiliśmy to zakładając czteroletnią komisję do nadzorowania działań zaplanowanych do pełnego wyrównania przed naszą 50.

Konferencją AA. Podczas tej konferencji, zaczęliśmy prace nad inwenturą, składającą się z 48-częściowego kwestionariusza, która ma być przeprowadzona w ciągu dwóch lat. Celem jest doprowadzenie do perfekcji tego, co robimy dobrze i zrezygnować z tego, co już nie działa. Przyjęto rekomendację wzywającą do tego, aby wszystkie teksty do których prawa autorskie posiada AAWS Inc., zostały wydane w języku hiszpańskim w wersji, która będzie całkowicie wierna oryginałowi.

Pismo AA *Plenitud* wydaje 60.000 egzemplarzy siedem razy w roku i rozprowadza 65.000 egzemplarzy specjalnego wydania w rocznicę światowego AA, jednocześnie tworząc cyfrową wersję *Plenitud* dla młodych i specjalne pozycje na koniec roku, takie jak kalendarze, organizery, terminarze, itd. Numer #216 oznaczał dziewięćmilionowy wydrukowany tekst AA *Plenitud* na całym świecie.

11. Konwencja Krajowa była zorganizowana w Monterrey, Nuevo León, w lutym 2015 r. Obecnych było 26.138 alkoholików i specjalnych gości, włącznie z rzecznikiem Rady Powierników

Brazylii i zastępcą rzecznika Rady Powierników USA/Kanady, jak również członkowie z innych krajów Ameryki Łacińskiej.

W 2015 r., Meksyk założył centrum informacyjne dla REDELA, aby struktury służb mogły dzielić się informacjami, i gościł 19. Mityng REDELA, w którym uczestniczyło 21 delegatów z 18 krajów: Argentynę, Boliwię, Brazylię, Chile, Kolumbię, Kostarykę, Ekwador, USA/Kanadę, Honduras, Nikaraguę, Panamę, Paragwaj, Peru, Republikę Dominikany, Urugwaj, Wenezuelę i Meksyk.

Jeżeli chodzi o sponsorowanie innych krajów, zgodnie z naszym nowym Poradnikiem Sponsorowania Krajów, dzielimy się naszym nagromadzonym doświadczeniem poprzez sponsorowanie struktur służb Chile, Kuby, Republiki Dominikany i Wenezueli.

Sponsorowanie krajów oznacza organizowanie regionów i intergrup i wzmacnianie Rad Powierników, Zarządów i Konferencji. Uczestniczyliśmy w konferencjach na Kubie, w Chile, Kolumbii, Wenezueli, Peru i Republice Dominikany z delegacjami, które czasami obejmowały powiernika o przedłużonej kadencji, powiernika z regionu, i delegata na konferencję. Delegat z Wenezueli był indywidualnie sponsorowany przez ponad 15 dni przez jeden z naszych obszarów.

Od 50. Konferencji AA Meksyku, nasza wpłata na Międzynarodowy Fundusz Literatury została zwiększona do \$2.000, a nasze 83 regiony zostały poproszone o dokonanie wpłaty na fundusz w kwocie równoważnej wartości 100 egzemplarzy Wielkiej Księgi.

Zaangażowaliśmy się także w Narodową Krucjatę Wielkiej Księgi jako projekt krajowy. Dwa razy przeprowadziliśmy Krucjatę, zachęcając społeczność AA w Meksyku do przekazania (nowych) egzemplarzy Wielkiej Księgi, które zostaną przekazane do różnych miejsc, włącznie z przychodniami i kościołami, zakładami karnymi i szpitalami, bibliotekami i hotelami, i szerokiemu społeczeństwu. Krucjata zaowocowała sprzedażą większej liczby Wielkiej Księgi w Meksyku.

Miquey C.

Holandia:

Obecnie mamy 205 grup, mających łącznie 3.075 członków. Jest także około 40 grup anglojęzycznych, dwie hiszpańskojęzyczne i trzy grupy polskojęzyczne. Między tymi społecznościami panuje dobra komunikacja.

AA w Holandii jest oparte na Trzech Legatach. Jesteśmy podzieleni na 6 regionów. Z każdego regionu na KSK wybieranych jest pięciu delegatów i jeden na Powiernika. Nasza Rada Powierników spotyka się raz na kwartał, aby realizować decyzje Konferencji Służb Ogólnych. Codzienne działania są wykonywane przez Komitet Wykonawczy, który został w tym roku przywrócony z pełnym poparciem Konferencji Służb Ogólnych, zapewniając prawną ciągłość AA w Holandii. Z nowym Komitetem Wykonawczym nadzieja na jedność w Holandii uzyskała nowe bodźce. Nie możemy dostatecznie wyrazić podziękowań dla tymczasowego Komitetu Wykonawczego za to, co zrobili w minionych dwóch latach, umożliwiając AA w Holandii kontynuację swoich normalnych prawnych zobowiązań

Nasze GSO jest centralnym ośrodkiem wszystkich służb i informacji wewnątrz holenderskiego AA. Wszyscy nasi pracownicy to wolontariusze. Zainstalowano nowy system telefoniczny, abyśmy byli dostępni grupom holenderskiego AA przez cały tydzień.

Komisja Finansowa przegląda proponowane budżety wszystkich komisji i służb. Ponadto, doradza Radzie Powierników we wszystkich sprawach finansowych. Finansowo mamy się lepiej na skutek przejrzania krajowego funduszu rezerwowego.

Komisja Literatury odpowiada za tłumaczenia, tworzenie i uaktualnianie całej literatury AA w formie książek i broszur. Aktywnie uczestniczą w niej przyjaciele z AA w Belgii, ponieważ holenderski jest jednym z dwóch oficjalnych języków w Belgii.

Obecnie, Komisja pracuje nad tłumaczeniem *Życia w Trzeźwości* i spodziewa się, że będzie gotowe w 2016/2017 r. Holenderskie tłumaczenie książki *Doktor Bob i dobrzy weterani* zostało przedstawione we Flandrii i rozważa się jej przyjęcie w Holandii. Holenderscy i flamandzcy tłumacze są w trakcie

tłumaczenia książki *Język Serca*. Wydana została nowa broszura, 'Gdzie pieniądze i duchowość miesza się' i jest ona dostępna bezpłatnie dla wszystkich skarbników grup w Holandii.

Anglojęzyczne AA rozwija się bujnie w Holandii. Grupy anglojęzyczne należą do Jorku i mają własną coroczną konwencję. Krajowa konwencja holenderskiego AA odbywa się co roku w okolicach początku października i została skrócona do tylko jednego dnia (z powodu cięć budżetowych). W obydwu konwencjach uczestniczy duża liczba gości z zagranicy.

Holenderskie AA chciałyby wysłać jednego delegata na EMS i ŚMS, ponieważ uzgodniono, że wysyłana będzie łączona delegacja holendersko/flamandzka poczynając od 2016 r. Niestety, flamandzkie AA nie było w stanie wysłać swojego przedstawiciela w tym roku.

Ad S.

Nowa Zelandia:

Nowa Zelandia jest małym, anglojęzycznym krajem położonym na południowym Pacyfiku, z liczbą ludności około 4,7 miliona osób. Nasza coroczna Konwencja AA odbywa się w styczniu (zazwyczaj uczestniczy w niej ponad 300 członków plus AI-Anon) przemienne na Północnej i Południowej Wyspie, w trakcie naszego lata. Goście z zagranicy są zawsze mile widziani!

W styczniu 1946 r., Ian McE., który od długiego czasu cierpiał na alkoholizm, będąc pacjentem w lokalnym szpitalu psychiatrycznym przeczytał artykułu w *Reader's Digest*. Ian napisał do GSO w Nowym Jorku poszukując pomocy. W marcu 1946 r. otrzymał odpowiedź od członka personelu Biura Usług Ogólnych, który też stał się sponsorem lana w tych pionierskich latach. Konsekwencją tej początkowej korespondencji jest to, że w całej NZ mamy około 5.000 członków w 500 grupach.

AA na Nowej Zelandii jest podzielone na trzy regiony: Północny i Centralny, które znajdują się na Wyspie Północnej, oraz Południowy, która obejmuje całą Wyspę Południową. Każdy region spotyka się trzy razy w roku, z czego raz na wyborach, podczas których wybierani są służebni, jak również delegat regionu na Konferencję. Każdy region ma trzech delegatów, z których każdy pełni służbę przez trzy lata, zapewniając rotację i ciągłość doświadczenia, gdzie równocześnie pełnią służbę pierwszego, drugiego i trzeciego terminu.

Konferencja AA NZ (powstała w 1964 r.) odbywa się dwa razy w roku składa się z dziewięciu wybranych przez regiony delegatów, rzecznika, sekretarza, dwóch delegatów Służb Światowych i dyrektora biura GSO. Rada Powierników AA NZ powstała w 1991 r., chociaż w rezultacie pełniła głównie funkcję proceduralną, przyjmując sprawozdania finansowe i pełniąc inne funkcje formalne, podczas gdy delegaci na Konferencję wypełniali role statutowe. Później, w 2007 r., wybrano osobnych powierników i rada zaczęła w pełni działać jako osobne ciało. Jednakże, dopiero pod koniec 2010 r. delegaci na Konferencję i rada zaczęli spotykać się razem, w ten sposób tworząc naszą obecną Konferencję Służb Ogólnych NZ. Mamy czternastu członków z prawem głosu – dziewięciu delegatów na Konferencję i trzech powierników rady. Ponadto, głosować może prowadzący Konferencję.

Ostatnie działania Konferencji obejmują: uruchomienie spisu krajowego dla wszystkich członków do wypełnienia anonimowo przez Internet; zatwierdzenie trzech nowych plakatów zwanych 'Z powrotem' obejmujących zarysy Rodziny, Przyjaciół i Miejsca Pracy, każdy w poprzek przepaści pustej butelki; uaktualnienia naszego Poradnika dla Służb NZ (1995) i dodanie takich dokumentów jak Karta Konferencji i wszystkie Wskazówki; wydanie broszury 'Opowieści więźniów z Nowej Zelandii' zawierającej 18 osobistych historii zdrowienia; ponowne uruchomienie strony internetowej AA NZ z lepszą funkcjonalnością, mapami znajdowania mityngu w kraju, i wszechstronną strefą członka; wprowadzenie bezgotówkowych datków na poziomie grupy, aby członkowie mogli korzystając z własnych aplikacji bankowych przekazać datki na odpowiedni rachunek bankowy grupy; bycie częścią Mityngów Służb Azji i Oceanii (następny AOSM odbędzie się w Mongolii w 2017 r.).

Kontynuowana jest nasza 'Inicjatywa policyjna' AA, w której grupa (lub grupy) szczególnie wspiera lub nawiązuje współpracę z lokalnym komisariatem policji. Wsparcie różni się w zależności od miejsca (zarówno jeżeli chodzi o policję, jak i AA), ale pierwotnie ponad 1.000 funkcjonariuszy policji usłyszało nasze posłanie zdrowienia, uczestnicząc w spotkaniach AA organizowanych w ośrodkach szkolenia policji.

Roger S.

Norwegia:

Norwegia obecnie posiada 1.966 członków, co wykazuje wzrost o 250 od 2014 r. W północnych rejonach Norwegii, gdzie jest mała gęstość zaludnienia i duże odległości między grupami, mityngi odbywają się poprzez Skype.

Przez kilka lat YPAA znajdowało się w dole, ale 'wróciło na szlak' i rozwija się.

Nasze jesienne seminarium, które odbywa się od 1986 r., przez kilka minionych lat przyciąga coraz więcej uczestników. Seminarium koncentruje się na naszej strukturze AA, naszych Dwunastu Tradycjach, i pracy IP. Inne seminaria odbywają się na terenie całego kraju, głównie koncentrując się na Wielkiej Księdze. Regularnie odbywają się regionalne konwencje i co roku odbywa się Konwencja Krajowa.

Proponowany długoterminowy plan wywołał dużo zainteresowania i dyskusji we Wspólnocie, ale ostatecznie został odrzucony przez naszą Konferencję.

Jesteśmy dobrze zaopatrzeni w literaturę, większość zatwierdzonych przez Konferencję książek i ważnych broszur z USA/Kanady jest przetłumaczona. Mamy także stronę internetową, która jest obecnie przebudowywana i mamy nadzieję, że zostanie uruchomiona później w tym roku.

Większość grup jest aktywna w pracach IP. Naszym głównym wyzwaniem jest to, aby sprawić, że AA będzie lepiej znane i akceptowane przez ośrodki odwykowe i profesjonalistów.

Mamy także krajową służbę telefoniczną dla członków, potencjalnych członków, i dla szerokiego społeczeństwa. Służbę pełnią grupy z całego kraju i jest to popularna służba dla wielu członków.

Nie mamy wielu grup AA w zakładach karnych, o ile wiem tylko jedną. Mamy nadzieję, że niedługo powstanie grupa numer dwa.

Odd E. V.

Paragwaj:

Paragwaj jest krajem położonym centralnie, w samym środku Ameryki Południowej, z całkowitą powierzchnią 406.752 kilometrów kwadratowych, i około siedmioma milionami mieszkańców. Terytorium jest podzielone na 17 Departamentów i Dystrykt Stołeczny, którym jest miasto Asunción. Kraj jest podzielony na dwa regiony przez rzekę Paragwaj: Region Wschodni, w którym mieszka 95% ludności, i Region Zachodni, albo Chaco. Dwa oficjalne języki to hiszpański i guarani.

Posłanie Anonimowych Alkoholików dotarło do Paragwaju 40 lat temu, w styczniu 1976 r., kiedy powstała pierwsza grupa nosząca nazwę 'Radosna trzeźwość.'

Strukturę AA w Paragwaju oficjalnie reprezentuje Rada Powierników, która składa się z 11 powierników: dwóch krajowych powierników Klasy A (niealkoholików), którzy pełnią służbę jako rzecznik i zastępca rzecznika; czterech powierników służb ogólnych, włącznie z głównym księgowym, Klasy A i trzech dyrektorów służb ogólnych Klasy B reprezentujących GSO, Komisję Literatury i Komisję pisma *Vy'apavé*; trzech regionalnych dyrektorów odpowiedzialnych za Komisję Współpracy z Innymi, obejmujących strefy Centralną, Południową i Wschodnią; i dwóch delegatów, którzy reprezentują nas na REDELA i Światowym Mityngu Służb.

Rada Powierników spotyka się dwa razy w miesiącu w GSO, zwołując dodatkowe spotkania, kiedy kluczowe sprawy wymagają rozważenia. Przed rozpoczęciem spotkań związanych z Literaturą lub Konferencją, wszyscy członkowie RP mogą się spotkać, biorąc pod uwagę to, że powiernicy z regionów nie mogą często przybywać na spotkania z powodu odległości i potrzebnego czasu. Odbywają się także spotkania ogólne, w których uczestniczą członkowie zarządu, mandatariusze, delegaci intergrup i regionów. Komisje regionalne jeszcze nie powstały.

Nasza Konferencja Służb Ogólnych odbywa się tylko raz w roku i uczestniczą w niej RP, członkowie GSO, mandatariusze, i specjalnie zaproszeni goście, którzy pełnią służbę delegatów narodowych. Nasza 24. Konferencja odbędzie się w tym roku z tematem „Podziękowanie w działaniu poprzez służbę.”

Biuro Służb Ogólnych znajduje się około 10 kilometrów od centrum Asunción. Sekretarz (niealkoholik) odpowiada za przyjmowanie zgłoszeń telefonicznych. Spotkania rady powierników i różne działania komisji odbywają się w biurze.

Komisja Współpracy z Innymi kieruje Informacją Publiczną i każda grupa ma odpowiednią komisję do pełnienia tej służby. IP jest prowadzona w szkołach średnich i kolegiach lub uniwersytetach i dla firm zainteresowanych rozmową na temat alkoholizmu i naszego programu zdrowienia. Służba ta jest także wykonywana, jeżeli jest taka okazja, poprzez wywiady w radiu i telewizji, zwłaszcza w okolicach rocznicy Wspólnoty, co daje nam możliwość zyskać, że tak powiem ‘rozgłos.’ Gazety o szerokim zasięgu wówczas piszą o nas i nawet zamieszczają numer telefonu GSO w działach informacji ogólnych.

Na tą chwilę, Komisja Literatury nie drukuje książek i broszur, które zostały zatwierdzone do rozprowadzania w kraju, dlatego materiał drukowany musi być kupowany od Argentyny. Komisja oddaje część zapasu książek i broszur w komis do GSO. Większość przychodów pochodzi ze sprzedaży książek i broszur członkom podczas spotkań Literatury i Konferencji.

Najnowszy numer naszego pisma *Vy'apavé* (nr 14 z 2014 r.) został sprzedany, ale na stanie nadal mamy wcześniejsze numery na sprzedaż.

Komisja Finansowa otrzymuje co miesiąc datki od 17 grup. Są składane na rachunku oszczędnościowym w miejscowym banku, gdzie także przechowujemy nasz fundusz rezerwowy. Inne datki otrzymywane przez tę komisję obejmują coroczne datki w wysokości pięciu dolarów z rocznic grup i indywidualnych planów urodzinowych.

W naszym spisie krajowym mamy łącznie 65 grup w pięciu intergrupach. Obejmuje to także grupy na etapie próbnym, z których każda ma średnio siedmiu członków. Grupy prowadzą zarówno zamknięte jak i otwarte mityngi.

Odbyły się trzy krajowe spotkania Literatury. W poprzednich latach, uczestniczyliśmy także w Konferencjach Służb Ogólnych Brazylii i Argentyny, a w marcu tego roku uczestniczyliśmy w Spotkaniu Trzech Granic, które odbywało się w Argentynie.

Na stronie Google mamy stronę internetową, która służy Wspólnocie. Na razie nie wplacamy datków na Międzynarodowy Fundusz Literatury z powodu niewielkich zasobów finansowych naszej Wspólnoty.

Juan D.

Peru:

26. i 27. Konferencje Służb Ogólnych odbyły się odpowiednio w maju 2015 r. i 2016 r., z tematami ‘Odpowiedzialność i jedność w działaniu w kierunku zorganizowanych służb’ i ‘Postawa i działanie: środki zdrowienia.’

Jak na tą chwilę, zmieniona wersja statutu Służb Ogólnych Towarzystwa Anonimowych Alkoholików nie została zatwierdzona przez Wydział Ewidencji i dlatego prawna reprezentacja nadal należy do starych członków RP, i rada nadzorcza GSO i naszego pisma krajowego *Revista Nacional* nie mogły zostać prawnie powołane.

Do dnia dzisiejszego, nasza struktura nie działa do końca zgodnie z Tradycją Siódmą. Wydatki delegatów i powierników związane z podróżą (włącznie z opłatą rejestracyjną) na Konferencję Służb Ogólnych, inne spotkania i spotkania służb są tylko częściowo pokrywane przez intergrupy i/lub regiony. Innymi słowy, nie jesteśmy w pełni odpowiedzialni za pracę służb. Na poziomie lokalnym, sytuacja powoli się zmienia.

Intergrupy pokrywają część wydatków swoich delegatów, kiedy są zapraszani na spotkania. W większości, kiedy pełnią służbę, powiernicy pokrywają koszty podróży, zarówno w kraju, jak i na zewnątrz (spotkania REDELA, ŚMS lub jako goście innych struktur).

Niektóre intergrupy działają, zwłaszcza na terenach wokół Limy, gdzie znajduje się prawie 50 procent naszych grup.

Nastąpił wzrost w Informacji Publicznej; członkowie więcej czytają, zwłaszcza nowicjusze; delegaci przyjeżdżają na KSO lepiej przygotowani. Trzeba podkreślić, że w minionych latach nastąpił wzrost uczestnictwa w imprezach regionalnych, konwencjach i forach.

Potrzebne jest więcej pracy w ramach Współpracy z Profesjonalistami. Ta potrzeba jest odzwierciedlana w mizernej liczbie przyjaciół niealkoholików, jakich mamy i w fakcie, że RP nie ma żadnych powierników Klasy A.

W minionych kilku latach, nasza struktura nadal uczestniczyła w ŚMS i REDELA, jak również w Konferencjach Służb Ogólnych Kolumbii i Brazylii, w których uczestniczyliśmy jako goście. Ważne jest, aby utrzymać światową wizję, jaką AA zyskało poprzez dzielenie się doświadczeniem.

Biuro Służb Ogólnych kończy proces administracyjnej reorganizacji, wynikającej z wielu kierowniczych zmian. Biuro ma dwóch pracowników: dyrektora generalnego, który objął stanowisko we wrześniu i niealkoholika sekretarza administracyjnego. Ostatnia Konferencja rekomendowała zatrudnienie sekretarza stałych komisji Konferencji, ale rekomendacja nie została wdrożona z powodu braku środków. Nasze GSO utrzymywane jest głównie ze sprzedaży literatury.

Pracujemy nad tym, aby regiony przyjęły odpowiedzialność za rozprowadzanie informacji o rekomendowanych projektach, aby członkowie całej Wspólnoty czuli, że są czynnymi uczestnikami KSO. Obecnie, jednakże, bardzo mało regionów rozprowadza informacje i potrzeba wykonać więcej pracy, aby scalić uprawnienia i odpowiedzialność komisji Konferencji.

Juan H. L.

Polska:

W tym roku ilość grup AA osiągnęła poziom blisko 2700. Są one zrzeszone w 86 intergrupach w 14 regionach, w tym w Regionie Europa, skupiającym ponad 180 polskojęzycznych grup AA w 15 krajach.

Nadszedł czas, aby skupić obecnie uwagę na poprawie naszego działania w zakresie niesienia posłania AA do alkoholika, który wciąż jeszcze cierpi. Przeprowadzenie ankiety wśród członków AA, udostępnianie nowych pozycji literatury AA dla nowo wstępujących do Wspólnoty osób z różnych środowisk i różnych profesji oraz rozszerzanie współpracy z profesjonalistami może być bardzo pomocne w realizacji naszego głównego celu.

Nasza ubiegłoroczna Konferencja Służby Krajowej rekomendowała Radzie Powierników opracowanie kwestionariusza ankietowego i przeprowadzanie co kilka lat ankiety członkowskiej AA w Polsce, począwszy od 2017 r. Uczestnicy ankiety zostaną poproszeni o podanie płci, wieku, okresu zdrowienia, częstotliwości uczęszczania na mityngi AA i odpowiedzi na inne pytania: Jak trafiłeś do AA?, Co ci najbardziej pomaga w zdrowieniu?

Literatura jest istotnym i ważnym elementem niesienia posłania AA. Obecnie zwracamy szczególną uwagę na oferowanie nowych pozycji dla nowo wstępujących do AA, którzy reprezentują nowe społeczności i środowiska. Polscy żołnierze i oficerowie, którzy w przeszłości przebywali na misjach wojskowych w Iraku i Afganistanie, a także ci, których być może czekają podobne misje w

przyszłości, otrzymają wkrótce polskie tłumaczenie broszury „AA i Siły zbrojne”. Polskim alkoholikom należącym do innych orientacji seksualnych będzie zaferowana polska wersja broszury „AA i geje/lesbijki” (prawdopodobnie o zmienionym tytule) lub ulotka „Głosy alkoholików będących lesbijkami, gejami, biseksualistami i transseksualistami”. Broszura „Wiele dróg do duchowości” jest dla ateistów i agnostyków zaproszeniem do przystąpienia i pozostania we Wspólnocie AA. „AA dla starszych wiekiem alkoholików – Nigdy nie jest za późno” pomoże osobom dorosłym, które osiągnęły wiek emerytalny. Na przywitanie nowo przystępujących do AA, niezależnie od wieku, czekać będzie nowa broszura „Witając nowicjusza na grupie”.

Działania związane z Informacją Publiczną oraz współpraca z profesjonalistami należą do głównych zadań Komisji Konferencji Informacji Publicznej i Współpracy z Innymi Spoza AA i Powierniczego Zespołu ds. Współpracy z Profesjonalistami. Oprócz codziennych relacji z szerokim gronem osób mających ze względu na charakter swej pracy bezpośredni kontakt z alkoholikami, co dwa lata odbywają się w Polsce ogólnopolskie spotkania z profesjonalistami. Uczestniczą w nich osoby z różnych dziedzin życia i środowisk: służba więzienna, funkcjonariusze organów ścigania, pracownicy socjalni, pracodawcy, wychowawcy i nauczyciele, psychologowie i inni. Włączenie lekarzy i personelu medycznego do listy przyjaciół AA wymaga zwiększonych wysiłków, cierpliwości i czasu. Mityngi informacyjne dla studentów uczelni medycznych odbywają się regularnie na poziomie regionów.

Rada Powierników wspólnie z BSK podejmuje działania dla zwiększenia świadomości „świata zewnętrznego” na temat Wspólnoty AA. Utrzymujemy stałe kontakty z polskim parlamentem, emitujemy spoty telewizyjne i publikujemy artykuły w gazetach, organizujemy spotkania z duchowieństwem, pracownikami mediów i zakładów karnych na poziomie krajowym i regionalnym. W tym roku zorganizowaliśmy 10. Krajowe Warsztaty z udziałem 50 funkcjonariuszy więziennych i prawie 30 członków AA z innych krajów. Przydatnym narzędziem dla profesjonalistów jest zaktualizowana broszura „Informator o AA” bazujący na ulotce „A.A. Fact File”. Będzie ona opublikowana tej jesieni i będzie zawierać podstawowe materiały informacyjne o Wspólnocie AA.”

Paweł W.

Portugalia:

W tym roku, Portugalia miała swoją 19. Konferencję. Jesteśmy małą strukturą z 12 intergrupami i około 80 grupami. Wychodzimy z rudnych czasów, których główną cechą były słaba jedność i brak tolerancji. Wydaje się, że łatwiej stać się aktywnym, kiedy jest się przeciwko czemuś, niż, gdy jest się za. Mamy niektórych aktywnych członków i dobrych służebnych, ale innym brak entuzjazmu i woli, aby służyć. Portugalskie społeczeństwo jest otwarte na nasze działania, ale czasami brakuje nam członków, aby zrobić jeszcze więcej. Także, pojawiają się nowicjusze, ale nie przekłada się to na rozwój grup.

Mamy Biuro Centralne, otwarte codziennie, zatrudniające jedną osobę, niealkoholiczkę, które zajmuje się naszymi centralnymi służbami: finansami, informacjami i wsparciem grup i członków, literaturą, udzielaniem odpowiedzi, stroną internetową, informacją publiczną i spotkaniami ogólnokrajowymi. Rada prowadzi finanse i informację i wsparcie dla grup i członków; pozostałe usługi są wykonywane przez komisje mające łączność z radą.

Po opadającej kryzysie, która rozpoczęła się w 2009 r. i trwała do 2012 r., widzimy pewien wzrost w datkach od grup, regionów i członków. Opłacamy swoje rachunki, ale nadal potrzebujemy pomocy finansowej, aby móc przyjechać na spotkania międzynarodowe. Możliwe było uruchomienie naszego funduszu rezerwowego, mimo że co miesiąc wpłacamy tylko drobne sumy. Także, dokonujemy wpłat na Europejski Mityng Służb w bardziej konsekwentny sposób.

Literatura portugalska to głównie tłumaczenia pozycji AAWS, chociaż mamy własne poradniki (*Poradnik dla Służb* i *Poradnik IP*). Co kwartał wydajemy pismo *Partilhar*, i biuletyn ‘Os Três Legados’.

Nasze centralne służby udzielające odpowiedzi widzą pewien wzrost w liczbie otrzymanych telefonów i maili. W dni robocze rozmowy są przekierowywane na telefony komórkowe, gdzie siedmioosobowy zespół odbiera je i kieruje je do członków grup lub służebnych IP.

Mamy centralną stronę internetową, która została unowocześniona i jest obecnie na innej platformie i ma nowe cechy, z których część jest ukierunkowana na członków.

W naszej Krajowej Komisji IP brakuje nam zdolnych i mających wiedzę członków. Jednakże, możliwe było sprostać wymaganiom, jakie mamy i wesprzeć regionalne wysiłki IP. Jesteśmy partnerami w Krajowym Forum ds. Alkoholu i Zdrowia, co oznacza, że portugalskie społeczeństwo akceptuje AA i docenia nasze wartości.

Co roku odbywa się Forum Służb a co cztery lata nasza Konwencja Krajowa. Dzięki pomocy brytyjskiego AA uczestniczyliśmy także w Konferencjach Służb Ogólnych Wielkiej Brytanii.

Wspieramy portugalskojęzyczne grupy w Angoli (3), Republice Zielonego Przylądka (1) i Mozambiku (2) .

Maria de Fatima O.

Rumunia:

Wspólnota Anonimowych Alkoholików w Rumuni w 2016 r. składa się z prawie 50 grup, trzech intergrup i trzech regionów. Radę Powierników obecnie tworzy siedmiu alkoholików.

Głównym celem służby powierników jest inspirowanie Wspólnoty AA w Rumunii do poprawiania sposobów niesienia posłania AA i ochrona duchowych wartości, które są zawarte w Tradycjach AA.

Co dwa lata odbywa się nasza Konferencja Służby Krajowej, i w końcu przyjęliśmy nasz *Poradnik dla Służb*.

Wspólnota AA w Rumunii jest samowystarczalna dzięki datkom z grup i sprzedaży literatury AA, ale wydaje się to być niewystarczające, ponieważ nasi delegaci muszą partycypować we wszystkich kosztach uczestnictwa w Konferencji.

Wydaliśmy tylko kilka książek: *Anonimowi Alkoholicy*, *Życie w trzeźwości*, *Dwanaście Kroków i Dwanaście Tradycji*, *Uwierzyliśmy*, *Jak to widzi Bill* i *Codziennie Refleksje*, i pracujemy nad tłumaczeniem „*Przekaż dalej*,” i *Doktor Bob i dobrzy weterani*. Wydanych zostało także dziesięć broszur i pracujemy nad tłumaczeniem kolejnych dziesięciu. Nasze pismo, *Noi Insine (My sami)*, z nakładem około 200 egzemplarzy i biuletyn służb, z nakładem 100 egzemplarzy, są wydawane dwa razy w roku. Ostatnio, wydaliśmy nową książkę zawierającą historie członków AA. Nosi tytuł *Marturii* i jesteśmy z niej bardzo dumni.

Nasze GSO utrzymuje oficjalną stronę internetową AA, która ułatwia dostęp do bazy danych grup i ma mały koszyk na zakupy online literatury AA. Rumunia ma ogólnokrajową telefoniczną linię pomocy, która jest dostępna przez całą dobę.

Mircea F.

Rosja:

Oficjalnie, jest jedna Konferencja Służb Ogólnych rosyjskiego AA, jedna Rada Powierników i jedno Biuro Służb Ogólnych (Fundacja Anonimowych Alkoholików o nazwie 'Jedność'), co może być potwierdzone obecnością delegatów z ponad dwóch-trzecich grup rosyjskiego AA. W kwietniu 2016 r. odbyła się 28 Konferencja Służb Ogólnych rosyjskiego AA. Obecnie, w Rosji jest ponad 500 grup w 120 miejscach. Praktycznie, grupy istnieją w dużych miastach. Niektóre z nich odbywają swoje mityngi kilka razy w tygodniu.

W 2011 r., rosyjska Konferencja Służb Ogólnych straciła swoje biuro krajowe – i co za tym idzie wszystkie dane kontaktowe grup, pliki i tak dalej. W 2012 r., decyzją Konferencji, powołano nowe biuro (Fundacja 'Jedność' - GSO), któremu udało się odzyskać dane grup i służby grup rosyjskiego AA, zapewniając wszystkie potrzebne informacje i literaturę. Dzisiaj, GSO utrzymuje kontakty z AA na

Białorusi, Litwie, Łotwie, w Estonii i Wielkiej Brytanii. GSO utrzymuje także rosyjskojęzyczne grupy w miastach Ułan Bator (Mongolia), Mohylew, Lida (Białoruś), Hajfa (Izrael), Sztokholm (Szwecja), Helsinki (Finlandia), Nowy Jork (USA), Londyn (Wielka Brytania). Jesteśmy także w regularnym kontakcie z GSO w Nowym Jorku.

RP wydaje wszystkie podstawowe książki, broszury i ulotki zatwierdzone przez Konferencję Służb Ogólnych USA/Kanady. Od 2008 r. pracujemy nad doprecyzowaniem tłumaczenia *Anonimowych Alkoholików*, przygotowując osobne rozdziały uaktualnionego tłumaczenia. Obecnie, tłumacze ściśle współpracują z GSO.

Niestety, na tą chwilę, w Rosji istnieje inne biuro służb, o nazwie FOAA. Ta grupa nie posiada licencji na wydawanie literatury AA, a jednak dalej to robi, wydając materiały, które nie są zatwierdzone przez Konferencję (USA/Kanada), ale które zostały zaakceptowane przez spotkanie przedstawicieli grup rosyjskiego AA (kworum wynosiło mniej niż jedną czwartą wszystkich grup).

W porównaniu z rokiem 2014, datki od grup, służb regionów i intergrup i od członków AA znacznie wzrosły. Datki wzrosły jako wynik większej świadomości służb ze strony indywidualnych członków AA i grup, które wysyłają na Konferencję Służb Ogólnych delegatów, którzy są lepiej przygotowani i lepiej poinformowani. Delegaci później aktywnie uczestniczą w pracach zespołów powierniczych po zakończeniu Konferencji i zawożą te informacje z powrotem do grup.

W przeciwieństwie do poprzednich lat, odbyło się wiele seminariów, mityngów spikerskich, i dyskusji przy okrągłym stole poświęconych Krokom, Tradycjom i Koncepcjom. Niestety, niektóre z tych seminariów i mityngów spikerskich koncentrują się na tzw. 'gwiazdach występujących gościnnie' z zagranicy lub naszych lokalnych 'celebrytach.' Podczas gdy seminaria często koncentrują się na pracy na programie zdrowienia w codziennym życiu, niewiele uwagi poświęca się na niesieniu posłania do alkoholika, który wciąż jeszcze cierpi.

Przez minionych kilka lat, grupy AA w Internecie rozrosły się znacznie, zazwyczaj gromadząc się na Skype, i mamy pojedynczy rejon służb dla grup internetowych, aby mogły brać udział i głosować w Konferencji Służb Ogólnych rosyjskiego AA. Mamy także internetową grupę AA, która jest zarejestrowana w intergrupie moskiewskiej, mającą własnego przedstawiciela i prawo głosu w zgromadzeniu delegatów intergrupie moskiewskiej.

W uzupełnieniu naszych regularnych i trwających wysiłków Informacji Publicznej, koncentrujemy się na niesieniu posłania do nastolatków, zakładając nowe grupy młodych i informując odpowiednie agencje rządowe.

Dmitriy T.

Słowacja:

W 2015 r., słowackie AA obchodziło swoją 25. rocznicę. Według stanu na rok 2016, mamy zarejestrowanych 50 grup w 35 miastach z około 400 członkami w pięciu geograficznych regionach. Istnieje jedna grupa anglojęzyczna i jedna grupa w której mityngi odbywają się zarówno w języku węgierskim, jak i słowackim. Wspólnota jest zarejestrowana jako Fundacja w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych pod prawną nazwą 'Združenie pre služby Anonymným alkoholikom v Slovenskej republike.' Zgromadzeniem Ogólnym dla prawnej Fundacji jest Konferencja Służb Ogólnych naszej Wspólnoty, która odbywa się co roku w mieście zatwierdzonym przez poprzednią konferencję.

W tym roku będziemy gościć naszą 19. Słowacką Konwencję Krajową w mieście Poprad. Podczas konwencji współpracujemy z innymi programami opartymi na Dwunastu Krokach, które mogą uczestniczyć i organizować własne mityngi; witamy także wielu przyjaciół z innych krajów.

W 2015 r., głównie z powodu osobistych nieporozumień, większość członków naszej Rady Powierników zrezygnowała. Dzięki naszemu istniejącemu statutowi i *Poradnikowi dla Służb AA*, pozostali członkowie rady byli w stanie zarządzać naszymi sprawami aż do zaplanowanej corocznej Konferencji Służb Ogólnych. Podczas tej szóstej KSO, wybrani zostali nowi powiernicy i obecnie służą w RP. Pokazało to nam, jak bezcenny może być dobry statut, *Poradnik dla Służb* i członkowie przestrzegający naszych Tradycji. Ta sytuacja wskazała także kilka obszarów wymagających poprawy, które zostały

włączone do *Poradnika dla Służb* podczas naszej ostatniej KSO, aby dodatkowo zagwarantować właściwie funkcjonującą strukturę służb w nadzwyczajnych okolicznościach. Niestety, te osobiste nieporozumienia doprowadziły do tego, że jedna intergrupa przestała uczestniczyć w strukturze służb i przestała przekazywać jakiegokolwiek fundusze do GSO jak na tą chwilę.

Pomimo wyżej wspomnianych kwestii, każda grupa i intergrupa są mocno zaangażowani w służbę i niesienie posłania AA. Jest to robione przez regularne mityngi w szpitalach, więzieniach, organizowanie i uczestniczenie w zjazdach i konferencjach profesjonalistów, oraz wywiady w prasie i radiu. Rośnie także sponsorowanie, ale jest głównie skoncentrowane w bardziej zaludnionych obszarach stołecznych. W trakcie roku, grupy mające większe doświadczenie odnośnie Dwunastu Kroków prowadzą warsztaty poświęcone Krokom w różnych miejscach w całej Słowacji. Pomaga to szerzyć program zdrowienia, promuje sponsorowanie i zaangażowanie w służbę. Niektórzy członkowie wykorzystują Skype do sponsorowania osób w odległych miejscach dopóki nie będzie dostępna większa liczba sponsorów.

Mamy zarejestrowaną w GSO czesko-słowacką grupę oferującą codzienne mityngi przez Skype. Uczestniczą oni także w naszej KSO i są nieocenionym zasobem dla ludzi, którzy nie są w stanie dotrzeć na mityng na swoim terenie.

Nasza cała struktura służb składa się z wolontariuszy, bez żadnych opłacanych stanowisk. Nasze wydatki dotyczą głównie czynszu za GSO, drukowania, wydawania, kosztów związanych z IP i organizowaniem konwencji. Naszym głównym źródłem finansowania była i jest sprzedaż literatury oraz datki od grup/intergrup/członków.

Obecnie, przetłumaczyliśmy pięć zatwierdzonych przez Konferencję książek i sześć broszur. Naszym najnowszym dodatkiem będzie książka *Doświadczenie, Siła i Nadzieja*. Jesteśmy także w trakcie dokonywania korekt w naszym trzecim wydaniu *Wielkiej Księgi*.

Została nawiązana współpraca między krajami, włącznie ze sponsorowaniem pomiędzy grupami i strukturami służb, głównie z Polską, Republiką Czeską, Węgrami, Wielką Brytanią, Rumunią i USA. Zostaliśmy pobłogosławieni możliwością uczestniczenia w minionych Europejskich Mityngach Służb i obserwowania KSO innych krajów. My także regularnie zapraszamy obserwatorów na naszą KSO.

Nasze pismo, *Prameň*, jest wydawane co kwartał w nakładzie około 300 egzemplarzy na numer, a nasza strona internetowa, która jest regularnie uaktualniana o lokalne spotkania, zawiera informacje o grupach i mityngach.

Lubomir B.

Słowenia:

Słowenia to mały kraj, mający dwa miliony mieszkańców. Pierwsza grupa AA została założona w 1989 r. Dzisiaj, są 54 grupy z ponad 500 członkami, zorganizowane w tradycyjny sposób. Każda grupa ma rzecznika, skarbnika, kolportera i mandatariusza, i wszyscy są wybierani na dwa lata.

Raz w roku mandatariusze wszystkich grup spotykają się na Konferencji Służb Ogólnych, aby wysłuchać sprawozdań komisji i omówić roczny plan. Delegaci drugiego terminu wybierają jedną-trzecią członków Rady Powierników.

Rada Powierników składa się z rzecznika, który jest niealkoholikiem, sekretarza i jego zastępcy i przewodniczących zespołów Relacji ze Społeczeństwem, Wydawnictw, Finansowego i Komunikacji Elektronicznej i Spotkań AA. Każdy zespół składa się z trzech członków; poprzedni, obecny i przyszły przewodniczący podlegają rotacji co dwa lata.

GSO ma personel w postaci członków RP, którzy zajmują się także administracyjnymi funkcjami rady.

Komisja Finansowa jest zorganizowana zgodnie z prawodawstwem Słowenii jako Fundacja z własnym statutem i rachunkiem bankowym prowadzonym przez zawodowego księgowego. Źródła

finansowe to wyłącznie datki od uczestników AA i zysk ze sprzedaży literatury. Nie przyjmujemy żadnych dotacji z zewnątrz.

Komisja ds. Relacji ze Społeczeństwem ma dobrą współpracę z mediami. W gazetach pojawiają się notatki o AA, i czasami uczestnicy AA są zapraszani, aby anonimowo pojawić się w programach telewizyjnych poświęconych alkoholizmowi oraz w programach typu talk show w radiu.

Co roku organizujemy spotkanie informacyjne na temat programu AA dla lekarzy specjalizujących się w psychiatrii, dla studentów Szkoły Opieki Społecznej i dla pracowników ośrodków opieki społecznej. W głównym zakładzie karnym w kraju znajduje się grupa AA, podczas gdy mniejsze zakłady pozwalają, aby osadzeni chodzili na mityngi na zewnątrz.

W Słowenii zostało przetłumaczonych i wydanych siedem książek: *Anonimowi Alkoholicy* – format standardowy i wersja kieszonkowa, *Dwanaście Kroków i Dwanaście Tradycji*, *Życie w Trzeźwości*, *Codziennie Refleksje*, *Jak to widzi Bill*, *Uwierzyliśmy* plus 10 broszur. W tym roku wydana została także „Grupa AA.” Na wszystkie tłumaczenia mamy licencje z AAWS. Dwa razy w roku wydajemy także pismo słoweńskiego AA - *Koraak*.

Wszystkie informacje dla alkoholików, którzy wciąż jeszcze cierpią są dostępne na automatycznym responderze telefonicznym. Mamy także stronę internetową z ważnymi informacjami, mailem i spisem mityngów w Słowenii.

Jasna C.-R.

Republika Południowej Afryki:

W tym roku odbyła się 65. coroczna Konferencja Służb Ogólnych, a w październiku kraj będzie świętował 70 lat AA. Chociaż GSO RPA ma tylko jednego opłacanego pracownika, to i tak działa bardzo dobrze dzięki oddanym wolontariuszom, którzy zajmują się różnorodnymi projektami.

Rada Powierników składa się z dwóch powierników Klasy A i 10 Klasy B, z których pięciu to powiernicy z regionów i pięciu to powiernicy służb ogólnych. Delegaci Służb Światowych są teraz także członkami Rady Powierników w RPA. Spotkania Rady Powierników odbywają się w GSO w Johannesburgu.

RPA ma 11 oficjalnych języków, stąd dostępność literatury AA w tych językach jest stałą troską GSO. Dzięki hojnemu wsparciu GSO w Nowym Jorku, Wielka Księga została teraz przetłumaczona i wydana w języku xhosa, Zulu i afrykanerskim. Jednakże, oryginalna wersja w języku angielskim jest nadal najbardziej popularna i jest wykorzystywana na większości mityngów AA. W tym roku po raz pierwszy pojawiła się wydrukowana w RPA Wielka Księga w języku angielskim.

Coroczna Konwencja przemiennie odbywa się w miastach na wybrzeżu i w bardziej zaludnionej północy kraju, i zazwyczaj jest duże uczestnictwo, nawet z gośćmi z sąsiednich krajów. W tym roku odbyła się w Kapsztadzie i zakończyła się wielkim sukcesem. Odbywają się także lokalne, dobrze wspierane, konwencje, zloty i warsztaty dla służb, z których najbardziej warte uwagi są nowe zloty odbywające się na obszarach poza miastem, z dużą obecnością grup miejskich. Te zloty są wykorzystywane dla wsparcia grup AA na terenach wiejskich i aby przybliżyć obecność AA miejscowym społecznościom. W ten sam sposób odbywa się sponsorowanie kraj krajowi. Grupy z terenu Republiki Południowej Afryki wspierają zloty, odbywające się na sąsiadujących terytoriach, takich jak Lesotho, Namibia i Zimbabwe.

Pierwszy odpowiednio utworzony Mityng Strefowy Afryki Subsaharyjskiej odbył się w Republice Południowej Afryki w czerwcu 2005 r., z aktywnym wsparciem AAWS i ogólnej struktury służb Wielkiej Brytanii, od tamtej pory odbywa się co drugi rok. Sekretariat nadal pozostaje w Republice Południowej Afryki, z powodu braku infrastruktury w innych krajach członkowskich, ale prowadzący wybierany jest na zasadzie rotacji spośród wszystkich uczestniczących krajów.

Południowoafrykańska Konferencja w 2013 r. upoważniła swoich delegatów Służby Światowej, aby przekazali wszystkim krajom subsaharyjskim, że AA w RPA chce wspomóc AA w innych krajach Afryki i zachęca je do wskazania jak możemy to najlepiej zrobić.

Podczas KSO RPA w 2014 r. przyjęto propozycję, aby przyjąć prośby z innych krajów południowoafrykańskich, żeby połączyć się z AA w RPA, żeby stworzyć strukturę Południowoafrykańską i Konferencję. Te kraje mogłyby ubiegać się o to, aby zostać Regionem i wysłać delegata na Konferencję. Namibia wystąpiła o przyłączenie się do naszej Konferencji w 2014 r. i wysłała delegata w 2015 r. i ponownie w tym roku. Zarówno Zimbabwe jak i Suazi wysłały obserwatorów na Konferencję w 2016 r. Zimbabwe wystąpiło o przyłączenie się do Konferencji RPA, co zostało zaakceptowane, i w 2017 r. przysłała delegata.

AA w RPA, chociaż małe w porównaniu do całkowitej ludności, jest mocne i ma zdrowe struktury. W czasie 65. Konferencji w maju tego roku było 391 grup, z których 32 powstały w ubiegłym roku. Z literaturą AA obecnie wydawaną w czterech oficjalnych językach, AA może zabrać swoje posłanie zdrowienia do alkoholika, który wciąż jeszcze cierpi w tych sektorach społeczeństwa, które do dzisiaj nie poznały tego cudownego programu.

John L.

Hiszpania:

Obecnie, struktura hiszpańska składa się z 25 regionów podzielonych na cztery strefy regionalne, 614 grup i około 9.600 uczestników. Radę Powierników tworzy dwóch powierników Klasy A i ośmiu powierników Klasy B, czterech miejscowych i po jednym z każdego regionu.

Utrzymujemy kontakt z innymi niż hiszpańskojęzyczne grupami, aby móc razem działać i aby mogły one dołączyć do struktury Hiszpanii, o ile taka będzie ich wola.

W każdym z czterech regionów nadal odbywają się Fora Służb, w których uczestniczy dwóch powierników Klasy B i powiernik z regionu, w którym odbywa się forum; celem tego jest to, aby przybliżyć grupom działania rady i GSO i vice versa, co ułatwia dzielenie się doświadczeniami między intergrupami w każdym regionie.

Od ostatniego Światowego Mityngu Służb odbyły się nasze 36. i 37. Konferencje Służb Ogólnych. Ich tematy to odpowiednio: 'Anonimowi Alkoholicy – Nasza największa wolność' (wolność oparta na Tradycjach AA; po prostu postanawiamy stosować te zasady ponieważ jesteśmy do tego zmuszeni, ale ponieważ chcemy) i 'Nasz rozwój zależy od jedności' (co oznacza, że musimy wioskować w tym samym kierunku dla korzyści alkoholika, który wciąż jeszcze cierpi, jest to nasza latarnia morska, nasz cel; nigdy nie zapominając o tym, że sami nie mogliśmy ocalić nawet własnego życia; sami, nie możemy pomóc nikomu). Nasza dziesiąta Konwencja Krajowa odbyła się w październiku 2015 r.

Dzięki swojemu entuzjazmowi, poświęceniu i profesjonalizmowi, dwaj zatrudnieni pracownicy naszego Biura Służb Ogólnych sprawiają, że biuro działa skutecznie.

Nadal prowadzimy mityngi IP w 'białych strefach,' gdzie grupy AA albo nie są obecne, albo nie zostały założone. Oprócz pracy grup i regionów na poziomie lokalnym, rada skoncentrowała swoje działania w Benavente w 2014 r., Ourense w 2015 r. i Saragossie w 2016 r.

Dwóch członków naszej Rady Powierników uczestniczyło w 18. Europejskim Mityngu Służb,, który odbył się w York w Wielkiej Brytanii w 2015 r.

W 2014 r., dobrowolne datki członków i grup były wyższe niż przewidziano w budżecie, co umożliwiło nam pełne pokrycie kwoty przeznaczonej na rezerwę finansową hiszpańskiego GSO. W 2015 r., datki nie do końca pokryły zatwierdzony budżet na rok finansowy, ale dobre zarządzanie środkami finansowymi GSO pozwoliło nam utrzymać Fundusz Rezerwowy na poziomie podobnym do poziomu w latach ubiegłych. Tak więc, sytuacja finansowa jest wystarczająca na sprostanie naszym potrzebom.

Obecnie nie sponsorujemy żadnego kraju, ale wpłacamy datki na Międzynarodowy i Europejski Fundusze Literatury.

Kontynuujemy wydawanie naszego pisma *Akron 1935* i *Compartiendo* ; mamy ponad 2.000 subskrypcji. Wysłaliśmy 435 egzemplarzy *Akron – 1935* do profesjonalistów niealkoholików, i nadal

podkreślamy potrzebę zwiększenia liczby subskrypcji, co było jednym z przedmiotów troski naszej ostatniej Konferencji.

Nadal śledzimy znacznie zwiększającą się liczbę odwiedzin na naszej stronie internetowej, co pozwala nam szybko i osobiście odpowiedzieć na pytania i inne prośby, jakie otrzymujemy od profesjonalistów i innych, włącznie z członkami rodzin, zainteresowanych naszym programem zdrowienia; odsyłamy tych, którzy potrzebują pomocy do regionów i grup.

Mniej więcej na początku czerwca 2015 r., w okolicach 80. Urodzin AA, otrzymaliśmy telefon od pani producent hiszpańskiej telewizji, która powiedziała, że jest zainteresowana nakręceniem 50-minutowego filmu dokumentalnego o doświadczeniu AA w Hiszpanii. Po tym, jak plan został zatwierdzony przez Radę Powierników i wszyscy zrozumieliśmy swoją rolę i ograniczenia związane z kręceniem filmu, rozpoczęliśmy serię nagrań ludzi w różnych formatach (takich jak wywiad z pierwszym rzecznikiem rady, obecnym rzecznikiem i zastępcą rzecznika, nagrania grup i członków w formie dialogu między członkami AA i Al-Anon). Sesje nagraniowe były robione podczas Konwencji Krajowej w Benicassim, oraz w Barcelonie, Asturii, Madrycie i Castellón.

Film dokumentalny, zatytułowany *Dzisiaj się nie napiłem*, zadebiutował 21 grudnia tamtego roku, a rada wysłała list do twórców filmu z podziękowaniami i wyrazami wdzięczności za ich wysiłki. Możemy powiedzieć, że była to pierwsza dogłębna, szeroka i wysokiej jakości relacja, jaka została pokazana o naszej Wspólnocie podczas 60 lat historii AA w Hiszpanii.

Joaquin A.

Szwecja:

AA w Szwecji powstało w 1956 r. Dzisiaj, mamy około 460 grup; odbywają się także mityngi w języku angielskim, fińskim, islandzkim, polskim, rosyjskim i hiszpańskim. Za granicą istnieje także około 20 grup szwedzkojęzycznych oraz trzy grupy internetowe.

Rada Powierników składa się z ośmiu powierników, po jednym z każdego z sześciu regionów i jednego powiernika Klasy A. Delegaci narodowi są członkami Rady Powierników. Powierników i delegatów narodowych wybiera Konferencja Służb.

Fundacja Anonimowych Alkoholików w Szwecji jest niedochodową fundacją, założoną w 2001r i reprezentowaną przez Radę Powierników. Fundacja zajmuje się działalnością wydawniczą i odpowiada także za GSO. Biuro Służb Ogólnych zatrudnia jednego pracownika na cały etat i drugiego na pół etatu.

Zatwierdzona literatura AA składa się dzisiaj z 11 przetłumaczonych książek i jednej książki wydanej przez AA w Szwecji. Mamy 34 broszury oprócz naklejek, rolet, płyt CD i DVD w języku szwedzkim. Komisja Literatury ma nowych członków i obecnie ciężko pracuje nad nowymi tłumaczeniami, włącznie z Wielką Księgą (czwarte wydanie). Około 50% naszego dochodu pochodzi ze sprzedaży literatury.

Szwedzka strona internetowa, oparta na najnowszej technologii, rozbudowana i jest ważnym ogniwem w sieci niesienia posłania, ze spisem mityngów dostępnym online. Strona ruszyła i działa od sierpnia 2015 r.

Komisja ds. Archiwum kontynuuje swoje prace, aby przejrzeć i skatalogować cały materiał znajdujący się w archiwum.

Grupa robocza powołana o przejrzania centralnych służb ukończyła swoje końcowe sprawozdanie, zawierające także całościowy przegląd naszego Poradnika dla Służb,, które zostało wdrożone w życie w trakcie 2015 r. W marcu 2016 r. Biuro Służb AA przeniosło się do nowej siedziby poza miastem Sztokholm.

Christer M.

Trynidad i Tobago:

Mający około 1.392.000 mieszkańców, Trynidad i Tobago to najbardziej wysunięte na południe wyspy Karaibów. Mamy obecnie 116 mityngów grup AA na terenach wiejskich i miejskich na całym obszarze naszego kraju składającego się z bliźniaczych wysp.

Rocznie wydajemy trzy główne publikacje: *Czasy AA*, kwartalnik zawierający wiadomości i opinie naszego Biura Służb Ogólnych; pismo *Łodyga dyni*, które jest obecnie wydawane co roku w porze naszych konwencji krajowych; i broszura 'Kto, ja,' która zawiera istotne informacje o AA i alkoholizmie i krajowy spis wszystkich naszych grup oraz czas i miejsce ich mityngów.

Nadal jesteśmy w trakcie budowy naszej strony internetowej zgodnie ze wskazówkami dotyczącymi stron.

Mamy 24-godzinną służbę telefoniczną, która średnio otrzymuje 10 zgłoszeń dziennie od osób poszukujących informacji o AA. Te telefony pochodzą głównie od krewnych i pracodawców osób, które być może mają problemy z piciem.

W czasie minionych dwóch lat nawiązaliśmy kontakty z sędziami, ponieważ otrzymujemy coraz więcej skierowań z sądów odnośnie osób, które zostały złapane prowadząc pod wpływem alkoholu i wymagają dowodu obecności na naszych mityngach. Sądy nie dają tym osobom żadnych formularzy czy kartek i musimy tworzyć coś w rodzaju zaświadczeń, żeby dać takim osobom jako dowód obecności na naszych mityngach.

Nasz kraj jest dobrze znany z naszego karnawału, kalipso i zespołów grających na pustych beczkach – wszystkie imprezy ściśle kojarzone z nadmiernym spożyciem alkoholu. My w Anonimowych Alkoholikach znamy to i kontynuujemy prowadzenie programów pomocowych za pośrednictwem mediów, pikników zdrowotnych, wykładów i dyskusji, aby uwrażliwić społeczeństwo na niebezpieczeństwa związane ze spożywaniem alkoholu i dostępność AA. Jedna z naszych intergrup postawiła budkę informacyjną w głównym miejscu świętowania karnawału, która była odwiedzana zarówno przez miejscowych członków jak i zagranicznych gości.

Od ostatniego Światowego Mityngu Służb gościliśmy dwie konwencje krajowe w 2015 r. i jedną w 2016 r., aby upamiętnić 60. rocznicę AA w Trynidadzie i Tobago. Programy tych konwencji były zarówno pomysłowe, jak i inspirujące. Nasz coroczny Mityng Służb Ogólnych odbywa się w listopadzie każdego roku, kiedy wszyscy udziałowcy AA spotykają się, aby dyskutować, debatować i dawać rekomendacje w sprawach dotyczących zdrowia i rozwoju naszej ukochanej Wspólnoty.

Konwencja i coroczny Obiad Wdzięczności są nadal głównymi imprezami podczas których zbierane są pieniądze, aby uzupełnić datki od członków i grup. W dalszym ciągu zwracamy się do członków i grup, aby wspierali nasze służby.

Raj R.

Ukraina:

W dalszym ciągu na naszych Konferencjach Służb Ogólnych pojawiają się goście, członkowie AA z zagranicy. Ostatnio, jeden z delegatów narodowych USA/Kanady uczestniczył w naszej 17. Konferencji Służb Ogólnych w Kijowie w maju 2015 r., dzieląc się doświadczeniem, siłą i nadzieją na tematy związane ze służbą. Członkowie z RP Wielkiej Brytanii byli obecni na naszej 18. Konferencji jako obserwatorzy w maju 2016 r. w Połtawie, odnosząc się do tematu 'AA – Wspólnota bez granic.'

Ważnym działaniem podczas Konferencji w 2015 r. było zatwierdzenie przez Konferencję poprawionych i uaktualnionych tłumaczeń Kroków, Tradycji (zarówno krótka, jak i długa forma) i Koncepcji (długa forma) w języku ukraińskim. Konferencja w 2016 r. zatwierdziła 16-stronicową broszurę poświęconą przerobionym tłumaczeniom podstawowego materiału AA, obejmującą Preambułę, Dwanaście Kroków, Dwanaście Tradycji, Dwanaście Koncepcji, „Jak to działa” i Deklarację Jedności i Deklarację Odpowiedzialności. Te pozycje są ważne dla jedności i spójności w tłumaczeniach.

Konferencja w 2016 r. zatwierdziła także uaktualnioną wersję Statutu Ukraińskiego Centrum Służb AA (ukraińskiego GSO), który wcześniej został poprawiony i zatwierdzony przez 16. Konferencję. Poprawiona wersja została zaktualizowana, aby być zgodną z ukraińskim prawem.

Ukraińskie GSO zostało przeniesione z Kijowa do Połtawy i rozpoczęło działanie w maju 2016 r. Zostało ponownie zarejestrowane zgodnie z ukraińskim prawem w grudniu 2015 r.

Przychodzący i odchodzący delegaci narodowi z AA na Ukrainie uczestniczyli w 66. Konferencji Służb Ogólnych w Nowym Jorku w kwietniu 2016 r. jako obserwatorzy, gdzie mogli poznać kulisy Konferencji USA/Kanady w działaniu i mieli okazję spotkać się i porozmawiać z członkami Konferencji z USA i Kanady. Delegaci dzielili się swoim doświadczeniem i wrażeniami z Konferencji USA/Kanady podczas ukraińskiej Konferencji, konwencji w Lwowie w maju, i prawdopodobnie będą jeszcze kilka razy podczas innych nadchodzących konwencji.

Skoncentrowaliśmy się na tłumaczeniu literatury na język ukraiński. Dwie broszury zostały ukończone i wydrukowane w języku ukraińskim w 2016 r.: „Duchowni pytają o Wspólnotę AA” i „Grupa AA.” Dwie inne zostały przeredagowane i ponownie wydrukowane: „Często zadawane pytania o AA” i „Czy w Twoim życiu jest alkoholik?” Ponadto, „Jak rozumieć anonimowość,” „Problemy inne niż alkohol” i „Sponsorowanie: pytania i odpowiedzi” zostały także przetłumaczone i są w trakcie procesu akceptacji. Tłumaczymy ponownie także Wielką Księgę na język ukraiński i spodziewamy się druku nowego wydania do lata 2017 r.

Nadal łączymy się, odwiedzamy i zapraszamy członków AA z innych krajów – cenny i niezastąpiony sposób dzielenia się i poznawania. Kontynuujemy także organizowanie warsztatów służb, aby dzielić się, uczyć się i nieść posłanie we własnej społeczności AA.

Dwóch członków AA z Ukrainy i przyjaciel AA na Ukrainie byli mówcami i prowadzili mityngi podczas Międzynarodowej Konwencji AA w Atlancie w lipcu 2015 r., i dwóch ukraińskich delegatów narodowych uczestniczyło w Światowym Mityngu Służb w Warszawie w Polsce w 2014 r. i w Europejskim Mityngu Służb w Yorku w Anglii w październiku 2015 r.

Dwóch przedstawicieli ukraińskiego AA uczestniczyło w Konferencji Służb Ogólnych w Polsce w listopadzie 2015 r., a w kwietniu 2016 r. dwóch przedstawicieli ukraińskiego AA uczestniczyło w konferencji dotyczącej zakładów karnych odbywającej się w Polsce.

Z powodu konfliktu we Wschodniej Ukrainie, osiem grup AA na terenie Doniecka i Ługańska znajduje się obecnie na ziemi, która jest okupowana i kontrolowana przez prorosyjskich rebeliantów. Cztery grupy we Wschodnim Regionie AA pozostają na terenie kontrolowanym przez władze ukraińskie. Nazwy grup na okupowanych terenach regularnie zmieniają się, podobnie jak miejsca, gdzie odbywają się mityngi. Pięć grup donieckich, na okupowanym terytorium, dołączyło do rosyjskiej struktury służb (która ma swoją Konferencję Służb Ogólnych w kwietniu), ponieważ znacznie łatwiej było im funkcjonować mając rosyjskie referencje. Trzy grupy w Ługańsku, który także znajduje się na okupowanej ziemi, pozostały w strukturze służb ukraińskiego AA. Powiernik Rady Powierników dla regionu AA Wschodniej Ukrainy informuje, że wielu z dawnych członków nadal uczestniczy w AA w okupowanych regionach Ukrainy i że utrzymywany jest z nimi kontakt, przynajmniej co miesiąc.

Sześć grup na Krymie, które były wcześniej w Ukrainie, teraz umieszczają się jako grupy AA w Republice Krymskiej.

Podczas gdy liczbę ludności Ukrainy szacuje się na ponad 42 miliony, liczba członków AA szacowana jest na 1.200-1.300 osób. AA trafiło na Ukrainę 27 lat temu.

Jedność wewnątrz AA i wewnątrz jego struktury służb na Ukrainie, kontakt między Radą Służb Ogólnych i prawie 125 grupami i ich członkami, pomaganie lekarzom, duchowieństwu, mediom i innym pracującym na polu alkoholizmu – oto wyzwania, które zostały rozpoznane przez Radę Służb Ogólnych. Już zaczęły się prace w kierunku rozwiązania niektórych z nich.

Pracujemy także nad tym, aby nasze Biuro Służb Ogólnych było lepiej połączone z i świadczyło potrzebne wsparcie i usługi dla członków AA na Ukrainie.

Yury T.

USA/Kanada:

Szacujemy, że w USA i Kanadzie mamy w GSO zarejestrowane 67.193 grupy AA i 1.383.848 członków w USA i Kanadzie. Nasza struktura jest podzielona na osiem obszarów – sześć w Stanach Zjednoczonych i dwa w Kanadzie. Wśród tych obszarów, mamy łącznie 93 regiony, z których każdy wybiera delegata na dwuletnią kadencję.

Każdego roku wiosną odbywa się nasza Konferencja Służb Ogólnych w mieście Nowy Jork, ze 135 głoszącymi członkami. Dziewięćdziesięciu trzech delegatów stanowi dwie-trzecie głoszących członków a resztę stanowią powiernicy, dyrektorzy i personel z naszego Biura Służb Ogólnych i Biura Grapevine.

Naszą Radę Powierników tworzy 21 powierników, z których czternastu jest klasyfikowanych jako Klasa B (alkoholicy) i siedmiu Klasy A (niealkoholicy). Służą w niepokrywających się terminach i są wybierani przez Konferencję Służb Ogólnych. Rada Powierników jest głównym dostawcą usług Konferencji i ma swobodę działania w zwyczajnym toku polityki i interesów swoich dwóch spółek służb, Służby Światowe AA (AAWS) i AA Grapevine, Inc.

AAWS odpowiada za usługi grupowe, które obejmują działania GSO, oraz wydawanie i dystrybucję literatury AA. Spółkę tworzy dziewięciu dyrektorów, z których czterech jest powiernikami Rady Powierników, trzej to niebędący powiernikami dyrektorzy, którzy są wybierani przez Konferencję, opłacany członek personelu i dyrektor generalny, który także służy jako jej przewodniczący.

AA Grapevine, Inc. wydaje i rozprowadza co miesiąc pismo Grapevine. Wydaje także *La Viña*, dwumiesięcznik dla hiszpańskojęzycznych członków AA, wraz z innymi powiązanymi artykułami. Składa się z ośmiu dyrektorów, z których czterech jest powiernikami Rady Powierników, trzej to niebędący powiernikami dyrektorzy, którzy są wybierani przez Konferencję i redaktor naczelny.

W 2015 r., wydaliśmy 1.541.337 książek i broszur w języku angielskim, francuskim i hiszpańskim. Wydaliśmy także 3.269.600 broszurek. Sprzedaż literatury sięgnęła kwoty \$12.706.249, natomiast datki od grup i członków sięgnęły \$7.154.156. Obecnie dostępnych jest 69 tłumaczeń Wielkiej Księgi, a 17 dalszych jest w trakcie. Inna literatura została przetłumaczona na 92 języki. Sprzedaż ebooków odpowiadała sprzedaży 18.686 egzemplarzy Wielkiej Księgi i 18.036 *Dwunastu Kroków i Dwunastu Tradycji*.

W 2015 r., nasza strona internetowa była odwiedzana około 12.800.000 razy, z czego miesięcznie ponad 20.000 klikano na przycisk 'Uzyskaj pomoc w związku z problemem z piciem.'

Międzynarodowa Konwencja Anonimowych Alkoholików w 2015r., odbyła się w Atlancie w stanie Georgia w dniach 2-5 lipca, a tematem było „80 lat – szczęśliwi, radośni i wolni.” Około 56.900 członkowie AA i gości z całego świata świętowało 80-lecie AA podczas tej imprezy, co sprawiło, że była to jak dotąd największa Konwencja Międzynarodowa.

Scott H.

Sprawozdania Komisji

Organizacyjnej

Komisja dokonała przeglądu składu, zakresu działania i procedur i nie dokonała żadnych zmian.

Komisja rekomenduje następujący temat na 25. Światowy Mityng Służb: „Nasze Dwanaście Tradycji: Przyszłość AA we współczesnym świecie”.

Komisja rekomenduje, aby wśród tematów prezentacji/dyskusji podczas 25. ŚMS znalazły się:

- 1 . Stare wartości we współczesnym AA
 - a . Czy anonimowość jest nadal istotna?
 - b . Przyciąganie a reklamowanie w świecie Internetu
 - c . Tradycje w środkach masowego przekazu
- 2 . Służba: Inwestycja w przyszłość AA
 - a . Służba: Nie mów mi — pokaż mi
 - b . Tradycja Siódma — Wsparcie dla naszych służb
- 3 . Literatura i jej miejsce w świecie Internetu
 - a . EBooki — Jak wpływają na finanse AA
 - b . Przyszłość naszych krajowych biuletynów
 - c . Literatura AA — Obraz powie ci więcej, niż tysiąc słów
- 4 . Bezpieczeństwo członków Wspólnoty szczególnie narażonych na zranienie, a., b., c. Włączanie mniejszości do AA.
 - a . Społeczność ludzi równych
 - b . Rozpoznawanie ludzi wrażliwych i podatnych na wpływy
 - c . Włączanie mniejszości do AA
- 5 . Dzielenie się wartością Tradycji Czwartej
 - a . Wolność czy chaos?
 - b . W jaki sposób ona wspiera jedność?
- 6 . Przyciąganie członków do służby
 - a . Sponsorowanie w służbie
 - b . Uczestniczenie w służbie poza grupą
 - c . Korzyści z pełnienia służby
- 7 . Mityngi o specjalnym przeznaczeniu
 - a . Wartość mityngów dla kobiet
 - b . Mityngi o specjalnym przeznaczeniu a Tradycja Trzecia

c . Mityngi czy grupy?

Komisja rekomenduje, aby wśród tematów warsztatów podczas 25. ŚMS znalazły się:

- 1 . Jak mądrze korzystać z Internetu?
- 2 . Sponsorowanie kraj krajowi
- 3 . Przywództwo w AA

Na przewodniczącego komisji został wybrany Scott H. z USA/Kanady, natomiast Joe H. z Wielkiej Brytanii na zmiennika

Literatury/Wydawnictw

Komisja dokonała przeglądu składu, zakresu działania i procedur i nie dokonała żadnych zmian.

Komisja przyjęła sprawozdanie AAWS dotyczące Międzynarodowego Funduszu Literatury. W wyniku dyskusji komisji padła sugestia, aby w sprawozdaniu AAWS dotyczącym Międzynarodowego Funduszu Literatury znalazło się bardziej szczegółowe sprawozdanie finansowe zawierające następujące dodatkowe informacje:

- Kwoty datków struktury służb USA/Kanady na tłumaczenia.
- Koszty tłumaczeń.
- Odniesienie do projektów tłumaczeniowych ukończonych i sfinansowanych w cyklu roku finansowego za okres do trzech lat wstecz. Bardziej szczegółowe sprawozdanie mogłoby być cennym narzędziem dla delegatów ŚMS dążących do promowania datków na fundusz i wspierania ogólnościowych wysiłków mających na celu sfinansowanie toczących się i przyszłych projektów tłumaczeniowych.

Komisja zajmowała się następującymi tematami:

1. Omów skuteczność literatury AA dostępnej w twoim kraju w niesieniu posłania AA. Jak dobrze literatura AA dostępna w twoim kraju odzwierciedla doświadczenie waszego teraźniejszego członkostwa? Jak dobrze dociera ona do zróżnicowanej populacji alkoholików, którzy jeszcze nie trafili do AA?

Kraje poinformowały o całej gamie sytuacji odnośnie praw autorskich, licencjonowania i sprzedaży literatury, które wahały się od wszystkich pozycji literatury z licencjami AAWS, Inc., dostępnych do sprzedaży, aż do nie posiadania żadnych licencji. Większość krajów ma co najmniej kilka pozycji literatury z licencjami dostępnych do sprzedaży; z kolei, sprzedaż literatury stanowi wsparcie finansowe wszystkich struktur. Wiele krajów zwraca uwagę na pomocne działania innych krajów w zakresie zwiększenia dostępności literatury.

Większość krajów informuje o wykorzystywaniu literatury AA do niesienia posłania poprzez udostępnienie jej w różnych miejscach, włącznie z bibliotekami, placówkami leczniczymi, zakładami karnymi i podczas spotkań profesjonalistów. Większość krajów wykorzystuje poszczególne pozycje literatury AA w celu dotarcia do konkretnych grup alkoholików: młodzieży, ludzi starszych, kobiet oraz do środowisk, które mogą być zaniedbane przez służby AA, a mianowicie do autochtonicznej ludności. Kilka krajów wymieniło przygotowywanie pakietów zawierających literaturę AA z przeznaczeniem dla profesjonalistów, nowicjuszy oraz alkoholików przebywających w placówkach leczniczych i zakładach karnych.

Szereg krajów podzieliło się doświadczeniem w korzystaniu z literatury jako części ich służby w ramach 12 Kroku oraz dla odnotowania i świętowania rocznicy powstania AA na świecie w roku 1935 lub początku AA w poszczególnych krajach.

Jeden z delegatów poinformował, że *Dwanaście Kroków i Dwanaście Tradycji* jest najczęściej czytany tekst na mityngach w jego kraju. W innym kraju najszybciej sprzedającą się pozycją literatury AA jest niedawno przetłumaczona książka *Język serca*.

Delegaci większości krajów poinformowali, że literatura AA jest u nich dostępna zarówno w formie drukowanej jak i w Internecie. Niektóre kraje ograniczają ilość nieodpłatnej literatury w Internecie, aby uniknąć zapaści finansowej, która mogłaby powstać z powodu utraty przychodów ze sprzedaży literatury. Jeden z delegatów poinformował, że możliwość pobierania na stronie internetowej i drukowania Wielkiej Księgi nie spowodowała zmniejszenia sprzedaży. Inny delegat podzielił się informacją, że służby w jego kraju umożliwiają obecnie czytanie literatury AA na stronie internetowej bez możliwości pobierania plików.

Inny delegat poinformował o dostępności literatury w wielu różnych formach, w tym w języku migowym, w alfabecie Braille'a, z dużą czcionką oraz w wersji audio. Większość krajów odnotowuje wzrost zapotrzebowania na literaturę w formacie audiowizualnym.

Jeden z delegatów poinformował, że współpraca między służbami AA i rządem pomyślnie wpływa na działania w zakresie Informacji Publicznej w skali ogólnokrajowej. Działania te kierowane są do młodzieży na początku roku szkolnego, do społeczeństwa po zakończeniu grudniowego, świątecznego okresu nadmiernego spożywania alkoholu i do osób związanych z placówkami leczniczymi i zakładami karnymi.

Kilka krajów zgłosiło potrzebę znalezienia i wykorzystania lepszych sposobów dostarczania literatury AA w przypadkach, kiedy koszty transportu między krajami są zbyt wysokie.

2. Jakie działania są podejmowane w twoim kraju, aby literatura AA dotarła do alkoholików, którzy nie mają jeszcze możliwości czytania jej w swoim języku ojczystym?

Niewielka liczba delegatów poinformowała o przetłumaczeniu wybranych pozycji literatury AA na inne języki, którymi posługują się społeczności w ich krajach. Jeden z delegatów powiedział o działaniach uwzględniających dostępność literatury i sprzedaż po cenach równoważących możliwie jak najlepiej odmienne sytuacje finansowe struktur AA w poszczególnych krajach. Inny delegat mówił o udostępnieniu literatury w trzech językach powszechnie używanych w jego kraju, przy jednoczesnym udostępnieniu literatury w sąsiednich państwach w języku urzędowym jego kraju.

Na Konferencji Służb Ogólnych jednego z państw członkom Wspólnoty przekazywany jest wykaz pozycji literatury, które są obecnie tłumaczone i pozycji oczekujących na tłumaczenie. Co roku, członkowie są proszeni o podanie priorytetowych tytułów, które ich zdaniem będą najbardziej przydatne przy niesieniu posłania AA. W ten sposób kolejność pozycji tłumaczonych w danym roku jest zgodna z preferencjami Wspólnoty.

3. W jakim stopniu w twoim kraju jest dostępna literatura AA w innej formie niż forma papierowa?

W większości krajów literatura jest udostępniana na stronach internetowych. Jeden z krajów podjął starania wydania Wielkiej Księgi w wersji audio, natomiast inny kraj chce udostępnić literaturę w formie ebooków. Koszt oprogramowania dla dobrze zabezpieczonych kopii ebooków okazał się zbyt wysoki, ale być może byłby on niższy, gdyby kilka krajów podjęło wspólny wysiłek w tym zakresie. Wydanie i rozpowszechnianie ebooków podlega określonym przez AAWS, Inc. wymogom w zakresie ochrony praw autorskich i uzyskania licencji dokładnie tak samo jak w przypadku literatury drukowanej. Delegat jednego z krajów przyznał, że jego społeczność jest 'staroświecka' i preferuje czytanie literatury w formie papierowej, więc dostęp do wersji elektronicznej literatury AA jest ograniczony i członków Wspólnoty zachęca się do korzystania z materiałów drukowanych.

4. W jaki sposób finanse wpływają na zdolność niesienia posłania AA przy pomocy literatury w twoim kraju?

Finanse w różny sposób wpływają na niesienie posłania przez poszczególne struktury AA. Jeden z delegatów podał przykład korzystania z małych kart informacyjnych zamiast ulotek lub książek. Ponadto, delegaci niektórych krajów stwierdzili, że ograniczone środki finansowe zmniejszają zdolność do występowania o licencji na drukowanie i sprzedaż literatury. Jeden z krajów dostarcza literaturę w formie elektronicznej, pozostawiając kwestię drukowania i ponoszenia kosztów członkom AA i grupom, do których literatura jest przekazywana.

W innych krajach dysponujących środkami finansowymi, drukowanie i sprzedaż licencjonowanej literatury jest znaczącym finansowym wsparciem dla niesienia posłania. Jeden z delegatów zgłosił problem posiadania zbyt dużej kwoty pieniędzy. Ma to miejsce po sześciu lub siedmiu latach od skierowania apelu do członków wspólnoty o finansowe wsparcie w okresie, kiedy brak funduszy rzeczywiście stanowił problem. Obecnie grupy wyrażają zaniepokojenie posiadaniem pieniędzy w nadmiarze ponad rozsądną rezerwę budżetową, podczas gdy Rada Powierników w tym kraju nie chce wydawać pieniędzy bez wyraźnego celu.

Kilka krajów wymieniło działania na szczeblu krajowym zachęcające członków do kupowania literatury AA z zamiarem przekazywania jej każdego roku innemu członkowi AA, co spotkało się z pozytywną reakcją. Jeden z delegatów wspominał, że równoczesne obniżenie cen literatury i kampania zachęcająca do kupowania pozycji literatury z zamiarem jej przekazania innemu członkowi było przedsięwzięciem dobrze przyjętym przez członków.

Jeden z delegatów oświadczył, że „robimy to, co możemy przy pomocy tego, co mamy”. Zdanie to wydaje się odzwierciedlać stanowisko wszystkich krajów. Komisja wystosowała prośbę, aby całość raportu ze Światowego Mityngu Służb była zamieszczona w Internecie w formacie zapewniającym anonimowość, z możliwością ściągnięcia i wydrukowania, być może z wykorzystaniem istniejącego panelu sterowania.

Komisja zasugerowała, aby GSO USA/Kanady rozważyło możliwość wykorzystania systemów monitorowania zamówień na literaturę zagraniczną, aby klienci byli mogli poinformowani o dostawie i zawartości paczki.

Komisja omawiała wpływ osiągalności i dostępności literatury w różnych środkach elektronicznych i formatach dla struktur służb, które mają możliwości druku i sprzedaży i tych, które ich nie mają. Po szeroko zakrojonej dyskusji, komisja zgodnie uznała, że temat trzeba przekazać do dalszej dyskusji przez Komisje Literatury/Wydawnictw podczas 25. Światowego Mityngu Służb.

Na przewodniczącego komisji został wybrany Sven S. z Indii, natomiast Miquey C. z Meksyku na zmiennika

Polityki/Przyjęć/Finansów

Komisja dokonała przeglądu składu, zakresu działania i procedur i zaleciła dokonanie zmiany w akapicie pod nagłówkiem Skład, który obecnie brzmi:

Członkowie komisji są wybierani losowo kierując się geografiami, z zachowaniem równowagi między delegatami pierwszego i drugiego terminu dla zachowania ciągłości. Decyzja o dokładnym czasie i miejscu dokonania wyboru zostanie podjęta po otrzymaniu informacji odnośnie nowych delegatów.

A który obecnie otrzymuje następujące brzmienie:

Koordinator Światowego Mityngu Służb wybiera członków komisji losowo kierując się geografiami, z zachowaniem równowagi między delegatami pierwszego i drugiego terminu dla zachowania ciągłości. Koordinator Światowego Mityngu Służb określi dokładny czas i miejsce dokonania wyboru po otrzymaniu informacji odnośnie nowych delegatów.

Komisja zaleciła także dokonanie zmiany w punkcie 3 pod nagłówkiem Procedura, który obecnie brzmi:

Obecny przewodniczący komisji będzie służył jako przewodniczący przez cały bieżący Światowy Mityng Służb. Komisja wybierze nowego przewodniczącego i zmiennika z obejmujących służbę delegatów, którzy przejmą służbę na zakończenie bieżącego Światowego Mityngu Służb.

A który obecnie otrzymuje następujące brzmienie:

Obecny przewodniczący komisji będzie służył jako przewodniczący przez cały bieżący Światowy Mityng Służb. Komisja wybierze nowego przewodniczącego i zmiennika z delegatów pierwszego terminu, którzy przejmą służbę na zakończenie bieżącego Światowego Mityngu Służb.

Komisja zaaprobowała wniosek Paragwaju dotyczący uczestnictwa w 24. Światowym Mityngu Służb. Po rozważeniu wniosków złożonych przez FOAA Rosji i RSO AA Rosji, komisja zaaprobowała wniosek RSO AA Rosji dotyczący uczestnictwa w 24. Światowym Mityngu Służb. Komisja zaaprobowała wniosek Słowacji dotyczący uczestnictwa w 24. Światowym Mityngu Służb

Komisja dokonała rewizji kwalifikacji dla krajów uczestniczących w Światowym Mityngu Służb i zaleciła, aby po punkcie 2 dodać kolejny punkt o następującym brzmieniu:

W przypadku, kiedy w danym kraju funkcjonuje więcej niż jedna struktura AA o uczestnictwo w ŚMS może ubiegać się tylko ta struktura, która posiada licencję AAWS na rozpowszechnianie literatury AA.

Komisja dokonała rewizji kwalifikacji dla delegatów Światowego Mityngu Służb i zaleciła, aby punkt 5, który obecnie brzmi:

Po powrocie do swojego kraju/krajów, delegaci powinni znaleźć czas, aby przedłożyć Wspólnocie sprawozdanie ze Światowego Mityngu Służb,

Otrzymał brzmienie:

Po powrocie do swojego kraju/krajów, delegaci powinni przedłożyć Wspólnocie sprawozdanie ze Światowego Mityngu Służb.

Komisja dyskutowała nad sugestią podniesienia obowiązkowej stawki delegata z 1500 \$ do 1750 \$ poczynając od 25. Światowego Mityngu Służb. Po obszernej dyskusji na temat zasady samowystarczalności z Tradycji Siódmej i uznając pragnienie większego uczestnictwa w ŚMS krajów, które mogą mieć ograniczone zasoby finansowe, komisja postanowiła nie zgłaszać rekomendacji dotyczącej obowiązkowej stawki delegata.

Komisja zaleciła, aby 25. Światowy Mityng Służb odbył się w okresie 7-11 października 2018 r.

Komisja przejrzała notatkę od Koordynatora ŚMS, która informowała o postępie poczynionym w zbadaniu płaszczyzny dla komunikacji internetowej między delegatami ŚMS w okresie pomiędzy mityngami i wyraziła wdzięczność za dotychczasowe postępy.

Na przewodniczącego komisji został wybrany Roger S. z Nowej Zelandii, natomiast John L. z RPA na zmiennika.

Współpracy z Innymi

Komisja dokonała przeglądu składu, zakresu działania i procedur i zaleciła dokonanie zmiany w punkcie 3, który obecnie brzmi:

Obecny przewodniczący komisji będzie służył jako przewodniczący przez cały bieżący Światowy Mityng Służb. Komisja wybierze nowego przewodniczącego i zmiennika z obejmujących służbę delegatów, którzy przejmą służbę na zakończenie bieżącego Światowego Mityngu Służb.

A który obecnie otrzymuje następujące brzmienie:

Obecny przewodniczący komisji będzie służył jako przewodniczący przez cały bieżący Światowy Mityng Służb. Komisja wybierze nowego przewodniczącego i zmiennika z obejmujących służbę delegatów (pierwszego terminu), którzy przejmą służbę na zakończenie bieżącego Światowego Mityngu Służb.

Komisja zajmowała się następującymi tematami:

1. AA i technologia

Członkowie komisji podzielili się doświadczeniem zarówno pozytywnego jak i negatywnego wpływu, jaki na niesienie posłania AA wywiera technologia.

Z jednej strony delegaci większości krajów przyznali, że na korzystaniu z nowej technologii skorzystały służby przy niesieniu posłania AA do alkoholików, z drugiej stwierdzili oni, że spotkania 'twarzą w twarz' z członkami AA są zazwyczaj korzystniejszym środkiem komunikacji, o ile jest to możliwe.

Większość krajów zwróciła uwagę na łatwość obserwowania z zewnątrz wspólnoty AA przed wkroczeniem w erę współczesnej techniki i obecnego AA w nowym środowisku technologicznym. Wydaje się, że wewnątrz Wspólnoty jest mniejsza świadomość tego, jak interpretować Tradycje AA przy posługiwaniu się nowymi formami komunikacji.

Delegaci z wielu krajów poinformowali, że nowa technologia często stanowi pomost łączący alkoholików z 'realnymi' grupami i członkami AA.

Ponadto, technologia okazała się być cennym narzędziem komunikowania się z profesjonalistami, młodzieżą i społecznościami zamieszkującymi odległe regiony.

Delegaci większości krajów zgodzili się, że współczesna technika jest częścią naszego życia, którą musimy zaakceptować i że istnieje potrzeba wykorzystania entuzjazmu członków dla nowych form komunikacji. Jednak, inni zauważyli, że musimy uczynić ją prostą, łatwo dostępną i odpowiadającą politechnicznym możliwościom i potrzebom osób w różnych grupach wiekowych.

Niektóre kraje informują o różnych wyzwaniach, jakie pojawiają się podczas korzystania ze współczesnej techniki, kiedy trzeba zachować Tradycje AA, szczególnie te, które mówią o anonimowości.

Jeden z delegatów podzielił się informacją, jak dostępna obecnie technologia okazała się pomocna przy przygotowaniu materiałów AA, których produkcja zależna kiedyś była od zewnętrznej firmy świadczącej usługi drukarskie.

Inny delegat poinformował o tym, jak program telewizyjny wyemitowany w całym kraju przyczynił się do przekazania informacji o AA do wszystkich zakątków. Z jednej strony miało to pozytywny wpływ na współpracę z mediami, z drugiej zaś ich biuro było nieprzygotowane do przyjmowania tak dużej ilości połączeń telefonicznych otrzymanych po emisji programu. Było ich tak wiele, że linie telefoniczne chwilowo przestały działać.

2. A.A. Online

Większość krajów poinformowała, o działaniach AA online. Oto niektóre z ich:

- » Niektóre Biura Służb Ogólnych lub inne lokalne biura są gospodarzem mityngów online, również tych z funkcją wideo chat.
- » Mityngi online z możliwością użycia strumienia wideo w celu włączenia osób samotnych do przekazania posłania AA.
- » Sponsorowanie.
- » Wyszukiwanie mityngów online.
- » Media społecznościowe.
- » Udostępnianie literatury AA za pośrednictwem strony internetowej, w tym ebooków.
- » Komunikowanie się z członkami wspólnoty i profesjonalistami w ustalonym czasie

Jeden z delegatów poinformował, że struktura służb w jednej z grup online działających w jego kraju jest lustrzanym odbiciem służb grup spotykających się 'twarzą w twarz'. Grupa ta spotyka się również osobiście na corocznej inwenturze; mityng ten jest otwarty dla wszystkich członków AA uczestniczących w roli obserwatorów.

Inny delegat mówił o działającym z powodzeniem przycisku 'pomoc', który jest dostępny zarówno podczas komunikacji werbalnej prowadzonej 'na żywo' jak i podczas wstępnych nagrań (poza godzinami pracy). Osoby korzystające z tego przycisku mogą łatwo uzyskać dostęp do adresu i godziny rozpoczęcia najbliższego mityngu AA.

Delegat ten zauważył również, że technologia online jest cennym narzędziem komunikacji pomiędzy Radą Powierników i grupami AA zwłaszcza wtedy, kiedy potrzebne jest podjęcie przez nie szybkich decyzji lub głosowanie.

Delegaci z innych krajów zgodnie stwierdzili, że komunikacja online może być pomocna dla przeprowadzenia dyskusji między członkami Rady Powierników w przypadku, gdy mieszkają oni daleko od siebie. Delegaci dodali, że bezpośrednie, osobiste spotkania są zawsze korzystniejsze. Jeden z delegatów podzielił się osobistym doświadczeniem w służbie 12 Kroku i osiągnięciem trzeźwości poprzez mityngi online, zanim ostatecznie zdecydował się na udział w mityngu 'twarzą w twarz'.

Delegaci zgodnie stwierdzili, że alkoholicy odczuwający na początku lęk przed uczestnictwem w bezpośrednich mityngach chętniej przystaną na udział w nich, jeśli mają za sobą dobre doświadczenia z mityngów online. Mityngi online mogą być bardzo pomocne szczególnie w krajach, w których alkoholicy są napiętnowani. Delegaci wyrazili obawę, że sytuacja, w której członek spotka się na mityngu ze szkodliwym przekazem lub wręcz dezinformacją, może doprowadzić do powstania u niego trwałej niechęci, powstrzymującej od dalszego szukania pomocy w AA.

Delegat jednego z krajów był świadkiem mityngów online, które wydają się bardzo odbiegać od zakresu posłania AA; w takich przypadkach te spotkania online są określane jako 'nie-grupy AA'. Delegaci wielu krajów wyrazili zaniepokojenie z powodu pojawiających się w Internecie dezinformacji na temat AA i podkreślili jak istotne znaczenie ma obecność AA w Internecie dla bezpośredniego informowania o tym, co AA robi i czego nie robi.

Niektóre kraje podzieliły się informacją, że mityngi /grupy online są narzędziem zdrowienia dla kobiet, rodziców pozostających w domu i członków AA, którzy pracują w godzinach wykraczających czasowo poza normalne godziny mityngów.

Inny delegat zauważył, że alkoholicy w kraju bez rozwiniętej struktury służb mają ponad 200 działających mityngów/grup online. Z mityngów online korzystają alkoholicy, którzy nie są w stanie spotkać się 'warzą w twarz' ze względu na ewentualne obostrzenia rządowe.

Jeden z delegatów mówił o programie pilotażowym, w ramach którego niektóre więzienia umożliwiają obecnie członkom AA niesienie posłania AA przez Skype. Ten rodzaju mityngu pozwala nieść posłanie nadziei i zdrowienia przez coraz większą ilość członków AA, którzy w przeszłości odbywali więzienne wyroki, gdyż zarządzenia zakładów karanych często zakazują im udziału w organizowaniu mityngów AA w więzieniu.

Wszystkie kraje wyraziły zaniepokojenie, że powszechnym zjawiskiem jest to, że tylko niewielki procent członków wspólnoty przyjmuje na siebie ciężar służenia i niesienia posłania.

3. Witanie nowo wstępujących do Wspólnoty i długoletnich członków AA

Wielu delegatów zauważyło, że sposób, w jaki dana grupa działa, może znacznie wpłynąć na to, czy alkoholik czuje, że może powrócić do grupy po pomoc. Siła uśmiechu i serdeczny uścisk dłoni pozwalają wielu członkom uzmysłwić, że są oni we wspólnocie mile widziani.

Niektórzy delegaci stwierdzają, że niektórzy nowicjusze nie są zbyt otwarci na przyjmowanie zbyt mocno wyrażanych pomysłów i sugestii. Ale dla nich jest również miejsce we wspólnocie.

Delegaci z większości krajów zgodnie mówili, że ważne jest dotarcie z pomocą w równie entuzjastyczny sposób do członków z długoletnim stażem abstynencji. Długoletni członkowie mogą korzystać z doświadczeń nowych członków. Nowicjusze mogą wnieść perspektywę, która mogła wyblaknąć u pozostających w abstynencji przez dłuższy okres długoletnich członków wspólnoty. Ponadto, na grupie winna być zawsze osoba gotowa do sponsorowania, w przypadku, gdyby któryś z weteranów chciał zmienić swojego sponsora.

Wszystkie kraje zgodziły się, że istnieją różne podejścia w kwestii witania nowo wstępujących do AA. Z jednej strony, witający i wspólnota są ważnymi aspektami, z drugiej niektóre grupy aktywniej wypełniają to zadanie zapoznając nowych członków z Krokami, Tradycjami i Koncepcjami AA, a także wybierając sponsora dla tych, którzy jego potrzebują.

Delegaci wszystkich krajów uznali, jak ważny dla alkoholika jest wspólnie spędzony czas przed mityngiem i po mityngu. Określenia 'Spotkanie przed mityngiem' oraz 'Spotkanie po mityngu' wydają się być uniwersalnym językiem, który bywa często jednym z najprzyjemniejszych wspomnień z naszego najwcześniejszego okresu trzeźwienia.

4. Współpraca z profesjonalistami

Delegaci wielu krajów zakomunikowali, że współpraca ze środowiskiem profesjonalistów stanowi niemałe wyzwanie. Należą do tego środowiska lekarze, prawnicy, pracownicy opieki społecznej, policjanci i pracodawcy. Chociaż niektóre kraje pozostawiają współpracę z profesjonalistami Radzie Powierników, regionom, intergrupom i biurom lokalnych służb, w innych krajach działalność ta jest prowadzona głównie przez grupy.

Dezinformacja o AA jest częstym tematem dyskusji w wielu krajach. Niektórzy delegaci poinformowali, że terapie polegające na redukcji szkód picia alkoholu a nie na zaprzestaniu picia oraz inne programy oferowane przez profesjonalistów często wprowadzają różne punkty widzenia na tematy, w stosunku do których AA nie zajmuje żadnego stanowiska. Profesjoniści mogą powiedzieć: „Idź do AA tylko na chwilę”. Nie mogą oni w pełni zrozumieć, że mimo dobrowolnego członkostwa we wspólnocie, nasze doświadczenie, którym się dzielimy z innymi, polega na tym, że uznaliśmy alkoholizm za chorobę na całe życie. Znaleźliśmy w końcu skuteczne w naszym przypadku rozwiązanie naszego problemu alkoholowego. Naszym głównym celem jest być tutaj wtedy, kiedy alkoholik szuka pomocnej dłoni AA.

Wszystkie państwa zgodnie przyznały, że nie konkurujemy z innymi podmiotami, które pomagają alkoholikom.

Niektóre kraje przyznały, że komunikacja i współpraca z profesjonalistami stała się statyczna lub ogranicza się wyłącznie do określonych grup zawodowych, takich jak policja lub szkolnictwo wyższe. Niektórzy delegaci zauważyli, że działania w zakresie Informacji Publicznej z wykorzystaniem telewizji i radia są najbardziej skuteczne w komunikacji z profesjonalistami.

Jeden z delegatów podzielił się informacją, że w jego kraju ośrodki leczenia są głównym miejscem, w których alkoholicy otrzymują pierwszą pomoc. Często bywa tak, że liczba alkoholików, którzy szukają pomocy w AA przekracza ilość grup AA i możliwości udzielenia im pomocy.

Kolejny delegat powiedział, że struktura AA w jego kraju została poproszona o produkcję krótkiego filmu o AA do zaprezentowania w poczekalniach przychodni lekarskich. Delegaci innych krajów zgodzili się z opinią profesjonalistów, według których pokazywanie filmów o AA podczas prezentacji może być tą formą przekazu, która dodaje 'wiarygodności'. Prezentacja w Powerpoint może być przejrzystą i skuteczną formą przekazu.

Jeden z delegatów stwierdził, że przeprowadzenie ankiety członkostwa, o co często proszą profesjonaliści, może być również pomocne w dostarczaniu nieformalnych danych statystycznych obrazujących rozwój AA. Chociaż AA nie prowadzi żadnych badań, wyniki ankiety mogą być pomocne w zdobyciu informacji, jaki jest okres trzeźwości przeciętnego alkoholika.

Większość krajów zgodziła się z tym, że dużą korzyść przynosi publikowanie literatury specjalnie przeznaczonej dla profesjonalistów.

Delegaci większości krajów zgodzili się, że powiernicy klasy A (niealkoholicy) od lat przekazują informacje o AA do swoich przyjaciół - profesjonalistów, występując publicznie i pomagając naszym służbom poprzez dzielenie się swoim zawodowym doświadczeniem.

Jednym z problemów dzielanych przez delegatów wielu krajach jest to, że członkowie AA, którzy stają się specjalistami w dziedzinie alkoholizmu często pełnią dwie funkcje. Nieumiejętność ich rozdzielania może prowadzić do konfuzji zarówno wśród członków AA jak i innych profesjonalistów. Osoby pełniące dwie role są mniej świadomie znaczenia Tradycji AA, szczególnie tych, które mówią, że działalność w AA jest honorowa, że za służbę w ramach 12 Kroku nie otrzymuje się wynagrodzenia, i że AA nie jest właścicielem i nie prowadzi ośrodków leczenia, ale często z nimi współpracuje.

5. Pomaganie we wprowadzaniu AA do krajów, w których dopiero tworzą się struktury służb

Delegaci wielu krajów przyznali, że dzielenie się w ramach AA, który zostało im i sąsiednim krajom przekazane przez inne kraje jest podróżą wdzięczności ze strony kraju wprowadzającego AA i kraju przyjmującego do siebie Wspólnotę.

Wiele krajów podzieliło się informacją, że obecnie otrzymują one pomoc finansową lub wsparcie w formie doświadczeń przekazywanych przez inne kraje. Inni delegaci poinformowali, że chociaż ich kraje nie otrzymują obecnie żadnej pomocy również w formie sponsorowania kraj krajowi, to jednak w przeszłości były one beneficjentami pomocy ze strony innych krajów i są teraz w stanie przekazać innym krajom, w których powstają struktury AA to, co kiedyś było im dane.

Niektórzy delegaci wspomnieli, że prostym sposobem okazania przez członków AA pomocy innym krajom jest sponsorowanie osobom, które chcą pracować nad programem Dwunastu Kroków.

Jeden z delegatów powiedział, że jego kraj dawno temu dostarczył sąsiedniemu krajowi papier do wydrukowania literatury AA. Inny delegat następnie zauważył, że jego kraj korzysta obecnie z pomocy i wsparcia ze strony kraju, który kiedyś sam otrzymał papier do wydania literatury, potwierdzając tym samym, że istnieje łańcuchowa reakcja przekazywania pomocy następnym potrzebującym.

Niektórzy delegaci poinformowali, że czasami słyszą od członków własnej struktury AA, aby w pierwszej kolejności koncentrować się na niesieniu posłania u siebie w kraju, zanim zaczną się pomagać innym krajom. Jednak wielu delegatów stwierdziło, że zdrowienie w ramach własnej struktury przybrało na sile wówczas, kiedy pomocna dłoń AA wyszła poza geograficzne granice ich kraju.

Niektóre kraje wyraziły wdzięczność za sponsorowanie kraj krajowi, o której to formie pomocy dowiedziały się podczas mityngów strefowych i na Światowym Mityngu Służb.

Jeden z delegatów podzielił się informacją, że jego kraj zapłacił za druk wydanej w innym kraju książki *Anonimowi Alkoholicy*. Inny delegat powiedział, że jego kraj pomaga innemu krajowi w uzyskaniu licencji na wydanie i rozpowszechnianie *Anonimowych Alkoholików*. Ten sam delegat dodał, że potrzebna była dodatkowa komunikacja między dwoma krajami dla podkreślenia, że udzielana pomoc w żaden sposób nie oznacza wpływania przez jego kraj na podejmowanie decyzji i prowadzenie własnych spraw przez

kraj wspomagany. Pomoc ta jest zawsze działaniem altruistycznym, podobnie jak pomoc wspierająca nasze zdrowienie.

Wiele krajów jest zdania, że jednym ze sposobów, który może być pomocny dla innych krajów jest sponsorowanie delegatów na Światowy Mityng Służb lub dokonywanie wpłat na Międzynarodowy Fundusz Literatury.

Jeden z delegatów podkreślił jak ważne znaczenie ma przekazywanie w ramach ich własnej struktury wszystkich naszych Trzech Legatów – Zdrowienia, Jedności i Służby.

Komisja poprosiła sekretarza (członka personelu GSO), aby napisał notatkę do Koordynatora Światowego Mityngu Służb sugerującą, aby w przyszłości przydzielić więcej czasu albo dodać trzecią sesję, by komisja mogła omówić podobną partię materiału.

Na przewodniczącą komisji została wybrana Maria de Fatima O. z Portugalii, natomiast David E. z Australii na zmiennika.

Wyboru miejsca

Trójka delegatów wybranych do służby w Komisji ds. Wyboru Miejsca: Mario B. (Argentyna) dla Strefy Ameryk; Shrikanth S. (Indie) dla Strefy Azji i Oceanii; Alicja D.-K. (Polska) dla Strefy Europy; oraz Greg T. i Mary C., GSO Nowy Jork, spotkali się 26 października 2016 r., aby przejrzeć oferty goszczenia 25. Światowego Mityngu Służb w 2018 r. W spotkaniu uczestniczyli także Don M., Dyrektor Finansowy GSO USA/Kanady i John K., Planista Mityngu/Konsultant, wnosząc cenne doświadczenie. Uczestniczyło także dwóch tłumaczy.

Członkowie komisji wcześniej otrzymali egzemplarze oferty każdego kraju. Ponadto, komisja wysłuchała ustnych prezentacji, które przedstawili delegaci następujących, składających ofertę krajów: Danii, Ekwadoru, Islandii, RPA. Nie usłyszano ustnej prezentacji ze strony Szwajcarii (niemieckojęzycznej). Uwaga: Nie wzięto pod uwagę oferty Niemiec, ponieważ ich hotele nie były dostępne w terminie wybranym przez Komisję Polityki/Przyjęć/Finansów (7-11 października 2018 r.).

Po dogłębnym przejrzaniu szczegółów każdej oferty, komisja rekomenduje 24. ŚMS, aby miejscem 25. Światowego Mityngu Służb (2018) był Durban w Republice Południowej Afryki, a Islandia miejscem alternatywnym.

Sprawozdania z warsztatów

Warsztat I

Uraza: Co ona oznacza dla indywidualnego zdrowienia i dla przetrwania grupy?

1. Jakiego rodzaju urazy wpływają na indywidualne zdrowienie? Na przetrwanie grupy?

Program Dwunastu Kroków jest niezbędnym narzędziem, które uwalnia alkoholików od polegania na samym sobie, pychy i strachu. Niektóre wady mogą prowadzić ludzi bardziej do poszukiwania władzy i kontroli nad innymi niż do zaufania do grupy. Z kolei Dwanaście Tradycji AA zabezpieczają poszczególne grupy przypominając nam zawsze o pierwszeństwie zasad przed osobistymi ambicjami. Niektórzy członkowie wspólnoty z długoletnim stażem trzeźwości mogą być oporni na nowe spojrzenie na sprawy AA, z kolei nowi członkowie AA nie zawsze są otwarci, aby dowiedzieć się, w jaki sposób wyłoniło się wykształcone sumienie grupy. Bezpieczne warunki dla kobiet na mityngu są istotne dla wzrostu grupy AA. Poczucie niesprawiedliwości i brak wrażliwości w stosunku do innych może rodzić urazy. Niezadowolenie rośnie we mnie, kiedy nie ma z mojej strony wybaczenia. Inwentura grupy, która kładzie nacisk na realizację głównego celu grupy często może być potwierdzającym przypomnieniem dla naszych członków o zdrowieniu, jedności i służbie.

2. Mając na względzie swobodę daną wszystkim członkom i grupom AA, jak akceptujemy fakt, że każdy AA-owiec i każda grupa ma prawo praktykować program AA w sposób przez siebie wybrany? Jak w twoim kraju pracuje się w jedności w niesieniu posłania przy zróżnicowanym postrzeganiu programu zdrowienia?

Wspólnota AA powinna pozostawać otwarta na wszystkich alkoholików zamiast zamykać się na kogokolwiek. Członkowie AA sami mogą wybrać dla siebie sposób, w jaki chcą praktykować AA-owski program zdrowienia. Może to być dla alkoholika delikatna równowaga. Ważne jest, aby być otwartym na otrzymywanie posłania AA od sponsora. Jako członkowie AA nie mamy prawa narzucać komukolwiek konkretnego sposobu.

W jednym kraju, opłaciło się być cierpliwym, bo członkowie AA zauważyli po pewnym czasie, że praca nad Krokami na dwa różne sposoby przynosi równie dobre rezultaty. Jeśli pojawiają się i utrzymują trudności i nieporozumienia można je przezwyciężyć zakładając nową grupę. W innym kraju stosowanie w praktyce zasad tolerancji i postępowanie zgodnie z Wielką Księgą uznano za właściwą drogę do znalezienia rozwiązania. Pełnienie służby oznacza również różne sposoby działania poszczególnych członków AA, dlatego konieczna jest tolerancja i akceptacja. Zrozumienie i praktykowanie zasad Czwartej Tradycji uczy nas, że grupy są autonomiczne. Przy prawidłowym zrozumieniu Tradycji Wspólnota ma większe szanse na przetrwanie dla dobra przyszłych pokoleń.

3. W jaki sposób grupy i członkowie AA w twoim kraju stawiają na pierwszym miejscu „zasady przed osobistymi ambicjami” przy podejmowaniu decyzji poprzez sumienie grupy zgodnie z Tradycją Drugą?

Jest to powszechny problem. Pomocnym duchowym drogowskazem jest postępowanie zgodnie z zasadą 'my' i pokładać zaufanie w wykształconym sumieniu każdej grupy. Przypomina nam się często, by nie biegać do innej grupy, aby ją zmieniać, lecz uwierzyć, że zmieni się ona sama w procesie własnego rozwoju. Nawet jeśli są popełniane błędy, często dają one pozytywny efekt, pod warunkiem, że istnieje silny proces gwarantujący solidność struktury AA. Z doświadczenia wynika, że decyzje indywidualne rzadko pozostają w mocy bez względu na poziom struktury AA i często są unieważniane, kiedy dane kwestie są lepiej przemyślane.

Niektórzy członkowie z długim stażem trzeźwości powstrzymują się od zabierania głosu na mityngach roboczych, aby nie wpływać na sumienie grupy. Często, kiedy jest czas na dyskusję i wypowiedzi, nowi słuźebni czują się zachęceni do zgłębiania poruszanych spraw, co prowadzi do osiągnięcia bardziej wykształconego sumienia grupy.

Trudno jest generalnie stwierdzić, co należy zrobić w przypadku każdego kraju, bowiem struktura AA i grupy same interpretują Tradycje AA w taki sposób, aby osiągnięte sumienie grup pozwalało nieść posłanie AA.

4. Jak powszechna jest inwentura grup w twoim kraju?

Niektórzy członkowie wolą skupiać się na społecznych aspektach pracy swoich grup zamiast koncentrować się na niesieniu posłania w ramach Dwunastego Kroku w grupie i poza nią. Przeprowadzanie dokładnej inwentury pomogło wielu grupom w bardziej skutecznym witaniu alkoholika. Zapraszanie na inwenturę członka AA z innej grupy, który pełni rolę obiektywnego moderatora jest pomocne dla osiągnięcia powodzenia. Grupy w niektórych krajach przeprowadzają inwenturę w ramach mityngu roboczego. Pytania do Dwunastu Tradycji (dostępne na stronie internetowej Grapevine) są proponowanym znakomitym narzędziem dla zrobienia inwentury grupy. Delegaci zgłosili potrzebę przeprowadzania inwentury na wszystkich poziomach struktury służb, wielu dodało, że ich kraje pracują, aby stało się to praktyką. Inwentura wymaga otwartości. Tak jak ludzie muszą co jakiś czas prowadzić obrachunek, to samo muszą robić grupy. Odnosi się to również do intergrup, regionów i Rady Powierników. Przeprowadzenie inwentury pokazuje pewien etap rozwoju.

Warsztat II

Komunikacja między pokoleniami: Czy odnosimy sukcesy w niesieniu posłania AA?

Dyskusje podczas warsztatu rozpoczęły się od odniesienia się do pytania w jaki sposób możemy pomóc w utrzymaniu AA dostępnym dla wszystkich osób, które mają problem z alkoholem.

Zabierający głos podkreślili, jak wielkie znaczenie mają stabilne grupy macierzyste, znajomość Tradycji AA i dobre kontakty z profesjonalistami w takich dziedzinach jak medycyna, edukacja, więziennictwo, terapia i media. Wielu delegatów dodało, że poszukujący pomocy w AA winni mieć zapewnienie, że nasze grupy są dostępne dla każdego, również dla tych osób, które mają problemy z odbieraniem posłania AA ze względu na wadę wzroku, słuchu, ograniczonej mobilności lub z innych powodów.

Odpowiadając a pytanie, jak ich grupy i kraje zachęcają do udziału młodych i starszych członków, delegaci SMS stwierdzili, że zauważyli pozytywny stosunek, energię i zaangażowanie do służby w grupach AA skupiających młodzież i ogólnie wśród młodych członków AA. Literatura AA skierowana do określonych grup wiekowych jest również postrzegana jako doskonałe narzędzie pomagające dotrzeć zarówno do starszego jak i młodego pokolenia. Sugerowano również, aby grupy były przygotowane na przyjęcie młodych ludzi na mityngach i zadbały o stworzenie i utrzymanie bezpiecznej, przyjaznej i sprzyjającej pozostaniu w AA atmosfery.

W krajach delegatów stosowanych jest szereg metod komunikacji, które mają pomóc w niesieniu posłania AA. Tradycyjne metody obejmują telefoniczną służbę informacyjno-kontaktową, media drukowane, radio i telewizję. Nowsze metody komunikacji obejmują Skype i mityngi online, strony internetowe AA, aplikacje pomagające znaleźć mityngi, media społecznościowe takie jak Facebook, YouTube lub WhatsApp.

Celem tych wszystkich metod komunikacji jest skontaktowanie będącego w potrzebie alkoholika z członkiem AA, który będzie mógł podzielić się posłaniem nadziei i zdrowienia z alkoholizmu.

Aby upewnić się, że nasze grupy i kraje niosą uniwersalne posłanie AA uczestnicy warsztatów zwrócili uwagę na potrzebę zrozumienia i wykorzystania Dwunastu Tradycji AA. Literatura AA, dzielenie się doświadczeniem oraz sponsorowanie są postrzegane jako ważne narzędzia w utrzymaniu spójnego posłania AA.

Wszystko to, co robimy dla zapewnienia należytej komunikacji między pokoleniami wpływa wyłącznie z potrzeby bycia trzeźwym, zachowania trzeźwości i niesienia posłania AA do alkoholika w potrzebie.

Warsztat III

Duchowość naszych datków finansowych

Delegaci Światowego Mityngu Służb mówili, że Siódma Tradycja wspiera niesienie posłania w ramach 12 Kroku przez grupy i służby całej struktury AA w ich krajach w różny sposób i z różną skutecznością.

Udział datków z grup w budżetach poszczególnych krajów zawiera się w przedziale od 12% do 70%. W niektórych przypadkach kwoty budżetowe są niskie i działalność służb opiera się wyłącznie na datkach w postaci literatury otrzymywanej z innych krajów. Sponsorowanie kraj krajowi może umożliwić niesienie posłania również za pośrednictwem Międzynarodowego Funduszu Literatury. Równoważenie budżetu jest ciągłym wyzwaniem.

Wydaje się, że większość grup jest samowystarczalna w zakresie pokrywania własnych wydatków. Czasem datki przekazywane z grup na inne poziomy służb bywają małe i w rezultacie mniej niż 50% grup przekazuje środki na niesienie posłania poza grupę. Często stopa inflacji nie wpływa na wzrost udziału w kwotach datków. Wśród grup, które przekazują datki na zewnątrz kwoty te są proporcjonalne do wydatków służb na innych poziomach.

Kluczową sprawą jest przekazywanie dokładnych informacji na temat wydatkowania pieniędzy otrzymanych w ramach Siódmej Tradycji za pośrednictwem naszej struktury służb. Pieniądze są niczym smar, który pomaga naoliwić strukturę od grup w dół do GSO. Przyjście do AA i program AA nic nie kosztują, jednak pełnienie służby i jej oferowanie członkom AA, łącznie z tłumaczeniem literatury może już oznaczać pieniężny koszt. Ważne jest, aby mówić o 'pieniądzach AA' i ich miejscu w wypełnianiu naszego głównego celu na każdym poziomie struktury służb.

W informacjach na temat finansów możemy podkreślić duchową wartość datków na równi ze sprawozdaniem z realizacji zrównoważonego budżetu. „Pieniądze wrzucone przez Ciebie do kapelusza to Twoja służba w ramach Dwunastego Kroku” - to zdanie należy przyjąć za prawdziwe. Pomocne jest połączenie pieniędzy z osobistymi historiami o alkoholizmie i zdrowieniu, aby pokazać jak działają środki finansowe zebrane z datków. Przykłady mogą też obejmować działania służb zajmujących się Informacją Publiczną, współpracę z profesjonalistami docierającymi do ludzi potrzebujących pomocy, dostarczanie literatury do więzień i finansowanie Konferencji Służb Ogólnych.

Pomocne jest również pokazanie AA w szerszym kontekście i zwiększenie globalnej świadomości o AA wraz z pojawieniem się AA w niektórych krajach w kontekście naszej Deklaracji Odpowiedzialności.

Na poziomie grupy musimy pamiętać, że datki w ramach Siódmej Tradycji przyczyniły się w każdym przypadku do osiągnięcia przez nas trzeźwości. Przekazywane na mityngu informacje, również te, które dotyczą Siódmej Tradycji mogą być pomocne dla nowicjuszy w grupach i osób rozpoczynających pracę w służbach. Ważne jest informowanie, w jaki sposób pieniądze są wydatkowane na niesienie posłania i jak korzysta się z pieniędzy dla finansowania służb, abyśmy nikomu nie odebrali możliwości służenia. Odpowiedzialność nie kończy się w momencie wrzucenia przeze mnie pieniędzy do kapelusza, jestem odpowiedzialny również wtedy, kiedy śledzę, jak one są wydawane.

Skarbnicy grup i warsztaty na temat finansów mogą być bardzo korzystne w realizacji tego celu. Członkowie AA muszą poznać wszystkie Tradycje, łącznie z tradycją, która mówi o niezależności grupy ale również o jej odpowiedzialności w stosunku do AA jako całości. Zatem wydatki na niektóre cele towarzyskie mogą być niewłaściwe, jeśli te pieniądze mają pomagać w niesieniu posłania AA. Wydaje się, że dobrze działające grupy AA, które regularnie odbywają mityngi robocze, sporządzają sprawozdania finansowe i utrzymują stały kontakt ze strukturą służb sprzyjają lepszemu zrozumieniu samowystarczalności i Tradycji.

Stosowane są różne sposoby sprzyjające zwiększeniu datków, takie jak plany rocznicowe i urodzinowe, imprezy podczas których okazywana jest wdzięczność, i inne, pamiątkowe. Niektóre grupy wydają literaturę i sprzedają ją w grupie. Dochód z zakupu i sprzedaży literatury AA jest czymś, co trzeba docenić i przekazać innym. Grupy mogą uwzględniać etniczne, kulturowe lub religijne zwyczaje podczas informowania swoich członków o Siódmej Tradycji. Ponadto, bankowość internetowa może być wykorzystana do dokonywania bezpośrednich płatności na niesienie posłania przez pozostałe poziomy struktury służb.

„Jaka jest cena mojej trzeźwości?” to jeden z przykładów tematów mityngu, który może wnieść finanse do dyskusji prowadzonych przez członków AA. Datki wrzucane na niesienie posłania można połączyć z datkami na wspólny zakup kawy. Pomocnym dla zrozumienia istoty Tradycji Siódmej może być połączenie jej z historią AA, chociażby tej napisanej przez Billa o swoim sponsorze Ebbym, który zapłacił za bilet w metrze, kiedy jechał odwiedzić Billa. Oczywiście jest, że czyny mówią głośniejszą niż słowa wtedy, kiedy grupy przeznaczają datki na bezpośrednie niesienie posłania w ramach 12 Kroku, przykładowo zakup i bezpłatne przekazanie literatury AA.

Udział w realizacji Siódmej Tradycji daje każdemu uczestnikowi możliwość podzielenia się indywidualną odpowiedzialnością i doświadczeniem na rzecz wspólnego dobra. To ważne, że każdy z nas ma możliwość realizacji Siódmej Tradycji niezależnie od tego, czy wrzucamy pieniądze do kapelusza czy poświęcamy swój czas na pełnienie służby w AA.

Wiele informacji na temat Siódmej Tradycji można przekazać poprzez sponsorowanie. W służbach AA moc przykładu jest widoczna wtedy, kiedy przestrzegamy zasady rotacji i jej duchowych korzyści. W duchu Siódmej Tradycji postępujemy również wtedy, gdy odmawiamy przyjęcia pomocy nie tylko od podmiotów spoza AA, ale także, gdy jej po prostu nie potrzebujemy.

Poświęcenie jest tym, czego wymaga się od nas jako członków AA w związku z przestrzeganiem Siódmej Tradycji. Jak ważna jest dla mnie Wspólnota AA? Czy więcej wydaję w kawiarni lub na buty niż wrzucam do kapelusza w AA? Czy patrzę tylko na własne wygody czy również pomagam innym?

Istnieje obawa, że może nie być pieniędzy w kapeluszu. Ale skoro Wspólnota wydaje się rozpoznawać duchowe wartości Siódmej Tradycji, datki będą napływać. Wspólnota jest naszą największą rozsądną rezerwą, która ma być mądrze wykorzystywana. O datkach wrzucanych do kapelusza w ramach Siódmej Tradycji należy myśleć i traktować jako nasz obowiązek. Dawanie datków w ramach Siódmej Tradycji może być również radością, jeśli zrozumiemy jej duchowy charakter.

Sprawozdania z mityngów strefowych

11. Mityng Służb Azji i Oceanii

Dziękuję za możliwość i zaszczyt przedstawienia 11. Mityngu Azji i Oceanii tutaj, podczas naszego Światowego Mityngu Służb.

Zanim rozpocznę od podstaw naszego spotkania w Dubaju w ubiegłym roku, chciałabym przedstawić wam AOSM.

Po pierwsze, region Azji i Oceanii jest olbrzymim obszarem i obejmuje około połowy ludności świata.

Pomysł powołania AOSM pojawił się w 1978 r. na ŚMS w Helsinkach, i 17 lat później pierwszy AOSM odbył się w Japonii. Miałam wtedy zaszczyt być delegatkiem naszej Konferencji AA NZ i głosowałam za tym, aby nasz delegat narodowy wziął udział – przedstawienie tego sprawozdania jest niczym zamknięcie pełnego kręgu.

W spotkaniu w Japonii uczestniczyło pięć krajów, a temat „Niesienie Dwunastego Kroku do sąsiadującego kraju” widać, że zadziałało dobrze, skoro 20 lat później w Dubaju reprezentowanych było 13 krajów. Mimo to, ponieważ nasz region obejmuje około 170 krajów, pozostaje jeszcze dużo do zrobienia.

W celach informacyjnych, AOSM wędrował po całym terenie, jaki region obejmuje:

- 1995 1. AOSM — Tokyo, Japan with five countries represented: Hong Kong, Vanuatu, Korea, Japan and New Zealand, with GSO New York .
- 1997 2. AOSM — Auckland, Nowa Zelandia.
- 1999 3. AOSM — Sydney, Australia .
- 2001 4. AOSM — Seul, Korea .
- 2003 5. AOSM — Hongkong .
- 2005 6. AOSM — Surfers Paradise, Australia .
- 2007 7. AOSM — Saitama, Japonia .
- 2009 8. AOSM — Bangkok, Tajandia .
- 2011 9. AOSM — Czandigarh, Indie
- 2013 10. AOSM — Irkuck, Rosja
- 2015 11. AOSM — Dubaj z 13 uczestniczącymi krajami: Australia, Bangladesz, Hongkong, Indie, Indonezja, Iran, Japonia, MERCAA, Mongolia, Nowa Zelandia, Rosja.

Podczas 11. AOSM w 2015 r., komunikacja pojawiła się jako oczywisty temat – zarówno pomiędzy jak i w trakcie naszego mityngu, który odbywa się co dwa lata. Jedną z podniesionych kwestii to trudność ze znalezieniem protokolantów na spotkania komisji w wielu krajach, gdzie angielski nie jest pierwszym językiem; czasami trudno było znaleźć wolontariuszy do protokolowania dyskusji komisji.

Zgodziliśmy się także z prośbą od webmastera AOSM, aby zdjąć ochronę hasłem z większej części strony, ponieważ stanowi ono przeszkodę w dostępie; jednakże, webmaster ma obecnie problemy z wprowadzeniem w życie decyzji, ponieważ uznaliśmy, że powinien być obszar chroniony hasłem dla aktualnych delegatów.

Postanowiono także, że sesja wprowadzająca (odbywająca się w pierwszy dzień AOSM) będzie prowadzona przez Komisję Organizacyjną i że ta sesja powinna szczegółowo wyjaśnić zasady

prowadzenia powszechnie używane podczas mityngów służb AA, Procedurę Trzeciego Legatu, i udzielić odpowiedzi na wszelkie pytania dotyczące kluczowych zasad i tradycji AOSM, jakie delegaci pierwszego terminu mogą wnieść od swoich krajów.

Zalecano także opracowanie 'ściągi', aby nowi delegaci mogli się nią łatwo posłużyć.

Oczywiście, pomiędzy kolejnymi AOSM odbywa się dużo dobrej pracy w niesieniu posłania, ale wielu delegatów sugerowało, że musimy szybko odpowiadać na maile i pytania, nawet jeżeli tylko w postaci „Przykro mi, nie wiem,” niż je ignorować. Czyli, mnóstwo na temat komunikacji.

12. AOSM odbędzie się w Mongolii w dniach 6-9 lipca 2017 r., a tematem będzie „Zachowanie integralności niesienia posłania.” AA w Mongolii powstało w 1998 r., ma ponad 80 grup AA i szacunkowo 2.000 członków. Od 2013 r., członkostwo w mityngach dla kobiet zwiększyło się pięciokrotnie. Co roku odbywa się konferencja AA, a co dwa lata konwencja.

W Dubaju odbyły się warsztaty, ale Komisja Organizacyjna ma rozważyć sugestię, aby podczas następnego AOSM (w Mongolii) zastąpić warsztaty, a zamiast nich AOSM zrobiłoby inwenturę na temat „Czy realizujemy nasz główny cel?”

Do Komisji Polityki/Finansów i Administracji skierowano pismo odnośnie wyboru prowadzącego AOSM (przygotowane przez delegatów Nowej Zelandii), aby rozważyć wybór prowadzącego ze wszystkich byłych delegatów, a nie tylko z tych, którzy są obecni na sali.

Mary C. z Działu Międzynarodowego w GSO w Nowym Jorku przedstawiła prezentację na temat „Jak dzielimy się Doświadczeniem, Siłą i Nadzieją – Dział Międzynarodowy GSO jako źródło.” Powiedziała, między innymi: „Inspirujecie mnie i innych do uczestniczenia w dzieleniu się rozwiązaniem AA dla choroby alkoholizmu i wyciągania dającej nadzieję ręki do alkoholika, który wciąż jeszcze cierpi. Każdy z was jest przywódcą w AA – wasza służba i oddanie w niesieniu posłania poprzez działania IP i Współpracy z Profesjonalistami pokazują bardzo ważny atrybut wizji, o której Bill pisze tak elokwentnie w swoim eseju „Przywództwo w AA: Zawsze ważna potrzeba,” który znajduje się w rozdziale poświęconym Koncepcji Dziewiątej.

Powiedziała nam także, że „Jesteśmy szczęśliwi, kiedy dzielimy się zasobami i doświadczeniem, siłą i nadzieją ze Stanów Zjednoczonych i Kanady, ale zauważcie, że one powstały dla wykorzystania w USA i Kanadzie i mogą nie być odpowiednie dla waszego kraju, języka i kultury. Często są one najlepiej wykorzystywane jako inspiracja do tworzenia własnych materiałów odpowiadających potrzebom waszego kraju.”

David R. dał nam „Krótki zarys procedur tłumaczenia literatury AA i udzielania licencji,” szczególnie pokazując swoją rolę jako Dyrektora ds. Licencji w Biurze Służb Ogólnych w Nowym Jorku, w dziale, który kieruje tłumaczeniami na inne języki naszej literatury poprzez mozolną i czasochłonną pracę językową i wydawniczą, od początku do końca.

Ponadto, James N. (Nowa Zelandia) został wybrany na sekretarza AOSM na lata 2016-2019; Kunal B. (Dubaj) został wybrany na rzecznika AOSM na lata 2016-2017.

Posłanie z Dubaju ciągle powraca do mnie jako przypomnienie, jakie usłyszałam od innego delegata, który zachęcił nas do tego, abyśmy pamiętali, że stanowiska jakie są nam przydzielone w AA to opis pracy i zadań, a nie tytuły. Są to słowa związane z działaniem – czy to w naszej grupie macierzystej, czy tu, na Światowym Mityngu Służb.

Mam ze sobą kopie naszego AOSM w PDF i Wordzie, jeżeli więc chcecie kopię, podejdźcie do mnie później i prześlę wam pełne sprawozdanie, ponieważ jestem pewna, że wielu z was będzie zainteresowanych sprawozdaniami krajów, ponieważ wiele z nich nie uczestniczy w ŚMS.

Jeszcze raz, dziękuję za możliwość podzielenia się tym z wami.

Heather H. — Nowa Zelandia

18. Europejski Mityng Służb

Mam na imię Jürgen, jestem alkoholikiem. Zaszczycem jest dla mnie przedstawienie sprawozdania z 18. Europejskiego Mityngu Służb (EMS), który odbył się w dniach 16-18 października 2015 r., w York w Wielkiej Brytanii z tematem „Nie komplikuj.” Uczestniczyło 43 delegatów z 24 krajów.

Uczestniczyli Greg T. (dyrektor generalny AAWS, Inc.) i Mary C. (koordynator 24. ŚMS), a Penny A. (Wielka Brytania), prowadząca EMS, wygłosiła pełne inspiracji i podnoszące na duchu powitanie.

Mary C. wygłosiła przemówienie inauguracyjne związane z mottem EMS. W swoim wystąpieniu, wśród wielu innych spraw, zacytowała Billa W., który w artykule zamieszczonym w Grapevine w 1960 r., napisał: „Nie komplikujmy tego – Ale jak?” „Czy AA jest lojalne wobec ostrzeżenia dr Boba ‘Nie komplikujmy tego’? ... Na dzień dzisiejszy, sądzę, że prawdziwą prostotę można znaleźć we wszystkich zasadach, tradycjach i służbach, które mogą na zawsze zapewnić naszą powszechną harmonię i skuteczność.” Roger B., sekretarz generalny EMS, przedstawił krótkie sprawozdanie na temat sytuacji finansowej funduszu EMS. To sprawozdanie pokazało wyraźnie, że można planować kolejne trzy EMS i że będą oparte na dobrej i bezpiecznej podstawie finansowej.

Sprawozdania struktur krajowych pokazały, że istnieją wielkie różnice w liczbie grup istniejących w poszczególnych krajach. Na przykład, na Malcie jest 18 grup, 48 na Słowacji, 92 na Białorusi, 180 w Norwegii, około 5.000 w Wielkiej Brytanii, około 2.700 w Polsce i około 2.100 w Niemczech. Istnieją także wielkie różnice w stopniu rozwoju stałych i dobrze działających struktur służb pomiędzy krajami reprezentowanymi na EMS: Niektóre kraje, na przykład Wielka Brytania i Polska, mają w pełni rozwiniętą strukturę służb, które powstawały przez całe lata czy dekady. W innych krajach, struktura służb jest na etapie tworzenia, na przykład w Republice Czeskiej, gdzie do tej pory nie ma Poradnika dla Służb i program Dwunastu Kroków nie jest powszechnie znany wśród profesjonalistów. Wydaje się, że we wszystkich krajach grupy online nie znalazły jeszcze odpowiedniej reprezentacji w strukturze służb, przede wszystkim dlatego, że jest to nadal nowe ciało.

EMS ma trzy komisje, które rozpoczęły pracę w sobotę rano:

- Komisja ds. Służby dyskutowała na następujące tematy: wykorzystanie mediów społecznościowych do niesienia posłania; problem osób z podwójnym uzależnieniem na mityngach AA; rotacja – czy powinno się jej ściśle przestrzegać bez względu na okoliczności?; w jaki sposób uruchamiamy mityngi na obszarach, gdzie nie ma lokalnych żadnych mityngów AA.
- Komisja ds. Zdrowienia omawiała: czynniki, które utrudniają wzrost AA; czy potrzeby agnostyków i ateistów – członków AA, są wystarczająco zabezpieczone w AA?; mityngi online, jak je wpasować w istniejącą strukturę służb.
- Komisja ds. Jedności dzieliła się doświadczeniami na następujące tematy: obserwatorzy na konferencji innego kraju – stosowane i z jakimi skutkami; jak stworzyć pomost między lokalnymi grupami i innymi poziomami struktury służb; przyjmowanie dotacji z zewnątrz, tak czy nie, i jak sobie z nią radzić, jeżeli się pojawia.

W trakcie trwania mityngu odbyły się trzy warsztaty, z których każdy zajmował się innymi pytaniami:

- „Czy AA działa?”
- „Jak pomagać nowicjuszom na ich pierwszym mityngu w AA?”
- „Jak nieść posłanie poza AA”

EMS zakończył się w niedzielę rano. Było kilka wystąpień pożegnalnych, poruszających nasze serca i pokazujących miłość odczuwaną do AA, jak również wdzięczność dla RP i GSO Wielkiej Brytanii i Funduszu EMS za sponsorowanie obecności kilku delegatów na tym EMS, co było jedynym sposobem, aby mogli uczestniczyć.

W swoich końcowych uwagach, Greg T. zauważył: „Naszą rolą, Mary i moją, reprezentujących GSO w Nowym Jorku, było słuchać i uczyć się, obserwować i oferować wszelkie informacje czy doświadczenia, jakie mogły zainteresować was, delegatów i grupy AA i rady, które reprezentujecie... Taki jest nasz cel – dostarczyć wam to, czego potrzebujecie, aby pomóc nieść posłanie zdrowienia, zwłaszcza za pośrednictwem literatury.”

W swoim wystąpieniu końcowym Penny A. powiedziała: „Dla mnie, to nie jest tak, że dłużej istniejące wspólnoty pomagają młodszym, czy większe pomagają mniejszym, jesteśmy po prostu my, którzy pomagamy sobie nawzajem.”

Teraz, kiedy zbliżam się do końca mojego sprawozdania, jakie będą moje końcowe uwagi? Jestem bardzo wdzięczny za daną mi możliwość posłuchania tak wielu przyjaciół dzielących się za mną swoimi doświadczeniami. Przez to, że uczestniczyłem w EMS jestem teraz w inny i bardziej znaczący sposób przekonany, że jest tak wiele odmiennych i działających sposobów niesienia i przeżywania posłania AA wewnątrz Wspólnoty i poza nią. W końcu, możemy wszyscy zachować to, jeżeli oddamy.

Jürgen R. — Europa niemieckojęzyczna

19. Mityng Ameryk (REDELA)

Na kontynencie amerykańskim znajduje się 35 krajów. Anonimowi Alkoholicy istnieją w 24; odnośnie 11 nie wiadomo, czy znajdują się w nich Samotnicy albo grupy. Z tych 24 krajów, 21 należy do REDELA, a trzy nie: Trynidad i Tobago, Belize i Gujana holenderska. 21 krajów tworzących REDELA reprezentuje 20 struktur służb, ponieważ USA/Kanada jest pojedynczym ciałem.

19. REDELA odbywał się od niedzieli 4 października do czwartku 8 października w hotelu Holiday Inn, Plaza Dalí w mieście Meksyk. Prace rozpoczęły się w niedzielę o 15.00 ‘Mityngiem Czerwonej Piłki,’ aby ożywić ducha koleżeństwa między delegatami. Dokładnie o 17.00 rzecznik Rady Służb Ogólnych Meksyku otworzył obrady, w których brało udział 23 delegatów reprezentujących 18 państw, lub 17 struktur narodowych; Bob W., delegat USA, przeczytał określenie celu REDELA; duchowo łącząc wszystkich obecnych, Marcos A. P. wygłosił przemówienie inauguracyjne: „REDELA: Łączenie Ameryk.” Antonio A. C., dyrektor generalny GSO Meksyku, sprawdził listę obecności.

Delegaci z Kuby i Salwadoru nie byli w stanie uzyskać pozwolenia na opuszczenie swoich krajów; Dział Międzynarodowy Meksyku (Centrum Informacji REDELA), dbając o potrzeby tych krajów, podjął wysiłek przedstawienia ich bieżących kwestii i spraw; Gwatemala nie odpowiedziała na nasze zaproszenie. Były trzy kraje, które nie uczestniczyły. Warto zauważyć, że władze Salwadoru nie wydały pozwolenia ich delegatowi, mimo że opłata za uczestnictwo ich delegata, José G., w wysokości 100 \$ została wcześniej wpłacona. Członek personelu z Działu Międzynarodowego poprosił o podanie konta bankowego, aby dokonać zwrotu otrzymanej wpłaty, co zostało dokonane.

Republika Dominikany, Chile, Wenezuela i Nikaragua poinformowały nas, że z powodu sytuacji ekonomicznej w ich strukturach nie będą w stanie uczestniczyć bez pomocy. Poprosili o pomoc Meksyk, żeby umożliwić im uczestnictwo w pracach 19. REDELA.

Prośba poszła do Wspólnoty w Meksyku i odzew był korzystny. Dzięki Bogu, rzeczy potoczyły się dobrze.

Wszystkie pozostałe kraje wpłaciły pełne stawki za delegata. Urządzono wystawę literatury i rozdawano podarunki: Wielką Księgę, długopisy, odznaki, i łańcuszki do kluczy z logo 19. REDELA.

Szczególnie godna uwagi była obecność i uczestnictwo naszego specjalnego gościa, Roberto M., delegata z Meksyku na pierwszy Mityng Iberoamerykański, który odbył się w Bogocie w Kolumbii w dniach 15-18 listopada 1979 r. trzydzieści siedem lat później Roberto mówił o wysiłkach, jakie były podejmowane, aby utworzyć pierwszą Strefę Służb Ogólnych na świecie. Obecnie jest ich pięć. Wśród wszystkich obecnych było uczucie zdziwienia, podziwu, szacunku i wdzięczności za zapoczątkowanie i wzięcie udziału w utworzeniu podstawy tego, co dzisiaj znamy jako REDELA.

Przez pięć dni pracowano intensywnie, ponieważ wszystkie ujęte w programie działania spotykały się z entuzjazmem i oddaniem delegatów reprezentujących USA/Kanadę, Meksyk, Honduras, Nikaraguę, Kostarykę, Panamę, Kolumbię, Peru, Ekwador, Boliwię, Brazylię, Urugwaj, Paragwaj, Chile, Argentynę, Wenezuelę i Republikę Dominikany.

Oto komisje 19. REDELA: Organizacyjna, Polityki/Przyjęć/Finansów, Literatury/Wydawnictw, i Współpracy z Innymi; dyskusje delegatów, członków kilku komisji zaowocowały licznymi rekomendacjami.

Komisja Organizacyjna

Po poddaniu pod głosowanie różnych sugerowanych tematów 20. REDELA, komisja rekomenduje jako temat: *Komunikacja: Niezbędna do zjednoczenia Ameryk.*

Komisja rekomenduje następujące tematy prezentacji podczas 20. REDELA:

- Co robimy, aby przedstawić Anonimowych Alkoholików: a) społeczeństwu; b) agencjom rządowym.
- Czy mamy wystarczającą liczbę zaufanych sług do komisji służb? a) na poziomie regionu; b) na poziomie intergrupy?
- Czy zawsze konieczne jest, abyśmy stosowali te zasady we wszystkich naszych poczynaniach?
- Co się dzieje z Prawem do Uczestnictwa?
- Kobieta w Trzech Legatach AA
- Komunikacja z sądami
- Podstawowy obowiązek grup
- W jaki sposób przyjmujemy nowicjuszy w grupach?

Komisja rekomenduje następujące tematy warsztatów podczas 20. REDELA:

- Warsztat 1: „Jak korzystać z Internetu, żeby się skutecznie komunikować”
- Warsztat 2: „Licencje i własność intelektualna”
- Warsztat 3: „Jednolitość języka dla niesienia dobrego posłania” » W grupie; W społeczeństwie

Komisja Polityki/Przyjęć/Finansów

Komisja rekomenduje, aby:

- Cała Wspólnota (członkowie, grupy, regiony i wszystkie poziomy służb) została poinformowana o Międzynarodowym Funduszu Literatury, i jaka jest jego funkcja i aby zachęcać każdego do przekazywania datków przez strukturę.
- Stawka za delegata na 20. REDELA wyniosła 800 \$.
- Centrum Informacji REDELA wysłało do wszystkich struktur w Amerykach za pośrednictwem maila i poczty ostateczne sprawozdanie z każdego REDELA, mając na celu zachęcenia do uczestnictwa przez te kraje, które są nieobecne.

Miejscem 20. REDELA będzie Kostaryka, a Kolumbia będzie miejscem rezerwowym.

Sugestia: Poczynając od 19. REDELA, jeżeli będzie nadwyżka, będzie ona podzielona w następujący sposób: 50% dla przyszłego gospodarza i 50% na Międzynarodowy Fundusz Literatury, co zostanie przesłane do Centralnego Biura REDELA.

Wniosek: Ponownie zebrać adresy mailowe delegatów REDELA, włącznie z nieuczestniczącymi krajami i w ten sposób umożliwić wymianę informacji i doświadczeń.

Komisja Literatury/Wydawnictw

Wnioski:

- Do AAWS zostanie wystosowana prośba o podanie statusu trwających tłumaczeń na języki rdzennej ludności: kiczuański i Purépecha.
- Zostanie nawiązany dialog z działem wydawnictw AAWS Inc., w odniesieniu do zamówień wysyłanych do różnych struktur, aby unormować sytuację zamówień, które docierają z opóźnieniem lub w złym stanie.
- W imieniu REDELA do GSO w Nowym Jorku zostanie wysłana prośba o lepsze zabezpieczenie literatury zamieszczanej w Internecie do czytania, i aby nie wpływało to na inne struktury.

Komisja Współpracy z Innymi

Rekomenduje, aby dodatkowe materiały zostały wysłane do wszystkich krajów za pośrednictwem sekretarza REDELA, w przeciągu około trzech miesięcy i aby zostały zamieszczone na stronie internetowej. I aby te rekomendacje zostały wdrożone.

Komisja wystosowała następujący wniosek: Wdrożyć rekomendację 18. REDELA, mówiącą, że „za pośrednictwem Centralnego Biura Informacji REDELA, ma zostać przygotowana kompilacja materiałów Komisji Współpracy z Innymi, zgodnie z wcześniejszymi rekomendacjami i aby jak najszybciej poinformować członków komisji.”

Do tego została dołączona prośba, aby Meksyk, Kolumbia, Brazylia, USA/Kanada i Wenezuela przysłały swoje materiały do Centralnego Biura Informacji i wówczas kompilacja zostanie jak najszybciej przesłana do krajów uczestniczących w REDELA, a przewodniczący Komisji Współpracy z Innymi będzie kierował dalszym tokiem.

19. REDELA stanowi przełom w swoich działaniach, ponieważ po raz pierwszy jego działania zostały dopasowane do tych, jakie ma Światowy Mityng Służb (ŚMS), i stworzył wzbogacającą atmosferę pozwalającą na większe uczestnictwo, gdzie każdy z krajów przedstawiał sprawozdania i każdy z delegatów dzielił się swoim doświadczeniem przy omawianiu tematów.

Także po raz pierwszy, teczka na warsztaty była w języku angielskim. Gospodarzem następnego REDELA, 20., będzie Kostaryka, a tematem będzie: „Komunikacja: Niezbędna do zjednoczenia Ameryk.”

Musimy wspomnieć o wizycie, jaką odbyli delegaci do biur GSO i *Plenitud*; delegaci bardzo doceniali pełne szacunku traktowanie ich przez personel i byli pod wrażeniem nowoczesnego sprzętu biurowego.

W piątek, 8 października, odbyło się pożegnalne spotkanie. Lucio, dyrektor biura *Plenitud*, został poproszony o podzielenie się z delegatami, a bezpośrednio po jego wystąpieniu, Antonio A. C., dyrektor GSO Meksyku, wygłosił przemówienie końcowe, kończące prace 19. REDELA.

Dziękujemy Wspólnocie za uczynienie 19. REDELA miejscem cudownego międzynarodowego spotkania w Meksyku, z pojedynczym celem wprowadzenia w życie Tradycji Piątej, aby posłanie mogło być niesione do naszej ogólnościowej społeczności.

Pedro B. — Meksyk

7. Mityng Służb Afryki Subsaharyjskiej

7. Mityng Służb Afryki Subsaharyjskiej (SSASM) odbył się w Johannesburgu w RPA w dniach 5-7 czerwca 2015 r., z tematem: „Niech to się zaczyna ode mnie – zgromadzenie odpowiedzialności.” Uczestniczyło 11 krajów, reprezentowanych przez 22 delegatów. Pravesh A. z RPA pełnił służbę prowadzącego, Angus McG. i Jason P. pełnili służbę sekretarzy; uczestniczyli także przedstawiciele Rady Powierników Wielkiej Brytanii i USA/Kanady. Nie uczestniczyli dwaj delegaci z Ghany z powodu problemów wizowych.

Spotkanie rozpoczęło się od ciepłego powitania przez Angusa, sekretarza, który przedstawił obejmującego służbę sekretarza, Jasona. Angus podziękował także wszystkim sponsorom i przedstawił kilka zasad ‘administracyjnych,’ wyrażając potrzebę ścisłego trzymania się wyznaczonego czasu w związku z olbrzymią ilością pracy, jaka ma być wykonana w przeciągu krótkiego okresu czasu. Ciepło zostali także delegaci z Zimbabwe, którzy byli nieobecni na poprzednim mityngu.

Pravesh, prowadzący, został przedstawiony i mityng rozpoczął się od Modlitwy o Pogodę Ducha, po której odczytane zostało Określenie Celu:

„Główny cel Mityngu Służb Afryki Subsaharyjskiej jest taki sam, jak całej działalności AA: nieść posłanie do alkoholika, który wciąż jeszcze cierpi, kimkolwiek on czy ona jest i jakimkolwiek językiem się posługuje.”

„Mityng Służb Afryki Subsaharyjskiej poszukuje dróg i sposobów zrealizowania tego celu służąc za forum dzielenia się doświadczeniem, siłą i nadzieją delegatów, którzy przybywają tu ze wszystkich części regionu Afryki Subsaharyjskiej. Może również reprezentować sumienie grupy całego regionu.”

„Doświadczenie uczy nas, że stworzenie zdrowych struktur umożliwi nam skuteczniejsze wypełnianie naszej służby. Mityng Służb Afryki Subsaharyjskiej zachęca do planowania zdrowych struktur, dostosowanych do potrzeb poszczególnych państw oraz do rozszerzania służb AA, by dotrzeć do alkoholika poprzez komunikację wewnątrz Wspólnoty, współpracę ze społeczeństwem i pracą w instytucjach.”

Pravesh podziękował SSASM za powierzenie mu przywileju służenia jako prowadzący. Następnie wyraził wdzięczność Angusowi za wyjątkową pracę, jaką wykonał będąc sekretarzem i następnie powitał szczególnych gości, którymi byli Phyllis H. i Rick W. z GSO w Nowym Jorku, oraz Willie MacD. i Roger B. z Wielkiej Brytanii. Powitał wszystkich delegatów z regionu subsaharyjskiego i wyraził wdzięczność za to, że Konferencja Służb Ogólnych RPA przyjęła Namibię jako intergrupę regionu Western Cape (Prowincji Przylądkowej Zachodniej). Każda obecna osoba otrzymała szansę przedstawienia się i zwrócenia się do mityngu.

Phyllis wygłosiła przemówienie inauguracyjne i wyraziła swoją radość z bycia częścią AA, gdzie znajduje się wspólne rozwiązanie śmiertelnej choroby zwanej alkoholizmem.

Odwołując się do Deklaracji Odpowiedzialności, powiedziała: „To oświadczenie jest osobistym wezwaniem do działania – nie mówi ‘ty’ ani ‘my’, mówi ‘ja’, co przemawia bezpośrednio do mnie i jest stanowczym przypomnieniem, że za pośrednictwem naszego Legatu Służby ponoszę bezpośrednią odpowiedzialność za dobrobyt AA, zawsze. Wypełniając swoje obowiązki, każdy z nas tworzy zbiorowe ‘my,’ które buduje jedność w AA.”

Dodała, że „Żaden z Legatów, włącznie z Krokami, nie został osiągnięty bez prób i błędów. Powstały przez walkę i konflikt, łagodzone tolerancją, zrozumieniem i miłością.”

„Znaczenie i zapotrzebowanie na służbę w AA jest zawsze okazywane przez nasze aktywne społeczności, biuro służb i mityngi Sumienia Grupy.

„SSASM jest potężnym przykładem Służby w Działaniu. Każdy z nas reprezentuje krajową lub regionalną wspólnotę, zjednoczoną w znajdowaniu sposób lepszego niesienia posłania i dzielenia się rozwiązaniami wypracowanymi z naszego własnego doświadczenia.

„24. Światowy Mityng Służb odbędzie się w Nowym Jorku w 2016 r., gdzie delegaci z całego świata będą uczestniczyć i potwierdzać, przykładem, ogólnoświatowe zdrowienie, jedność i służbę.

„Życie i nadzieja nowicjuszy zależą od tej służby. Wszyscy członkowie z różnych krajów są odpowiedzialni za to, by zapewnić ciągłość i razem pracować, aby przekazać dalej dary tego Legatu.

I, kończąc już, dodała „Pójdziemy w swoją stronę po tym mityngu, ale praca SSASM nie jest zakończona, trwa dalej poprzez ciągłą komunikację. Nasza odpowiedzialność wobec siebie za podążanie w ślad za dyskusjami toczonymi w ten weekend może założyć nowe grupy i wzmocnić strukturę w naszych krajach.

„Zaufanie i wiara, jakie pokładamy w sobie nawzajem są honorowane, jeżeli my sami jesteśmy odpowiedzialni. Możemy pokazać duchową zasadę, że służba dla cierpiącego alkoholika, dla grupy, dla AA jako całości i dla siły większej niż my sami jest duchową zasadą, która pomoże każdemu z nas, jako poszczególnym osobom, zdrowieć i pozostać we wzajemnej jedności w nadchodzących latach.

Rick mówił o Tłumaczeniach Literatury i Licencjach, mówiąc „Literatura wyznacza nasz cel jako Wspólnoty i wyjaśnia nasze sposoby pozostania zjednoczonymi, kiedy niesiemy posłanie AA. Literatura pozwala utrzymać moje życie i moją wolę jasne i skoncentrowane.”

Przekazał także podstawowe informacje mówiąc o doświadczeniu, jakie AAWS ma w drukowaniu, rozprowadzaniu i prawach autorskich, jak również o tym ‘dlaczego’ i ‘jak’ tłumaczenia są zatwierdzone.

AAWS, Inc., posiada ponad 1.400 praw autorskich na dzieła Billa W. i na literaturę zatwierdzoną przez Konferencję Służb Ogólnych USA/Kanady. Te prawa autorskie posiada w imieniu Wspólnoty AA i AAWS ponosi odpowiedzialność za udzielanie strukturalnym służbom poza granicami USA i Kanady licencji na tłumaczenie, wydawanie i rozprowadzanie materiałów chronionych prawami autorskimi.

Ta Polityka Licencjonowania upoważnia podmiot służb, który otrzymał licencję do ochrony prawa autorskiego i własnej licencji w swoim własnym kraju. Przed rokiem 1986, Polityka Licencjonowania była raczej nieformalna i nie zawsze okropnie konsekwentna. Od tamtej pory, Konferencja USA/Kanady potwierdziła tę Politykę przy kilku okazjach i pod koniec lat 1980-ych AAWS opracował Standardowe Formularze Przyznawania Licencji i umowy przeniesienia praw autorskich.

Kończąc, Rick zauważył, „Jako indywidualni członkowie, wy i ja możemy pomóc przez bycie świadomym praw autorskich, poprzez kupowanie odpowiednio licencjonowanej literatury i zachęcanie innych, aby robili to samo. Robiąc to, chronimy integralność posłania AA i zachowujemy jedność naszej przywracającej do życia wspólnoty.”

Willie, rzecznik RP Wielkiej Brytanii, krótko przedstawił strukturę służb w Wielkiej Brytanii, uwypuklając Konferencję Służb Ogólnych.

W strukturze służb AA Wielkiej Brytanii jest 16 regionów, złożonych ze 122 Intergrup, obejmujących 4.955 grup.

Każdy członek, grupa, intergrupa czy region mogą zgłosić pytanie lub temat dla konferencji, który zostanie rozważony przez Sekretariat Konferencji na konferencję w następnym roku.

Konferencję tworzy sześć komisji w skład których wchodzi po jednym delegacie z każdego z 16 regionów, plus członkowie rady i obserwatorzy z zagranicy.

Delegaci na Konferencję służą w komisji przez trzy lata. Po dwóch latach jeden z członków komisji jest wybierany na przewodniczącego komisji na ostatni rok.

Delegaci na Konferencję otrzymują pytania kilka miesięcy wcześniej i na komisję przywożą głos sumienia swoich regionów. Ten proces jest oparty na sumieniu grupy i działa dobrze.

Prowadzący Konferencję w następnym roku jest wybierany spośród delegatów, którzy zgłaszają swoją kandydaturę.

Oto punkty, które były szczególnie podkreślane przez różne kraje podczas SSASM:

BOTSWANA

- Od listopada 2013 r., grupy opracowały plan przekazywania posłania nadziei AA przez rozdawanie ulotek z informacjami o mityngach.
- Cotygodniowe ogłoszenie jest zamieszczane w gazecie rządowej, która jest bezpłatnie rozdawana społeczeństwu.
- Zgodnie z Tradycją Siódmą, przekazuje wpłaty na rzecz Szpitalnej Komisji Opieki Społecznej zamiast płacenia czynszu.

GHANA

- Zlokalizowanych 16 aktywnych grup.
- Mityngi odbywają się w szpitalach.
- Nie ma żadnego przekazanego biura używanego przez intergrupę AA Ghany.
- Informacja Publiczna jest prowadzona w kościołach, instytucjach i szkołach.

KENIA

- Rząd ogranicza godziny, kiedy bary i kluby są otwarte i godziny, kiedy supermarkety mogą sprzedawać alkohol.
- Nowe mityngi odbywają się głównie w Nairobi.
- Wielka Księga wydrukowana lokalnie w 2013 r. sprawiła, że Kenia stała się samowystarczalna jeżeli chodzi o Wielką Księgę.
- Intergrupa utworzyła grupę w WhatsApp, aby osoby będący z dala od mityngów mimo to mogły utrzymywać kontakt.
- Grupa robocza utworzona w lutym 2011 r., obejmująca członków z Lesotho i RPA; zadaniem komisji jest budowanie wspólnoty.
- Nie ma dostatecznie dużo środków – transportu, czasu i pieniędzy – żeby pokonywać duże odległości w celu niesienia posłania do alkoholika, który wciąż jeszcze cierpi.
- Nie ma parzenia kawy i świętowania rocznic.

- Datki zbierane są tylko podczas corocznego Zlotu, który odbywa się w lutym każdego roku.

MALAWI

- Bezrobocie i ubóstwo zwiększają spożycie alkoholu.
- Problemy z transportem i podróżowaniem są problemem w niesieniu posłania.

NAMIBIA

- Windhuk, miasto stołeczne, ma jedną grupę, która spotyka się trzy razy w tygodniu.
- Mityngi odbywają się także w Swakopmund, Otjiwarongo, Rehoboth i Karasburg.
- Literatura jest kupowana w GSO w Western Cape GSO; nowicjusze otrzymują pakiety startowe literatury.
- Od czerwca 2014 r., AA w Namibii stało się częścią struktury RPA w GSO RPA. Stało się to po wysłaniu zaproszenia, aby uczestniczyć w Konferencji, podczas której została podjęta decyzja.
- Namibia stała się częścią Regionu Western Cape z powodu małej liczby grup i członków.
- Z powodu odległości i braku sieci wsparcia na północy, trudno jest dotrzeć do alkoholika, który wciąż jeszcze cierpi.

SUAZI

- Odbywają się cztery mityngi .
- AA pojawia się z informacją w szkołach średnich i w dużych firmach.

TANZANIA

- Po czerwcu 2013 r., pojawiły się pewne postępy dzięki temu, że Deepak S. i George D. zobowiązali się do dotrzymania obietnicy „wszystko zaczyna się od nas.”
- 2014 — pojawił się mityng w Dar-es-Salaam i nadal się odbywa.
- Wrzesień 2014 — Zgłębianie Wielkiej Księgi w Dar-es-Salaam przez trzy dni .
- W Tanzanii jest siedem regionów, w których odbywają się cotygodniowe mityngi.

UGANDA

- Mityng odbywa się w stolicy, mieście Kampala.
- GSO udzieliło pozwolenia na wydrukowanie skróconej formy Wielkiej Księgi (pierwsze 164 strony) w języku luganda (oficjalny język w Ugandzie); 1.000 egzemplarzy wydrukowano i sprzedano po kosztach.
- Rozpoczynają się mityngi dla kobiet.

ZAMBIA

- Odbywają się trzy mityngi .
- Członkowie posługują się WhatsApp do rozpowszechniania informacji.

ZIMBABWE

- Regularne mityngi w całym Harare odbywają się w każdy dzień tygodnia.
- Zgłębianie Wielkiej Księgi odbywa się w sobotę rano.
- Nadal odbywają się Konwencja Narodowa i w Kyle.
- Stworzenie strony internetowej okazało się bardzo przydatne.
- Największym wyzwaniem jest brak doświadczonych członków, żeby zostać sponsorami.
- Młodszy członkowie witają i pomagają nowicjuszom.

Younger members are welcoming and helping newcomers .

Następny SSASM odbędzie się w dniach 2-4 czerwca 2017 r., z tematem „Współpraca z Innymi.”

Shun N. — RPA

Przemówienie końcowe

Dziękuję za możliwość bycia tutaj z wami na tym 24. Światowym Mityngu Służb. Nadal panuje dogłębny duch dzielenia się i poświęcenia i wdzięczności. Już samo bycie tutaj było dla mnie doświadczeniem duchowym.

Anonimowi Alkoholicy zostali opisani jako duchowa wspólnota. Każdy z nas ma własną definicję duchowości. Pewne europejskie czasopismo medyczne ostatnio (17 października 2016 r.) odniosło się do kwestii duchowości podczas zdrowienia z choroby. Autorzy omawiali zastosowanie duchowości w odniesieniu do przynależności i relacji. Ale zdefiniowali duchowość po prostu jako 'powiązanie z większą istotą.' Powiązanie z większą istotą. Ta definicja ma dla mnie mnóstwo sensu.

Na wszystkich poziomach, moglibyśmy pomyśleć o znaczeniu powiązania z jakąś większą istotą; powiązanie indywidualnego członka AA z większą istotą (która może być opisana jako Siła Wyższa); powiązanie członka AA z grupą AA; powiązanie grupy z intergrupą i regionem i Konferencją Służb Ogólnych. Weźcie pod uwagę duchowe powiązanie biur GSO ze Światowym Mityngiem Służb. Ale co najważniejsze, weźcie pod uwagę powiązanie Światowego Mityngu Służb z ogólnoswiatową wspólnotą AA i alkoholikami, którzy wszędzie cierpią. Co gromadzi razem zdrowiejących alkoholików na całym świecie? Nasze powiązanie z większą istotą.

Powód, dla którego możemy tu wszyscy dzisiaj być jest taki, że AA oferuje ...

- Nie teorię;
- Nie hipotezę;
- Nie fałszywą nadzieję;
- Nie myślenie życzeniowe.

Ale zamiast tego, AA oferuje historyczny zapis tego, jak miliony alkoholików osiągnęły trzeźwość na całym świecie.

Powinniście być zadowoleni z tego, że to spotkanie koncentrowało się na tym, jak dotrzeć do alkoholika, który wciąż jeszcze cierpi. I wydaje mi się, że zastosowaliśmy się do rady dr Boba, aby „nie komplikować.” Podczas pierwszego Światowego Mityngu Służb w 1969 r., powołane zostały zaledwie cztery komisje. Rada USA/Kanady ma wiele do nauczenia się z tego Światowego Mityngu Służb... Wydaje się, że kiedy w Nowym Jorku nie wiemy co zrobić, to tworzymy komisję. Nawet nie chcę się przyznać do tego ile mamy komisji. Ale ten Światowy Mityng Służb w dalszym ciągu „nie komplikuje.”

Mam nadzieję, że wszystkie nasze struktury służb próbują nowych rzeczy. Czasami, powinniśmy bić sobie brawo, jeżeli rzeczy nie układają się idealnie, ponieważ może to sygnalizować, że próbujemy nowych rzeczy, nowych podejść, i nowych sposobów wsparcia naszych członków niosących posłanie.

Zbliżając się do rotacji, przyznaję, że czasami jestem niecierpliwy i że życzyłbym sobie, aby dobre sprawy toczyły się szybciej. Nauczyciście mnie, że zwłoka w dobrym pomysle może mieć kilka przyczyn. Być może nie odrobiłem swoich lekcji. Być może nie modliłem się wystarczająco za ten temat. Ale muszę także rozważyć możliwość, że – zupełnie przypadkowo – wcale nie chodzi o mnie. Tak więc, mogę być pewny, że kiedy nadejdzie właściwy czas dla Siły Wyższej, wtedy sprawa ruszy do przodu.

W AA, przywództwo nie polega na kierowaniu. Przywództwo polega na tym, że troszczymy się o tych, którzy są pod naszą opieką. Każda grupa AA jest niezależna, a nasi przywódcy nie rządzą, ale oczekuje się od nich przewodzenia. Bill W. pisał, że alkoholikami szczególnie ciężko się kieruje – ale, że można ich inspirować. Tak więc, inspirujcie, to musimy robić.

Podczas tego mityngu, mogą nas inspirować liczne możliwości przewodzenia przy docieraniu do alkoholika, który wciąż jeszcze cierpi. Możemy się cieszyć, że na całym świecie są 63 Biura Służb Ogólnych. Możemy być dumni z obecności AA w 180 krajach na całym świecie. Ale powinniśmy

pomyśleć o tym: jaki jest poziom działalności AA w tych krajach, które nie mają swojego GSO? Jakie przywództwo możemy im zapewnić?

Każdy z nas ma obowiązek wobec tych, których tutaj jeszcze nie ma poprzez utrzymywanie otwartych drzwi na mityngi dla tych, którzy tak rozpaczliwie potrzebują AA, nie ważne kim są czy z jakiego środowiska pochodzą. I kiedy ciepło witamy nowicjusza, mamy obowiązek dopilnować, że przesłanie pozostanie jasne i mocne, z „Jednym światem, jednym AA, jednym językiem serca.”

Dziękuję wam za wasze aktywne uczestnictwo podczas tego tygodnia. I dziękuję wam za możliwość służenia tej kochającej Wspólnocie.

Terrance B., rzecznik Klasy A (niealkoholik) Rady Powierników Anonimowych Alkoholików USA/Kanady

Podsumowanie:

Ankieta podsumowująca

Ankiety wypełniło sześćdziesięciu delegatów 24. Światowego Mityngu Służb, aby pomóc w planowaniu 25. Światowego Mityngu Służb. Oto podsumowanie ich odpowiedzi:

P. Które prezentacje były najcenniejsze?

O. Zdaniem uczestników najbardziej wartościowe były: 'Sponsorowanie kraj krajowi' (72%); 'AA bez granic: Wiele języków, wiele kultur' (71%); 'Międzynarodowy Fundusz Literatury' (71%); 'Grupa 'macierzysta AA: Duchowa podstawa naszego zdrowienia' (62%); 'Służba AA i duchowość' (59%); 'Media społecznościowe w AA' (57%); 'Licencjonowanie i tłumaczenia' (56%). Inne prezentacje uznane za cenne to: 'Ze zdrowienia bez ego i pychy pochodzi prawdziwe przywództwo' i 'Wspólnota (Mityng po mityngu).' 95% wypełniających ankietę delegatów za cenne lub wyjątkowo cenne uznało również sprawozdania z komisji, sprawozdania z mityngów strefowych i sesje ogólne.

P. Które warsztaty były najbardziej wartościowe?

O. Warsztaty, które zostały uznane za cenne lub wyjątkowo cenne, to: 'Duchowość naszych datków finansowych' (62%); 'Komunikacja między pokoleniami: Czy odnosimy sukces w niesieniu posłania?' (50%) i 'Uraza: Co ona oznacza dla indywidualnego zdrowienia i dla przetrwania grupy?' (44%). 95% wypełniających ankietę delegatów za cenne lub wyjątkowo cenne uznało również sprawozdania z warsztatów.

P. Czy sądzisz, że należy kontynuować Najważniejsze wydarzenia w krajach?

O. 36 delegatów stwierdziło, że Najważniejsze wydarzenia w krajach powinny być kontynuowane. Delegaci stwierdzili: Wyjątkowo ważne jest to, aby wiedzieć jakie jest AA na świecie; postępy różnych struktur służb, bieżące wysiłki, aby dotrzeć do innych struktur i przekonać się, gdzie i co możemy poprawić. 19 członków uznało, że powinniśmy kontynuować Najważniejsze wydarzenia w krajach, ale zasugerowano pewne poprawki, włącznie z jednolitym formatem i wskazówkami, aby zrozumieć, co powinno zostać przedstawione, koncentrując się na tym, co wydarzyło się w kraju w okresie ostatnich dwóch lat lub od ostatniego Światowego Mityngu Służb. Wreszcie, 6 delegatów stwierdziło, że nie powinniśmy kontynuować Najważniejszych wydarzeń w krajach, ponieważ czas mógłby zostać lepiej wykorzystany.

P. Czy sądzisz, że jest wystarczające uczestnictwo delegatów?

O. 24 delegatów uznało, że było wystarczające uczestnictwo delegatów. 26 członków uznało, że było dobre uczestnictwo delegatów, ale że można je podnieść. Aby podnieść uczestnictwo delegatów, członkowie sugerowali: zapewnienie większej ilości czasu na rozwinięcie tematu, zadbanie o to, że przewodniczący będzie monitorować uczestnictwo, aby zapewnić to, że każdy będzie uczestniczył, prośenie o uczestnictwo, tak jak jest to robione podczas mityngu służb delegatów. 8 członków postrzegało uczestnictwo jako obecność kraju, komentując, że powinniśmy zachęcać wszystkie kraje, w których jest AA do uczestniczenia w Światowym Mityngu Służb i że możemy zwiększyć uczestnictwo przez sponsorowanie kraj krajowi. Wreszcie, 3 delegatów uznało, że nie było dostatecznego uczestnictwa delegatów.

P. Czy przed mityngiem dobrze się z tobą komunikowano i otrzymałeś właściwe informacje?

O. 19 delegatów uznało, że komunikacja i informacje otrzymane przed mityngiem były właściwe i że Biuro Służb Ogólnych powinno zostać pochwalone za swoją pracę. Członkowie stwierdzili też, że komunikacja i informacje otrzymane przed mityngiem były świetne dla pracy w komisjach, ale że fajnie byłoby zawczasu otrzymać materiały na warsztaty. Sugerowano także więcej aktualizacji pomiędzy mityngami. Wreszcie, jeden delegat powiedział, że nie miał sponsora w służbie na ŚMS i nie będąc native speakerem miał problemy, żeby dokładnie zrozumieć co wszystko znaczy.

P. Jak można polepszyć Światowy Mityng Służb?

O. Ponieważ sponsorowanie nie zawsze ma miejsce, zwłaszcza w przypadku nowych krajów, byłoby korzystne przygotowanie opisu procedur mityngu, tego co się dzieje i czego oczekuje się od delegata. Pomocne byłoby, gdyby tłumacze byli dostępni podczas posiłków, ponieważ tak wiele rozmów odbywa się poza sesjami. Wystawy były bardzo pomocne, ale być może moglibyśmy dać każdemu delegatowi możliwość powiedzenia o jednym sposobie, jaki jest skuteczny w jego kraju, w niesieniu posłania. Było wielu starszych mężczyzn, zbyt mało kobiet; czy moglibyśmy więcej rozmawiać o zróżnicowaniu, mniejszości vs. większości i płci?

Komentarze lub sugestie:

Przygotować prezentacje w PowerPoint na tematy regionalne i odnośnie współpracy w innych (ogłoszenia społeczne, kampanie, rekomendacje z różnych GSO), aby pomóc struktrom, które są mniej rozwinięte.

Bardziej korzystać z panelu na stronie internetowej DASHBOARD.

Byłoby bardzo ciekawe móc usłyszeć więcej szczegółów o Międzynarodowym Funduszu Literatury (MFL) oraz o tłumaczeniach i licencjach; zwłaszcza o kosztach, o tym, jakie projekty są w trakcie realizacji i gdzie one są realizowane.

Zasugerować lub zdefiniować plan poprawy datków na MFL. Świątować Międzynarodowy Dzień AA – Dzień Założycieli, 10 czerwca – i podkreślić datki internetowe na MFL.

Maksymalnie wykorzystać czas, zaczynając od 8.00 i kończąc o 19.00; nie było dosyć czasu, aby popracować nad wszystkimi tematami podczas spotkań warsztatów i komisji.

Jeden delegat powiedział, „Jestem szczęśliwy, że mogłem uczestniczyć w tym Światowym Mityngu Służb.” Inny powiedział, „Na początku, byłem przytłoczony tymi wszystkimi papierami, sprawozdaniami i spotkaniami. Teraz, na koniec, jestem pod głębokim wrażeniem całej miłości i towarzystwa.”

Spis GSO i ośrodków dystrybucji literatury

*Dane adresowe dostępne w wersji oryginalnej raportu.
Tradycyjnie w tłumaczeniach nie podajemy danych adresowych.
Przepraszamy.*

*Dane adresowe dostępne w wersji oryginalnej raportu.
Tradycyjnie w tłumaczeniach nie podajemy danych adresowych.
Przepraszamy.*

*Dane adresowe dostępne w wersji oryginalnej raportu.
Tradycyjnie w tłumaczeniach nie podajemy danych adresowych.
Przepraszamy.*

*Dane adresowe dostępne w wersji oryginalnej raportu.
Tradycyjnie w tłumaczeniach nie podajemy danych adresowych.
Przepraszamy.*

SPRAWOZDANIE FINANSOWE

(nieaudytowane)

24. Światowy Mityng Służb

Rye Brook, Nowy Jork — październik 2016 r.

Dochód

Oплаты delegatów	\$ 66,022
Wpłaty	\$ 68,486
Dochód całkowity	\$134,509

Wydatki

Transport – delegaci	\$ 20,879
Hotel – delegaci	\$ 228,075
Wydatki pracowników z Nowego Jorku	\$ 1,017
Koszt sprawozdania ze ŚMS	\$ 10,580
*Inne wydatki	\$ 46,649
Tłumaczenie symultaniczne	\$ 21,957
Całkowite wydatki	\$ 329,159
Wydatki netto RP	(\$194,650)

Proporcja całkowitych wydatków -59%

W chwili obecnej sprawozdanie nie jest ostateczne. Niektóre wydatki zostały oszacowane, ponieważ nie wszystkie wydatki są w tej chwili dostępne, na przykład, koszt sprawozdania ze ŚMS.

*Papeterie, poradniki, skład, wynajem sprzętu AV, fotograf, rozrywka, tłumaczenie korespondencji, itd.

KOMISJE ŚMS 2016

Dane adresowe dostępne w wersji oryginalnej raportu.

Tradycyjnie w tłumaczeniach nie podajemy danych adresowych.

Przepraszamy.

Dwanaście Koncepcji dla Służb Światowych

- I. Ostateczna odpowiedzialność oraz najwyższa władza służb światowych AA powinny zawsze należeć do zbiorowego sumienia całej naszej Wspólnoty.
- II. Konferencja Służb Ogólnych AA stała się, pod niemal każdym praktycznym względem, aktywnym głosem i skutecznie działającym sumieniem całej naszej społeczności w jej sprawach na świecie.
- III. Aby zapewnić skuteczne przewodnictwo, powinniśmy przyznać każdemu elementowi AA – Konferencji, Zarządowi Służb Ogólnych, jej spółkom pomocniczym, personelowi, komitetom i osobom zarządzającym – tradycyjne „Prawo do Decyzji”.
- IV. Na wszystkich szczeblach odpowiedzialności powinno być zachowane tradycyjne „Prawo do Uczestnictwa”, dające prawo głosu proporcjonalne do ponoszonej przez daną jednostkę odpowiedzialności.
- V. Na wszystkich szczeblach naszej struktury powinno obowiązywać tradycyjne „Prawo do Apelacji”, gwarantujące wysłuchanie głosów mniejszości i wnikliwe rozważenie indywidualnych skarg.
- VI. Konferencja uznaje, że główna inicjatywa i czynna odpowiedzialność za większość spraw służb światowych powinna spoczywać na powiernikach Konferencji, działających jako Zarząd Służb Ogólnych.
- VII. Statut i regulamin Zarządu Służb Ogólnych są instrumentami prawnymi, uprawniającymi powierników do zarządzania sprawami służb światowych i prowadzenia ich. Statut Konferencji nie jest dokumentem prawnym; jego skuteczność zależy od tradycji i środków AA.
- VIII. Powiernicy są głównymi osobami odpowiedzialnymi za ogólną politykę i finanse oraz za zarządzanie tymi obszarami. Dzięki możliwości wybierania wszystkich dyrektorów odrębnych i stale czynnych służb, sprawują nadzór nad tymi jednostkami.
- IX. Dobrzy przywódcy na wszystkich poziomach służby są dla nas niezbędni w związku z przyszłymi działaniami i bezpieczeństwem. Pierwotnie to założyciele AA przewodzili służbom światowym, obecnie ich działalność musi być kontynuowana przez powierników.
- X. Z każdym obowiązkiem dotyczącym służby powinna się wiązać odpowiadająca mu władza, a jej zakres powinien być dobrze zdefiniowany.
- XI. Powiernicy powinni zawsze dysponować jak najlepszymi komitetami, dyrektorami spółek, osobami zarządzającymi, personelem i konsultantami. Kwestie składu tych jednostek oraz kwalifikacji, sposobu obejmowania stanowisk a także praw i obowiązków poszczególnych osób należy więc zawsze traktować poważnie.
- XII. Konferencja powinna postępować zgodnie z duchem tradycji AA, dbając o to, aby sama nigdy nie stała się ośrodkiem niebezpiecznego bogactwa lub władzy. Jej podstawową zasadą finansową winno być zapewnienie wystarczających funduszy operacyjnych i rezerw. Żaden z członków Konferencji nie powinien mieć nieuzasadnionej władzy nad innymi. Wszystkie ważne decyzje mają być podejmowane w drodze dyskusji i głosowania i – jeśli to tylko możliwe – w sposób zasadniczo jednomyślny. Działania Konferencji nie mogą spowodować pociągnięcia jej członków do odpowiedzialności karnej lub wywołania publicznej polemiki. Konferencja nigdy nie będzie rządziła Wspólnotą i – tak jak Wspólnota, której służy – na zawsze pozostanie demokratyczna w myśleniu i działaniu.

Jeden świat, Jedno AA, Jeden Język Serca

„W AA, przywództwo nie polega na kierowaniu. Przywództwo polega na tym, że troszczymy się o tych, którzy są pod naszą opieką. Każda grupa AA jest niezależna, a nasi przywódcy nie rządzą, ale oczekuje się od nich przewodzenia. Bill W. pisał, że alkoholikami szczególnie ciężko się kieruje – ale, że można ich inspirować. Tak więc, inspirujcie, to musimy robić.”

Terrance B., rzecznik Rady Powierników USA/Kanady

Copyright © 2017 by A.A. World Services, Inc., Box 459 Grand Central Station, New York, N.Y. 10163.
All rights reserved.

Opracowanie elektronicznej wersji tłumaczenia: Fundacja BSK AA